

แผนฟิสิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิ: การดัดแปลงวรรณคดีไทย
เป็นวรรณกรรมประชานิยม

โดย

นางสาวสิรินทร จิระกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาษาวัฒนธรรมตะวันออก
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แผนพิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิ: การดัดแปลงวรรณคดีไทย
เป็นวรรณกรรมประชานิยม

โดย

นางสาวสิรินทร จิระกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาษาวัฒนธรรมตะวันออก
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

THE THAI LITERARY - INSPIRED YAOI FAN FICTION:
THE ADAPTATION OF THAI CLASSICAL LITERATURE
INTO POPULAR LITERATURE

BY

MISS SIRINTHON JIRAGOON

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS IN THAI LANGUAGE
DEPARTMENT OF THAI AND EAST ASIAN LANGUAGES AND CULTURES
FACULTY OF LIBERAL ARTS
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2018
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์

วิทยานิพนธ์

ของ

นางสาวสิรินทร จีระกุล

เรื่อง

แผนพิกวรรณคดีไทยแนวยาไออี: การดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นวรรณกรรมประชานิยม

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อนาม ศรีงาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรางคณา ศรีกำเนิด)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เสาวณิต จุลวงศ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณิต จุลวงศ์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

นันทนัย ประสานนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทนัย ประสานนาม)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

วัชรภรณ์ ดิษฐบ้าน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรภรณ์ ดิษฐบ้าน)

คณบดี

ภรต คุ้ม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภรต คุ้ม)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ: การดัดแปลงวรรณคดีไทย เป็นวรรณกรรมประชานิยม
ชื่อผู้เขียน	นางสาวสิรินทร จิระกุล
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวณิต จุลวงศ์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นแฟนฟิกวรรณคดีไทยออนไลน์แนวยาโออิ และบทบาทหน้าที่ของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิในฐานะวรรณกรรมประชานิยม โดยผู้วิจัยศึกษาจากแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 3 แห่งคือ www.dek-d.com www.tunwalai.com และ www.thaiboyslove.com รวมทั้งสิ้น 16 เรื่อง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้แต่งแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิดัดแปลงองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร และฉากจากวรรณคดีไทยต้นแบบเพื่อให้สอดคล้องกับการนำเสนอความสัมพันธ์แบบชายรักชาย อีกทั้งยังมีการแต่งบทอัศจรรย์ตามขนบยาโออิและขนบวรรณคดีไทย รวมถึงการใช้ฉากในวรรณคดีไทยต้นแบบและฉากในโลกปัจจุบัน

ส่วนกลวิธีการนำเสนอในแฟนฟิกพบว่า มีการตั้งชื่อเรื่องและชื่อตัวละครที่แสดงให้เห็นเค้าของวรรณคดีไทยต้นแบบ บทพรรณนาและบทสนทนามีทั้งการใช้ภาษาทันสมัยและการใช้ภาษาแบบย้อนยุค นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาพแฟนอาร์ตซึ่งเป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นมาใหม่อย่างแท้จริง เนื่องจากไม่ปรากฏในวรรณคดีไทยต้นแบบมาก่อน

สำหรับลักษณะประชานิยมของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิพบว่า วรรณกรรมประเภทนี้เป็นการสร้างงานจากแฟนถึงแฟน มีการผสมผสานทางวัฒนธรรม เป็นผลผลิตจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และต่อต้านและต่อรองกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ยิ่งไปกว่านั้น แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออียังถือเป็นวรรณกรรมประชานิยมของคนไทยที่ไม่ปรากฏในวัฒนธรรมอื่น นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการต่อรองกับวัฒนธรรมชั้นสูงคือ การสืบทอดวรรณคดีไทยในสื่อ

(2)

ประชานิยม และแสดงความเคารพต่อตัวบววรรณคดีไทยต้นแบบ ขณะเดียวกันก็ต่อต้านกับ
วัฒนธรรมชั้นสูงคือ ทำทนายชนบววรรณคดีไทย ทำทนายความเป็นชายในววรรณคดีไทย และทำทนาย
บรรรทัดฐานรักต่างเพศในววรรณคดีไทย

คำสำคัญ: แฟนฟิก, วรรณกรรมยาไออิ, การดัดแปลง, วัฒนธรรมประชานิยม

Thesis Title	THE THAI LITERARY - INSPIRED YAOI FAN FICTION: THE ADAPTATION OF THAI CLASSICAL LITERATURE INTO POPULAR LITERATURE
Author	Miss Sirinthon Jiragoon
Degree	Master of Arts
Major Field/Faculty/University	Thai Language Faculty of Liberal Arts Thammasat University
Thesis Advisor	Assistant Professor Saowanit Chunlawong, Ph.D.
Academic Years	2018

ABSTRACT

This thesis examines the adaptation of classic Thai literature into Thai Literary-Inspired Yaoi Fan Fiction and the role such works play as bodies of popular literature. For this study, the researcher has selected 16 Thai Literary-Inspired Yaoi Fan Fiction from three online publishing sources: www.dek-d.com, www.tunwalai.com, and www.thaiboyslove.com.

Results indicate that authors of Thai Literary-Inspired Yaoi Fan Fiction modify literary elements such as plots, characters, and settings to better accommodate gay male relationship representation. Furthermore, the erotic scenes follow the conventions of both Yaoi fictions and classic Thai literature. The same could be said about the narrative settings, which include those from classic literature as well as contemporary ones. Presentation-wise, such Fan Fictions use titles and character names that refer to the original works. The descriptive language and dialogue display a mixture of contemporary and historical style. Another element of note is the use of Fan Arts – a truly original addition not found in classic Thai literature.

In terms of popular culture, the study has found similarities between Thai Literary-Inspired Yaoi Fan Fiction and popular fictions i.e. being a fan-to-fan

creation, a cultural amalgam, a product of technological advance, and widely accepted by a massive group of audience. Moreover, such Fan Fictions are examples of popular fiction exclusive to Thailand, as they are not found in any other culture. They also play multi-faceted roles in negotiating with elite culture and larger systems. As a mediator, Fan Fictions integrate classic Thai literature into popular media while allowing new works to stay true to the original texts. On the other hand, they challenge Thai literary tropes as well as patriarchal and heteronormative views often found in classic Thai literature. Lastly, Thai Literary-Inspired Yaoi Fan Fiction has a part in interacting with capitalism as a system.

Keywords: Fan Fic, Yaoi, Adaptation, Popular Culture

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วราภรณ์ ศรียาเหน็ด ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. นันทนัย ประสานนาม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชรภรณ์ ดิษฐปาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ตรวจสอบแก้ไข และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำงานอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยสามารถแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลงด้วยดี อีกทั้งยังเอาใจใส่ผู้วิจัยทั้งสุขภาพกายและสุขภาพใจอยู่เสมอ

บุคคลต่อมาที่ผู้วิจัยไม่รู้ว่าจะเขียนขอบคุณอย่างไรให้สมกับความช่วยเหลือที่ผู้วิจัยได้รับ มาตลอดการเรียนปริญญาโทคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวณิต จุลวงศ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยเอง อาจารย์เสียสละทั้งร่างกายและแรงใจ ทั้งผลึก ทั้งดั้น ทั้งเข็น ทั้งปลอบ ทั้งชู้ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์เล่มนี้ออกมาเป็นรูปเป็นร่างได้สำเร็จ

ขอบคุณคณาจารย์สาขาวิชาภาษาไทยทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้วิจัยในการเรียนระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ขอขอบคุณพี่ๆ งานบัณฑิตศึกษาคณะศิลปศาสตรบัณฑิตทุกท่านที่ช่วยเหลือและดำเนินการเอกสารต่างๆ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่หอสมุดปรีดี พนมยงค์ที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยในการสืบค้นข้อมูลต่างๆ ขอขอบคุณการรักษาจากอาจารย์หมอนฤมล หมอวิญญู รวมถึงหมอและพยาบาลอีกหลายท่านของโรงพยาบาลศิริราช

ขอบคุณรุ่นพี่ป.โทรหัส 56 หลายคนที่ให้ความช่วยเหลือและดูแลสารทุกข์สุกดิบของผู้วิจัยอยู่เป็นนิจ ขอขอบคุณเพื่อนๆ รหัส 57 ทุกคนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขฝ่าฟันอุปสรรคด้วยกันมา ขอขอบคุณการช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์จากเพื่อนๆ ป.ตรี รหัส 53 กลุ่มอักษรฯ ตลอดจนขอบคุณมิตรภาพจากเพื่อน รุ่นพี่ และรุ่นน้องที่มีส่วนร่วมร่วมในชีวิตของผู้วิจัย

สำคัญที่สุด ผู้วิจัยขอขอบคุณความรักและความเสียสละจากแม่ที่ทำงานหนักเพื่อให้ผู้วิจัยได้มุ่งตามความฝันของตัวเอง ขอขอบคุณพ่อใหญ่กับแม่ใหญ่ซึ่งเป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่ของผู้วิจัย โดยเฉพาะพ่อใหญ่ผู้ไม่เข้าใจว่าวิทยานิพนธ์คืออะไร ทำอย่างไร แต่ทุกวันที่พูดคุยกันทางโทรศัพท์ พ่อใหญ่จะอวยพรให้ผู้วิจัยมีสุขภาพแข็งแรงและทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยเรียนปริญญาโท ขอขอบคุณพ่อที่สนับสนุนผู้วิจัย ขอขอบคุณน้องชายที่มีคำพูดเรียกสติผู้วิจัยเสมอ

หากเปรียบวิทยานิพนธ์เล่มนี้เป็นการเดินทาง กว่าที่ผู้วิจัยจะเดินทางมาถึงยังปลายทางได้สำเร็จ ผู้วิจัยเกือบจะเดินไม่ถึงมาแล้วหลายครั้ง ทั้งที่ผู้วิจัยเป็นผู้ตัดสินใจเลือกเองและโรคร้ายต่างๆ เป็นผู้หยิบยื่นให้ หากต้องขอบคุณใครสักคน คนที่ผู้วิจัยปรารถนาจะขอบคุณมากที่สุดคงเป็นคนที่ชื่อ สิรินทร จิระกุล ขอขอบคุณนะที่เธอไม่ตาย

(6)

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุนสนับสนุนการวิจัยจากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ภายใต้ “ทุนวิจัยทั่วไป” ตามสัญญาเลขที่ ทน 3/2561 ที่ได้มอบทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
แก่ผู้วิจัย

นางสาวสิรินทร จิระกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(7)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	6
1.4 ขอบเขตการวิจัย	7
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	9
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น	9
1.7 วิธีดำเนินการวิจัย	10
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแฟนฟิก	11

2.2 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชายรักชายในวรรณกรรมไทย	18
2.3 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวรรณกรรมไทยในวัฒนธรรม ประชาานิยม	21
บทที่ 3 กลวิธีสร้างสรรค์แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิ	32
3.1 กลวิธีสร้างสรรค์โครงเรื่องแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิ	32
3.1.1 ลักษณะโครงเรื่องแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิ	32
3.1.2 การดัดแปลงโครงเรื่องวรรณคดีไทยเป็นแฟนฟิคแนวยาโออิ	56
3.2 กลวิธีสร้างสรรค์ตัวละครในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิ	64
3.2.1 การดัดแปลงตัวละครเดิมในวรรณคดีไทย	65
3.2.2 การสร้างตัวละครใหม่	76
3.2.3 การจับคู่ความสัมพันธ์	77
3.2.4 รูปลักษณ์ตัวละคร	81
3.2.5 ลักษณะเพศวิถีของตัวละคร	89
3.3 การนำเสนอบทอรรถรยในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิ	93
3.4 การสร้างฉากท้องเรื่องในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิ	98
3.5 กลวิธีการนำเสนอในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิ	104
3.5.1 การตั้งชื่อเรื่อง	104
3.5.2 การตั้งชื่อตัวละคร	106
3.5.3 การใช้ภาพประกอบ	112
บทที่ 4 แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิในฐานะวัฒนธรรมประชาานิยม	117
4.1 ความหมายและลักษณะของวัฒนธรรมประชาานิยม	117
4.1.1 “วัฒนธรรม”: ความหมายที่กำกวมและคลุมเครือ	117
4.1.2 “วัฒนธรรมประชาานิยม”: วัฒนธรรมที่นิยมในหมู่ประชาชน	121
4.2 ลักษณะประชาานิยมของแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิ	125
4.2.1 การได้รับความนิยมชมชอบจากผู้คนจำนวนมาก	125
4.2.2 ผลงานสร้างสรรค์จากแฟนถึงแฟน	127

4.2.3 การผสมผสานทางวัฒนธรรม	131
4.2.4 ผลผลิตจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	133
4.3 แพนฟีทวอร์ดคดีไทยแนวยาโออี: วรรณกรรมประชานิยมของคนไทย	136
4.4 บทบาทของแพนฟีทวอร์ดคดีไทยแนวยาโออี	142
4.4.1 การตอบโต้และต่อรองกับวัฒนธรรมชั้นสูง	143
4.4.2 การต่อรองกับวัฒนธรรมชั้นสูง	148
4.4.3 การต่อรองกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม	153
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	158
5.1 สรุปผลการวิจัย	158
5.2 ข้อเสนอแนะ	160
รายการอ้างอิง	161
ประวัติผู้เขียน	170

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	ข้ามภพชาติตามหาคนรัก	34
3.2	ข้ามภพชาติมาปฏิบัติภารกิจ	37
3.3	รักต้องห้าม	42
3.4	พิสุจน์รักแท้	50
3.5	รักไร้อุปสรรค	55
3.6	ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์	65
3.7	ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องไกรทอง	69
3.8	ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณี	70
3.9	ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผน	71
3.10	ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องสังข์ทอง	71
3.11	ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องแก้วหน้าม้า	72
3.12	รูปลักษณะตัวละครตามขนบวรรณกรรมแนวยาไออิ	83
4.1	จำนวนการเข้าถึงแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิแต่ละเรื่อง	125

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่		หน้า
3.1	แฟนอาร์ตเรื่อง รามเกียรติ์ ศักดิ์มงกรกัณฐ์	113
3.2	ตัวละครชาละวัน เรื่อง ดวงใจชาละวัน	114
3.3	ตัวละครธาราสมุทร เรื่อง อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด	115
3.4	ตัวละครทศกัณฐ์ เรื่อง พระลักษมณ์	116
4.1	เว็บไซต์ thaiboyslove.com	134
4.2	เว็บไซต์ dek-d.com	134
4.3	เว็บไซต์ tunwalai.com	135
4.4	หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง ศักดิ์มงกรกัณฐ์	155
4.5	หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง ไกรทอง แรม 3 คำ	156
4.6	หน้าหลักแฟนฟิกเรื่อง ไกรทอง แรม 3 คำ	156

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน ปรากฏการณ์ทางวรรณกรรมที่กำลังได้รับความสนใจในหมู่วัยรุ่นคือ การแต่งและอ่านวรรณกรรมออนไลน์ โดยมีสื่ออินเทอร์เน็ตและระบบปฏิบัติการในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนให้เกิดการสร้างผลงานของผู้แต่งและผู้อยากแต่งมือใหม่เผยแพร่ออกมาอย่างต่อเนื่อง วรรณกรรมออนไลน์มีหลายลักษณะ เช่น นิยายวาย ซึ่งเผยแพร่ทั้งทางเว็บไซต์และแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ นิยายแซทที่จำลองการสนทนาในเครือข่ายสังคมออนไลน์มาเป็นวิธีการดำเนินเรื่องผ่านการโต้ตอบระหว่างตัวละคร และนิยายรูปแบบอื่นๆ รวมถึงสิ่งที่เรียกว่า “แฟนฟิก” อันหมายถึงการแต่งเรื่องขึ้นจากตัวบุคคลที่มีอยู่จริงหรือวรรณกรรมที่มีมาก่อน

แฟนฟิกเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประชานิยมที่แพร่หลายไปทั่วโลก รวมถึงในประเทศไทยซึ่งรับเอาวรรณกรรมประเภทนี้เข้ามาด้วยเช่นกัน โดยมีการสร้างประเภทแฟนฟิกแยกย่อยออกมาเป็นรูปแบบเฉพาะของประเทศไทยและไม่ปรากฏในวัฒนธรรมการสร้างและเสพแฟนฟิกในประเทศอื่นคือ แฟนฟิกวรรณคดีไทย

รีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2560, น.13-14) ได้อธิบายความหมายของ ‘แฟนฟิก’ หรือ ‘แฟนฟิกชั่น’ ไว้ว่า

แฟนฟิก หรือแฟนฟิกชั่น เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Fan Fiction ในภาษาไทยอาจจะเรียกคำเต็มว่า แฟนฟิกชั่น หรือเรียกย่อว่า แฟนฟิก (Fanfic) เอฟเอฟ หรือฟิก FIC ก็ได้ เป็นประเภทหนึ่งของวรรณกรรมที่เผยแพร่ในอินเทอร์เน็ตหรือที่เรียกว่า วรรณกรรมออนไลน์ แฟนฟิกคืองานเขียนที่กลุ่มแฟนๆ นำบุคคลที่มีอยู่จริง ตัวละครในนวนิยาย หรือการ์ตูน หรือภาพยนตร์ หรือ เกมออนไลน์ หรือนำฉากหรือสถานการณ์ในเรื่องที่ตนนิยมไปเขียนใหม่ อาจจะแต่งต่อจากเรื่องเดิม หรือแต่งใหม่ตามจินตนาการของตน หรือแต่งล้อเลียน (parody) แล้วเผยแพร่ต่อสาธารณะ

แฟนฟิกเป็นปรากฏการณ์ทางวรรณกรรมที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในโลก มีลักษณะใกล้เคียงกับวรรณกรรมประเภท “Slash Fanfiction” ซึ่ง เบอร์นี่ซ เมอร์ฟี (Murphy, 2017, p.72) อธิบายว่า เป็นคำที่สัมพันธ์กับคำว่า “fic” นำเสนอเรื่องราวบนความความสัมพันธ์แบบโรแมนติกและ

หรือความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างตัวละครที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกันในงานต้นฉบับ โดยส่วนมากมักจะจับคู่ระหว่างตัวละครเพศเดียวกัน

บุสส์ (Busse, 2017, p.46 cited in นัทธนัย ประสานนาม, 2561 น. 590) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของแฟนฟิกไว้ 4 ประการ ได้แก่ 1) ภาวะแตกออกเป็นส่วนๆ (fragmentation) แฟนฟิกมักเป็นส่วนหนึ่งของบทสนทนาที่ยังคงดำเนินอยู่กับตัวบทอื่น 2) สหบท (intertextuality) เรื่องที่เขียนขึ้นใหม่พึ่งพาชุมชนและตัวบทของแฟน 3) การแสดงตัวตนผ่านภาษา (performativity) บทสนทนายรวมทั้งปฏิสัมพันธ์ของชุมชนประกอบขึ้นจากเรื่องเล่าจำนวนมาก และ 4) ความชิดใกล้ (intimacy) ความเปิดเผยอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ ตลอดจนความเปราะบางที่ผู้อ่านและผู้เขียนแสดงออกล้วนปรากฏอยู่ในบทสนทนา ชุมชน และปฏิสัมพันธ์ของแฟน

แฟนฟิก หรือแฟนฟิกชั่น (Fanfiction) จึงเป็นการที่ “แฟน” (fan) หรือผู้นิยมชมชอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้เสพและผู้สร้าง แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดตลอดจนจินตนาการของตนอันมีต่อตัวบทเหล่านั้นบนพื้นที่เฉพาะสำหรับเขียน แลกเปลี่ยน วิจารณ์ และอภิปรายประเด็นระหว่างผู้ที่มีความชอบคล้ายคลึงกันหรือ fan community ทำให้แฟนมิได้มีสถานะเพียงผู้บริโภคตัวบทต้นฉบับและงานของแฟนต้นฉบับเท่านั้น แต่แฟนยังเป็นผู้ผลิตงานจากตัวบทต้นฉบับตามแบบของตนสำหรับตนและแฟนคนอื่นๆ ด้วยเช่นกัน

เมื่อสืบค้นแฟนฟิกที่เผยแพร่บนเว็บไซต์วรรณกรรมออนไลน์ เช่น www.dek-d.com, www.tunwalai.com และ www.thaiboyslove.com พบว่า มักจะนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครตามความนิยมของกลุ่มผู้เสพเป้าหมายที่ชื่นชอบเรื่องแต่งแนวรักเพศเดียวกันซึ่งแพร่หลายบนสื่ออินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลากว่าสิบปีแล้ว โดยเฉพาะแนวยาโออิ (Yaoi) หรือ “เรื่องราวความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายซึ่งแต่งขึ้นเองหรือมีการนำดารานักแสดง นักร้องที่ตนชื่นชอบ รวมถึงการนำตัวแสดงจากภาพยนตร์หรือละครมาเขียนล้อเป็นตัวละครในเรื่องของตนเสียใหม่ตามจินตนาการ” (ลลิตาภรณ์ ศุภนิมิตวงศ์, 2550, น.2, 11)

ผู้วิจัยพบว่า มีวรรณคดีไทยหลายเรื่องถูกนำมาดัดแปลงเป็นแฟนฟิกแนวชายรักชาย เช่น รามเกียรติ์ ไกรทอง ขุนช้างขุนแผน พระอภัยมณี แก้วหน้าม้า สังข์ทอง เป็นต้น แฟนฟิกแต่ละเรื่องอาจมีทั้งการดัดแปลงวรรณคดีภายในเรื่องเดียวกัน การดัดแปลงจากวรรณคดีข้ามเรื่อง ตลอดจนการผูกเรื่องขึ้นใหม่ การเขียนแฟนฟิกแนวยาโออิจึงได้ขยายตัวบทต้นทางจากบุคคลผู้มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงทั้งไทยและต่างประเทศ มายังตัวละครและโครงเรื่องในวรรณกรรมต่างประเทศ จนถึงตัวละครและโครงเรื่องในวรรณคดีไทย

แฟนฟิกวรรณคดีไทยจำนวนมากที่เผยแพร่บนสื่ออินเทอร์เน็ตต่างได้รับความสนใจจากผู้อ่านเป็นอย่างดี จากการรวบรวมจำนวนครั้งที่ผู้อ่านเข้าถึงแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวชายรักชาย ณ วันที่ 13 ตุลาคม 2560 ที่เป็นช่วงเริ่มต้นของการศึกษาวิจัยพบว่า เรื่อง *จ้าวธรา* ซึ่งนำตัวละครชาละ

วันและไกรทองมาเสนอใหม่ในเรื่องราวแนวข้ามภพชาติ สามารถเรียกความนิยมจากผู้อ่านได้ถึง 646,310 ครั้ง ส่วนมหาสงครามต่างเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ ยักษ์ และลิงจากรามเกียรติ์ซึ่งกลายมาเป็น แค้นชอนรักระหว่างชายหนุ่มยุคปัจจุบันในเรื่อง *พระลักษมณ์* มีผู้เข้ามาอ่านกว่า 594,394 ครั้ง รวมถึงเรื่องอื่นๆ ที่มีจำนวนผู้เข้ามาอ่านตั้งแต่เกือบหลักหมื่นจนถึงหลักแสน เช่น *รามเกียรติ์ยักษ์ที่รัก* 8,375 ครั้ง *พลิกตำนานรามเกียรติ์* 26,629 ครั้ง และ *วันทองเดอะซีรีส์* 271,375 ครั้ง เป็นต้น

ในกระบวนการของการดัดแปลง ผู้แต่งมิได้นำองค์ประกอบทั้งหมดมาใช้จนกลายเป็น การคัดลอกวรรณคดีไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์และวางสิ่งทีคัดลอกนั้นบนสื่อออนไลน์ แต่เลือกสรรบางส่วน จากเค้าโครงเรื่องและตัวละครในวรรณคดีไทย มาใช้แต่งเรื่องราวตามแบบฉบับของแต่ละคนเป็นหลัก

การดัดแปลงตัวละครจากวรรณคดีข้ามเรื่องด้วยการนำลักษณะเด่นของตัวละครจาก วรรณคดีเรื่องหนึ่งมาแต่งร่วมกับลักษณะเด่นของตัวละครจากวรรณคดีอีกเรื่องหนึ่ง ในเรื่อง *ขุนแผน ปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์* นำความเจ้าชู้ของขุนแผนและการปกปิดความสวยงามภายใต้หน้าตา อับลักษณ์ของแก้วหน้าม้ามาสร้างเป็นเรื่องราวการพิสูจน์รักแท้ของ *พี่ชุน* หนุ่มสังคมจอมเจ้าชู้ และ *น้องแก้ว* หญิงน้อยที่ต้องแต่งหน้าอำพรางความน่ารักของตนไว้ เนื่องจากบาดแผลในอดีตจากการถูก ตัดสินด้วยรูปลักษณ์ภายนอก

แฟนฟิกแต่ละเรื่องปรากฏร่องรอยของวรรณคดีต้นแบบชัดเจนมากน้อยต่างกัน เนื่องจากความแตกต่างในการดำเนินเรื่อง ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครที่ผิดแผกไปจากเดิม อย่างสิ้นเชิง รวมถึงการกำหนดลักษณะของตัวละครด้วยการแบ่งบทบาททางเพศเพื่อให้สอดคล้องกับ ตำแหน่งการแสดงพฤติกรรมซึ่งต้องประกอบด้วยฝ่ายกระทำและฝ่ายถูกกระทำเช่นเดียวกับรักต่าง เพศ

นอกจากนี้ในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออียังมีลักษณะบางประการที่แทบจะไม่ ปรากฏในแฟนฟิกประเภทอื่นๆ คือ การปฏิเสธเพศสรีระเดิมของตัวละครและสวมทับด้วยเพศสรีระ ตรงข้าม กล่าวคือ ตัวละครหญิงในวรรณคดีต้นแบบเหล่านั้นจะถูกนำมาปรับเปลี่ยนเป็นตัวละครชาย

อย่างไรก็ตาม ตัวละครบางตัวแม้เปลี่ยนเพศสรีระเป็นชาย แต่ยังคงแสดงบทบาทใน พฤติกรรมทางเพศของฝ่ายหญิงหรือฝ่ายรับเช่นเดิม เช่น แฟนฟิกเรื่อง *อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด* ที่ นำนางละเวงจากเรื่องพระอภัยมณีมาเกิดใหม่ในภพชาติปัจจุบัน เป็นชายหนุ่มหน้าสวยชื่อ *อเลน* ขณะที่บางตัวละครสวมบทบาทของฝ่ายชายหรือฝ่ายรุก เช่น เรื่อง *สังข์ทอง คริสเทอ* ที่รจนา เปลี่ยนเป็นพระโอรสรูปงามนามว่า *พานจนา* ซึ่งระหว่างเสด็จประพาสนอกเมืองได้พบกับพิธีเสีง พวงมาลัยของพระสังข์หรือชื่อใหม่ในแฟนฟิกว่า *เทาสังข์* พระโอรสหนุ่มน้อยผู้มีรูปร่างหน้าตาราวกับ ผู้หญิง โดยแฟนฟิกเรื่องนี้ผู้แต่งสร้างบทบาทฝ่ายรุกและฝ่ายรับให้ตัวละครตามศิลปินเกาหลีวง EXO

การถ่ายทอดวรรณคดีจากวัฒนธรรมดั้งเดิมมาสู่รูปแบบของวรรณกรรมในสื่อของวัฒนธรรมร่วมสมัย แสดงให้เห็นการตีความ การเลือกสรร ดัดแปลง และสร้างสรรค์ใหม่ ซึ่งเป็นผลจากแนวคิดและกลวิธีของผู้แต่งและปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ

เนื่องจากเนื้อหาของแฟนฟิกวรรณคดีไทยคือการนำเสนอวรรณคดีในสื่อร่วมสมัย ดำเนินเรื่องด้วยความสัมพันธ์แบบชายรักชายเป็นหลัก ทำให้วรรณกรรมประเภทนี้มีได้เป็นเพียงพื้นที่แห่งการสร้างสรรค์ในบริบทวัฒนธรรมประชานิยมที่ผู้สร้างจะผลิตผลงานให้สอดคล้องกับกระแสนิยมตอบสนองจินตนาการของผู้เสพและผู้สร้างเท่านั้น แต่ยังคงแสดงการต่อรองทางด้านวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมเก่าและวัฒนธรรมใหม่ ซึ่งถูกให้ความหมายเชิงคุณค่าแตกต่างกัน รวมถึงยังผลิตซ้ำและโต้ตอบวาทกรรมกระแสหลักเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันด้วย

แฟนฟิกวรรณคดีไทยตอบโต้วาทกรรมกระแสหลักว่า ความรักระหว่างเพศเดียวกันเป็นความรักที่แท้จริงและมั่นคงได้เช่นเดียวกับรักต่างเพศ กล่าวคือ ความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกันมิใช่เพียงความสัมพันธ์อันฉาบฉวยซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความหมกมุ่นและฝักใฝ่ในกามราคะเท่านั้น แต่มาจากความรักและความถูกต้องไม่ต่างจากรักต่างเพศของชายหญิง

นอกจากนั้นความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันยังเชื่อมโยงเรื่องเพศกับการสืบพันธุ์ เนื่องจากถูกมองว่า ปลายทางหนึ่งของความสัมพันธ์ทางเพศนำมาซึ่งการเกิดใหม่ของประชากร และมีเพียงความสัมพันธ์ต่างเพศตามธรรมชาติเท่านั้นที่สามารถบรรลุเป้าหมายนี้ได้ ความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันจึงถูกตัดสินว่า มีปลายทางทางเพียงการปลดปล่อยอารมณ์ใคร่ ตัวละครชายในแฟนฟิกบางเรื่องจึงถูกสร้างให้สามารถตั้งครรรภ์และคลอดบุตรด้วยเหตุผลเหนือธรรมชาติ แม้จะขัดแย้งกับความเป็นจริงที่คู่รักเพศเดียวกันมีบุตรได้ด้วยการอุ้มบุญหรือรับอุปการะ หากแต่ผู้แต่งแสดงให้เห็นว่า ตัวละครชายเหล่านั้นสามารถทำหน้าที่แม่ได้สมบูรณ์เช่นเดียวกับวิถีทางของหญิงผู้เป็นแม่พึงกระทำ แต่ผู้แต่งได้แสดงให้เห็นว่า ตัวละครชายที่สามารถตั้งครรรภ์ได้เหล่านั้น สามารถทำหน้าที่แม่ได้สมบูรณ์ไม่ต่างจากวิถีทางที่หญิงผู้เป็นแม่พึงกระทำ แฟนฟิกจึงได้โต้กลับวาทกรรมเหล่านี้ว่า การอภิบาลมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการให้กำเนิด เช่น *มณี* ในเรื่อง *อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด* สามารถตั้งท้อง คลอดบุตร และเลี้ยงดูลูกได้อย่างคล่องแคล่ว

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเนื้อหาของแฟนฟิกวรรณคดีไทยส่วนใหญ่มักนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันเพียงด้านที่ตอบสนองความสำเร็จสำราญอารมณ์ของผู้แต่งและผู้อ่านมากกว่าจะนำเสนอตามความเป็นจริง จึงอาจทำให้โลกของชายรักชายในการรับรู้ของผู้อ่านกลายเป็นโลกชวนฝันอันเต็มไปด้วยความราบรื่นและสวยงาม ขัดแย้งกับโลกความจริงว่าที่กลุ่มคนรักเพศเดียวกันยังถูกผลิตซ้ำภาพเหมารวมเชิงลบและความเป็นอื่น อันเป็นอคติของสังคมกระแสหลักที่มีการผลิตซ้ำอคติที่มีต่อกลุ่มคนเหล่านี้มาโดยตลอด การนำเสนอฉากความสัมพันธ์ทางเพศอย่าง

เปิดเผยหรือหาและรุนแรงซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของแฟนฟิกแนวยาโออี กลับยิ่งเป็นการสร้างภาพลักษณ์เชิงลบแก่วรรณกรรมประเภทนี้และกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน

แฟนฟิกบางเรื่องแสดงพฤติกรรมของตัวละครอย่างขัดแย้งกับค่านิยมของสังคมไทย เช่น การร่วมประเวณีภายในสายเลือดเดียวกันที่ปรากฏในแฟนฟิกเรื่อง *Ramayaoui* ระหว่างทศกัณฐ์กับพิเภก และทศกัณฐ์กับอินทรชิต การประพฤติดิถีในกามจากแฟนฟิกเรื่อง *รามเกียรติ์ ศักดิ์มั่งกรกัณฐ์* ซึ่งพระลักษมณ์เปลือยใจมีความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับมั่งกรกัณฐ์ทั้งที่ตนเองหมั้นหมายกับพิเภกอยู่ก่อนแล้ว ตลอดจนการสำส่อนทางเพศและการค้าประเวณีในแฟนฟิก *วันทอง เดอะซีรีส์* ที่ วัน ตัวละครเอกของเรื่องเป็นคนที่รักสนุก มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมากมายหลายตาโดยมองว่าเป็นเรื่องปกติจากความพอใจทั้งสองฝ่ายและบางครั้งก็หารายได้จากเรื่องนี้เช่นกัน

ฉากแสดงความสัมพันธ์ทางเพศอย่างเปิดเผย หรือหา รุนแรง และขัดกับค่านิยมของสังคมไทย ส่งผลให้แฟนฟิกวรรณคดีไทยบางเรื่องถูกมาตรการทางสังคมออนไลน์เข้ามากำกับดูแลด้วยการสั่งลบเนื้อหาส่วนที่ผู้แต่งเรียกว่า “ฉากหวิวๆ อีโรติก” โดยผู้แต่งเองยอมรับว่าเป็นวิธีในการทำให้สังคมน่าอยู่ขึ้นจึงจัดการลบฉากดังกล่าว พร้อมทั้งยืนยันว่าจะปฏิบัติตามทันทีหากมีการสั่งลบเนื้อหาลักษณะดังกล่าวอีก ขณะที่ผู้อ่านมีปฏิกริยาทำนองว่าไม่เข้าใจจุดประสงค์ของผู้ที่ส่งคำร้องสั่งลบ และแนะนำว่าให้ข้ามเนื้อหาส่วนนี้ หรือใช้งานเว็บไซต์อื่นที่เข้มงวดกว่าแทน สื่อถึงนัยยะของการพอใจสร้างและเสพงานเช่นนี้บนพื้นที่เฉพาะของพวกเขา

กล่าวได้ว่า แฟนฟิกวรรณคดีไทยคือการรวมความเป็นอื่นทางสังคม และความเป็นอื่นทางวรรณกรรมเข้าไว้ด้วยกัน ความสัมพันธ์แบบชายรักชายที่ปรากฏในเรื่อง คือ ‘ความเป็นอื่น’ ทางสังคมที่ยึดถือความสัมพันธ์ต่างประเทศเป็นใหญ่ ขณะที่ความเป็นแฟนฟิก คือ ‘ความเป็นอื่น’ ทางวรรณกรรม ลักษณะดังกล่าวทำให้แฟนฟิกถูกมองว่าไม่มีคุณค่า ดังที่รินฤทัย สัจจพันธุ์ (2560, น. 198) กล่าวว่า “ต้องการความสนุกแบบคึกคะนองมากกว่าการตีความในวรรณคดีและลึกซึ้งในภูมิปัญญาของผู้ประพันธ์” ดังนั้นงานเขียนกลุ่มนี้จึงถูกเรียกว่านิยมมากกว่าวรรณกรรม เพราะมีลักษณะผันเฟื่องแบบนิทานนิยายมากกว่าจะนำเสนอคุณค่าสาระ (รินฤทัย สัจจพันธุ์, 2560, น.161)

‘ความเป็นอื่น’ อันเกิดจากกระบวนการตัดแปลงวรรณคดีไทยอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับความเป็นชาติเป็นวรรณกรรมประชานิยม แฟนฟิกวรรณคดีไทยจึงถูกจับจ้องด้วยมุมมองที่ขัดแย้งกัน มุมหนึ่ง แฟนฟิกวรรณคดีไทยได้แสดงให้เห็นการสร้างงานร่วมสมัยที่ขยายตัวจากวรรณคดีมาสู่วรรณกรรมประเภทอื่นเพื่อเพิ่มกลุ่มผู้เข้าถึงงานซึ่งมีมุมมองและจินตนาการที่ต่างไปจากเดิม ผู้อ่านวรรณกรรมออนไลน์ได้รู้จักตัวละครและรับรู้เรื่องราวจากวรรณคดีเรื่องต่างๆ ตลอดจนทำให้วรรณคดีไทยแพร่หลายสู่วัฒนธรรมประชานิยม แฟนฟิกวรรณคดีไทยจึงมีบทบาทใหม่ในการต่อรองกับวัฒนธรรม รวมถึงคุณค่าการสร้างสรรค์วรรณกรรมแบบเดิม และในขณะเดียวกันแฟนฟิกวรรณคดีก็พยายามโต้ตอบว่าทฤษฎีกระแสหลักเกี่ยวกับเพศวิถี แม้ว่าที่สุดแล้วจะมีการผลิตซ้ำว่าท

กรรมเดิมอยู่ด้วยเช่นกัน ทำให้อีกมุมหนึ่ง ฐานะของแฟนฟิกวรรณคดีไทยถูกกดทับด้วยการละเมิดลอกเลียนแบบ และบั่นทอนคุณค่าวรรณคดีต้นฉบับจนไม่สามารถนิยามตัวเองได้ด้วยการริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจนไม่ได้รับการยอมรับในฐานะเครื่องมือสืบทอดวรรณคดีไทย

การวิจัยเรื่อง “แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออี: การดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นวรรณกรรมประชานิยม” จึงมุ่งศึกษาการดัดแปลงวรรณคดีต้นแบบซึ่งเป็นรักต่างเพศมาเป็นแฟนฟิกแนวยาโออีซึ่งเป็นวรรณกรรมชายรักเพศเดียวกันในฐานะบันเทิงคดีร่วมสมัยอันสอดคล้องกับกระแสนิยมและตอบสนองจินตนาการของผู้เสพและผู้สร้างเท่านั้น และศึกษาบทบาทของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออีในบริบทวัฒนธรรมประชานิยม อันจะแสดงให้เห็นบทบาทการต่อรองทางด้านวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมเก่าและวัฒนธรรมใหม่ซึ่งถูกให้ความหมายเชิงคุณค่าอย่างแตกต่างกัน ตลอดจนบทบาทในฐานะวรรณกรรมรักเพศเดียวกันที่แสดงการผลิตซ้ำและการโต้ตอบวาทกรรมกระแสหลักเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 ศึกษาการดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นแฟนฟิกวรรณคดีไทยออนไลน์แนวยาโออี

1.2.2 ศึกษาบทบาทหน้าที่ของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออีในฐานะวรรณกรรมประชานิยม

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออีดัดแปลงวรรณคดีต้นแบบมาเป็นแฟนฟิกโดยการปรับเปลี่ยนโครงเรื่อง บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร

1.3.2 แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออีมีบทบาทหน้าที่ในการต่อรองระหว่างวัฒนธรรมเก่ากับวัฒนธรรมใหม่ รวมถึงผลิตซ้ำและตอบโต้วาทกรรมกระแสหลักเกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนววายโออี: การดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นวรรณกรรมประชานิยม” กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษานี้จะเก็บข้อมูลแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวชายรักชายที่เผยแพร่บนสื่ออินเทอร์เน็ตจาก 3 เว็บไซต์ ได้แก่ www.dek-d.com, www.tunwalai.com และ www.thaiboyslove.com ดังนี้

www.dek-d.com เป็นเว็บไซต์ที่มีกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสำหรับเป็นพื้นที่พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนข้อมูลข่าวสารต่างๆ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความสามารถหรือสนใจในการสร้างสรรค์วรรณกรรมได้เข้ามานำเสนอผลงานของตนเอง เว็บไซต์ดังกล่าวจึงกลายเป็นศูนย์รวมของวรรณกรรมหลากหลายประเภท โดยเฉพาะนิยายและแฟนฟิกชันที่มีเนื้อหาทั้งแนวรักต่างเพศและรักร่วมเพศ แต่ด้วยการควบคุมดูแลเกี่ยวกับการนำเสนอเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมอย่างเคร่งครัด ทำให้ปรากฏความรุนแรงตลอดจนพฤติกรรมทางเพศน้อยกว่าเว็บไซต์อื่น ผู้แต่งหลายคนจึงต้องตัดฉากเหล่านั้นออกและนำไปรวบรวมเผยแพร่ในบล็อกส่วนตัวหรือส่งให้ผู้อ่านทางอีเมลแทน

www.tunwalai.com เป็นเว็บไซต์ที่เผยแพร่นิยายออนไลน์ทุกประเภทโดยไม่จำกัดแนว รวมถึงแนวอีโรติกซึ่งมีการแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างหือหาวา โดยเปิดพื้นที่อิสระให้ผู้มีความสามารถหรือสนใจในการสร้างสรรค์วรรณกรรมได้เข้ามานำเสนอผลงานของตนเองและสร้างรายได้จากระบบสนับสนุนนักเขียนและเรื่องที่จะคำนวณการตอบรับจากผู้อ่านเป็นจำนวนเงินตามการกำหนดเรตของทางเว็บไซต์ อีกทั้งยังนำไปสู่การตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และหนังสือเสียงด้วย

www.thaiboyslove.com เป็นเว็บบอร์ดที่เน้นการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับชายรักชายเป็นหลัก ซึ่งผู้ใช้งานมักจะเรียกเว็บบอร์ดแห่งนี้ว่า “เล้าเป็ด” เป็นพื้นที่สำหรับพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ การโฆษณาและซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าทั้งนิยายและผลิตภัณฑ์ทางเพศ รวมถึงการนำเสนอผลงานทั้งประเภทเรื่องสั้น นิยาย ตลอดจนประสบการณ์ชีวิตของเหล่าชายรักชาย โดยมีรูปแบบการใช้งานลักษณะการตั้งและตอบกระทู้ซึ่งแตกต่างจากเว็บไซต์วรรณกรรมออนไลน์อื่นๆ แสดงให้เห็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้แต่งและผู้อ่านอย่างต่อเนื่อง

1.4.2 ขอบเขตด้านกลุ่มข้อมูล

กลุ่มข้อมูลที่นำมาศึกษาวิเคราะห์เป็นแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ หรือชายรักชาย ที่มีเนื้อหาสมบูรณ์เพียงพอสำหรับการศึกษวิเคราะห์ เก็บข้อมูลในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2560 มีจำนวนทั้งหมด 16 เรื่อง ดังนี้

1.4.2.1 www.dek-d.com จำนวน 5 เรื่อง

- 1) รามเกียรติ์ ยักษ์ที่รัก ของ บลิสซาร์ด
- 2) อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด ของ บุหลันรัตติกาล
- 3) พลิกตำนานรามเกียรติ์ ของ 75Nanago
- 4) สังข์ทอง คริสเทา ของ เดือนพราย
- 5) ไกรทอง คริสเทา ของ เดือนพราย

1.4.2.2 www.tunwalai.com จำนวน 6 เรื่อง

- 1) ดวงใจชาละวัน ของ Darling<3
- 2) ไกรทอง ของ Blue
- 3) รามเกียรติ์ (Ramayaoui) ของ Blue
- 4) รามเกียรติ์ ศักดิ์มังกษัตริย์ ของ Blue
- 5) รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มกัมภ์ ของ นลินธารา
- 6) พระลักษมณ์ ของ Tan-Yung

1.4.2.3 www.thaiboyslove.com จำนวน 5 เรื่อง

- 1) หัวใจทศกัณฐ์ ของ lalita
- 2) รักเพื่อนๆของขุนช้างขุนแสนต์ ของ o(n)top
- 3) จ้าวธราธา ของ ozaka
- 4) ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีย์ ของ Akikojae
- 5) วันทองเดอะซีรีย์ ของ Akikojae

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 วรรณคดี หมายถึง วรรณกรรมที่ได้รับการยกย่องว่าแต่งดี มีคุณค่าทางด้านรูปแบบ เนื้อหา และภาษา เป็นคำที่มักนำมาใช้เพื่อประเมินค่าวรรณกรรม

1.5.2 วัฒนธรรมประชานิยม หมายถึง วัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่ที่แพร่หลายอย่างกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับของผู้คนจำนวนมาก มิได้ถูกจัดให้เป็นวัฒนธรรมชั้นสูง เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า วัฒนธรรมมวลชน สร้างงานที่ตอบสนองต่อผู้คนในสังคมเฉพาะกลุ่ม

1.5.3 วรรณกรรมประชานิยม หมายถึง วรรณกรรมที่แพร่หลายกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับของผู้คนจำนวนมาก บางส่วนเผยแพร่โดยไม่แสวงหากำไร แต่บางส่วนมีค่าใช้จ่ายในการเข้าถึง อีกทั้งมีสถานะเป็นวรรณกรรมชั้นล่างตรงข้ามกับวรรณคดีที่ถูกให้คุณค่าว่าเป็นวรรณกรรมชั้นสูง

1.5.4 แฟนฟิก หมายถึง งานเขียนเขียนขึ้นโดยผู้ที่ชื่นชอบงานต้นแบบที่มีมาก่อนแล้ว เช่น นวนิยาย นวนิยายชุด ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือการ์ตูน รวมถึงนักแสดง นักร้อง ผู้ที่มีชื่อเสียง และกลุ่มศิลปินชื่อดังที่มีตัวตนอยู่จริง มักเผยแพร่บนสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์

1.5.5 แฟนฟิกวรรณคดีไทย หมายถึง วรรณกรรมประเภทหนึ่งที่น่าตัวละครหรือเนื้อเรื่องในวรรณคดีไทยมาดัดแปลง แต่งเติม เพิ่มหรือลด ตามจินตนาการและการตีความใหม่ มักเผยแพร่บนสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์

1.5.6 การดัดแปลง หมายถึง การแปลงงานวรรณกรรมประเภทหนึ่งให้เป็นอีกประเภทหนึ่ง การดัดแปลงมีหลายลักษณะ เช่น การดัดแปลงทั้งเรื่อง เป็นต้นว่า การดัดแปลงนวนิยายหรือบทละครทั้งเรื่องเป็นบทภาพยนตร์หรือบทโทรทัศน์ การดัดแปลงบางส่วนของเรื่อง และการเขียนบทต่อเติมจากเรื่องเดิมที่จบแล้ว

1.5.7 ย่าโออิ หมายถึง ประเภทหนึ่งของวรรณกรรมที่มีเนื้อหามุ่งเน้นแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับชายรักชาย เรื่องรักๆ ใคร่ๆ และ/หรือ ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างตัวละครชาย

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.6.1 การศึกษานี้จะเรียก “fan fiction” ด้วยการทับศัพท์อย่างย่อว่า “แฟนฟิก” ซึ่งเป็นคำที่เป็นที่รู้จักและใช้อยู่ทั่วไป

1.6.2 การศึกษานี้จะใช้คำว่า ‘แฟนฟิก’ ที่สะกดด้วย ‘ก’ ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษของราชบัณฑิตยสถาน ส่วนการสะกดรูปแบบอื่น เช่น แฟนฟิค จะคงเดิมตามที่ปรากฏในข้อความต้นฉบับ

1.6.3 ในบริบทการสื่อสารของกลุ่มแฟนหรือผู้อ่านวรรณกรรมประเภทแฟนฟิก หากกล่าวถึงวรรณกรรมกลุ่มนี้ ผู้คนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่าเป็นวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวชายรักชาย แต่ในที่นี้ผู้วิจัยขอระบุอย่างชัดเจนว่าเป็นแฟนฟิกแนวยาโออิ เพื่อป้องกันการสับสนกับแฟนฟิกแนวอื่นใดหนึ่ง ซึ่งก็คือแฟนฟิกแนวยูริหรือหรือแฟนฟิกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักหญิง

1.6.4 การอ้างอิงในเนื้อหาจะใช้รูปแบบการเขียนชื่อเรื่องตามด้วยชื่อตอนหรือลำดับตอน เช่น (วันทองเดอะซีรีส์, ตอน หางาน) หรือ (หัวใจศกัณฐ์, บทที่1)

1.7 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.7.1 สืบค้นและรวบรวมแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิที่เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต

1.7.2 รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.7.3 วิเคราะห์กลวิธีการสร้างสรรค์และบทบาทของแฟนฟิกวรรณคดีแนวยาโออิในฐานะวัฒนธรรมประชานิยม

1.7.4 เรียบเรียงและเสนอผลการศึกษา

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ทำให้เห็นกระบวนการดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นแฟนฟิกแนวยาโออิที่นำเสนอความสัมพันธ์ของชายรักชาย

1.8.2 ทำให้เข้าใจปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับวรรณกรรมไทยร่วมสมัย

1.8.3 ทำให้เห็นการต่อร่องระหว่างวรรณกรรมต่างสมัยซึ่งถูกให้ความหมายเชิงคุณค่าต่างกัน

1.8.4 เป็นแนวทางสำหรับการศึกษาแฟนฟิกที่นำตัวบทซึ่งมีอยู่เดิมอื่นๆ มาเป็นต้นทางในการสร้างสรรค์ใหม่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา “แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิ: การดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นวรรณกรรมประชานิยม” ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- 2.1 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแฟนฟิก
- 2.2 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชายรักชายในวรรณกรรมไทย
- 2.3 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวรรณกรรมไทยในสื่อประชานิยม

2.1 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแฟนฟิก

แฟนฟิกเป็นเรื่องแต่ง “by fans for others fans” กล่าวคือ เป็นการสร้างงานของแฟนคนหนึ่งสำหรับแฟนอีกหลายๆ คนที่มีความรักความชอบในสิ่งเดียวกัน ซึ่งผู้เขียนแฟนฟิกได้นำเนื้อหาหรือบุคลิกมีชื่อเสียงมาเป็นต้นทางในการสร้างงาน ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในบริบทของชุมชนแฟน (fandom) และเผยแพร่ผ่านช่องทางออนไลน์หรือตีพิมพ์ในรูปแบบของซีน (zines) (Fanlore, 2017) อีกทั้งยังเป็นการสร้างงานโดยไม่แสวงหากำไร แม้ว่าจะนำโครงเรื่อง ฉาก และตัวละครมาจากงานต้นฉบับที่ถูกผลิตขึ้นภายใต้กลไกทางการตลาดอย่างสื่อภาพยนตร์และสื่อโทรทัศน์ก็ตาม (Cumberland, 2003, p.261)

The Routledge Dictionary of Modern American Slang and Unconventional English (2018, p.1954) ได้อธิบายความหมายของคำว่า “แฟนฟิก” หรือ “แฟนฟิกชั่น” ไว้ว่า “แฟนฟิกชั่น” (fanfiction) เป็นงานเขียนที่มีโครงเรื่องซับซ้อนและมุ่งเน้นความรักโรแมนติก มักเกี่ยวข้องกับวรรณกรรมเด่นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเกิดจากจินตนาการของผู้แต่ง แฟนฟิกโดยมิได้มีพื้นฐานมาจากเรื่องจริงแต่อย่างใด วรรณกรรมประเภทนี้มักเผยแพร่บนสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นหลัก มีคำเรียกสั้นๆ ว่า “แฟนฟิก” (fanfic) หรือ “ฟิก” (fic)

เว็บไซต์ Wattpad (2013) ซึ่งเป็นเว็บไซต์เผยแพร่วรรณกรรมประเภทแฟนฟิกที่ได้รับความนิยมมากแห่งหนึ่งของโลกได้อธิบายความเป็นมาของแฟนฟิกไว้ดังนี้

แฟนฟิกมีความเป็นมาย้อนกลับไปในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ราวปี 1850 ที่ผลิตผลจากความบันเทิงทางฝั่งตะวันตกเริ่มต้นประกอบร่าง ด้วยการปรากฏตัวของวรรณกรรมประเภทหนึ่งบนบรรณพิภพในนาม “แฟนฟิกชั่น” (Fanfiction) ซึ่งมีตัวบทต้นทางจากงานของเจน

ออสเตน (Jane Austen) ต่อมาปี 1934 มีการรวมตัวกันอย่างคึกคักระหว่างผู้แต่งแฟนฟิกจากนิยาย นักสืบเรื่อง Sherlock Holmes

หลังจากนั้นในปี 1960 แฟนๆ ของ Star Trek ได้แต่งแฟนฟิกเพื่อเติมเต็มเนื้อหาส่วนที่ แฟนๆ รู้สึกว่าขาดหายไปเมื่อครั้งออกอากาศในรูปแบบละครชุดทางโทรทัศน์ และในช่วงเวลา ใกล้เคียงกัน ระหว่างปี 1960 - 1970 นี้เอง แฟนฟิกแนว Real - Person Fan Fiction (RPFs) หรือ แฟนฟิกที่สร้างตัวละครและเรื่องราวจากบุคคลจริงผู้มีชื่อเสียงจากหลากหลายวงการมาเขียนได้เข้ามา มีบทบาทในการนำเรื่องราวในชีวิตของคนดังมาสร้างเรื่องราวในแนวรักโรแมนติก หรือแนวสยองขวัญ สั้นประสาท

จากรยะเริ่มแรกจวบจนถึงปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับวรรณกรรมประเภท แฟนฟิกอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ เมื่อเข้าสู่การสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้ตัวเรื่องแฟนฟิก ผู้แต่งแฟนฟิก และแฟนของแฟนฟิกต่างมีพื้นที่สำหรับสถาปนาและขยายอาณาเขตของตนอย่าง กว้างขวางเห็นได้จากการก่อตั้ง www.fanfiction.net ในปี 1998 ต่อมาในปี 2006 ได้มีการก่อตั้ง www.wattpad.com และมีเว็บไซต์สำหรับเผยแพร่แฟนฟิกเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี 2013 มีแฟนฟิกเผยแพร่บนเว็บไซต์ Wattpad จำนวนกว่า 4,700,000 เรื่อง ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากปี 2012 ถึง 60 % มีทั้งแฟนฟิกบุคคลในวงการบันเทิง เช่น แฟนฟิกของวงดนตรีชื่อดัง One Direction และแฟนฟิกจากวรรณกรรมข้ามเรื่อง เช่น การปนเรื่อง Harry Potter กับ Star Trek ใน Harry Potter and the Borg และ การปนเรื่อง The Avengers กับ Hunger Games ใน The Marvel Games

รินฤทัย สัจจพันธุ์ (2560, น.16-39) ได้จำแนกการแต่งแฟนฟิกที่ปรากฏในประเทศไทย ออกเป็น 5 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. แฟนฟิกดารานักร้อง มีที่มาจากบุคคลที่มีชีวิตอยู่จริง ซึ่งผู้เขียนจะนำบุคคลที่ตนชื่นชอบมาผูกสร้างเรื่องขึ้นตามจินตนาการ โดยเฉพาะนักร้องวงชายล้วน (boy band) หรือวงหญิงล้วน (girl group) ของเกาหลีและญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังมีผู้ร่วมรายการต่างๆ ทางโทรทัศน์ ดารานักแสดง รวมถึงดารานักร้องในวงการบันเทิงไทยที่กำลังอยู่ในกระแสนิยม ล้วนถูกนำชื่อและบุคลิกภาพบางส่วน มาจินตนาการเรื่องราวเช่นกัน

2. แฟนฟิกวรรณกรรมตะวันตก มีที่มาจากนวนิยายวรรณกรรมตะวันตกชื่อดังมาเขียน แฟนฟิก โดยเรื่องที่ยอดนิยมเขียนมากที่สุดคือ ชุดนิยายแฟนตาซีเรื่อง แฮร์รี่ พอตเตอร์ (Harry Potter) ของ เจ. เค. โรว์ลิ่ง (J. K. Rowling) ซึ่งเป็นวรรณกรรมสำหรับเยาวชนที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก

3. แฟนฟิกการ์ตูนญี่ปุ่น เป็นแฟนฟิกประเภทหนึ่งที่มีผู้แต่งจำนวนมาก สืบเนื่องจากความนิยมชมชอบมังงะ หรืออะนิเมะบางเรื่องของญี่ปุ่น ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมากทั้งในสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และประเทศไทย

4. แฟนฟิกนวนิยายไทย เป็นประเภทแฟนฟิกที่มีผู้แต่งน้อยหากเทียบกับวรรณกรรมและการ์ตูนแปลหรือลอกเลียนแบบจากต่างประเทศซึ่งอยู่ในกระแสนิยมของวัยรุ่นไทย โดยมีนวนิยายเพียงบางเรื่องของพนมเทียนและทมยันตีที่ถูกนำไปเขียนใหม่เป็นแฟนฟิก

5. แฟนฟิกวรรณคดีไทย มีที่มาจากกระแสการจับคู่และความไม่เข้าใจในความสนิทสนมระหว่างตัวละครซึ่งเป็นชนบสังคัมไทยสมัยโบราณ ทำให้เกิดการตีความในลักษณะของ ‘คู่จิ้น’ และนำไปแต่งเป็นนิยายแฟนฟิกแนววาย โดยอาจแต่งจากวรรณคดีเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปนเรื่องราวของวรรณคดีหลายเรื่องเข้าด้วยกัน

ในช่วงเวลาที่กลุ่มศิลปินชายจากเกาหลีได้เข้ามาช่วงชิงกระแสความนิยมได้สำเร็จ แฟนฟิกได้กลายเป็นรูปแบบหนึ่งของผลิตผลจากปรากฏการณ์เกาหลีพีเวอร์ด้วยเช่นกัน เห็นได้จากการจินตนาการคู่ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในแต่ละวง เช่น วงดงบังชินกิ (TVXQ) ที่โด่งดังจนถึงขีดสุด ต่อเนื่องมาจนถึงวง EXO และวง WannaOne ในปัจจุบัน ขณะเดียวกัน ความนิยมจับคู่ศิลปินชายจากต่างประเทศก็ได้แพร่มายังการจับคู่ศิลปินชายไทยและขยายไปสู่การจับคู่ตัวละครชายจากวรรณกรรมยอดนิยายทั้งไทยและเทศอีกหลายต่อหลายเรื่อง บุคคลจริงจากวงการต่างๆ เช่น วงการบันเทิง วงการกีฬา รวมไปถึงวงการศึกษา โดยไม่เกี่ยวข้องกับวิถีทางเพศของบุคคลเหล่านั้น เช่น ผู้เข้าแข่งขันชายรายการค้นหานายแบบ ผู้เข้าแข่งขันชายจากรายการร้องเพลง นักเรียนนักศึกษาหน้าตาดีจากร่วมและต่างสถาบัน และนักแสดงวัยรุ่นจากซีรีส์ชายรักชายซึ่งออกอากาศทางโทรทัศน์และโทรทัศน์ออนไลน์ที่ผู้ชมรู้สึกชื่นชอบจนเกิดการสร้างจินตนาการจับคู่ หรือ “จิ้น” เป็นต้น

แฟนฟิกแนวยาโออิเป็นวรรณกรรมยอดนิยายในหมู่วัยรุ่นไทยเป็นเวลามากกว่าสิบปีแล้ว วรรณกรรมกลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลจากวรรณกรรมญี่ปุ่นที่เรียกว่า ‘โดจินชิ’ ซึ่งเป็นผลงานที่เกิดจากแฟนของมังงะหรือแอนิเมะต้นฉบับนำสิ่งที่ตนชื่นชอบมาสร้างสรรค์เป็นผลงานใหม่ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชาย จากนั้นจึงเคลื่อนตัวจากหนังสือการ์ตูนมาสู่บุคคลจริง เห็นได้จากกลุ่มศิลปินชายล้วนฝั่งญี่ปุ่นที่ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากแฟนๆ ชาวไทยก่อนการเข้ามาของฝั่งเกาหลี โดยเฉพาะคู่ Akame จากวง KAT-TUN ที่ถือว่าเป็นยุครุ่งเรืองสำหรับแฟนฟิกแนวชายรักชายในสมัยนั้น

แฟนฟิกแนวยาโออิจึงมีลักษณะสำคัญคือ เป็นผลงานสร้างสรรค์ของแฟนดาราหรือนักร้อง แฟนดารานักร้องหรือที่เรียกว่า ‘ศิลปิน’ มักจะนำศิลปินที่ตนชื่นชอบมาสร้างเป็นตัวละครใน

แฟนฟิกไควที่ตนแต่งขึ้น ลักษณะอีกประการหนึ่งคือ แฟนฟิกเหล่านี้มักมีลักษณะเป็น ‘นิยายวาย’ หรือนิยายแนวรักเพศเดียวกัน ซึ่งได้รับความนิยมมาก่อนหน้าแฟนฟิก

นิยายวายแนวยาโออิเป็นวรรณกรรมที่มีจุดกำเนิดในประเทศญี่ปุ่น มีลักษณะเฉพาะที่สำคัญคือเป็นวรรณกรรมที่มีเนื้อหาแสดงเรื่องราวความรักระหว่างตัวละครชาย หรือที่เรียกว่า “ชายรักชาย” เนื้อเรื่องมักแสดงถึงความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างตัวละครชาย คำว่า ยาโออิ มาจากคำว่า ‘Yaoi’ ในภาษาญี่ปุ่น เรียกอย่างย่อว่า “วาย” โดยมีอีกหนึ่งคำที่ใช้ในความหมายเดียวกันคือ ‘Boys’ love’ เรียกอย่างย่อว่า ‘BL’ มักเป็นงานที่แต่งขึ้นสำหรับผู้อ่านที่เป็นเพศหญิง ขณะที่งานสำหรับผู้อ่านที่เป็นรักร่วมเพศชายแยกประเภทออกมาโดยเฉพาะ เรียกว่า ‘bara’ หรืออีกอย่างว่า ‘ML’ (men’s love)

คำว่า Yaoi มีที่มาสั้นๆ ถึงความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้ชาย จากการที่เป็นคำย่อมาจากพยางค์แรกของชุดคำ “Yama nashi, ochi nashi, imi nashi” แปลว่า ไม่มีจุดเด่น ไม่มีประเด็น และไม่มี ความหมาย โดยบางครั้งในญี่ปุ่นจะมีการเรียกว่า ‘801’ ซึ่งออกเสียงเช่นเดียวกับคำว่า ‘yaoi’ เนื่องจากเลข 801 ในภาษาญี่ปุ่นสามารถออกเสียงสั้นๆ ได้ว่า ya-oh-i ตามลำดับ นอกจากนี้คำว่า Yaoi ยังถูกนำมาแปลงความหมายเป็นแสงในภาษาญี่ปุ่นว่า ‘Yamete, oshiri ga itai’ แปลเป็นไทยได้ว่า ‘หยุดนะ ผมเจ็บกัน’ ซึ่งสื่อความถึงพฤติกรรมทางเพศระหว่างชายกับชาย

ความนิยมเรื่องวายในประเทศไทยเริ่มต้นจากการ์ตูนวายซึ่งแบ่งเป็นยาโออิและยูริ มีผู้ศึกษาวรรณกรรมประเภทนี้คือ ธันว์ทิพย์ ศรีสุตา (2548) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาและผู้อ่านการ์ตูนแนวยาโออิ” และ ญาณธร เจียรรัตนกุล (2550) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “YAOI: การ์ตูนเกย์โดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง” วิทยานิพนธ์ 2 เรื่องนี้อธิบายการ์ตูนวายในประเด็นที่แตกต่างกัน

ธันว์ทิพย์ (2548) ศึกษาเนื้อหาและผู้อ่านอธิบายว่า เนื้อหาของการ์ตูนยาโออิส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นที่เรื่องความรักของตัวละครสองตัว เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสับสน ไม่แน่ใจในความรัก มีบุคคลที่ 3 เข้ามาทำให้เกิดปัญหาในความรัก มีอุปสรรคขัดขวาง แต่สุดท้ายก็มักจะจบลงโดยตัวละครทั้งสองตัวมีความสุขในความรักของพวกเขา แต่บางครั้งจะมีเนื้อเรื่องในส่วนอื่นๆ เข้ามาเพื่อทำให้เรื่องราวเข้มข้นขึ้น อีกทั้งยังมีฉากเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างตัวละครชายรวมอยู่ด้วยเสมอ บางเรื่องอาจจะเน้นฉากการมีเพศสัมพันธ์มากจนกระทั่งทำให้การ์ตูนเรื่องนั้นเข้าข่ายลามกอนาจาร แต่ในขณะเดียวกันหนังสือการ์ตูนบางเรื่องก็มีฉากเพศสัมพันธ์เพียงฉากเดียวหรือมีเพียงฉากจูบเพื่อแสดงความรักระหว่างตัวละครเท่านั้น รวมถึงบางเรื่องที่ไม่ได้มีฉากเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์เลย ในด้านผู้อ่านนั้น หนังสือการ์ตูนแนวนี้นักเป็นผู้หญิงมาตั้งแต่วัยรุ่นโดยไม่มีเรื่องเพศวิถีของแต่ละบุคคลมาเป็นปัจจัยในการเลือกเปิดรับ ผู้อ่านส่วนใหญ่มีแนวคิดเรื่องความเข้าใจและการยอมรับเพศที่สามมากขึ้น

หลังจากอ่านการ์ตูนแนวนี้ ขณะที่ด้านรสนิยมทางเพศ ยังคงชอบเพศตรงข้ามเหมือนเดิม แต่บางคนก็อาจชอบได้ทั้งสองเพศ ผู้ที่ชื่นชอบการอ่านการ์ตูนแนวนี้ยังมีการรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่น และพบปะทำกิจกรรมร่วมกันจริงๆ อยู่บ่อยครั้ง

ส่วนยุทธนาธร (2550) ศึกษาเสียงสะท้อนและมุมมองอันหลากหลายของผู้หญิงที่ชื่นชอบการ์ตูนยาโออิต่อจากธันว์ทิพย์ โดยยุทธนาธรชี้ให้เห็นว่า การเปิดเผยตัวตนว่าชื่นชอบการ์ตูนยาโออิ อาจเป็นการเปิดเผยรสนิยมทางเพศของตนอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความลึกลับกันอยู่ในการเรียกร้องให้ผู้อื่นเข้าใจ อีกทั้งเป็นสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกบริโภคสื่อตามความสนใจของตนเอง แต่การเปิดเผยตัวตนเรื่องดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงหน้าที่การงาน เนื่องจากสังคมไทยไม่ยอมรับความแตกต่างทางด้านรสนิยมทางเพศ คนในหรือกลุ่มที่ชื่นชอบยาโออิรับรู้ภาพสะท้อนของตัวเองในสายตาคนนอกผ่านการนำเสนอของสื่อต่างๆ ซึ่งพวกเขามองว่าไม่มีความยุติธรรม เนื่องจากเลือกนำเสนอแต่ด้านลบ “คนใน” ในสายตาคนนอกจึงเป็นทั้งการขนานนามและภาพตัวแทนของผู้ที่ชื่นชอบยาโออิด้วยบรรทัดฐานของสังคม การเหมารวม และลดทอนความหลากหลายให้หายไป

การควบคุมยาโออิ ทำให้เกิดกระแสการตอบโต้ของคนในผ่านช่องทางต่างๆ ด้วยการพูดคุยตามเว็บไซต์ที่เป็นแหล่งชุมนุมของผู้ที่ชื่นชอบยาโออิ ซึ่งสะท้อนมุมมองที่มีต่อคนนอกด้วยสายตาของคนใน โดยมีเหตุผลที่นำมาสนับสนุนจากการเปรียบเทียบผลกระทบกับการบริโภคสื่อทางเพศของผู้ชายที่ก่อให้เกิดความรุนแรงโดยเฉพาะการข่มขืน การเปรียบเทียบเนื้อหาเกี่ยวกับการ์ตูนผู้หญิงประเภทอื่นๆ ที่แม้ว่ายาโออิจะจัดว่าเป็นประเภทหนึ่งของการ์ตูนผู้หญิง แต่มีความแตกต่างทางด้านภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่ปรากฏในสื่ออย่างมาก และการยอมรับความหลากหลายทางเพศที่ถูกนิยามอย่างแฝงการตัดสินคุณค่าเกี่ยวกับเพศวิถี

จากการศึกษา 2 เรื่องข้างต้น จะเห็นได้ว่า นิยายวายหรือแฟนฟิควายอาจได้รับอิทธิพลจากการ์ตูนรักชายเพศเดียวกันของญี่ปุ่นมากกว่านวนิยายชายรักเพศเดียวกันของผู้ใหญ่ และมีเนื้อหาค่อนข้างคล้ายคลึงกับนวนิยายรักพาฝันซึ่งเป็นที่ชื่นชอบและได้รับความนิยมจากผู้อ่านเพศหญิงอยู่ก่อนแล้ว

ความนิยมของการ์ตูนวายทำให้เกิดการกวาดล้างการ์ตูนประเภทนี้ในพ.ศ. 2549 หลังจากนั้นก็เกิดช่องทางใหม่ในการเผยแพร่วรรณกรรมแนววายคือ สื่อออนไลน์ และทำให้มีนิยายออนไลน์เกิดขึ้น รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2553) อธิบายนิยายวายในฐานะวรรณกรรมออนไลน์ว่า ในสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นมีการแต่งเรื่องเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันเป็นนิยายเผยแพร่อยู่เป็นจำนวนมาก โดยเรียกว่านิยายวาย (Y) คำว่าวายนั้นมาจากยาโออิ (Yaoi) คือ นิยายชายรักชาย และยูริ (Yuri) คือ นิยายหญิงรักหญิง ทั้งยาโออิและยูริเป็นคำศัพท์ที่มีต้นกำเนิดมาจากประเทศญี่ปุ่นและใช้ในวงการนิยายและการ์ตูน ต่อมาจึงนำมาใช้เรียกนวนิยายที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตและมีเนื้อหาเรื่องราว

เกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน วรรณกรรมประเภทนี้ไม่อิงชนบหรือได้รากฐานจากวรรณคดีไทยแบบดั้งเดิม ผลงานในระยะแรกอยู่ในระดับดีและมีน้อย ต่อมาเมื่อมีนักเขียนหน้าใหม่เขียนตามกระแสเพิ่มมากขึ้น คุณภาพของนิยายแนวนี้จึงลดลงตามไปด้วย

ลักษณะของนิยายวาย สุภาวรัตน์ วัฒนทัฬ (2556) อธิบายว่า นิยายวายจากสื่ออินเทอร์เน็ตทั้งประเภทยาโออิหรือชายรักชายและยูริหรือหญิงรักหญิง มักจะมีโครงเรื่องที่สร้างปมปัญหาเกี่ยวกับความรักให้ตัวละครเผชิญหน้าและแก้ไข การคลี่คลายเรื่องส่วนใหญ่จบลงด้วยความสุขสมหวัง แก่นเรื่องแสดงให้เห็นถึงความรักของคนรักเพศเดียวกันที่ล้วนมีลักษณะไม่แตกต่างไปจากความรักของคนรักต่างเพศในสังคม ตัวละครมักเป็นภาพของคนรักเพศเดียวกันช่วงวัยรุ่นซึ่งอยู่ในวัยเรียนหรือวัยทำงานที่มีคุณลักษณะที่ทั้งหน้าตาและรูปร่าง

นอกจากนิยายวายยังมีวรรณกรรมที่เกิดขึ้นควบคู่กันคือ แฟนฟิกเวีย ซึ่ง นัทธนัย ประสานนาม (2551) อธิบายลักษณะสำคัญของวรรณกรรมประเภทนี้ผ่านการศึกษาวิทยานิพนธ์ของบังซิงกิว่า เป็นกิจกรรมหนึ่งในหมู่แฟนคลับของศิลปินวงทงบังซิงกิที่พัฒนาจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินที่ตนชื่นชอบ มาเป็นเรื่องแต่งหรือบันเทิงคดีของแฟนคลับ (Fanfiction) โดยเรื่องราวส่วนใหญ่ในนิยายทงบังซิงกิจะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินในวง ซึ่งมีทั้งการอ้างอิงจากชีวิตการทำงานในวง และการนำชื่อและบุคลิกของศิลปินมาสร้างเป็นตัวละครในเรื่องราวที่สมมุติขึ้นใหม่ ความน่าสนใจของนิยายทงบังซิงกิในประเทศไทยคือ มีเรื่องที่น่าเสนอความรักตามบรรทัดฐานรักต่างเพศน้อยกว่าเรื่องที่เสนอความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน

ต่อมาในบทความเรื่อง แฟนฟิก เรื่องรัก อันเนื่องจากรัก ของ ดอกฝน ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที 1 ตุลาคม พ.ศ.2551 ได้อธิบายปรากฏการณ์ของแฟนฟิกว่า ผู้เขียนแฟนฟิกแนวนี้นักเป็นแฟนของศิลปินที่ปรากฏในแฟนฟิกอยู่ก่อนแล้ว โดยเริ่มต้นเขียนตั้งแต่อายุยังน้อยด้วยความชื่นชอบในตัวศิลปิน และทำให้รู้สึกว่าได้ใกล้ชิดกับศิลปิน ส่วนสาเหตุที่ต้องเป็นแนวชายรักชายและมีฉากความสัมพันธ์ทางเพศอย่างรุนแรงนั้นสืบเนื่องจากจินตนาการและการสร้างจุดขาย แต่ขณะเดียวกันจุดขายดังกล่าวก็ส่งผลกระทบต่อแฟนฟิกเรื่องอื่นๆ ที่ไม่ได้เน้นฉากทำนองนี้ด้วย สำหรับผู้อ่านที่ชื่นชอบแฟนฟิกแนวนี้มีสาเหตุมาจากความแปลกใหม่ซึ่งไม่ปรากฏในเรื่องแนวชาย - หญิง ถือเป็นการทำทายเป็นทั้งคนอ่านและคนแต่ง รวมถึงมีฉากล่อแหลมและรุนแรงถูกใจมากกว่าแนวชายหญิง

อย่างไรก็ดี แม้ว่าแฟนฟิกจะได้รับความนิยมมาก แต่ก็มีผู้ศึกษาน้อย กระทั่งในพ.ศ.2559 มีผู้เขียนงานออกมา 3 เรื่อง ได้แก่ รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ กล้า สมุทรวณิชา และเสาวณิต จุลวงศ์

รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2560) เขียนบทความเรื่อง แฟนฟิก: วรรณกรรมเลียนแบบเพื่อยกย่องหรือย่ำยีงานต้นแบบ ไว้เมื่อ พ.ศ. 2559 ก่อนจะรวมเล่มในหนังสือ อ่านวรรณกรรม Gen Z เมื่อ

พ.ศ. 2560 เสนอว่า แฟนฟิกเป็นการปะทะกันของการสร้างและการเสพวรรณกรรมในโลกจริงและโลกเสมือน โดยแฟนฟิกวรรณคดีและนวนิยายสะท้อนความแตกต่างของวัฒนธรรมการอ่านในโลกจริงและโลกเสมือนได้ชัดเจน เนื่องจากการศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรม เป็นการตีความที่ยืดโยงด้วยบทเดิมอย่างเคารพผู้เขียน ตลอดจนเข้าใจขอบทางสังคมและวรรณศิลป์ตามยุคสมัย ขณะที่ผู้เขียนและผู้อ่านนิยายแฟนฟิกวรรณคดีต้องการเพียงความคึกคะนองมากกว่าการตีความในสรวรรณคดีและลึกซึ้งในภูมิปัญญาของผู้ประพันธ์ นอกจากนี้ยังเชื่อว่าแฟนฟิกอยู่ในพื้นที่สีเทาเพราะผิดทั้งกฎหมายและจริยธรรมซึ่งสามารถฟ้องร้องเอาผิดทางกฎหมายได้ แฟนฟิกแนววายหรือรักเพศเดียวกันมีแนวโน้มจะสร้างความเสียหายมากกว่าเชิดชูคุณค่าของบุคคลต้นแบบหรือวรรณกรรมยอดเยี่ยม อันเป็นแนวคิดของการเขียนแฟนฟิกในตอนเริ่มแรก ในปัจจุบันมีเว็บไซต์สำหรับเผยแพร่แฟนฟิกโดยเฉพาะอยู่หลายแห่ง ซึ่งสร้างความกังวลว่าอาจจะสร้างค่านิยมผิดๆ ในการสร้างสรรค์วรรณกรรม และสร้างรสนิยมการอ่านวรรณกรรมระดับต่ำให้แก่เยาวชนไทย

ส่วน กล้า สมุทวณิช (2559) เขียนบทความ *เพราะเป็น Fan จึงอยาก Fic (เพราะมัน Fin)* ในคอลัมน์ คนตลกที่อยู่อีกฝั่งหนึ่ง ในมติชนออนไลน์ ว่า แฟนฟิกค่อนข้างเฉียดเข้าใกล้ความผิดตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา เนื่องจากนางานต้นฉบับของผู้อื่นมาเขียนเรื่องต่อเป็นของตนเอง ซึ่งต้องพิจารณาจากสัดส่วนของเนื้อหาต้นฉบับที่นำมาใช้ โดยในบางประเทศอย่างญี่ปุ่น เจ้าของลิขสิทธิ์มักไม่ถือสาหาความแต่อย่างใด แม้จะมีการผลิตจำหน่ายกันในหมู่ที่ชื่นชอบก็ตาม เนื่องจากมีชุดความคิดบางประการว่าการถูกแฟนนำไปเขียนคือการยืนยันความสำเร็จของเจ้าของงานต้นฉบับ แต่กระนั้นก็ต้องระลึกไว้ด้วยว่าต้องไม่กระทบกระเทือนแก่นเรื่องหลัก หรือแสวงหากำไรอย่างเปิดเผยมากจนเกินไป แฟนฟิกจึงยังเป็นบาปอันยอมรับได้ของเจ้าของลิขสิทธิ์ ที่ส่วนหนึ่งไม่ใส่ใจเอาความเว้นแต่ล่วงล้ำก้ำเกินเนื้อหาตัวงานหรือทางทำมาหาได้กันจริงๆ เท่านั้น การยินยอมให้มีแฟนฟิกยังเป็นการโฆษณาชื่อเสียงของงานต้นฉบับและเปิดจักรวาล ขยายให้โลกของเรื่องเล่าของผู้สร้างสรรค์ไปเจริญเติบโตต่อไปในดินแดนจินตนาการอื่น เหมือนกับเราสร้างโลกหรือจักรวาลไว้ให้ผู้อื่นได้ร่วมแหวกว่าย ใช้จินตนาการต่อยอดไปได้อย่างไม่สิ้นสุดด้วย

สุดท้าย เสาวณิต จุลวงศ์ (2559) เขียนบทความเรื่อง *ผู้แต่งกับแฟนฟิก: วาทกรรมความชอบธรรมทางการประพันธ์ในการถกเถียงเรื่องแฟนฟิกเพชรพระอุมา* เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นที่เผยแพร่อยู่ในเว็บไซต์ Pantip.com จากกรณีที่พนมเทียน ผู้แต่งนวนิยายเพชรพระอุมาประกาศห้ามนำนวนิยายเรื่องนี้ไปแต่งต่อหรือดัดแปลงใหม่

การศึกษา 3 เรื่องดังกล่าว มุ่งแสดงให้เห็นผลกระทบของแฟนฟิกที่มีต่อวรรณกรรมต้นแบบ แต่ไม่ได้กล่าวถึงการดัดแปลงวรรณกรรมต้นแบบไปเป็นแฟนฟิก โดยเฉพาะวรรณคดีไทยซึ่งมี

ผู้นำไปเขียนแผนฝึกเป็นจำนวนมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นแผนฝึกแนวยาโออี

2.2 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชายรักชายในวรรณกรรมไทย

พื้นที่ทางวรรณกรรมของชนรักเพศเดียวกันได้เริ่มปรากฏอย่างเด่นชัดและแพร่หลายมากขึ้นตั้งแต่พ.ศ. 2516 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนโฉมหน้าวงการนวนิยายไทยในขณะนั้นซึ่งแต่เดิมมุ่งเน้นแต่รูปแบบความสัมพันธ์ของชายจริงหญิงแท้ การนำเรื่องรักเพศเดียวกันมาใช้ในนวนิยายจึงส่งผลกระทบต่อวงการนวนิยายไทย ทั้งการเปิดพื้นที่ให้ตัวละครรักเพศเดียวกันปรากฏบทบาทในนวนิยายเช่นเดียวกับชายหญิง ทั้งการสร้างความแปลกใหม่ให้กับเนื้อหา และการสร้างคุณค่าให้แก่นวนิยายในแง่การนำเสนอความรู้เกี่ยวกับรักเพศเดียวกันด้วย

การศึกษาประเด็นชายรักเพศเดียวกันในวรรณกรรมบันเทิงคดีของไทย อาจกล่าวได้ว่ามีการศึกษาหลากหลายประเด็น อริน พินิจวรารักษ์ (2527) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง *การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ.2516-2525* ศึกษาวิธีการแต่งจากนวนิยายระหว่างปีพ.ศ.2516-2525 ที่มีการนำประเด็นชายรักเพศเดียวกันมาถ่ายทอดในเรื่อง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประพันธ์ใช้เรื่องรักร่วมเพศเป็นแก่นเรื่องเพื่อแสดงถึงปัญหาของคนกลุ่มดังกล่าวโดยตรงผ่านการนำเสนอเรื่องที่เน้นความขัดแย้งของตัวละคร ทศนะของนักประพันธ์ที่มีผลต่อการสร้างตัวละคร และการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับคนรักร่วมเพศ

การใช้ลักษณะคนรักร่วมเพศสร้างตัวละครเอกและตัวละครรองมีการสอดแทรกปัญหาของคนรักร่วมเพศตลอดจนทัศนคติทางสังคมที่มีต่อคนกลุ่มนี้ สะท้อนให้เห็นความเคลื่อนไหวที่ปรากฏขึ้นมาในสังคมเป็นจำนวนมาก ผู้ประพันธ์จึงนำเรื่องดังกล่าวมาใช้เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมในช่วงเวลานั้น ด้วยรูปแบบการนำเสนอที่มีลักษณะของความบันเทิงมากกว่าการตระหนักถึงปัญหาทางสังคม ตัวละครบางตัวจึงขาดความสมจริงในแง่ของจิตวิทยา รักร่วมเพศที่ปรากฏในนวนิยายส่วนใหญ่จึงเป็นเพียงการถ่ายทอดภาพทางสังคมที่ผู้ประพันธ์พบเห็น หรือนำมากำหนดบทบาทตัวละครตามจินตนาการเท่านั้น

ลักษณะชายรักชายในวรรณกรรมบันเทิงคดี นอกจากถูกมองเชิงประเด็นทางสังคม ยังมีการศึกษาตัวละครชายรักชายโดยใช้มุมมองเชิงจิตวิทยาในงานของ นิตยา เข้มเพชร (2535) และ อรรธวุฒิ มุขมา (2546)

นิตยา (2535) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง *วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายของตัวละครเอกในนวนิยายไทย ตามหลักทางจิตวิทยา* จากนวนิยายที่ตัวละครเอกชายเป็นผู้

มีความต้องการกับเพศเดียวกันในช่วงเวลา 15 ปี ตั้งแต่เริ่มมีการเขียนนวนิยายลักษณะนี้เมื่อ พ.ศ. 2516 จนถึง พ.ศ. 2532 ผลการศึกษาพบว่า การเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายในนวนิยายมีสาเหตุมาจากพื้นฐานทางครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนอิทธิพลของสังคมแวดล้อมภายนอก และการนำเสนอเรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายช่วง พ.ศ. 2516 - 2532 แสดงให้เห็นความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนรักร่วมเพศในสังคมที่นักเขียนไทยมีความตื่นตัวในการนำเสนอเรื่องดังกล่าว แม้ว่าจะมีจำนวนน้อย แต่สามารถนำเสนอเรื่องราวของรักร่วมเพศชายโดยเจาะลึกถึงสาเหตุผลักดัน หรือหล่อหลอมตัวละครให้มีความผิดปกติทางเพศได้อย่างสมจริงสอดคล้องกับหลักจิตวิทยา

ส่วนอรรถวุฒิ (2546) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “นวนิยายรักร่วมเพศชายเรื่อง “ซากดอกไม้” ของวิวัฒน์ กนกนุเคราะห์: การศึกษาเชิงวิเคราะห์” จากการวิเคราะห์ตัวละครเชิงจิตวิทยาพบว่า ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนได้นำความรู้ทางจิตวิทยามาดัดแปลงสำหรับการสร้างเรื่องและตัวละครโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อบรรยายความรู้สึกนึกคิดหรือแสดงให้เห็นปัญหาที่นำไปสู่การประกอบพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ ของตัวละคร ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากปกติ ทั้งนี้เป็นไปโดยเงื่อนไขทางจิตวิทยาเป็นสำคัญ

นอกจากนั้นแล้ว สมเกียรติ คู่ทวีกุล (2548) ศึกษาความเป็นนักเขียนที่ส่งผลต่อการสร้างภาพแทนตัวละครชายรักชาย ในงานเรื่อง “ภาพสะท้อนชายรักร่วมเพศในนวนิยายไทยในสามรอบทศวรรษ (พ.ศ.2513 - 2543): การศึกษาศักยภาพ ข้อจำกัด และทางออกของนักเขียนหญิง” อธิบายว่า นักเขียนหญิงมีศักยภาพในการสะท้อนภาพชีวิตชายรักเพศเดียวกันได้ในลักษณะที่ไม่สลับซับซ้อนตามความรู้ความเข้าใจของตนเองเท่านั้น ไม่สามารถนำเสนอตามความเป็นหญิงทั้งหมด นักเขียนหญิงจึงหาทางออกด้วยการนำเสนอในลักษณะอื่นซึ่งส่งผลให้งานขาดความหลากหลาย ไม่ชัดเจน ปรากฏจากสี่สันบรรยากาศของลีลาชีวิตรักร่วมเพศ ไม่สามารถทำให้ผู้อ่านนวนิยายรู้จักและเข้าใจชีวิตมนุษย์กลุ่มนี้ได้อย่างถ่องแท้

ใน พ.ศ.2550 แนวทางการศึกษาชายรักชายในวรรณกรรมเปลี่ยนมาเป็นการศึกษาภาพแทนเช่นงานของ วิทยา พุ่มยิ้ม (2550) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544 - 2548 เพื่อศึกษาภาพแทนของชายรักร่วมเพศที่ปรากฏในวรรณกรรม พ.ศ. 2544 -2548 และทัศนคติของชายรักร่วมเพศที่มีต่อตนเอง สังคมของชายรักร่วมเพศ และสังคมไทยผ่านงานวรรณกรรม

ผลการศึกษาพบว่า เนื้อหาในสารคดีอธิบายสาเหตุของการเป็นชายรักเพศเดียวกัน การสร้างพื้นที่ในการติดต่อสื่อสารในหมู่ชายรักเพศเดียวกัน การสร้างวัฒนธรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารในสังคมชายรักเพศเดียวกันและสร้างความรู้สึกร่วมกันเป็นพวกพ้องกัน นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนให้ชายรักเพศเดียวกันยอมรับพฤติกรรมในตนเองเพื่อสามารถใช้ชีวิตตามความต้องการในจิตใจโดยไม่

ต้องฝึกพฤติกรรมของตน รวมถึงการสร้างความเป็นผู้นำในสังคมชายรักเพศเดียวกันเพศ ทำให้เกิดนักเขียนรักเพศเดียวกันจำนวนมากขึ้นที่พยายามสร้างทัศนคติในเรื่องต่างๆ และเป็นตัวแทนชายรักเพศเดียวกันบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ

สำหรับวรรณกรรมชายรักเพศเดียวกันมีโครงเรื่องและการสร้างตัวละครเช่นเดียวกับวรรณกรรมของกลุ่มรักต่างเพศ นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมชายรักเพศเดียวกันด้วยการกล่าวอ้างแนวคิดทางชีววิทยาหรือสภาพแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชายรักเพศเดียวกันให้เป็นชายรักต่างเพศด้วยความคิดการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง การต่อต้านและการยอมรับทั้งจากความรู้สึกภายในใจของตนเองและจากคนรอบข้างในสังคม ความรักและเพศสัมพันธ์จากแรงดึงดูดทางเพศที่ปรากฏให้เห็นภายนอก ความรักที่พยายามแสวงหาบุคคลที่รักและห่วงใย แต่กลับเป็นความรักแบบฉาบฉวยที่มีเรื่องเพศสัมพันธ์มาเกี่ยวข้อง และการสร้างพื้นที่ทางสังคมอันเป็นสถานที่เฉพาะซึ่งใช้เป็นแหล่งพบปะกับบรรดาผู้มีพฤติกรรมทางเพศรูปแบบเดียวกัน โดยภาพของชายรักชายที่ถูกเสนอในวรรณกรรมกลุ่มนี้จะเป็นภาพที่กลุ่มชายรักเพศเดียวกันได้สร้างอัตลักษณ์ทางสังคมผ่านพื้นที่สาธารณะ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต สถาบันบันเทิง สถานที่สาธารณะ สมาคม/องค์กร และสร้างอำนาจต่อรองทางภาษาชายรักเพศเดียวกันซึ่งสอดคล้องกับสารคดี

นอกจากการศึกษาประเด็นชายรักชายในวรรณกรรมประเภทนวนิยายและสารคดีแล้ว จักรกริช โปธิศรี (2557) ยังได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง *การนำเสนอภาพแทนของรักร่วมเพศชายในเพลงลูกทุ่งและหมอลำ* โดยศึกษาจากเพลงลูกทุ่งและหมอลำที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับรักร่วมเพศชาย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 จนถึง พ.ศ. 2556 เพื่อวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครรักร่วมเพศชายที่ปรากฏในเพลงลูกทุ่งและหมอลำ และวิเคราะห์ภาพแทนของรักร่วมเพศชายปรากฏในเพลงลูกทุ่งและหมอลำ

ผลการศึกษาพบว่า ในเพลงลูกทุ่งและหมอลำปรากฏคำที่ใช้เรียกแทนตัวละครรักร่วมเพศ 8 กลุ่มด้วยกัน คือ เกย์ กะเทย สาว ประเภทสอง ประเทือง แต่ว หญิงเทียม แอ๊บแมนหรือผู้ชายแอ๊บแมน และเพลงที่ไม่ปรากฏการใช้คำเรียกแทนตัวละคร เมื่อวิเคราะห์เชิงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครรักร่วมเพศชายที่ปรากฏผ่านการสื่อความหมายโดยนัยแล้วพบว่ามีทั้งหมด 11 ลักษณะ คือ สดใสร่าเริงตลกขบขัน สนุกสนาน ประชดประชันเสียดสี แร้นแค้น เด็ดเดี่ยว ชักชวน อ่อนหวานขอร้อง น้อยเนื้อต่ำใจ เอือมระอา โกรธเคืองดุเดือด ผิดหวัง และงุนงง สับสน

สำหรับภาพแทนของรักร่วมเพศชายซึ่งก็คือเกย์และกะเทยในเพลงลูกทุ่งและหมอลำจะมี 4 กลุ่ม คือ ภาพแทนที่เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ทางเพศและการร่วมเพศ ภาพแทนที่เกี่ยวกับมุมมองทางด้านความรัก ภาพแทนที่เกี่ยวกับตัวตนของรักร่วมเพศ และภาพแทนที่เกี่ยวกับทัศนคติของสังคมต่อรักร่วมเพศ โดยภาพแทนของเกย์ที่ปรากฏคือ มีความสุขสบายทางเพศ เป็นคนเจ้าชู้ และคบหาได้

ทั้งสองเพศ ส่วนภาพแทนของกะเทยที่ปรากฏจะมีมากกว่าภาพแทนของเกย์ คือ เจ้าชู้ สำส่อนทางเพศ โห่หารักแท้ ผิดหวังจากคนรัก ใช้เงินทองหรือสิ่งของซื้อความรัก หลอกลวง มั่วรัก สนุกสนาน ประกอบอาชีพเกี่ยวกับความสวยความงาม อดทนต่อแรงกดดันจากสังคม ฐานะยากจน เรียกร้องความเป็นธรรม ปากจัด เป็นอันธพาล มีความสนใจในการทำศัลยกรรมความงาม สวรรค์ก่ลั่นแก๊ง และเป็นตัวประหลาด

จากภาพแทนของรักร่วมเพศในเพลงลูกทุ่งและหมอลำ จะเห็นได้ว่าการนำเสนอภาพคนรักร่วมเพศมักสืบเนื่องมาปัจจัยทางพฤติกรรมการแสดงและเรื่องเพศสัมพันธ์มากกว่าศักยภาพของบุคคล มีการแบ่งแยกระหว่างคนรักร่วมเพศกับคนปกติ ตลอดจนการดูถูกดูแคลนต่าง ๆ นานา ทำให้กลุ่มคนรักร่วมเพศต้องต่อสู้เพื่อหาพื้นที่ทางสังคมของตน แม้ว่าสังคมจะพยายามแสดงการเปิดรับพวกเขามากขึ้น แต่ก็ยังไม่สามารถเกิดการยอมรับที่แท้จริงได้

การศึกษาเกี่ยวกับชายรักชายในวรรณกรรมไทยที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างวรรณกรรมชายรักชายกับนิยายแนวยาโออิและแฟนฟิกแนวยาโออิ คือ วรรณกรรมชายรักชายจะมุ่งนำเสนอรูปแบบการดำเนินชีวิตและอุปสรรคต่างๆ ของชายรักเพศเดียวกันด้วยบรรทัดฐานของกลุ่มคนที่เพศวิถีแบบรักเพศเดียวกัน อีกทั้งทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงตีแผ่ความรู้สึกนึกคิดและข้อเรียกร้องของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันที่ต้องการบอกกล่าวแก่ผู้คนในสังคม เพื่อนำไปสู่การทำความเข้าใจและยอมรับในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของพวกเขาอย่างเท่าเทียม

ขณะที่นิยายแนวยาโออิและแฟนฟิกแนวยาโออิจะเน้นเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครชายด้วยบรรทัดฐานแบบรักต่างเพศเพื่อตอบสนองจินตนาการและรสนิยมทางวรรณกรรมมากกว่าจะนำเสนอรูปแบบการใช้ชีวิตหรือปัญหาอุปสรรคที่กลุ่มคนรักเพศเดียวกันต้องพบเจอหรือต่อสู้อย่างจริงจัง ภาพของชายรักชายที่ปรากฏในนิยายแนวยาโออิและแฟนฟิกแนวยาโออิจึงเป็นภาพที่ถูกสมมุติขึ้นโดยไม่มีพื้นฐานมาจากภาพของชายรักชายในสังคมจริงๆ ทำให้วรรณกรรมกลุ่มนี้ไม่มีพลังมากพอที่จะเป็นกระบอกเสียงให้แก่กลุ่มชายรักเพศเดียวกัน

2.3 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวรรณกรรมไทยในวัฒนธรรมประชานิยม

วงวรรณกรรมของไทยนับตั้งแต่โบราณมา มีวรรณกรรมหลายเรื่องที่ตั้งขึ้นโดยได้รับอิทธิพลมาจากวรรณกรรมเรื่องอื่น เช่น นิราศสีดา ได้รับอิทธิพลมาจากรามเกียรติ์ อิเหนาคำฉันท์และนิราศอิเหนาได้รับอิทธิพลจากอิเหนา อีกทั้งวรรณกรรมบางเรื่องแม้จะเป็นเรื่องเดียวกันก็มีการแต่งเป็นฉบับต่างๆ เห็นได้จากเรื่องกาگیที่มีการแต่งหลายรูปแบบ เช่น กาگیคำฉันท์ กาگیคำกลอน กาگیฉบับลิลิต เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เนื้อเรื่องในวรรณกรรมบางเรื่องมีจุดที่น่าสนใจสำหรับกวีผู้แต่งใน

ยุคเดียวกันหรือกวีผู้แต่งในยุคหลังอันจะทำให้เกิดการสร้างงานในรูปแบบของตนเองขึ้นมา (วราภรณ์ ศรียาเหน็ด, 2546, น.152) ดังนั้นการดัดแปลงวรรณกรรมหรือวรรณคดีไทยและเผยแพร่ในลักษณะต่างๆ จึงมิใช่ความแปลกใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นในวงวรรณกรรมพร้อมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีหรือการผสมผสานข้ามสายพันธุ์ทางวัฒนธรรม เพียงแต่ปรับของการสร้างงานที่ใกล้ชิดกับวรรณคดีต้นฉบับ ทำให้ความเป็น “วรรณกรรมดัดแปลง” ไม่เด่นชัดเท่ารูปแบบที่ปรากฏอย่างหลากหลายในปัจจุบัน

ต่อมาเกิดการสร้างงานที่แม้ว่าจะมีปริมาณการสร้างสรรค์ไม่มากนัก แต่ถือว่ามีคุณค่าโดดเด่นและเป็นของแปลกสำหรับวงการนวนิยายไทยในช่วงเวลานั้นอย่าง “นวนิยายอิงวรรณคดี” โดยมักมีชื่อเรื่องมาจากวรรณคดีที่ไพเราะกินใจ หรือการใช้ชื่ออื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับวรรณคดี แต่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวรรณคดี เช่น *มนต์รักในไร่ฝ้าย* ของ สันต์ เทวรักษ์ จาก *ขุนช้างขุนแผน รักที่ถูกเมิน* ของ นิตยา นาฏยะสุนทร และ *รักที่ต้องมนตรา* ของทมยันตี จาก *ลิลิตพระลอ* เป็นต้น โดยผู้แต่งอาจมีความคล้อยตามหรือขัดแย้งกับเนื้อหาบางส่วนในวรรณคดี มีความคล้อยตามเนื้อเรื่องแต่บุคลิกลักษณะของตัวละครผิดเพี้ยนไปจากเดิม ตลอดจนคล้อยตาม ดัดแปลงบางส่วน และขึ้นอยู่กับวิธีการเล่า (กระแสรู มาลยาภรณ์, 2530, น.64 - 68)

แก้วแก้วเป็นนักเขียนอีกคนหนึ่งที่น่าวรรณคดีไทยและวรรณกรรมพื้นบ้านมาใช้ในการแต่งนวนิยาย จิรณีย์ วิมุติสุข (2550) ศึกษาการใช้วรรณคดีไทยและวรรณกรรมพื้นบ้านในนวนิยายของแก้วแก้ว พบว่า นวนิยายของแก้วแก้วมีลักษณะเป็นจินตนิยาย มีเรื่องราวส่วนหนึ่งเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือตัวละครที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติ หรือเหตุการณ์ที่ไม่อาจเกิดขึ้นในโลกความเป็นจริง โดยได้รับอิทธิพลจากวรรณคดีไทยและวรรณกรรมพื้นบ้าน แก้วแก้วไม่ได้นำวรรณคดีไทยหรือวรรณกรรมพื้นบ้านมาเล่าใหม่ แต่มักนำส่วนของเนื้อเรื่องหรือตัวละครจากวรรณคดีไทยและวรรณกรรมพื้นบ้านที่ตนเองเห็นว่าสนใจ มาใช้ในการสร้างสรรค์จินตนิยาย โดยปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมรายละเอียดให้เหมาะสมกับผู้อ่านที่เป็นคนในยุคปัจจุบัน มีการสร้างตัวละครที่เป็นคนปัจจุบันรวมอยู่ในนิยายด้วยเสมอ และยังได้เสนอมุมมองใหม่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องในวรรณคดีด้วย

วรรณคดีไทยถูกนำเสนอใหม่ในสื่อร่วมสมัยหลากหลายรูปแบบตามแนวความนิยมของตลาดผู้เสพ เช่น การ์ตูนที่สร้างใหม่จากเรื่อง *รามเกียรติ์* เพลงที่สร้างใหม่จากวรรณคดีไทยหลายๆ เรื่อง ละครจักรๆ วงศ์ๆ ที่สร้างจากเรื่องสังข์ทอง และบทละครที่สร้างจากเรื่อง *ขุนช้างขุนแผน* จาก การทบทวนเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวรรณกรรมไทยในสื่อร่วมสมัยพบว่าการศึกษาวรรณกรรมไทยในสื่อร่วมสมัยสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มคือ ศึกษาการดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นวรรณกรรมการ์ตูน ศึกษาการดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นวรรณกรรมการแสดง และศึกษาเปรียบเทียบการดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นสื่อรูปแบบต่างๆ เช่น นวนิยาย การ์ตูน และการแสดง

กลุ่มแรก คือ ศึกษาการดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นวรรณกรรมการ์ตูน วรัชญ์ วานิชวัฒนากุล (2548) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง *การสื่อสารความหมายใน “การ์ตูนไทยพันธุ์ใหม่”* เพื่อวิเคราะห์กระบวนการประกอบสร้างความหมายของวรรณคดีและนิทานพื้นบ้านไทยใน “การ์ตูนไทยพันธุ์ใหม่” ศึกษาการถอดรหัสและตีความหมายจาก “การ์ตูนพันธุ์ใหม่” ระหว่างกลุ่มเด็กและเยาวชนไทยกับครูอาจารย์ผู้สอนวิชาวรรณคดีไทย และแสวงหาเส้นทางการปรับตัวระหว่างสื่อประเภทหนังสือการ์ตูนกับสารประเภทวรรณคดีและนิทานพื้นบ้าน ซึ่งมีการนำเค้าโครงเรื่องจากวรรณคดีและนิทานพื้นบ้านมาผสมผสานกับรูปแบบการนำเสนอด้วยลายเส้นและสตอรี่บอร์ดแบบการ์ตูนญี่ปุ่น

ผลการศึกษาพบว่า การ์ตูนไทยพันธุ์ใหม่จะยังคงเน้นทั้งคติสอนใจเรื่องธรรมะย่อมชนะอธรรมอยู่เช่นเดียวกับในวรรณคดี เพราะไม่ว่าเรื่องราวเหล่านี้จะถูกผลิตซ้ำในสื่อรูปแบบใดแต่เป้าหมายก็เพื่อจะให้ผู้อ่านได้ยึดถือคุณงามความดีของฝ่ายธรรมะเป็นแบบอย่าง รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตต่างเผ่าพันธุ์อันเนื่องมาจากความเชื่อเรื่องความหลากหลายของชาติพันธุ์และการปะทะสังสรรค์ระหว่างวัฒนธรรม

สำหรับสาเหตุที่ทำให้การ์ตูนไทยพันธุ์ใหม่แตกต่างไปจากวรรณคดีก็คือ การเปลี่ยนจากโครงเรื่องแบบ romantic-fantasy และ erotic-fantasy มาเป็นโครงเรื่องแบบ action-comedy และ action-fantasy เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้อ่านการ์ตูนกลุ่มหลักของประเทศที่เป็นเด็กและเยาวชนชาย จึงต้องเปลี่ยนความรัก-ใคร่เป็นความขบขันและการต่อสู้ นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนความเชื่อในเรื่องโลกแห่งความศักดิ์สิทธิ์และสิ่งเหนือธรรมชาติมาสู่ความเชื่อในโลกแห่งวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิถีคิดแบบวิทยาศาสตร์ยังคงมีอิทธิพลเหนือความเป็นท้องถิ่นอยู่ในการผสมผสานข้ามสายพันธุ์ทางวัฒนธรรม รวมถึงการดำเนินเรื่องราวก็เปลี่ยนจากเรื่องราวในจินตนาการที่ไม่สามารถระบุช่วงเวลาได้มาสู่เรื่องราวที่มีช่วงเวลาเชื่อมโยงกับโลกในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกมีส่วนร่วมกับการณ์ในเรื่องมากขึ้น

ต่อมา ทัดพิชา ชลวิสูตร (2550) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง *พระอภัยมณี: การศึกษาวรรณกรรมการ์ตูนเปรียบเทียบกับวรรณคดีต้นแบบ* ผลการศึกษาพบว่า พระอภัยมณี ฉบับสำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์ยังคงเก็บองค์ประกอบส่วนต่างๆ ไว้ทั้งหมด แต่โครงเรื่องและเนื้อเรื่องมีการดัดทอนรายละเอียดเหลือเพียงเนื้อเนื้อหลักเพื่อให้เหมาะสมกับศักยภาพในการรับรู้ของผู้อ่านกลุ่มเป้าหมาย ส่วนพระอภัยมณีฉบับสำนักพิมพ์ชมรมเด็กมีการลดทอนส่วนเนื้อเรื่องและตัวละครปรับเปลี่ยนแนวคิดบางส่วน และพระอภัยมณีซำก้าเป็นฉบับที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการสร้างความแปลกใหม่ จากการนำเค้าโครงเรื่องจากวรรณคดีต้นแบบมาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัย

มีการขยายเนื้อเรื่องให้เหตุการณ์เพิ่มขึ้น แนวคิดมีความแตกต่างจากเดิม และเพิ่มเติมตัวละคร ส่งผลให้เกิดการลดทอนบทบาทตัวละครสำคัญให้ด้อยลงและเนื้อเรื่องขาดเอกภาพ

หลังจากนั้น บุซตี อรสิริวรรณ (2551) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง *กลวิธีการดัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น* เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการดัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น

ผลการศึกษาพบว่า สามก๊กฉบับการ์ตูนมีการดัดแปลงเนื้อหาเพื่อให้มีความร่วมสมัย เข้าใจง่าย เหมาะแก่รูปแบบการนำเสนอ และมีอารมณ์ขัน ดัดแปลงตัวละครด้วยการตัดตัวละครออกเพื่อลดจำนวน ตัวละครและความยาวของเนื้อหา การเพิ่มตัวละครเข้ามา และการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วน เพื่อให้เกิดอารมณ์ขันและมีความร่วมสมัย ดัดแปลงบทสนทนาเพิ่มบทสนทนาที่ไม่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่องสามก๊กรวมถึงคำร้องของเพลงสมัยปัจจุบันเข้าไปเพื่อสร้างเพื่อสร้างอารมณ์ขัน มีความเป็นปัจจุบัน และร่วมสมัยกับผู้อ่าน แสดงการต่อรองระหว่างวัฒนธรรมเก่าและใหม่ และลดความเคร่งขรึมจริงจังของวรรณกรรมเดิม ตลอดจนดัดแปลงฉากให้เป็นภาพที่มีความเป็นรูปธรรมด้วยการตัดรายละเอียดเรื่องเวลาและสถานที่ เพิ่มและเปลี่ยนแปลงรายละเอียดให้เป็นสมัยปัจจุบัน ผู้อ่านไม่ต้องใช้จินตนาการและการตีความฉากด้วยตนเอง ซึ่งบางฉากอาจจะไม่ถูกต้องหรือสมจริงตามวรรณกรรมเดิมทุกประการ แต่เป็นการดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบการนำเสนอ

สามก๊กฉบับการ์ตูนจึงมีการต่อรองระหว่างเค้าเรื่องเดิมกับองค์ประกอบของสังคมร่วมสมัยตลอดทั้งเรื่อง เนื่องจากผู้เขียนมุ่งที่จะถ่ายทอดเรื่องสามก๊กในบริบทสังคมวัฒนธรรมสมัยปัจจุบัน แก่กลุ่มผู้อ่านซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนในสังคมปัจจุบัน และการผลิตการ์ตูนสามก๊กในบริบทของวัฒนธรรมประชานิยมที่มียอดขายเป็นเป้าหมายสำคัญ ทำให้มีการดัดแปลงองค์ประกอบต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อ่านและเหมาะสมแก่รูปแบบการนำเสนอ

ส่วน พริมรตา จันทรโชติกุล (2553) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง *ทฤษฎีในหนังสือการ์ตูนไทยปัจจุบัน* จากหนังสือการ์ตูนไทยปัจจุบันที่ปรากฏตัวละครทฤษฎี มีกำหนดตีพิมพ์ระหว่างพ.ศ. 2547 ถึง พ.ศ. 2551 เพื่อศึกษาบุคลิกภาพและบทบาทของตัวละครทฤษฎีจากบทละครเรื่องรามเกียรติ์ พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 1 และเพื่อเปรียบเทียบการปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพและบทบาทระหว่างตัวละครทฤษฎีในการ์ตูนในการ์ตูนไทยปัจจุบันกับตัวละครทฤษฎีจากบทละครเรื่องรามเกียรติ์

ผลการศึกษาพบว่า สามารถจำแนกเนื้อเรื่องการ์ตูนได้เป็น 3 ลักษณะ คือ ใช้เนื้อเรื่องเดียวกับเรื่องรามเกียรติ์ เนื้อเรื่องมีการดัดแปลงจากเรื่องรามเกียรติ์และผสมผสานกับอนุภาคใหม่ และสร้างเนื้อเรื่องขึ้นใหม่ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องรามเกียรติ์

กลุ่มที่ใช้เนื้อเรื่องเดียวกับเรื่องรามเกียรติ์มีการคงเค้าเดิมอยู่ค่อนข้างมาก ส่วนกลุ่มที่เนื้อเรื่องมีการดัดแปลงจากเรื่องรามเกียรติ์และผสมผสานกับอนุภาคใหม่ยังปรากฏให้เห็นเค้าเดิมบางส่วนอยู่เช่นกัน แต่จะมีการปรับและเปลี่ยนบางส่วนให้แตกต่างไปจากเดิมตามความเหมาะสมของแต่ละเรื่อง โดยการปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพและอุปนิสัยตัวละครจะปรากฏชัดมากในกลุ่มที่สร้างเนื้อเรื่องขึ้นใหม่ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องรามเกียรติ์ที่มีการสร้างสรรค์เนื้อเรื่องตลอดจนตัวละครขึ้นใหม่ตามความต้องการที่จะนำเสนอของผู้เขียนและผู้สร้างเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เสพในยุคปัจจุบัน อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงการดำรงอยู่ของวรรณคดีท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมอันหลากหลายในทุกยุคสมัย

จากการเปรียบเทียบระหว่างตัวละครดังกล่าวทำให้เห็นเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนบุคลิกลักษณะและบทบาทของตัวละครหนุมานที่ปรากฏหนังสือการ์ตูนไทยอยู่ 4 ประการ ได้แก่ จินตนาการของผู้แต่ง ซึ่งสร้างขึ้นใหม่โดยมีพื้นฐานหรือเป็นการต่อยอดจากลักษณะเดิมในเรื่องรามเกียรติ์ และสร้างขึ้นใหม่โดยไม่มีเค้าร่างของลักษณะเดิม ต่อมาคืออิทธิพลจากวรรณกรรมและวัฒนธรรมไทย อิทธิพลจากวรรณกรรมและวัฒนธรรมต่างชาติ และสุดท้าย ลักษณะการสร้างงานแนววัฒนธรรมประชานิยม ซึ่งแสดงการต่อรองเพื่อรักษาลักษณะเดิมบางประการไว้ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องยอมรับลักษณะแบบใหม่ที่จะส่งผลให้ได้รับความนิยมในกลุ่มผู้เสพและได้รับประโยชน์ด้านการค้ามากที่สุด

นอกจากนี้การปรับเปลี่ยนและสร้างสรรค์บุคลิกภาพและบทบาทของหนุมานตามเหตุปัจจัยข้างต้น ยังแสดงให้เห็นลักษณะเด่นที่น่าสนใจ 2 ประการคือ ลักษณะการผสมผสานผสานทางวัฒนธรรมที่ทำให้เห็นว่าการปะทะกันระหว่างวัฒนธรรม ไม่ว่าจะรูปแบบใดก็ล้วนส่งผลดีต่องานทั้งสิ้น และลักษณะสัมพันธ์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทวัฒนธรรมเก่าและตัวบทวัฒนธรรมใหม่ การปรับเปลี่ยนตัวละครหนุมานเพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่เปลี่ยนจากเดิมนั้นแสดงให้เห็นพลวัตของการสร้างสรรค์ตัวละครในหนังสือการ์ตูนการ์ตูนไทยปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้แล้ว ธีรยุทธ บุญสุนทร (2554) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง *การดัดแปลงในวรรณกรรมการ์ตูนเรื่องพระลอ* เพื่อศึกษาด้านรูปแบบ จุดมุ่งหมาย เนื้อเรื่อง และตัวละคร รวมถึงศึกษาหน้าที่ของวรรณกรรมการ์ตูนเรื่องพระลอในฐานะวรรณกรรมเด็กและวรรณกรรมเชิงวิจารณ์สังคม

ผลการศึกษาพบว่า การนำเสนอวรรณกรรมการ์ตูนมี 2 รูปแบบคือ การ์ตูนประกอบเรื่อง และการ์ตูนเรื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ เพื่อสืบสานวรรณคดีไทยเรื่อง พระลอ โดยเน้นที่ผู้อ่านวัยเด็ก สอดคล้องกันระหว่างรูปแบบการนำเสนอ กับ กลุ่มผู้เสพเป้าหมาย นอกจากนี้ยังมีบาง

เรื่องที่มีจุดมุ่งหมายเพิ่มเติมอย่างการแสดงทัศนะเกี่ยวกับสังคมไทยปัจจุบัน ส่วนเนื้อเรื่องและตัวละครมีการใช้กลวิธีต่างๆในกระบวนการดัดแปลงจากวรรณคดีเรื่องพระลอ

สำหรับการดัดแปลงเนื้อเรื่องจะมีการตัดเหตุการณ์ การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของเหตุการณ์ และการเพิ่มเหตุการณ์ ขณะที่การดัดแปลงตัวละครจะมีการเพิ่มลักษณะตัวละคร การตัดตัวละคร การเพิ่มตัวละคร และการเปลี่ยนแปลงลักษณะตัวละคร ซึ่งการดัดแปลงรูปแบบ จุดมุ่งหมายเนื้อหา และตัวละครนั้นล้วนคำนึงถึงความเหมาะสมแก่ผู้อ่านและสภาพสังคมไทยปัจจุบันเป็นสำคัญ

วรรณกรรมการ์ตูนเรื่องพระลอจึงมีหน้าที่ในฐานะวรรณกรรมสำหรับเด็กในการสอดแทรกแนวคิดต่างๆเพื่อให้ผู้อ่านวัยเด็กประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีของสังคม และการใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นทั้งการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมและไม่เหมาะสม รวมถึงมีหน้าที่ในฐานะวรรณกรรมเชิงวิจารณ์สังคมในการนำเสนอปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน เพื่อเตือนสติ รู้จักพิจารณาหาทางแก้ไข และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

สุดท้ายคือ ศิลป์สุภา แจ็งสว่าง (2557) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “ลักษณะเด่นและบทบาทของการ์ตูนรามเกียรติ์ ฉบับรามาวตาร” จากหนังสือการ์ตูนรามเกียรติ์ ฉบับรามาวตาร ของแฟน สตูดิโอ สำนักพิมพ์บรรลือสาส์น เพื่อศึกษาลักษณะและองค์ประกอบของการ์ตูนรามเกียรติ์ ฉบับรามาวตาร

ผลการศึกษาพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาบางส่วนเมื่อนำเสนอเรื่องอยู่ 5 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนรายละเอียดของเรื่อง การเพิ่มความ การลดความ การลดความ การสับสนความ และการสลับความ ทำให้ผู้อ่านสามารถจดจำประเด็นสำคัญที่เกิดขึ้นและมีการคลายปมปัญหาไว้ในแต่ละตอนได้ดีกว่าการเล่าเรื่องขนาดยาวซึ่งจะทำให้ผู้อ่านหมดความสนใจไปก่อน อีกทั้งเนื้อเรื่องยังง่ายต่อการทำความเข้าใจ เพราะปรากฏรายละเอียดที่สอดคล้องกับความคุ้นเคยของคนในปัจจุบัน นอกจากนี้การดำเนินเรื่องยังมีความกระชับรวดเร็วเพราะตัดรายละเอียดปลีกย่อยไป รวมถึงทำให้ผู้อ่านทราบที่มาที่ไปได้โดยไม่สูญเสียความเดิมจากการสลับเนื้อหาเพื่อขยายความ

การ์ตูนรามเกียรติ์ฉบับรามาวตารมีบทบาทในการสืบทอดวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ แสดงให้เห็นความสำคัญของวรรณคดีเรื่องนี้ในสังคมไทยที่ปัจจุบันยังคงถูกนำมาถ่ายทอดใหม่ผ่านสื่อใหม่ตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป บทบาทในการให้ความรู้เสริม ซึ่งผู้เขียนได้นำข้อมูลเกี่ยวกับรามเกียรติ์ในศิลปะแขนงอื่น ตัวละคร และแหล่งที่มาของตัวละคร มานำเสนอไว้ในส่วนท้ายของทุกเล่ม บทบาทในการให้ความบันเทิงเกิดจากการสร้างเรื่องราวที่สนุกสนานชวนติดตาม การสร้างอารมณ์ขัน และบทบาทในการสอนคุณธรรมและปลูกฝังจริยธรรม การ์ตูนเรื่องนี้จึงเป็นการสืบทอดที่แม้จะใช้กลวิธีต่างๆ เข้าไปจัดการกับเนื้อเรื่องเพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้อ่านและรูปแบบของสื่อที่ใช้นำเสนอเรื่องราว แต่กระนั้นยังคงรักษาคุณค่าวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ไว้ เพื่อให้วรรณคดีเรื่องนี้ยังคงเป็นที่

รู้จักและจดจำของผู้อ่านในปัจจุบัน อีกทั้งยังขยายขอบวงความรู้ให้กว้างขวางมากขึ้นจากสิ่งที่ผู้แต่งนำมาเพิ่มเติมไว้

กลุ่มต่อมาคือ การดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นวรรณกรรมการแสดงเช่นในงานของ ดังกมล ฅ ป้อมเพชร (2547) ที่เขียนงานวิจัยเรื่อง *กะเทาะเปลือก (มหัศจรรย์ผจญภัยเจ้าชาย) หอย* เพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์บทและกำกับการแสดงละครเวทีร่วมสมัยเรื่อง มหัศจรรย์ผจญภัยเจ้าชายหอย ซึ่งนำวรรณคดีนิทานเรื่องสังข์ทองมานำเสนอในรูปแบบของละครเคเวียร์-แคมป์ ใช้มุมมองและวิธีการแบบหลังสมัยใหม่ รื้อสร้างเรื่องเล่าเก่า เพื่อเสนอประเด็นเกี่ยวกับเปลือก-มายา ภาพ มายาคติ อัตบุคคล ความเป็นชายขอบ ความเป็นอื่น และพื้นที่ของสิ่งเหล่านี้ในวัฒนธรรมไทย ด้วยนำเสนอตัวละครสังข์ทองหรือเจ้าเงาะในฐานะเด็กวัยรุ่นที่มีความประหลาด (queerness) ผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคมที่บริโภคนิยมลักษณะ และเน้นให้เห็นความรู้สึกแปลกแยกว่าตนเป็นคนนอกสังคมของตัวละครตัวนี้ โดยมีความคิดหลักของบทละครที่สร้างขึ้นใหม่นี้ 3 ประเด็นหลักเกี่ยวเนื่องกันคือเปลือกและตัวตน พื้นที่และการค้นหา การยอมรับตัวตน และการกระทำเพื่อให้สามารถอาศัยอยู่ได้ในสังคมของ “ตัวประหลาด”

การสร้างสรรค์ละครเวทีร่วมสมัยจากเรื่องสังข์ทองที่ถูกผลิตซ้ำตามขนบเดิมมาหลากหลายรูปแบบกลายเป็นละครเวทีร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นและคนประหลาด และในขณะเดียวกันละครเวทีแบบสากลแนวสมัยใหม่นิยมซึ่งสังคมกระแสหลักเชื่อว่าเป็นวัฒนธรรมชั้นสูงสำหรับปัญญาชนกลายเป็นละครเวทีแบบพื้นทาง อีกทั้งยังใช้ลักษณะของวัฒนธรรมแบบประชานิยมที่ดูหิวหิวมากกว่ามีแก่นสาร จึงพบว่า ผู้ชมมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อละครเรื่องนี้อย่างหลากหลายและตรงข้ามกันทั้งดูละครเข้าใจแต่ไม่รู้สึกร่วมด้วย รู้สึกร่วมด้วยและร้องไห้ให้กับตัวเอง หัวเราะสนุกสนานและตื่นตาไปกับละครแต่ไม่คิดอะไร ตลอดจนรู้สึกผิดหวังและรับไม่ได้

กลุ่มสุดท้ายคือ ศึกษาเปรียบเทียบการดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นสื่อรูปแบบต่างๆ เช่น นวนิยาย การ์ตูน และการแสดง เห็นได้จากงานของ ณรงค์ศักดิ์ สอนใจ (2547) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง *การศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมดัดแปลงเรื่องขุนช้างขุนแผน จากวรรณกรรมดัดแปลงเรื่องขุนช้างขุนแผน 4 ฉบับ* เพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบ เนื้อหา กลวิธีการประพันธ์ และปัจจัยในการดัดแปลง

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบและกลวิธีการประพันธ์ในวรรณกรรมดัดแปลงเรื่องขุนช้างขุนแผนทั้ง 4 ฉบับ มีการดัดแปลงส่วนต่างๆ เพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบคำประพันธ์แต่ละประเภท โดยนิราศขุนช้างขุนแผนจะให้ความสำคัญกับความเปรียบและบทพรรณนาต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับคำประพันธ์ประเภทนิราศที่เน้นสร้างความสะเทือนอารมณ์และความไพเราะของความเปรียบ ส่วนนวนิยายเรื่องขุนช้างขุนแผนทั้งสองฉบับได้มีการดัดแปลงกลวิธีในการดำเนินเรื่องให้ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

และบทละครเวทีเรื่องขุนช้างขุนแผนมีการใช้คอร์สซึ่งได้รับอิทธิพลจากละครโศกนาฏกรรมกรีกซึ่งมีความสำคัญต่อการดำเนินเรื่องเป็นอย่างมาก

ในด้านการดัดแปลงเนื้อหาและรายละเอียดต่างๆ เป็นการดัดแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบคำประพันธ์ตามแต่ผู้แต่งจะเห็นสมควร ซึ่งมี 3 ลักษณะ คือ การตัดทอนเนื้อหา การเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และการเพิ่มเติมเนื้อหา โดยการตัดทอนเนื้อหาจะมีทั้งการตัดทอนตัวละครและการตัดทอนเหตุการณ์ที่ปรากฏในเรื่อง ส่วนการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาจะมีทั้งการเปลี่ยนแปลงลักษณะตัวละครและรายละเอียดของเรื่อง และการเพิ่มเติมเนื้อหาจะมีทั้งการสร้างตัวละครใหม่และการเพิ่มเติมเนื้อหาเหตุการณ์ที่ไม่เคยปรากฏในบทเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฉบับหอพระสมุดฯ

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดัดแปลงวรรณกรรมเรื่องขุนช้างขุนแผนทั้งสี่ฉบับมีอยู่ 3 ประการ คือ ปัจจัยด้านบริบททางสังคมที่สภาพเหตุการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศมีความเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้แต่งที่ดัดแปลงวรรณกรรมเพื่อเสนอแนวคิดบางประการและมีการตีความบทเสภาชิ้นหนึ่งก่อนจะดัดแปลง และปัจจัยด้านรูปแบบคำประพันธ์ที่ผู้แต่งยอมเลือกใช้รูปแบบคำประพันธ์ที่ตนชำนาญ ทำให้เห็นได้ว่าแม้วรรณกรรมดัดแปลงเรื่องขุนช้างขุนแผนทั้ง 4 ฉบับจะดัดแปลงมาจากบทเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฉบับเดียวกันมีโครงเรื่องหลักเหมือนกัน แต่ปัจจัยในการดัดแปลงต่างกัน วรรณกรรมดัดแปลงเรื่องขุนช้างขุนแผนแต่ละฉบับนั้นจึงมีคุณค่าและเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ต่อมาในงานของ เปรม สนวนสมุทร (2547) ได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้เสพกับการสร้างสรรค์ผลงาน เนื่องจากอิทธิพลผู้เสพมีผลต่อการดัดแปลงเนื้อหาและตัวละครในเรื่องที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่และนำเสนอในสื่อวัฒนธรรมประชานิยม ในวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผู้เสพกับการดัดแปลงเนื้อหาตัวละครเรื่องพระอภัยมณีในวัฒนธรรมประชานิยมในช่วงปีพุทธศักราช 2545 - 2546” จากการ์ตูนภาพเคลื่อนไหวเรื่อง “สุดสาคร” พ.ศ. 2546 การ์ตูนภาพลายเส้นเรื่อง “อภัยมณีซาก้า” พ.ศ.2545 และภาพยนตร์เรื่อง พระอภัยมณี พ.ศ.2545

ผลการศึกษาพบว่า เรื่องพระอภัยมณีได้รับความนิยมในทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่ยุคร่วมสมัยกับผู้สร้าง และยุคเริ่มมีการพิมพ์ซึ่งส่งผลต่อความนิยมเรื่องพระอภัยมณีในปัจจุบัน ความแพร่หลายนี้แยกเป็น 2 ส่วน ในหมู่นักวิชาการที่ยกย่องและสนใจศึกษาและในหมู่ประชาชนทั่วไปที่นิยมเพราะเนื้อหาเรื่องพระอภัยมณีมีความแปลกใหม่ประกอบกับการดำเนินเรื่องและสำนวนภาษาที่เอื้อต่อการนำไปใช้ในรูปแบบที่หลากหลาย

สำนวนที่สร้างขึ้นใหม่ทั้ง 3 สำนวน อันได้แก่ สำนวนการ์ตูนภาพลายเส้น สำนวนการ์ตูนภาพเคลื่อนไหว และสำนวนภาพยนตร์ มีความแตกต่างกับสำนวนนิทานคำกลอนด้านเนื้อหา คือ เนื้อหาที่ปรากฏตรงกันทั้งสำนวนนิทานคำกลอนและสำนวนที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่แต่เปลี่ยนแปลง

รายละเอียดบางส่วน เนื้อหาที่ปรากฏในสำนวนนิทานคำกลอนแต่ไม่ปรากฏในสำนวนที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ และเนื้อหาที่ปรากฏในสำนวนที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่แต่ไม่ปรากฏในสำนวนนิทานคำกลอน เห็นได้ว่าการตัดแปลงเนื้อหานี้จะคงไว้แต่เค้าโครงของเนื้อหาในนิทานสำนวนคำกลอนมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียด ตัดทอน และเพิ่มเติมเนื้อหาเพื่อให้เข้ากับแนวโน้มความนิยมปัจจุบันของสื่อประเภทรูปแบบ และจุดประสงค์อื่นๆของผู้สร้าง

สำหรับการตัดแปลงตัวละครมีการตัดแปลงคุณลักษณะบางประการของตัวละครหลักๆ และมีการเสริมตัวละครที่ไม่ปรากฏในสำนวนนิทานคำกลอน ทั้งนี้เพื่อปรับให้เข้ากับแนวโน้มความนิยมปัจจุบันของสื่อประเภทรูปแบบ และจุดประสงค์อื่นๆของผู้สร้างเช่นเดียวกันกับการตัดแปลงเนื้อหา จะเห็นได้ว่าผู้เสพกลุ่มเป้าหมายมีความสำคัญต่อการตัดแปลงส่วนต่างๆของการตัดแปลงแต่ละรูปแบบ

การตัดแปลงวรรณกรรมดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อคุณค่าของวรรณกรรมเรื่องพระอภัยมณีของสุนทรภู่ที่มุมมองแสดงให้เห็นโทษ และมุมมองที่แสดงให้เห็นคุณค่า โดยมุมมองแสดงให้เห็นโทษ คือ สำนวนสร้างสรรค์ใหม่ทำลายคุณค่าของสำนวนดั้งเดิม สนใจเฉพาะนำเนื้อหามาตีความและสร้างสรรค์จากการคงอนุภาคหลักๆ แก่นเรื่องบางเรื่อง ตลอดจนตัวละครและคุณลักษณะบางประการของตัวละครไว้ แม้จะไม่ครบถ้วนก็ตาม แต่ในขณะเดียวกันก็ละเลยคุณค่าทางสุนทรียะของวรรณคดีเดิม รวมถึงยึดยึดคุณค่าแบบใหม่ให้กับสำนวนดั้งเดิม ส่วนมุมมองที่แสดงให้เห็นคุณค่า คือ การส่งเสริมและตอกย้ำความนิยมของวรรณคดีเรื่องนี้ ตลอดจนสืบสานแนวคิดที่ดีของสำนวนดั้งเดิมมาปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมและสื่อสมัยใหม่

แนวทางการศึกษาของเปรมส่งผลต่อการศึกษาวรรณกรรมดัดแปลงในฐานะวรรณกรรมประชานิยมอีกหลายเรื่อง อย่างเช่น วิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาแนววัฒนธรรมประชานิยม เรื่อง *สังข์ทองฉบับต่างๆ*” ของ วชิรินทร์ อุดเมืองคำ (2551) ซึ่งศึกษาวรรณกรรมดัดแปลงเรื่องสังข์ทอง 4 ฉบับที่สร้างสรรค์ด้วยรูปแบบร่วมสมัยต่างกันตามยุคสมัยทั้งการ์ตูนภาพนิทาน การ์ตูนแบบแบ่งช่อง การ์ตูนภาพเคลื่อนไหว และบทละครเวที

ผลการศึกษาพบว่า วรรณกรรมเรื่องสังข์ทองทั้ง 4 ฉบับใช้กลวิธีต่างๆ ในกระบวนการดัดแปลงแต่ละองค์ประกอบอย่างเนื้อเรื่องและตัวละครทั้งการเพิ่ม การตัด การเปลี่ยนแปลง ตลอดจนการสร้างใหม่ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการผลิต สื่อหรือช่องทาง การนำเสนอผู้เสพกลุ่มเป้าหมาย และยุคสมัยที่มีการดัดแปลงวรรณกรรมฉบับนั้นขึ้นมา ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความสอดคล้องกันภายใต้กรอบของวัฒนธรรมประชานิยมในประเด็นสื่อและผู้เสพจากการดัดแปลงรูปแบบเพื่อให้เข้าใจง่าย มีการสร้างบทบาทหรือบทสนทนาเสริมให้ตลกขบขันและเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน และการใช้สื่อละครเวทีแบบจินตนิมิตสร้างความสนใจผู้เสพ

สำหรับการดัดแปลงเนื้อเรื่องมีจุดมุ่งหมายเพื่อรับใช้จุดประสงค์ของการผลิต เนื้อเรื่อง กระชับเข้าใจง่าย เพิ่มเหตุการณ์ที่สะท้อนวิถีชีวิตของคนในปัจจุบันอันเป็นที่คุ้นเคยของผู้เสพ และ ให้นำแนวคิดกับผู้เสพจากการดัดแปลงเหตุการณ์ให้เสียดสีคนในสังคม ส่วนการดัดแปลงตัวละครมี จุดมุ่งหมายเพื่อให้เจ้าเงาะเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับเด็กเน้นจุดประสงค์การผลิต กระชับและเข้าใจง่าย ขึ้น สร้างความสนใจกับผู้เสพจากตัวละครที่มีลักษณะตลกขบขัน ให้นำแนวคิดกับผู้เสพจากตัวละครที่ สะท้อนปัญหาวัยรุ่นน วรณกรรมดัดแปลงเรื่องสังข์ทองฉบับต่างๆ จึงทำให้เห็นว่า การผลิตซ้ำเรื่องเดิม ขึ้นมาใหม่ในช่วงเวลาที่เปลี่ยนไปก็ยังสามารถรักษาคุณค่าเดิมไว้ได้พร้อมๆ กับการสร้างสรรค์เพิ่มเติม สิ่งใหม่เพื่อให้วรรณกรรมเรื่องนี้ยังคงเป็นที่รู้จักในทุกยุคสมัย

หลังจากการศึกษาวรรณกรรมดัดแปลงในฐานะวรรณกรรมประชานิยมโดยพิจารณา อิทธิพลของผู้เสพที่มีผลต่อการดัดแปลงเนื้อเรื่องและตัวละครผ่านมุมมองทางด้านวรรณกรรมในงาน ของเปรมและวัชรินทร์แล้ว ยังมีการศึกษาวรรณกรรมดัดแปลงในสื่อร่วมสมัยผ่านมุมมองของ สาขาวิชาอื่นอีก คือ การศึกษาทางด้านวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน อย่างเช่นงานของ พรรษา รอดตาตม์ (2555) เรื่อง “สัมพันธ์บทจากนิทานพื้นบ้านสู่การ์ตูนและละครจักรๆ วงศ์ๆ ทางโทรทัศน์: ศึกษากรณีนิทาน “สังข์ทอง” ซึ่งศึกษาสัมพันธ์บทจากตัวบทต้นทางนิทานพื้นบ้านสังข์ทองมาสู่ตัวบท ปลายทาง ซึ่งให้เห็นว่า องค์ประกอบสำคัญๆ ของตัวบทต้นทางอย่างบทพระราชนิพนธ์เรื่อง สังข์ทอง ถ่ายโยงมาสู่ตัวบทปลายทางอย่างการ์ตูนนิทานพื้นบ้านและละครจักรๆ วงศ์ๆ เกือบจะครบถ้วนที่บ่ง บอกคุณลักษณะของเรื่องสังข์ทอง โดยเฉพาะแก่นเรื่องหลักอย่างพิจารณาคณจากภายในมิใช่ภายนอก โครงเรื่องที่เล่าตามลำดับเดียวกัน ตลอดจนอารมณ์ ตัวละคร และฉากสำคัญฉากต่างๆ แต่ ขณะเดียวกันก็มีการปรับปรนให้ต่างไปจากเดิมทั้งการสร้างขึ้นใหม่ การขยายความ การดัดแปลง การ ลดหรือตัดทอน โดยมีปัจจัยมาจากการเล่าผ่านสื่อโทรทัศน์ กลวิธีการเล่าเรื่องผ่านประเภทรายการ ความชื่นชอบของผู้รับชมเด็ก และค่านิยมของสังคม เพื่อให้ตัวบทต้นทางมีพื้นที่ในสื่อสมัยใหม่ และ สามารถถ่ายทอดผ่านสื่อใหม่ในวัฒนธรรมใหม่มาสู่ผู้ชมปัจจุบันได้

เมื่อตัวบทต้นทางได้ถูกนำมาเล่าใหม่ผ่านสื่อโทรทัศน์ ทำให้อาจจะต้องปรับเปลี่ยน วิธีการเล่าเรื่องให้เหมาะสมโดยใช้การผสมกันระหว่างวิธีการเล่าตามตัวบทต้นทางควบคู่กับการเล่า เรื่องผ่านสื่อและประเภทรายการของตัวบทปลายทางซึ่งจะพิจารณาจากประเภทรายการ คุณลักษณะ ของตัวบทต้นทาง ปัจจัยจากสื่อ คุณลักษณะเฉพาะตัวของผู้ผลิตตัวบทปลายทาง ปัจจัยจากค่านิยม และปัจจัยจากระสนิยมของผู้รับสารปัจจุบัน

การศึกษาเกี่ยวกับวรรณกรรมไทยในสื่อร่วมสมัยที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ประเด็นที่ ผู้วิจัยเห็นว่าน่าสนใจนอกเหนือไปจากกลวิธีการดัดแปลงก็คือ งานวิจัยทุกฉบับจะกล่าวถึงการ พิจารณาและประเมินค่าวรรณกรรมดัดแปลงจากเกณฑ์อันว่าด้วย ‘การอนุรักษ์’ และ ‘การทำลาย’

คุณค่าดั้งเดิมของวรรณกรรมต้นแบบ โดย ‘คุณค่า’ ดังกล่าวมักจะผูกโยงกับศีลธรรม สุนทรียภาพทางวรรณศิลป์ ตลอดจนการเคารพต่อวรรณกรรมต้นแบบในฐานะวรรณคดีมรดกของชาติ ดังนั้นประเด็นหนึ่งที่ผู้วิจัยจะกล่าวถึงในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก็คือ บทบาทของแฟนฟิกชันวรรณคดีไทยแนวยาโออีในฐานะวรรณกรรมประชานิยมที่ดัดแปลงวรรณคดีไทยมาเป็นวรรณกรรมแนวชายรักเพศเดียวกันว่ามี การต่อรองและโต้ตอบกับ ‘คุณค่า’ ของวรรณคดีต้นแบบอย่างไร

บทที่ 3

กลวิธีสร้างสรรค์แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิ

ในบทนี้เป็นการวิเคราะห์กลวิธีสร้างสรรค์จากวรรณคดีไทยเป็นแฟนฟิกแนวยาไออิที่แสดงให้เห็นกระบวนการดัดแปลงวรรณคดีไทยจากวรรณกรรมรักต่างเพศเป็นวรรณกรรมชายรักชาย

3.1 กลวิธีสร้างสรรค์โครงเรื่องแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิ

โครงเรื่องของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิแสดงให้เห็นการนำเสนอคู่ความสัมพันธ์แบบคนรักระหว่างตัวละครชายกับตัวละครชายด้วยชุดเหตุการณ์รูปแบบต่างๆ ที่เชื่อมโยงตัวละครชายแต่ละคู่ให้มีความเกี่ยวพันกัน ตามที่ ราชบัณฑิตยสภา (2560, น.393) อธิบายโครงเรื่อง (plot) ไว้ว่า คำโครงของเหตุการณ์ในบทละคร บทกวี หรือนวนิยาย การประมวลสถานการณ์และตัวละครในลักษณะที่ทำให้ผู้ดูหรือผู้อ่านเกิดความกระหายใคร่รู้หรือเกิดความระทึกใจ เกิดการตั้งคำถามขึ้นในใจว่า เหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้วเกิดขึ้นเพราะสาเหตุใด สิ่งที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร จะมีอะไรเกิดขึ้นต่อไปและทำไม ในด้านเวลา โครงเรื่องจะครอบคลุมสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาถึง 3 ระยะคือ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

3.1.1 ลักษณะโครงเรื่องแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิ

ลักษณะโครงเรื่องแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิจำแนกได้เป็น 5 ลักษณะ ได้แก่ ข้ามภพชาติตามหาคนรัก ข้ามภพชาติมาปฏิบัติภารกิจ รักต้องห้าม พิสูจน์รักแท้ และรักไร้อุปสรรค โดยอิงกับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวละครเอกเป็นสำคัญ

3.1.1.1 ข้ามภพชาติตามหาคนรัก

โครงเรื่องแบบข้ามภพชาติตามหาคนรักคือ เรื่องราวที่ผูกขึ้นจากการพลัดพรากของตัวละครพระเอก-นายเอกในยุคอดีต เป็นเหตุให้เกิดการตามหาคนรักด้วยการข้ามภพชาติจากยุคอดีตมาสู่ยุคปัจจุบัน โดยการดำเนินเรื่องมีเหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกันคือ แสดงปุมหลังของตัวละคร เกิดการพลัดพรากในอดีต ตัวละครนายเอกมาเกิดใหม่ในยุคปัจจุบัน ตัวละครพระเอกข้ามภพชาติมาในยุคปัจจุบัน ตัวละครปฏิบัติภารกิจตามมาขัดขวาง ตัวละครพระเอก-นายเอกพบกัน ตัวละครพระเอก-นายเอกรื้อฟื้นความสัมพันธ์ในอดีต ความรักเกิดอุปสรรค เรื่องดำเนินมาถึงจุดคลี่คลาย และจบเรื่องด้วยความสมหวังในรัก

แฟนฟิกที่มีโครงเรื่องแบบข้ามภพชาติตามหาคนรักมี 2 เรื่อง ได้แก่ *หัวใจทศกัณฐ์* และ *อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด*

(1) *หัวใจทศกัณฐ์* ของ Lalita นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับนางสีดาซึ่งถูกทศกัณฐ์ลักพาตัวไปยังกรุงลงกา จากความใกล้ชิด ความรัก และความเอาใจใส่ของทศกัณฐ์ ทำให้นางสีดาเผลอตัวเผลอใจทั้งที่รู้ว่ายักษ์ตนนี้คือบิดาบังเกิดเกล้าของตน นางสีดาไม่สามารถตัดสินใจได้ เมื่อถึงเวลาที่ต้องเลือกระหว่างทศกัณฐ์กับพระราม นางสีดาเห็นตัวเองเป็นสาเหตุของปัญหาดังกล่าว จึงฆ่าตัวตายยุติความขัดแย้งระหว่างทั้งสองฝ่าย

พระรามและทศกัณฐ์เป็นอมตะเพื่อตามติดนางสีดาไปทุกภพชาติจนถึงชาติปัจจุบัน โดยทศกัณฐ์ปรับรูปโฉมตัวเองเป็นนักธุรกิจและเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น *อสุเรนทร์* ขณะที่พระรามปรับรูปโฉมตัวเองเป็นนักธุรกิจคู่แข่งของทศกัณฐ์ พร้อมทั้งเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น *รามินทร์* ส่วนนางสีดาจองจำจิตวิญญาณครึ่งหนึ่งของตนไว้ในยุคอดีต และแบ่งจิตวิญญาณครึ่งหนึ่งมาเกิดในยุคปัจจุบันเป็นผู้ชายชื่อ *เปมทัต* เด็กหนุ่มรุ่นใหม่ที่รักการแสดงโขน

เปมทัตได้รับโอกาสสวมบทเป็นนางสีดาในการแสดงชุด ‘หทัยทศกัณฐ์’ ซึ่งนำรามเกียรติ์มาตีความใหม่และดำเนินเรื่องจากมุมมองของทศกัณฐ์ โดยมีอสุเรนทร์เป็นผู้อำนวยความสะดวก จากการทำงานกันทำให้เปมทัตได้ใกล้ชิดกับอสุเรนทร์อยู่บ่อยครั้งจนเกิดความรู้สึกผูกพันและกลายเป็นความรักในที่สุด แต่ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ไม่ค่อยราบรื่นนัก เนื่องจากรามินทร์ซึ่งเป็นนักธุรกิจคู่แข่งของอสุเรนทร์คอยวางแผนทำลายความสัมพันธ์ระหว่างคู่นี้อยู่เสมอ

กมล่อแห่งกรรมระหว่างทั้งสามคนจึงหมุนเวียนวนซ้ำรอยเดิมในอดีตอีกครั้ง เปมทัตที่ได้ทราบเรื่องราวแต่หนหลังจากนางสีดาในนิมิตจึงตัดสินใจจบชีวิตตนเองลงเช่นเดียวกับนางสีดา เพื่อตัดวงจรกมล่อแห่งกรรมระหว่างพวกเขา ก่อนตาย เปมทัตคลายข้อกังขาในอดีตของทศกัณฐ์และพระรามใจว่าตนเองเลือกทศกัณฐ์ ด้วยอำนาจแห่งรักแท้ที่เปมทัตและอสุเรนทร์มีต่อกัน จึงได้รับความเมตตาจากสวรรค์ให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง ส่วนพระรามหรือรามินทร์ในยุคปัจจุบันก็ยอมรับความจริงและออกบวชหลังจากนั้น

(2) *อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด* ของ บุหลันรัตติกาล แบ่งเนื้อหาเป็น 2 ภาค คือ *หนักรักนายยักษ์จอมเหิน* และ *ทวงรักนายยักษ์จอมเหิน*

พระอภัยมณีถูกนางผีเสื้อสมุทรลักพาตัวมาอยู่กินฉันทิภรรยาที่ถ้ำของตัวเอง นางผีเสื้อสมุทรมีพี่ชายชื่อธรรมาสมุทรมุท พระอภัยมณีกับธรรมาสมุทรมุทเกิดความรักใคร่ชอบพอกันขึ้นมา แต่ด้วยความไม่เหมาะสมทั้งสถานะและข้อจำกัดเรื่องเพศ พระอภัยมณีจึงตัดสินใจหนีออกจากถ้ำโดยได้รับความช่วยเหลือจากนางเงือก

ในยุคปัจจุบัน พระอภัยมณีกลับชาติมาเกิดใหม่เป็นเด็กหนุ่มชื่อว่า มณี เขาได้พบกับชายหนุ่มชื่อ ธรรมา ซึ่งเป็นรุ่นพี่ในมหาวิทยาลัย ธรรมาแสดงตัวว่าแท้ที่จริงแล้ว ตนเองคือธรรมาสมุทรมุทที่ข้ามภพชาติจากยุคอดีตมาตามหาพระอภัยมณีที่เคยทอดทิ้งเขาไป ซึ่งก็คือมณีในยุคปัจจุบัน ธรรมาหรือธรรมาสมุทรมุทแจ้งความประสงค์ว่าเขาจะใช้พลังวิเศษทำให้มณีตั้งท้องเพื่อเป็นช่องทางให้สินสมุทรในยุคอดีตกลับชาติมาเกิดใหม่ในปัจจุบัน

มณีไม่เชื่อในสิ่งที่ได้ยิน จึงพยายามหนีธรรมาสมุททุกวิถีทาง ขณะเดียวกัน บรรดาเมียของพระอภัยมณีในยุคอดีตอย่างนางวาลี นางละเวง นางสุวรรณมาลีก็กลับชาติมาเกิดใหม่ในยุคปัจจุบันเพื่อตามหาและแก้แค้นอภัยมณีที่เคยทำให้พวกนางต้องเสียใจเพราะความเจ้าชู้ ทำให้มณีต้องเจอศึกทั้งสองด้าน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าธรรมาสมุทจะออกปากว่าแค้นมณี แต่เขาก็กลับคอยช่วยเหลือมณีจากแผนการชั่วร้ายต่างๆ จนกระทั่งตัวเองได้รับบาดเจ็บร้ายแรงและหายสาบสูญไป

สำหรับเนื้อหาในภาคสอง หลังจากที่ธรรมาสมุทหายตัวไปโดยไม่มีใครล่วงรู้ว่ายังมีชีวิตอยู่ หรือเสียชีวิตไปแล้ว มณีจึงต้องเลี้ยงลูกชายที่เกิดกับธรรมาสมุทเพียงลำพัง มณีพบกับชายหนุ่มที่มีหน้าตาเหมือนธรรมาสมุท แต่ชายผู้นั้นกลับไม่รู้จักมณีและทำราวกับว่าไม่เคยรับรู้เรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นมาก่อน มณีไม่ยอมแพ้และทำทุกวิถีทางเพื่อรื้อฟื้นความทรงจำทั้งหมดให้ธรรมาสมุทจนสำเร็จ ครอบครัวของมณีและธรรมาสมุทจึงได้กลับมาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากันอย่างมีความสุข

จากเนื้อหาโดยสังเขปของแผนฟิสิกทั้ง 2 เรื่อง สามารถจำแนกเหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกันตามโครงเรื่องแบบข้ามภพชาติตามหาคนรัก ดังนี้

ตารางที่ 3.1

ข้ามภพชาติตามหาคนรัก

เหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนฟิสิกที่มีโครงเรื่องแบบข้ามภพชาติตามหาคนรัก	
	หัวใจทศกัณฐ์	อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด
แสดงปมหลังของตัวละคร	นางสีดาถูกทศกัณฐ์ลักพาตัวไปจากพระราม เกิดความหวั่นไหวกับการดูแลเอาใจใส่ของทศกัณฐ์	พระอภัยมณีถูกนางผีเสื้อสมุทรลักพาตัวไป แต่กลับเกิดความหวั่นไหวกับธรรมาสมุทซึ่งเป็นพี่ชายของผีเสื้อสมุทร
เกิดการพลัดพรากในอดีต	นางสีดาฆ่าตัวตายเพราะเลือกอยู่กับใครคนใดคนหนึ่งไม่ได้	พระอภัยมณีหนีไปเพื่อหักห้ามความรู้สึกรักที่มีต่อธรรมาสมุท
ตัวละครนายเอกมาเกิดใหม่ในยุคปัจจุบัน	นางสีดามาเกิดใหม่เป็นชายหนุ่มชื่อ เปมทัต	พระอภัยมณีมาเกิดใหม่เป็นชายหนุ่มชื่อ มณี
ตัวละครพระเอกข้ามภพชาติมาในยุคปัจจุบัน	ทศกัณฐ์เป็นอมตะเพื่อตามหานางสีดาทุกชาติ เปลี่ยนชื่อเป็นนอสุเรนทร์	ธรรมาสมุทตามมาในชาติปัจจุบัน และเปลี่ยนตัวเองเป็นธรรมา

ตารางที่ 3.1

ข้ามภพชาติตามหาคนรัก (ต่อ)

เหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนฟיקที่มีโครงเรื่องแบบข้ามภพชาติตามหาคนรัก	
	หัวใจศกัณฐ์	อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด
ตัวละครปฏิบัติปักษ์ตามมาขัดขวาง	พระรามเป็นอมตะเพื่อตามหานางสีดาและขัดขวางทศกัณฐ์ เปลี่ยนชื่อเป็น ราเมนทร์	บรรดาเมียในอดีตของพระอภัยมณีมาเกิดใหม่ในยุคปัจจุบัน และเข้ามาพัวพันกับมณี
ตัวละครพระเอก-นายเอกพบเจอกัน	เปมทัตรับบทนางสีดาในการแสดง โชนที่อสุเรนทร์เป็นผู้อำนวยการสร้าง	ธราสมุทรรแสดงตัวเป็นรุ่นพี่ที่มหาวิทยาลัยของมณี
ตัวละครพระเอก-นายเอก รื้อฟื้นความสัมพันธ์ในอดีต	อสุเรนทร์หาโอกาสใกล้ชิดเปมทัต และแสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผย	ธราสมุทรรบอกเล่าเรื่องราวในอดีตและแจ้งจุดประสงค์ของตนต่อมณี
ความรักเกิดอุปสรรค	ราเมนทร์ขัดขวางความสัมพันธ์ของอสุเรนทร์และเปมทัต	บรรดาเมียในอดีตของพระอภัยมณีที่มาก่อเกิดใหม่ในยุคปัจจุบัน ตามขัดขวางความสัมพันธ์ของคนทั้งคู่
เรื่อง ดำเนิน มา ถึง จุด คritical	เปมทัตฆ่าตัวตายเพื่อจบปัญหา และตัดวงจรความสัมพันธ์	มณีหนีธราสมุทรรไปด้วยความสับสน เป็นเหตุให้ตัวเองตกอยู่ในอันตราย
จบเรื่องด้วยความสมหวังในรัก	เปมทัตได้โอกาสฟื้นคืนชีพอีกครั้ง และตัดสินใจเลือกอสุเรนทร์	ธราสมุทรรตามมาช่วยจนได้รับบาดเจ็บสาหัสก่อนจะหายตัวไป มณีกลายเป็นฝ่ายตามหาเพื่อปรับความเข้าใจและสมหวังในรัก

จากตาราง แผนฟิกทั้งสองเรื่องเปิดเรื่องด้วยการแสดงปฐมหลังของตัวละคร ซึ่งแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครที่เกิดความรักต่อกัน จากนั้นจึงเกิดปมปัญหาสำคัญคือ การพลัดพรากจากกัน และทำให้เหตุการณ์ในเรื่องเปลี่ยนจากฉากที่ดำเนินเรื่องอยู่ในช่วงเวลาในโลกวรรณคดีมาเป็นเหตุการณ์ที่ดำเนินอยู่ในโลกมนุษย์ในช่วงเวลาปัจจุบัน โดยการที่ตัวละครมาเกิดใหม่เป็นชายและได้พบกับคู่ของตนแล้ว อุปสรรคที่ขัดขวางการลงเอยกันอีกครั้งของพระเอก-นายเอกคือ ตัวละครปฏิบัติปักษ์ตามมาขัดขวาง แต่ขัดขวางไม่สำเร็จ ทำให้ตัวละครพระเอก -

นายเอกสามารถรื้อฟื้นความสัมพันธ์ในอดีต แต่ในทั้ง 2 เรื่องยังหวังเรื่องออกไปให้ความรักในปัจจุบันพบอุปสรรค จากนั้นจึงถึงจุดสุดยอดที่ทำให้เรื่องคลี่คลายคือ นายเอกหนีพระเอก แต่สุดท้ายเรื่องจบลงด้วยความสมหวัง

3.1.1.2 ข้ามภพชาติมาปฏิบัติภารกิจ

โครงเรื่องแบบข้ามภพชาติมาปฏิบัติภารกิจ คือ เรื่องราวที่ผูกขึ้นจากการที่ตัวละครนายเอกในยุคปัจจุบันข้ามภพชาติย้อนเวลากลับไปยังยุคอดีต เพื่อปฏิบัติภารกิจบางอย่างที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ โดยภารกิจนั้นมักมีความเกี่ยวข้องกับตัวละครพระเอกในยุคอดีต ดำเนินเรื่องโดยมีเหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกัน คือ ตัวละครนายเอกในปัจจุบันถูกพาข้ามภพชาติกลับไปในอดีต ตัวละครนายเอกได้รับมอบหมายภารกิจ ตัวละครพระเอก-นายเอกรักกัน ความรักเกิดอุปสรรค แสดงปมหลังของตัวละคร เรื่องดำเนินมาถึงจุดคลี่คลาย และจบเรื่องด้วยความสมหวังในรัก

แผนฟิคที่มีโครงเรื่องแบบข้ามภพชาติมาปฏิบัติภารกิจมี 2 เรื่อง ได้แก่ *มิตีร์รักแดนกุ่มภักดิ์* และ *ยักษษาที่รัก*

(1) *มิตีร์รักแดนกุ่มภักดิ์* ของ นลินธารา เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ *ไตรภพ* เป็นบุตรของท้าวธรรฐที่ติดกับนางอัปสร ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎของสวรรค์ ไตรภพจึงถูกพาข้ามภพชาติไปเลี้ยงดูยุคปัจจุบันในครอบครัวของมนุษย์ธรรมดา เมื่อไตรภพโตเป็นหนุ่ม เขาถอนกลับไปและตื่นขึ้นมาพบว่าตัวเองข้ามภพชาติกลับมาในยุคอดีตหรือยุครามเกียรติ์อีกครั้ง โดยมีเทพองค์หนึ่งปรากฏตัวขึ้นและมอบหมายให้ทำหน้าที่คลี่คลายปมขัดแย้งระหว่างพระรามและทศกัณฐ์ เพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียเลือดเนื้อของทั้งสองเผ่าพันธุ์

ไตรภพเข้าไปอยู่กรุงลงกาในฐานะพี่เลี้ยงของลูกอินทรีชิต ทศกัณฐ์รู้สึกสนใจไตรภพจึงพยายามหาโอกาสใกล้ชิดและเกี่ยวพาเขาอยู่เสมอ จนกระทั่งไตรภพเกิดความห่วงใยและรับรักทศกัณฐ์ในที่สุด ทศกัณฐ์และไตรภพมีลูกชายด้วยกัน 2 คน ซึ่งเกิดจากสารคัดหลั่งของทั้งคู่ที่ถูกปลดปล่อยออกมาขณะมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกันในแม่น้ำ ปรากฏเป็นเด็กชายครึ่งคนครึ่งยักษ์ 2 คน

ไตรภพวางแผนสงบศึกระหว่างฝ่ายทศกัณฐ์และฝ่ายพระราม แต่กลับถูกฝ่ายพระรามพาตัวไปกักขังไว้ พระรามใช้ไตรภพเป็นเครื่องมือแก้แค้นทศกัณฐ์ด้วยการข่มเหงร่างกายและจิตใจของไตรภพ พระรามต้องการให้ทศกัณฐ์รู้ถึงความรู้สึกเจ็บปวดของคนที่ถูกพรากคนรักไป เช่นเดียวกับที่ตนเคยรู้สึกเมื่อฝ่ายทศกัณฐ์มาลักพาตัวนางสีดา แต่พระรามกลับตกหลุมพรางที่ตนขุดเสียเอง เพราะเกิดหลงรักไตรภพขึ้นมาอีกคน

แม้ว่าไตรภพจะพัวพันอยู่ในวังวนรักสามเส้าระหว่างตัวเขาเอง ทศกัณฐ์ และพระราม แต่ไตรภพก็ยังไม่หลงลืมจุดประสงค์ที่ต้องข้ามภพชาติมายังยุคอดีต ไตรภพสามารถ

ช่วยคลี่คลายสถานการณ์ตึงเครียดได้ในหลายๆ ครั้ง ทำให้ลดการสูญเสียเลือดเนื้อทั้งฝ่ายทศกัณฐ์ และฝ่ายพระราม

ต่อมาความจริงเกี่ยวกับชาติกำเนิดของไทรภพถูกเปิดเผย ทำให้เขาตกอยู่ในอันตราย ทศกัณฐ์และพระรามจึงต้องสงบศึกชั่วคราวเพื่อร่วมมือกันช่วยเหลือไทรภพจนสำเร็จ พระรามยอมจับศึกด้วยความรักที่มีต่อไทรภพ ทศกัณฐ์กับไทรภพจึงได้ครองรักกันอย่างมีความสุข

(2) *ยักษ์ที่รัก* ของ บลิสซาร์ด เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ *มณีจันทร์* ซึ่งเป็นอดีตเมเหสีของทศกัณฐ์ เธอแบ่งดวงจิตครึ่งหนึ่งไปเกิดยังโลกมนุษย์ยุคปัจจุบันเป็นเด็กหนุ่มชื่อว่า *เจ้าจัน* มณีจันทร์ล่วงรู้มาว่าทศกัณฐ์กำลังตกอยู่ในอันตราย เพราะมีคลื่นใต้น้ำกำลังก่อตัวขึ้นในกรุงลงกา เพื่อโค่นล้มอำนาจของทศกัณฐ์ มณีจันทร์เคยเตือนทศกัณฐ์แล้วแต่เขาไม่เชื่อ

มณีจันทร์มาปรากฏต่อหน้าเจ้าจันผ่านกระจกและใช้เป็นช่องการในการพาเจ้าจันข้ามภพชาติมายุคอดีตหรือยุคของรามเกียรติ์ มณีจันทร์วางแผนให้เจ้าจันเข้าไปอยู่ในกรุงลงกา โดยมอบหมายหน้าที่ให้คอยดูแล สังเกตผู้ที่อยู่รอบข้าง และตักเตือนทศกัณฐ์เมื่อเห็นความไม่ชอบมาพากล

ทศกัณฐ์ตกหลุมรักเจ้าจันตั้งแต่แรกเจอและรวบรัดเจ้าจันมาเป็นเมเหสีของตน ต่อมามณีจันทร์ระแคะระคายว่าทหารใหม่ที่เพิ่งรับเข้ามาเป็นผู้ที่หมายจะฆ่านทศกัณฐ์ เจ้าจันพยายามนำความไปบอกเรื่องนี้กับทศกัณฐ์ครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ทศกัณฐ์กลับเมินเฉย และไม่เชื่อเจ้าจันเช่นเดียวกับที่เคยไม่เชื่อมณีจันทร์

วันหนึ่งทศกัณฐ์ทะเลาะกับเจ้าจันด้วยความเข้าใจผิด ทศกัณฐ์โมโหจนขาดสติและขึ้นใจเจ้าจันอย่างป่าเถื่อน มณีจันทร์พาเจ้าจันมารักษาตัวจนหายและส่งกลับไปยุคปัจจุบัน เจ้าจันกลับมาทุ่มเทให้กับการเรียนจนสำเร็จการศึกษาได้เป็นหมอดั่งใจหวัง ทศกัณฐ์ข้ามภพชาติมาปรากฏตัวในวันรับปริญญาของเจ้าจัน ทศกัณฐ์ขอโทษสำหรับเรื่องที่ผ่านมา เจ้าจันให้อภัยทศกัณฐ์และใช้ชีวิตด้วยกันในยุคปัจจุบัน

จากเนื้อหาโดยสังเขปของแฟนฟิคทั้ง 2 เรื่อง สามารถจำแนกเหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกันตามโครงเรื่องแบบข้ามภพชาติมาปฏิบัติภารกิจ ดังนี้

ตารางที่ 3.2

ข้ามภพชาติมาปฏิบัติภารกิจ

เหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกัน	แฟนฟิคที่มีโครงเรื่องแบบข้ามภพชาติมาปฏิบัติภารกิจ	
	<i>มิติรักแดนกมุภัณฑ์</i>	<i>ยักษ์ที่รัก</i>
ตัวละครนายเอกในปัจจุบันถูกพาข้ามภพชาติกลับไปในอดีต	ไทรภพถูกพาข้ามภพชาติกลับไปในอดีตผ่านความฝัน	เจ้าจันถูกพาข้ามภพชาติกลับไปในอดีตผ่านกระจก

ตารางที่ 3.2

ข้ามภพชาติมาปฏิบัติภารกิจ (ต่อ)

เหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนฟิสิกที่มีโครงเรื่องแบบข้ามภพชาติมาปฏิบัติภารกิจ	
	มิติรักแดนกมุภัณฑ์	ยักษาที่รัก
ตัวละครนายเอกได้รับมอบหมายภารกิจ	ไตรภพเข้าไปอยู่ในกรุงลงกาทางสงบศีกะระหว่างทศกัณฐ์กับพระราม เพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียเลือดเนื้อของทั้งสองเผ่าพันธุ์	เจ้าจันเข้าไปอยู่ในกรุงลงกาเพื่อคอยดักเตือนทศกัณฐ์แทนมณีจันทร์
ตัวละครพระเอก-นายเอกรักกัน	ไตรภพใกล้ชิดกับทศกัณฐ์จนเกิดเป็นความรัก	ทศกัณฐ์ตกหลุมรักเจ้าจันและรวบรวมมาเป็นมเหสีของตน
ความรักเกิดอุปสรรค	พระรามพาตัวไตรภพไปกักขังและขึ้นใจเพื่อแก้แค้นทศกัณฐ์ แต่สุดท้ายพระรามกลับหลงรักไตรภพเข้าจริงๆ และต้องการแย่งชิงไตรภพมาเป็นของตน	ทศกัณฐ์เข้าใจผิดว่าเจ้าจันคบชู้กับทหาร ทศกัณฐ์โมโหจนขาดสติและขึ้นใจเจ้าจันอย่างป่าเถื่อน
แสดงปุมหลังของตัวละคร	ไตรภพเป็นบุตรชายของท้าวธตรฐที่ลักลอบมีความสัมพันธ์กับนางอัปสร ซึ่งผิดกฎสวรรค์ จึงถูกนำไปให้ครอบครัวมนุษย์ธรรมดาในยุคปัจจุบันเลี้ยงดู	เจ้าจันเป็นเด็กหนุ่มยุคปัจจุบันที่เกิดจากดวงจิตครึ่งหนึ่งของมณีจันทร์ซึ่งเป็นอดีตมเหสีของทศกัณฐ์
จบเรื่องด้วยความสมหวังในรัก	ไตรภพตัดสินใจใช้ชีวิตอยู่กับทศกัณฐ์และบุตรชายที่เกิดด้วยกันในยุคอดีต	ทศกัณฐ์ตามมาขอโทษเจ้าจัน เจ้าจันให้อภัยและใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันในยุคปัจจุบัน

จากตาราง แผนฟิสิกทั้งสองเรื่องเปิดเรื่องด้วยการข้ามภพชาติของตัวละครจากช่วงเวลาปัจจุบันในโลกมนุษย์กลับไปโลกอดีตในโลกวรรณคดีเพื่อทำหน้าที่บางอย่าง หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทำให้ตัวละครนายเอกได้ใกล้ชิดกับพระเอกและพัฒนาความสัมพันธ์กัน อุปสรรคที่มาขัดขวางความสัมพันธ์ของตัวละครพระเอก-นายเอกคือ ตัวละครปฏิบัติภารกิจที่เป็นคู่ขัดแย้งเดิมของพระเอก ขณะเดียวกันปุมหลังของตัวละครนายเอกก็ค่อยๆ เปิดเผย ซึ่งแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวละครกับช่วงเวลาอดีตในโลกวรรณคดี และสาเหตุที่ทำให้นายเอกสามารถข้าม

ภพชาติมาได้ แต่ท้ายที่สุดตัวละครพระเอก-นายเอกสามารถก้าวผ่านอุปสรรคต่างไปได้ และเรื่องจบลงด้วยความสมหวัง

3.1.1.3 รักต้องห้าม

โครงเรื่องแบบรักต้องห้ามคือ เรื่องราวที่ผูกขึ้นจากความขัดแย้งของคู่ตัวละครพระเอก-นายเอกที่เป็นฝ่ายตรงข้ามกัน แต่กลับเกิดความรักต่อกัน ดำเนินเรื่องโดยมีเหตุการณ์ที่ปรากฏซ้ำกันคือ ปุ่มหลังของตัวละคร ตัวละครพระเอก-นายเอกรักกัน ความขัดแย้งของฝ่ายพระเอกกับฝ่ายนายเอก ความรักเกิดอุปสรรค เรื่องดำเนินมาถึงจุดคลี่คลาย จบเรื่องด้วยความสมหวังในรัก

แผนฟิคที่มีโครงเรื่องแบบรักต้องห้ามมี 6 เรื่อง คือ *ไกรทองแรม 3 ค่ำ*, *ดวงใจชาละวัน*, *เจ้าชารา*, *Ramayaoi*, *รามเกียรติ์ศึกมังกกรกัณฐ์*, และ *พระลักษมณ์*

(1) *ไกรทองแรม 3 ค่ำ* ของ Blue เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ *ไกรทอง* หมอจระเข้ซึ่งเดินทางจากนนทบุรีมาปราบ *ชาละวัน* พญาจระเข้ที่ลักพาตัวลูกสาวของเศรษฐีเมืองพิจิตรไป แต่ไกรทองและชาละวันกลับเกิดความรักใคร่ชอบพอกัน

ต่อมาเรื่องกล่าวถึง *ออกหลวงศรีนทรเทพ* เป็นขุนนางผู้มีวิชาอาคมเดินทางมายังเมืองพิจิตรเพื่อปราบชาละวัน ออกหลวงวางแผนขัดขวางความสัมพันธ์ระหว่างไกรทองกับชาละวัน แต่ออกหลวงกลับหลงรักทั้งชาละวันและไกรทองเสียเอง

จากนั้นเรื่องตัดมากล่าวถึงไกรทองฆ่าปู่ของชาละวันตายเพื่อแก้แค้นที่ชาละวันทำร้ายอาจารย์ของเขา ส่วนชาละวันได้รับบาดเจ็บ ออกหลวงช่วยรักษาชาละวัน แต่วิธีการรักษาของออกหลวงมีผลข้างเคียงทำให้ชาละวันจดจำความหลังเกี่ยวกับไกรทองไม่ได้

ฝ่ายนางตะเภาทองขอให้ไกรทองกับอาจารย์คงลงไปถ้ำใต้น้ำอีกครั้งเพื่อช่วยเหลือนางวิมาลา โดยอ้างว่าสงสารนางวิมาลาที่ต้องกลายเป็นหม้าย อาจารย์คงถูกชาละวันฆ่าตาย ส่วนไกรทองมีออกหลวงมาช่วยไว้ได้ทัน ไกรทองเสียใจที่ชาละวันลืมตัวเองไปแล้ว ชาละวันก็รู้สึกสับสนเมื่อนึกถึงไกรทอง ชาละวันจึงแปลงกายขึ้นมาบนฝั่งและบังเอิญพบกับไกรทองที่อยู่บริเวณทำน้ำพอดิ ไกรทองพยายามรื้อฟื้นความหลัง ชาละวันสับสนกับสิ่งที่ได้รับรู้มากจนขาดสติและชื่นใจไกรทองจนบาดเจ็บ

ชาละวันจับออกหลวงไปขังไว้ในถ้ำใต้น้ำ ไกรทองตามมาและระเบิดถ้ำจนถล่มลงมาเกือบหมด ชาละวันช่วยชีวิตออกหลวงและไกรทองไว้ ส่วนตัวเขาเองก็หายสาบสูญไปนานจนทุกคนต่างพากันคิดว่าชาละวันตายไปแล้ว หลายปีต่อมาหลังจากฟื้นฟูวงศ์จระเข้แห่งเมืองพิจิตรได้สำเร็จ ชาละวันก็ปรากฏตัวขึ้นอีกครั้ง และใช้ชีวิตร่วมกันแบบสามคนผัวเมียกับไกรทองและออกหลวง

(2) *ดวงใจชาละวัน* ของ Darling<3 เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ *เจ้าบุญ* บ่าวรับใช้คนสนิทของตะเภาแก้วและตะเภาทอง เจ้าบุญถูก *ชาละวัน* จับตัวมายังถ้ำใต้น้ำ ชาละวันบอกกับ

เจ้าบุญว่าตนสนใจตะเกาแก้วและตะเกาทอง แต่เพราะเป็นจระเข้จึงอาจทำให้ถูกรังเกียจได้ เจ้าบุญรับฟังอย่างเข้าอกเข้าใจ ไม่แสดงท่าทีรังเกียจดังที่ชาละวันนึกกลัวเลยแม้แต่น้อย สร้างความประทับใจให้แก่ชาละวันเป็นอันมาก

ชาละวันดูแลเจ้าบุญเป็นอย่างดี เจ้าบุญรู้สึกผูกพันจนไม่อยากจะกลับไปบึง ชาละวันจึงให้สัญญาว่าจะหาโอกาสมาพบปะด้วยบ่อยๆ เมื่อเจ้าบุญถูกพาตัวมาส่งบึงแล้ว เจ้าบุญได้พบกับ ไกรทอง หมอจระเข้ที่เดินทางมายังเมืองพิจิตรเพื่อปราบชาละวัน เนื่องจากชาละวันเคยฆ่าสมาชิกในครอบครัวของเขา ไกรทองสืบจนรู้ว่าเจ้าบุญคือจุดอ่อนของชาละวันจึงใช้เจ้าบุญเป็นเครื่องมือในการแก้แค้น แต่ด้วยความใสซื่อบริสุทธิ์คล้ายกับน้องชายตนเองของเจ้าบุญ ทำให้ไกรทองใจอ่อนและยอมรามือในที่สุด

ชาละวันตัดสินใจมาสู่ขอเจ้าบุญจากเจ้าเมืองพิจิตรก่อนที่เจ้าบุญจะถูกยกให้เป็นคนรับใช้ของพ่อค้าจากเมืองต้าเหลียง เจ้าเมืองพิจิตรอนุญาต ทั้งสองจึงพากันลงไปใช้ชีวิตคูในถ้ำใต้น้ำอย่างมีความสุข

(3) *จ้าวธรา* ของ Ozaka ตัดแปลงจากรรณคดีต้นแบบเรื่องไกรทอง เป็นเรื่องราวความรักต่างเผ่าพันธุ์ระหว่างจระเข้กับมนุษย์

ทิววัน มีชาติกำเนิดเป็นจระเข้ แต่สามารถใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับมนุษย์คนอื่นได้ตามปกติโดยไม่มีใครล่วงรู้ความลับดังกล่าว จนกระทั่งได้พบกับ ไกร รุ่งน้องในมหาวิทยาลัยที่บังเอิญรู้ความลับนี้โดยไม่ได้ตั้งใจ เป็นจุดเริ่มต้นให้ชีวิตของทั้งคู่มีเหตุให้ต้องพัวพันกันอยู่ตลอด จากความใกล้ชิดบ่อยครั้งได้ก่อตัวเป็นความผูกพันและกลายเป็นความรักในที่สุด

พันวังซึ่งจงเกลียดชังมนุษย์คัดค้านความสัมพันธ์ของคนทั้งคู่ ทิววันที่เคยเชื่อฟังมาตลอดเริ่มแข็งข้อกับผู้เป็นอา ทำให้พันวังสร้างเรื่องราวต่างๆ นานาเพื่อขัดขวางเหตุการณ์ดำเนินมาถึงจุดสุดยอดเมื่อทิววันคืนร่างเดิมตามชาติกำเนิดและตัดสินใจเป็นผู้ปลิดชีพพันวังด้วยตัวเอง เพื่อตัดวงจรความแค้นทั้งหมด เนื่องจากทิววันรู้แก้ไขดีว่าพันวังสังหารพ่อแม่ของตน โดยมีสาเหตุมาจากโคจรและบุหลันลักลอบมีความสัมพันธ์กันในวันแต่งงานของแสนตากับบุหลัน ความแค้นของตัวละครรุ่นก่อนจึงตกมาที่ทิววัน หลังจากเหตุการณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบันคลี่คลายลง ทิววันกลับมาใช้ตามปกติกับไกรดังเดิม

(4) *Ramayaoi* ของ Blue เป็นเรื่องราวของทศกัณฐ์ซึ่งเกิดความหลงใหลในตัวพระรามจนต้องลอบเข้ามาในเขตพลับพลาเพื่อหาโอกาสเกี่ยวพาทือฝ้ายอยู่เสมอ ขณะที่พระรามเองก็เพลิดเพลินไปกับชายแปลกหน้าซึ่งมักบังเอิญพบและคอยช่วยเหลือตนยามมีปัญหาอยู่บ่อยครั้ง โดยไม่รู้ว่าอีกฝ่ายเป็นศัตรู แม้ว่าภายหลังจะล่วงรู้ความจริงว่าชายผู้นั้นคือทศกัณฐ์ แต่ก็มีอาจหักอาลัยลืมนิสัยที่เกิดขึ้นได้

(5) *รามเกียรติ์ คีกรมังกรกัณฐ์* ของ Blue นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ *มังกรกัณฐ์* ซึ่งผิตหวังจากความรักที่มีต่อพระลักษมณ์ มังกรกัณฐ์ได้พบกับ *เกสรทมาลา* หนึ่งในวานรสิบ

แปดมงกุฎในทัพพระรามและพัฒนาความสัมพันธ์กัน ต่อมาทศกัณฐ์ใช้ให้มังกรกัณฐ์ยกไพร่พลไปรบ ขัดตาทัพพระหว่างอินทรชิตทำพิธีชุบศรนาคนาศ เกสรทมาลาเลือกจะทรยศพระรามและเสียดสละ ตัวเองเพื่อปกป้องมังกรกัณฐ์จากอันตรายด้วยการเอาลำตัวรับศรพรหมาสตร์แทนมังกรกัณฐ์ แต่ศร พรหมาสตร์มีอำนาจพรุณแรงมากจึงพุ่งผ่านหลังเกสรทมาลาทะลุจนถึงหลังของมังกรกัณฐ์ หนุมาน และอินทรชิตแอบช่วยเหลือมังกรกัณฐ์และเกสรทมาลา ทั้งสองจึงรอดพ้นจากความตายและกลับมา ใช้ชีวิตด้วยกันเหมือนเดิม

(6) *พระลักษณะ* ของ Tan-Yung เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับหนุ่มสาวกำพร้าสาม คนที่เติบโตมาในบ้านเดียวกัน คือ พระลักษณะ ราม และสีดา พระลักษณะแอบรักราม แต่รามรักกับสีดา พระลักษณะจึงได้แต่เก็บงำความรู้สึกนี้ไว้

ต่อมาสีดาถูก ‘ทศ’ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของแม่บุญธรรมจับตัวไปข่มขู่เรื่อง หนี้สินและขโมยใจเธอ สีดาตัดสินใจฆ่าตัวตายหลังจากนั้น รามรู้ว่าทศเป็นต้นเหตุของเรื่องทั้งหมดจึง วางแผนให้พระลักษณะเข้าไปตีสนิทเพื่อหาทางทำลายทศ แต่ทศจับได้เสียก่อนและกักตัวพระลักษณะ ไว้เพื่อลวงโทษ จากความใกล้ชิดทำให้ต่างฝ่ายต่างรักกันทีละนิดโดยไม่รู้ตัว

พระลักษณะถูกศัตรูของทศจับตัวไปเพื่อข่มขืน ทศตามไปช่วยเหลือไว้ได้ทัน พระลักษณะหวาดกลัวสุดขีดจนสติหลุด รามถือโอกาสช่วงที่พระลักษณะสภาพจิตใจไม่ปกติหว่าน ล้อมให้พระลักษณะสับสน แต่ตอนนี้ใจของพระลักษณะไม่สามารถเปิดรับใครได้อีกแล้วนอกจากทศ รามขาดสติจนเกือบจะทำร้ายพระลักษณะแต่สมุดบันทึกของสีดาตกลงมาเรียกสติไว้เสียก่อน เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้พระลักษณะรู้ความจริงว่าสีดาไม่ได้ฆ่าตัวตายเพราะถูกทศข่มขืนใจ แต่มีสาเหตุมา จากความหวาดระแวง ไม่เชื่อมั่นในตัวเธอของพระรามต่างหากที่ทิ่มแทงหัวใจเธอ

พระลักษณะกลับไปหาทศอีกครั้ง แต่ถูกศัตรูของทศจับตัวไปเสียก่อน ทศ กับรามตามไปช่วย รามช่วยเหลือพระลักษณะจนตัวเองได้รับบาดเจ็บ หลังจากรักษาตัวจนหายดีแล้ว รามตัดสินใจบวช ส่วนพระลักษณะกับทศใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข

จากเนื้อหาโดยสังเขปของแฟนฟิกทั้ง เรื่อง สามารถจำแนกเหตุการณ์ที่ปรากฏ ร่วมกันตามโครงเรื่องแบบรักต้องห้าม ดังนี้

ตารางที่ 3.3

โครงเรื่องแบบรักต้องห้าม

เหตุการณ์ ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนฟิสิกที่มีโครงเรื่องแบบรักต้องห้าม					
	ไกรทองแรม 3 คำ	ดวงใจชาละวัน	เจ้าชาราร	Ramayaoi	รามเกียรติ์ ศึกมั่งกรกัณฐ์	พระลักษมณ์
ปุมหลังของตัวละคร	ไกรทองเป็นหมอ จระเข้มาปราบชาละ วันที่ลักพาตัวลูกสาว ของเศรษฐีเมือง พิจิตร์ไป	เจ้าบุญเป็นบ่าวรับใช้ คนสนิทของตะเภา แก้วและตะเภาทอง ซึ่งนางทั้งสองเป็น หญิงสาวที่ชาละวัน สนใจ	ทิววันเป็นจระเข้ที่แฝง ตัวมาใช้ชีวิตบนโลก มนุษย์ ทิววันถูกปลุกฝัง ให้เกลียดชังมนุษย์จาก พันธังผู้เป็นอา	ทศกัณฐ์ลักพาตัวนาง สีดาซึ่งเป็นชายาของ พระรามไป	มั่งกรกัณฐ์เป็นหลาน ของทศกัณฐ์ ส่วนเกสรท มาลาเป็นหนึ่งในวานร สิบแปดมงกุฎในทัพ พระราม	พระลักษมณ์เป็นเด็ก กำพร้าที่ถูกรับเลี้ยง พร้อมกับราม และสี ดาส่วนทศเป็นเจ้าหนี ของแม่บุญธรรมที่ อุปการะพระลักษมณ์

ตารางที่ 3.3

โครงเรื่องแบบรักต้องห้าม (ต่อ)

เหตุการณ์ ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนฟิคที่มีโครงเรื่องแบบรักต้องห้าม					
	ไกรทองแรม 3 คำ	ดวงใจชาละวัน	เจ้าชาราว	Ramayaoi	รามเกียรติ์ ศึกมังกกรัณฐ์	พระลักษมณ์
ตัวละครพระเอก- นายเอกรักกัน	ไกรทองพบชาละวัน ในร่างแปลงของ มนุษย์ เมื่อได้พูดคุย กันบ่อยเข้าก็สนิท สนมและกลายเป็น ความรัก	ชาละวันเกิดความ ประทับใจที่เจ้าบุญ ไม่รังเกียจชาติกำเนิด จระเข้ของตน ส่วน เจ้าบุญก็รู้สึกซาบซึ้ง ในความดูแลเอาใจใส่ ของชาละวัน	ที่วันพบกับไกรที่ มหาวิทาลัย ไกรรู้ ความจริงโดยบังเอิญ ว่าที่วันเป็นจระเข้ จึงมี เหตุให้ใกล้ชิดกัน บ่อยๆ จนเกิดเป็น ความรัก	ทศกัณฐ์หลงรักพระราม จึงแอบปลอมตัวมาหา และคอยช่วยเหลือ พระรามอยู่เสมอ พระรามเผลอใจไปกับ ทศกัณฐ์โดยไม่รู้อีกฝ่าย เป็นศัตรูของตน	มังกกรัณฐ์กับเกสรท มาลาพบกันโดยบังเอิญ ทั้งสองรู้สึกต้องอัยาศัย กันมากจึงกลายเป็น เพื่อนคู่คิดกันมาโดย ตลอด	ตัวละครพระเอก- นายเอกไม่รักกัน มาตั้งแต่ต้น

ตารางที่ 3.3

โครงเรื่องแบบรักต้องห้าม (ต่อ)

เหตุการณ์ ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนฟิคที่มีโครงเรื่องแบบรักต้องห้าม					
	ไกรทองแรม 3 คำ	ดวงใจชาละวัน	จ้าวธรา	Ramayaoi	รามเกียรติ์ ศึกมังกะณัฐ	พระลักษมณ์
ความขัดแย้งของ ฝ่ายพระเอกกับฝ่าย นายเอก	ชาละวันทำร้าย อาจารย์ของไกรทอง จนได้รับบาดเจ็บ ไกรทองจึงตามไปแก้ แค้นด้วยการฆ่าปู่ ของชาละวันตาย	เจ้าบุญกับชาละวัน ไม่ได้มีความขัดแย้ง กันโดยตรง	ความแตกต่างระหว่าง เผ่าพันธุ์ ทำให้ทิวกับ ไกรไม่สามารถพัฒนา ความสัมพันธ์ต่อได้	พระรามเดินทางทำ สงครามกับทศกัณฐ์ เพื่อแย่งชิงตัวนาง สีดา	มังกะณัฐแสดงออก อย่างชัดเจนว่ารักเกสรท มาลามากกว่าเพื่อน แต่ เกสรทมาลาอยู่ฝ่าย พระรามซึ่งเป็นศัตรูกับ ทศกัณฐ์	ทศจับตัวสีดาไปขึ้นใจ สีดาฆ่าตัวตาย รามใช้ให้ ลักษมณ์ไปตีสนิทกับทศ และหักหลังทศเป็นการ แก้แค้น แต่จากความ โกลีซิด ทำให้ทศกับ พระลักษมณ์ต่างแผลงใจ รักอีกฝ่าย

ตารางที่ 3.3

โครงเรื่องแบบรักต้องห้าม (ต่อ)

เหตุการณ์ ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนฟิสิกที่มีโครงเรื่องแบบรักต้องห้าม					
	ไกรทองแรม 3 ค่ำ	ดวงใจชาละวัน	เจ้าชาราร	Ramayaai	รามเกียรติ์ ศึกมั่งกรกัณฐ์	พระลักษมณ์
ความรักเกิดอุปสรรค	ชาละวันความจำเสื่อม และลืมเรื่องราวเกี่ยวกับ ไกรทองไปจนหมด ชาละวันปลั่งมือฆ่า อาจารย์ของไกรทอง ตาย และทำร้ายไกร ทอง	ไกรทองใช้เจ้าบุญ เป็นเหยื่อล่อชาละวัน ออกมาให้ตนฆ่า โดย ไม่สนใจคำอ้อนวอน ของเจ้าบุญ	บ้านในโลกมนุษย์ ของทิววันถูกทำลาย ทิ วันหายตัวไปหลังจาก นั้น ไกรจึงต้องออก ตามหา	ทศกัณฐ์ยืนยันที่จะ ไม่คืนตัวนางสีดาให้ พระราม	ทศกัณฐ์ใช้ให้มั่งกรกัณฐ์ ยกไพร่พลไปรบขัดตา ทัพระหว่างอินทรชิตทำ พิธีชุบศรนาคบาศ	พระลักษมณ์ถูกศัตรูของ ทศจับตัวไป พระลักษมณ์ หวาดกลัวจนมีปัญหา สุขภาพจิต รามอาศัย จึงหวนนั้นเข้าป่วน ความสัมพันธ์ของทศกับ พระลักษมณ์

ตารางที่ 3.3

โครงเรื่องแบบรักต้องห้าม (ต่อ)

เหตุการณ์ ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนฟิคที่มีโครงเรื่องแบบรักต้องห้าม					
	ไกรทองแรม 3 คำ	ดวงใจชาละวัน	จ้าวธรา	Ramayaoi	รามเกียรติ์ ศึกมังกกรกัณฐ์	พระลักษมณ์
เรื่องดำเนินมาถึงจุด คลี่คลาย	ไกรทองระเบิดถ้ำได้น้ำของชาละวันจนพังถล่มลงมา ชาละวันช่วยไกรทองเอาไว้และหายสาบสูญไป	ไกรทองทำร้ายชาละวันและจะขึ้นใจเจ้าบุญต่อหน้าชาละวันที่กำลังจะหมดลมแต่ภายหลังไกรทองเปลี่ยนใจและยอมล้มเลิกเรื่องฆ่าชาละวัน	ทีวันรู้ความจริงว่าพันวังเป็นคนฆ่าพ่อแม่ของตน และใช้ตนเป็นเครื่องมือในการแก้แค้น ทีวันจึงฆ่าพันวังเพื่อจบปัญหาทุกอย่าง	พระรามรู้ความจริงว่า ำชาย ที่มีความสัมพันธ์กับตนคือทศกัณฐ์	เกสรทมาลาตัดสินใจทรยศพระรามและเอาลำตัวรับศรแทนมังกกรกัณฐ์ ศรพุ่งผ่านหลังเกสรทมาลาทะลุจนถึงหลังของมังกกรกัณฐ์ ทั้งสองสิ้นชีวิตลงพร้อมกัน	รามจะขึ้นใจพระลักษมณ์แต่ไม่สำเร็จ ความจริงเปิดเผยว่า สีดาฆ่าตัวตายเพราะราม พระลักษมณ์กลับไปหาทศและถูกศัตรูของทศจับตัวไป รามกับทศตามไปช่วยได้สำเร็จ

ตารางที่ 3.3

โครงเรื่องแบบรักต้องห้าม (ต่อ)

เหตุการณ์ ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนฟิคที่มีโครงเรื่องแบบรักต้องห้าม					
	ไกรทองแรม 3 คำ	ดวงใจชาละวัน	เจ้าธรรมา	Ramayaoi	รามเกียรติ์ ศึกมังกกรกัณฐ์	พระลักษมณ์
จบเรื่องด้วยความ สมหวังในรัก	ชาละวันกลับมาหา ไกรทองอีกครั้งและ เริ่มต้นความสัมพันธ์ ขึ้นมาใหม่	เจ้าเมืองจะส่งเจ้าบุญ ไป เป็น คน รับ ใช้ พ่อค้าจากต้าเหลียง ชาละวันจึงมาสู่ขอ เจ้าบุญ และพาไปใช้ ชีวิตคู่ร่วมกัน	ทีวันกลับมาหาไกร และใช้ชีวิตร่วมกัน อย่างมีความสุข	พระรามตัดใจจาก ทศกัณฐ์ไม่ได้ แต่ก็ สามารถละทิ้งหน้าที่ และเกียรติของตนได้ ความสัมพันธ์ของ ทั้งคู่จึงดำเนินไป อย่างลับๆ โดยเบื้อง หน้าคือศัตรู ขณะที่ เบื้องหลังคือคนรัก	หนุมานและอินทรชิต แอบช่วยเหลือมังกกร กัณฐ์และเกสรทมาลา ทั้งสองจึงรอดพ้นจาก ความตายและกลับมาใช้ ชีวิตด้วยกันเหมือนเดิม	รามตัดสินใจออกบวช ส่วนพระลักษมณ์กับ ทศใช้ชีวิตร่วมกัน อย่างมีความสุข

จากตาราง แพนฟิกทั้งหกเรื่องเปิดเรื่องด้วยการแสดงปมหลังของตัวละคร ซึ่งแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างฝ่ายพระเอกกับฝ่ายนายเอกอันเป็นจุดเริ่มต้นของปมปัญหา คือ ตัวละครพระเอก-นายเอกรักกัน แต่ความรักไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นเนื่องจากเป็นฝ่ายตรงข้ามกัน ความขัดแย้งระหว่างฝ่ายพระเอกและฝ่ายนายเอกดำเนินมาถึงจุดแตกหักเมื่อตัวละครพระเอก-นายเอกต้องเลือกระหว่างหน้าที่กับหัวใจ แต่ท้ายที่สุดแล้วเรื่องก็คลี่คลายลงด้วยความสุขสมหวัง

3.1.1.4 พิสูจน์รักแท้

โครงเรื่องแบบพิสูจน์รักแท้คือ เรื่องราวที่ถูกขึ้นจากความบกพร่องด้านใดด้านหนึ่งของตัวละครพระเอกหรือตัวละครนายเอก ดำเนินเรื่องโดยมีเหตุการณ์ที่ปรากฏซ้ำกันคือ ความบกพร่องและความสมบูรณ์ของตัวละครพระเอก-นายเอก ตัวละครพระเอก-นายเอกรักกัน บทพิสูจน์รักแท้ ความรักเกิดอุปสรรค เรื่องดำเนินมาถึงจุดคลี่คลาย และจบเรื่องด้วยความสมหวังในรัก

แพนฟิกที่มีโครงเรื่องแบบพิสูจน์รักแท้มี 3 เรื่อง ได้แก่ *วันทองเดอะซีรีส์* *ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์* และ *รักเพี้ยนๆ ของขุนช้างขุนแผน*

(1) *วันทองเดอะซีรีส์* แต่งโดย Akikojae นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ วัน เด็กหนุ่มใจแตกซึ่งเติบโตมาในสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย วันไปสมัครทำงานขายบริการและตกลงรักนายจ้างของตัวเอง แต่นายจ้างเห็นวันเป็นแค่ที่ระบายความใคร่เท่านั้น วันจึงหนีกลับไปอยู่บ้านกับแม่ วันได้พบกับ ไปท์ หนุ่มรุ่มน่องที่แอบชอบวันมาตามจีบ แต่วันยังไม่ตกลงรับรัก เพราะยังไม่พร้อมเริ่มต้นใหม่กับใคร อีกทั้งแม่ของไปท์ก็ตั้งแง่รังเกียจวัน

ต่อมาวันถูกเจ้าหนี้จับไปรุมโทรม แต่ได้รับความช่วยเหลือจาก อธิป ซึ่งบังเอิญผ่านมาและพบวันเข้าพอดี อธิปพาวันไปรักษาตัว จากนั้นให้วันกับแม่ย้ายมาอาศัยอยู่ที่รีสอร์ทของเขาเนื่องจากปลอดภัยกว่าบ้านเดิมของสองแม่ลูก วันรู้สึกซาบซึ้งในความเอื้อเฟื้อของอธิปแบบที่วันไม่เคยได้รับจากใครมาก่อน

ขณะที่ไปท์ยังคงติดต่อกับวันเหมือนเดิม ไปท์ขอให้วันเชื่อใจว่าเขาจะทำทุกอย่างเพื่อให้แม่ยอมรับเรื่องของตัวเองให้ได้ แต่แล้วไปท์ดันพลาดไปมีความสัมพันธ์กับคู่หมั้นซึ่งแม่ของไปท์เป็นคนจัดการให้ วันถอยออกมาและยุติความสัมพันธ์กับไปท์

วันไม่ได้เสียใจกับเรื่องของไปท์มากนักเพราะวันเริ่มรู้ตัวแล้วว่าตนรักอธิป วันหนึ่งวันเมามากและเปลือยเปิดเผยความรู้สึกที่มีต่ออธิป โชคดีของวันที่อธิปเองก็รักวันเช่นกัน อธิปและครอบครัวของเขารับอธิปยอมรับในตัววัน และไม่รังเกียจอดีตที่ผ่านมาของวัน วันจึงได้พบรักแท้และมีความสุขจริงๆ เสียที

(2) รักเพี้ยนๆ ของขุนช้างขุนแสนด์ ของ o(n)top นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ ช้าง คนสวนท่าทางซื่อป้อจากเมืองสุพรรณ กับ แชนด์ คุณชายหนุ่มรูปหล่อทายาทเจ้าของคฤหาสน์หลังใหญ่ที่เพิ่งรับช้างเข้าทำงาน ช้างซาบซึ่งใจที่ได้รับความเมตตา จึงจงรักภักดีกับเจ้านายทุกคน โดยเฉพาะคุณแชนด์ที่ยอมลดตัวมาพัวพันกับตน ช้างจึงพร้อมจะปรนนิบัติตามที่ต้องการทุกอย่าง แม้ว่าจะถูกคุณแชนด์กลั่นแกล้งป่นหัวหรือทำให้ช้างคูไร่ค่าก็ตาม ขณะที่คุณแชนด์ก็รักในความดีและความซื่อของช้าง คุณแชนด์จึงละทิ้งความยึดมั่นถือมั่นในฐานะและชาติกำเนิดคบหาช้างฉันคนรัก

(3) ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์ ของ Akikojae นำเสนอเรื่องราวของ ขุน หล่มสังคมจอมเจ้าชู้ที่ควงผู้หญิงไม่ซ้ำหน้า ไม่เอาการเอางานจนเป็นที่อึดหนาระอาใจของผู้เป็นพ่อ ขุนถูกพ่อบีบบังคับให้หมั้นและแต่งงานกับ แก้ว ลูกชายของเพื่อนสนิท ขุนซึ่งชิงชังความอัปลักษณ์ของแก้วตั้งแต่แรกพยายามค้านหัวชนฝาอย่างไรก็ไม่เป็นผล เขาจึงเอาความไม่พอใจทั้งหมดมาลงกับแก้วแทน กว่าขุนจะรู้ใจตัวเองว่ารักแก้ว แก้วก็หนีไปแล้ว เขาจึงได้แต่เฝ้ารอแก้วกลับมาเพื่อขอโอกาสแก้ตัว

หลายปีต่อมาทั้งคู่ได้กลับมาพบกันอีกครั้งในรูปลักษณ์ใหม่ แก้วเลิกปกปิดใบหน้าดงามของตัวเองด้วยการแต่งหน้าอัปลักษณ์เหมือนที่ผ่านมา ทำให้มีผู้ชายคนอื่นเข้ามาพัวพันกับแก้ว ขุนรู้สึกหวงจึงตามติดแก้วตลอดและพยายามพิสูจน์ตัวเองให้แก้วเห็นว่าตนเปลี่ยนไปแล้วจริงๆ แก้วจึงให้โอกาสขุนอีกครั้ง เพราะแก้วก็รักขุนมากเช่นกัน

จากเนื้อหาโดยสังเขปของแฟนฟิกทั้ง 3 เรื่อง สามารถจำแนกเหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกันตามโครงเรื่องแบบพิสุจน์รักแท้ ดังนี้

ตารางที่ 3.4

โครงเรื่องพิสูจน์รักแท้

เหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนพิกที่มีโครงเรื่องแบบพิสูจน์รักแท้		
	วันทองเดอะซีรีส์	ขุนแผนปะทะ แก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์	รักเพี้ยนๆ ของขุนช้างขุนแผน
ความบกพร่องและความสมบูรณ์ ของตัวละครพระเอก-นายเอก	พระเอก - อธิปเป็นนักธุรกิจ ฐานะดี ชาติตระกูลดี หน้าตาดี จิตใจดี นายเอก - วันเป็นเด็กหนุ่มฐานะยากจน ใจแตก ทำงาน ขายบริการ และถูกรุมโทรม	พระเอก - ขุนเป็นชายหนุ่มหน้าตาดี ฐานะร่ำรวย และเจ้าชู้ นายเอก - แก้วเป็นเด็กหนุ่มที่เคย หน้าตาอัปลักษณ์จึงฝังใจมาตลอดว่า ไม่มีใครรักเขาที่ตัวตนข้างใน	พระเอก- ช้างเป็นหนุ่มบ้านนอก มาจากต่างจังหวัด ฐานะยากจน เป็นคนสวนในบ้านของแซนด์ นายเอก - แซนด์เป็นชายหนุ่ม รูปร่างหน้าตาดี ชาติตระกูลดี ฐานะดี
ตัวละครพระเอก-นายเอกรักกัน	วันซาบซึ่งใจที่อธิปเข้ามาช่วยเหลือวันและแม่ ขณะที่อธิป ก็เห็นว่าเนื้อแท้ของวันไม่ใช่คนเลวร้ายอะไร วันและอธิป รู้สึกดีต่อกันโดยไม่รู้ตัว	ขุนเมามากและชื่นใจแก้ว ขุนถูกพ่อ บังคับให้แต่งงานกับแก้ว จากความ ใกล้ชิดทำให้ขุนสัมผัสได้ว่าแก้วเป็น คนจิตใจดีต่างจากหน้าตาภายนอก ขุนรู้สึกหวั่นไหวกับจิตใจที่ดีงามของ แก้ว	แซนด์เห็นท่าทางซื่อๆ ของช้าง แล้วรู้สึกเอ็นดู จึงหาเรื่องแกล้ง ช้างอยู่เสมอ ช้างคอยปรนนิบัติ และทำตามคำสั่งของแซนด์โดย ขัดข้อง แซนด์ติดใจช้างโดยไม่รู้ตัว

ตารางที่ 3.4

โครงเรื่องพิสูจน์รักแท้ (ต่อ)

เหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนพิกที่มีโครงเรื่องแบบพิสูจน์รักแท้		
	วันทองเดอะซีรีส์	ขุนแผนปะทะ แก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์	รักเพี้ยนๆ ของขุนช้างขุนแผน
ความรักเกิดอุปสรรค	วันรู้สึกตัวเองต่ำต้อยเกินกว่าจะคิดอะไรเกินเลยกับ อริบ ส่วนอริบก็ต้องห้ามใจตัวเองเพราะวันยังคบกับไปท์ อยู่	ขุนแผนล่อทำร้ายแก้วไปโดยไม่ได้ตั้งใจ อีกทั้งคู่คงเก่าของขุนยังสร้างเรื่อง ให้แก้วเข้าใจขุนผิด แก้วเสียใจมากจึง ขอเลิกกับขุนเพื่อไปเรียนต่อ ต่างประเทศ	แซนดไม่ยอมรับความรู้สึกของ ตัวเองที่มีต่อข้าง โดยนำเรื่อง ความแตกต่างด้านสถานะทาง สังคมและเศรษฐกิจระหว่างตนกับ ข้างมาเป็นข้ออ้าง
เรื่องดำเนินมาถึงจุดคลี่คลาย	วันเมามากและเปลือยเปิดเผยความรู้สึกที่มีต่ออริบ	ขุนเริ่มคิดได้และเปลี่ยนแปลงตัวเอง เมื่อแก้วกลับมา ขุนก็พยายามพิสูจน์ ให้แก้วเห็นว่าเขารักและพร้อมจะ ปกป้องแก้ว แต่แกวยังไม่วางใจนัก จนกระทั่งแก้วเกือบถูกชายหนุ่มอีก คนที่เข้ามาพัวพันกับแก้วทำร้าย ร่างกาย แต่ขุนมาช่วยไว้ได้ทัน	แซนดเห็นว่าข้างเป็นต้นเหตุที่ทำให้ ให้เขาคิดว่า วัน สบ สน อยู่ ตลอดเวลา แซนดจึงออกปากไล่ ข้างออก แต่ข้างไม่ยอม ข้างอ่อน วอนจนแซนดใจอ่อน แซนด ตระหนักได้ว่าตนเองไม่สามารถ หาคนดี ๆ แบบข้างจากที่ไหนได้ อีก

ตารางที่ 3.4

โครงเรื่องพิสูจนรักแท้ (ต่อ)

เหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนพิกที่มีโครงเรื่องแบบพิสูจนรักแท้		
	วันทองเดอะซีรีส์	ขุนแผนปะทะ แก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์	รักเพี้ยนๆ ของขุนช้างขุนแผน
จบเรื่องด้วยความสมหวังในรัก	อธิปและครอบครัวของเขายอมรับในตัววัน และไม่รังเกียจอดีตที่ผ่านมาของวัน วันจึงได้พบรักแท้และมีความสุขจริงๆ เสียที	แก้วให้โอกาสขุนอีกครั้ง และเริ่มต้นชีวิตใหม่ด้วยกัน	แซนด์กับช้างใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันในบ้านของแซนด์ในฐานะคนรัก

จากตาราง แพนฟิกทั้งสามเรื่องเปิดเรื่องด้วยการแสดงให้เห็นความบกพร่องและความสมบูรณ์ที่แตกต่างกันระหว่างพระเอกกับนายเอก ต่อมาเมื่อให้ตัวละครพระเอก-นายเอกได้พบเจอและเกิดความรักต่อกัน อุปสรรคสำคัญคือ ความบกพร่องของตัวละครฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เช่น ฝ่ายที่บกพร่องรู้สึกต่ำต้อยจนไม่สามารถแสดงความรู้สึกที่ต่อฝ่ายที่สมบูรณ์ได้หรือเกิดความขัดแย้งระหว่างพระเอก-นายเอกจากความบกพร่องของอีกฝ่าย ความขัดแย้งเหล่านี้ดำเนินมาถึงจุดแตกหักเมื่อทั้งคู่พบว่ากำลังจะสูญเสียอีกฝ่ายไป จากนั้นปมปัญหาจึงคลี่คลายลงเมื่อตัวละครพระเอก-นายเอกยืนยันที่จะรักกันต่อไปด้วยความมั่นคงต่อกัน ท้ายที่สุดเรื่องจบลงด้วยความสุขสมหวัง

3.1.1.5 รักไร้อุปสรรค

โครงเรื่องแบบรักไร้อุปสรรค คือ เรื่องราวที่ผูกขึ้นเพื่อนำเสนอความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครพระเอก-นายเอกที่ราบรื่นตั้งแต่ต้นจนจบ ดำเนินเรื่องโดยมีเหตุการณ์ที่ปรากฏซ้ำกันคือ แสดงปมหลังตัวละคร ตัวละครพระเอก-นายเอกรักกัน เรื่องดำเนินมาถึงจุดคลี่คลาย และจบเรื่องด้วยความสมหวังในรัก

แพนฟิกที่มีโครงเรื่องแบบรักไร้อุปสรรค มี 3 เรื่อง ได้แก่ *พลิกตำนานรามเกียรติ์ สังข์ทอง คริสเทา* และ *ไกรทอง คริสเทา*

(1) *พลิกตำนานรามเกียรติ์* แต่งโดย 75 Nanago นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับพระรามถูกทศกัณฐ์จับตัวไปยังกรุงลงกาเช่นเดียวกับนางสีดา พระรามค่อนข้างอ่อนแอและขาดกลัวสิ่งรอบตัวได้ง่าย นางสีดาซึ่งมีบุคลิกตรงกันข้ามจึงต้องคอยดูแลปกป้องพระสวามีเสียเอง โดยพวกยักษ์ไม่ได้ล่วงรู้ว่านางสีดาที่พวกตนเห็นนั้น แท้จริงแล้วคือน้องชายของนางสีดาที่สวมรอยแทนพี่สาวซึ่งหนีการอภิเษก ระหว่างที่พระรามพำนักอยู่ลงกาได้รับการดูแลเอาใจใส่จากทศกัณฐ์เป็นอย่างดี จนเริ่มมีใจให้ฝ่ายตรงข้าม เมื่อทศกัณฐ์สารภาพความในใจที่มีต่อตน พระรามก็ตอบรับด้วยความยินดี

(2) *สังข์ทอง คริสเทา* ของ เตือนพราย ดัดแปลงจากวรรณคดีเรื่อง *สังข์ทอง* นำเสนอเรื่องราวของ *พานจนา* พระโอรสหนุ่มรูปงามที่ออกเดินทางตามหาคู่ครองจนกระทั่งถูกยักษ์จับตัวไปเข้าร่วมพิธีเสวยพวงมาลัยเลือกคู่ของ *เทาสังข์* พระโอรสหนุ่มน้อยเชื้อสายครึ่งคนครึ่งนาคซึ่งผู้เป็นมารดานำมาฝากไว้กับเจ้าครองนครยักษ์ผู้เป็นพระสหายสนิท

เทาสังข์พิจารณาพานจนาที่เนื้อตัวมอมแมมจากพยายามหนีการจับกุมแต่ยังเหลือเค้าความงดงามให้เห็นอยู่ ขณะที่พานจนาเห็นว่าเทาสังข์ไม่เลือกใครสักทีจึงฉวยหยิบพวงมาลัยมาจากมือเทาสังข์เป็นการมัดมือชกเสียเอง หลังจากพานจนาทำความสะอาดร่างกายแล้วเขาก็กลับมาเป็นชายหนุ่มรูปงามเหมือนเดิม แต่ดูเหมือนเทาสังข์ยังไม่พอใจ เพราะผมยาวสลวยของพานจนา ทำให้พานจนาดูงดงามกว่าเทาสังข์ที่เป็นชายา เทาสังข์จึงแอบตัดผมพานจนาตอนหลับ

พานจนพยายามซัดขึ้นเต็มทีก็ไม่สำเร็จ แต่เมื่อเห็นว่าตนเองดูเป็นชายสมชายมากขึ้นก็พอใจ ครองรักกันอย่างมีความสุข

(3) *ไกรทอง คริสททา* ของ เตือนพราย นำเสนอเรื่องราวของ *เทาเทวัน* จระเข้หนุ่มน้อยอารมณ์เปลี่ยวที่ลอบขึ้นมาพาดูชายหนุ่มคนแล้วคนเล่าในหมู่บ้านไปยังถ้าได้น้ำเพื่อปรนเปรอกามารมณ์ให้แต่ตนเอง เหตุการณ์ดังกล่าวร้อนไปถึง *คริสทอง* หมอจระเข้หนุ่มผู้โด่งดัง คริสทองเดินทางมายังหมู่บ้านแห่งนี้ คริสทองร้ายคาถาให้เทาเทวันรู้สึกร้อนรุ่มจนต้องขึ้นมาบนผิวน้ำ เมื่อเทาเทวันเห็นว่าผู้ที่เรียกตนมาเป็นใครก็รีบหนีลงใต้น้ำทันที โดยมีคริสทองกระโจนลงน้ำตามไปติดๆ ซึ่งแท้ที่จริงแล้วคริสทองเป็นจระเข้คู่รักของเทาเทวันที่หนีไปเรียนวิชาในเมืองมนุษย์เป็นเวลานาน ทำให้เทาเทวันซุนเคืองใจจนต้องขึ้นมาพาดูชายหนุ่มในหมู่บ้านไปช่วยคลายเหงา

จากเนื้อหาโดยสังเขปของแฟนฟิกทั้ง 3 เรื่อง สามารถจำแนกเหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกันตามโครงเรื่องแบบรักไร้อุปสรรค ดังนี้

ตารางที่ 3.5

โครงเรื่องแบบรักไร้อุปสรรค

เหตุการณ์ที่ปรากฏร่วมกัน	แผนฟิคที่มีโครงเรื่องแบบรักไร้อุปสรรค		
	พลิกตำนานรามเกียรติ์	สังข์ทอง คริสเทา	ไกรทอง คริสเทา
แสดงปุมหลังตัวละคร	พระรามถูกทศกัณฐ์จับตัวไปยังกรุงลงกา	ฟานจนาออกเดินทางออกจากเมืองเพื่อตามหาคู่ครอง ฟานจนาไปเข้าร่วมพิธีเสีงพวงมาลัยเลือกคู่ของเทาสังข์	เทาเทวันคบหาชายอื่นเพื่อประชดที่คริสทองหนีไปเรียนวิชาในเมืองมนุษย์เป็นเวลานาน
ตัวละครพระเอก-นายเอกรักกัน	ทศกัณฐ์ดูแลพระรามเป็นอย่างดีจนพระรามเกิดความรู้สึกหวั่นไหว	ฟานจนาฉวยหยิบพวงมาลัยมาจากมือของเทาสังข์และได้แต่งงานกัน เทาสังข์เองก็มีความสุขที่ได้อยู่กับคนหล่อแบบฟานจนา	เทาเทวันกับคริสทองรักกันอยู่ก่อนแล้ว
เรื่องดำเนินมาถึงจุดคลี่คลาย	ทศกัณฐ์สารภาพความในใจ พระรามรับรักทศกัณฐ์	เทาสังข์ไม่พอใจที่ฟานจนามีผมยาวสลวยงดงามกว่าตน เทาสังข์ใช้โอกาสตอนฟานจนาหลับแอบตัดผมของฟานจนา	คริสทองมาปราบจระเข้ที่สร้างความสะดวกร้อนให้ชาวบ้าน ความจริงจึงเปิดเผยว่าคริสทองกับเทาเทวันเป็นคู่รักกัน
จบเรื่องด้วยความสมหวังในรัก	ทศกัณฐ์สมหวังในรักกับพระราม	ฟานจนาเห็นว่าตัวเองดูเป็นชายมากขึ้น หลังจากตัดผมแล้วก็พอใจ เทาสังข์กับฟานจนาใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข	คริสทองตามไปองน้อเทาเทวันและกลับมาอยู่ด้วยกันเหมือนเดิม

จากตาราง แพนฟิกทั้งสามเรื่องเปิดเรื่องด้วยการแสดงปมหลังของตัวละครพระเอกนายเอก ซึ่งแสดงให้เห็นจุดเริ่มต้นที่นำพาตัวละครพระเอกนายเอกมาพบกัน แพนฟิกทั้งสามเรื่องนี้ไม่มีปมปัญหาจากตัวละครปฏิกิริยาที่เข้ามาขัดขวางความสัมพันธ์ของพระเอกนายเอก แต่เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในของพวกเขาเอง จากนั้นเรื่องดำเนินมาจุดคลี่คลายเพื่อตัวละครพระเอกนายเอกจัดการกับความขัดแย้งในใจตัวเองได้ ท้ายที่สุดเรื่องจบลงด้วยความสมหวังในรัก

3.1.2 การตัดแปลงโครงเรื่องวรรณคดีไทยเป็นแฟนฟิกแนวยาโออิ

การตัดแปลงโครงเรื่องวรรณคดีไทยเป็นแฟนฟิกแนวยาโออิจะมุ่งเน้นการดำเนินเรื่องที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครชายในแฟนฟิก เพื่อแสดงให้เห็นการปรับเปลี่ยนจากวรรณกรรมรักต่างเพศมาเป็นวรรณกรรมชายรักเพศเดียวกัน แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบคือ การตัดแปลงภายในเรื่องเดียวกัน การตัดแปลงข้ามเรื่อง และการผูกโครงเรื่องขึ้นใหม่

3.1.2.1 การตัดแปลงภายในเรื่องเดียวกัน

การตัดแปลงภายในเรื่องเดียวกันคือ การนำเนื้อหาเกือบทั้งหมดหรือบางตอนจากวรรณคดีต้นแบบเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาเรียบเรียงใหม่ มีการปรับเปลี่ยนรายละเอียดของแต่ละเหตุการณ์ แต่ยังคงปรากฏเค้าโครงเรื่องเดิม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) ในแฟนฟิกเรื่อง *หัวใจทศกัณฐ์* ตัดแปลงเค้าโครงความสัมพันธ์เดิมซึ่งเป็นศึกชิงนางระหว่างพระราม ทศกัณฐ์ และนางสีดา โดยมีคู่ขัดแย้งคือพระรามกับทศกัณฐ์ ผู้แต่งนำเค้าโครงความสัมพันธ์ดังกล่าวมาสร้างเรื่องราวใหม่เป็นศึกชิงนาง แต่ยังคงเกี่ยวข้องกับนางสีดาและมีคู่ขัดแย้งคือทศกัณฐ์และพระราม

หัวใจทศกัณฐ์เปิดเรื่องด้วยศึกชิงนางระหว่างระหว่างทศกัณฐ์ พระราม และนางสีดา ผู้แต่งปรับเปลี่ยนรายละเอียดของเหตุการณ์คือ นางสีดาปลอมใจรักทศกัณฐ์ทั้งที่รู้ว่าเป็นพอลูกกัน ปมปัญหาคือ นางสีดาเลือกไม่ได้ระหว่างพระรามกับทศกัณฐ์ เรื่องดำเนินมาจนถึงจุดสุดยอดคือ นางสีดาตัดสินใจฆ่าตัวตายหนีปัญหา ทศกัณฐ์กับพระรามข้ามภพชาติตามมาเพราะยังไม่ได้รับคำตอบว่านางสีดาจะเลือกใคร ปมปัญหาในอดีตดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน เมื่อนางสีดากลับมาเกิดใหม่เป็นเด็กหนุ่มชื่อว่า เปมทัต ความขัดแย้งระหว่างทั้งสามตัวละครเริ่มต้นขึ้นอีกครั้งเมื่อทศกัณฐ์กับพระรามพบกับเปมทัต ปมปัญหาจากศึกชิงนางในอดีตได้เปลี่ยนเป็นศึกชิงนางในปัจจุบัน จากนั้นปมปัญหาทั้งอดีตและในปัจจุบันดำเนินมาถึงจุดแตกหักเมื่อเปมทัตตัดสินใจฆ่าตัวตายเช่นเดียวกับนางสีดา แต่เปมทัตฟื้นและคลี่คลายปมปัญหาทั้งหมดว่านางสีดาในชาติก่อนและเปมทัตในชาตินี้เลือกทศกัณฐ์

(2) ในแผนฟิกเรื่อง *สังข์ทอง คริสทศ* ผู้แต่งนำโครงเรื่องจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องสังข์ทองใน *ตอนกำเนิดพระสังข์ ตอนถ่วงพระสังข์ ตอนนางพันธุรัตเลี้ยงพระสังข์ ตอนท้าวสามนต์ให้นางทั้งเจ็ดเลือกคู่* และตอนพระสังข์ได้นางรจนา ปรับเปลี่ยนและแก้ไขรายละเอียดบางเหตุการณ์ สร้างเป็นโครงเรื่องใหม่ที่ยังปรากฏเค้าของโครงเรื่องเดิมในวรรณคดีต้นแบบ

แผนฟิกเรื่องนี้เปิดเรื่องด้วยเหตุการณ์*ตอนกำเนิดพระสังข์* ที่กล่าวถึงนางจันท์เทวีคลอดลูกออกมาเป็นหอยสังข์ และถูกนางจันทาทะวีสมรู้ร่วมคิดกับโหรหลวงใส่ความเป็นกาลกิณี ท้าวศวมิลจึงจำใจต้องเนรเทศนางจันท์เทวีและหอยสังข์ออกจากเมือง นางจันท์เทวีร่อนเร่อยู่กลางป่าจนกระทั่งได้รับความช่วยเหลือจากตายาย เมื่อพระสังข์ที่ซ่อนกายภายในหอยเห็นผู้เป็นแม่ต้องประสบกับความยากลำบากจึงออกจากหอยมาช่วยทำงานบ้านระหว่างนางจันท์เทวีออกไปทำงาน นางจันท์เทวีรู้สึกผิดสังเกตุถึงความสะอาดเรียบร้อยภายในบ้านแต่ยังเก็บเงียบไว้ จนวันหนึ่งนางจันท์เทวีทำที่เป็นออกไปตามทำงานตามปกติ แต่แอบกลับมาบ้านมาซุ่มดูและพบว่าพระสังข์ออกมาจากหอยตามที่ตัวเองสงสัย นางจันท์เทวีหุบหอยสังข์จนแตก ทำให้พระสังข์ไม่สามารถกลับเข้าไปซ่อนกายภายในนั้นได้อีก

ผู้แต่งแผนฟิกนำเหตุการณ์ข้างต้นมาเปิดเรื่อง โดยกล่าวถึง*พระนางลูเทวี* ที่คลอดลูกออกมาเป็นหอยสังข์ *พระนางแบคทราวี* ใส่ความเป็นกาลกิณี *ท้าวพิชาน* จึงไล่พระนางลูเทวีออกจากเมืองพรหมนคร พระนางลูเทวีร่อนเร่อยู่กลางป่ากระทั่งได้รับความช่วยเหลือจากตามินและยายชรงแด เทาสังข์ที่ซ่อนกายอยู่ในหอยแอบออกมาทำงานบ้านระหว่างที่ทุกคนออกไปทำงาน พระนางลูเทวีสงสัยว่าภายในหอยนั้นจะมีเด็กอยู่ จึงเฝ้าหอยสังข์ *เทาสังข์* ทนความร้อนไม่ไหวและหนีออกมาจากหอย

จากเหตุการณ์เปิดเรื่องในแผนฟิกจะเห็นได้ว่ามีความคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ในวรรณคดีต้นแบบ แต่มีการปรับเปลี่ยนการเผยแพร่ของพระสังข์จากเดิมที่เป็นการหุบหอยมาเป็นการเฝ้าแทน ซึ่งผู้แต่งแผนฟิกได้นำเหตุการณ์จาก*ตอนพระสังข์ได้นางรจนา* ซึ่งนางรจนาไม่ต้องการให้พระสังข์ซ่อนกายภายในรูปร่างงะอีก จึงทำลายรูปร่างนั้นด้วยการเฝ้า มาผสมกับเหตุการณ์*ตอนกำเนิดพระสังข์*

จากเนื้อเรื่องใน*ตอนถ่วงพระสังข์* ซึ่งเดิมกล่าวถึงนางจันทาทะวีทำเสน่ห์ใส่ท้าวศวมิลและยุยงให้ท้าวศวมิลสังหารพระสังข์ ทหารพยายามฆ่าพระสังข์ทุกวิถีทางแต่ไม่สำเร็จ จึงจับพระสังข์ถ่วงน้ำ ผู้แต่งเปลี่ยนแปลงเป็นเหตุการณ์ที่พระนางลูเทวีทราบเรื่องการปองร้ายจากประกาศที่ติดอยู่ที่หัวเมือง พระนางลูเทวีพาพระสังข์หนีไป แต่เจอพระนางแบคทราวีและทหารลอบทำร้ายระหว่างทางมาจนมุดอยู่บริเวณริมหน้าผา

ส่วนเนื้อเรื่องตอนนางพันธุรัตเลี้ยงพระสังข์ ซึ่งเดิมกล่าวถึงพญานาค ท้าวภูษงค์มาพบพระสังข์ถูกถ่วงน้ำแล้วรู้สึกสงสารจึงพากลับไปยังใต้บาดาลและช่วยแก้มัด เมื่อพระสังข์ฟื้นคืนสติจึงสอบถามที่มาที่ไปของพระสังข์ หลังจากท้าวภูษงค์ทราบเรื่องราวทั้งหมดก็นึกถึงนางพันธุรัตเพื่อนของตนที่ตกพุ่มหม้ายมาหลายปี ท้าวภูษงค์จึงพาพระสังข์ไปมอบให้นางพันธุรัตเลี้ยงดู ผู้แต่งเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์เป็นพญานาคซึ่งเป็นพ่อของพระนางลู่วิวีมาช่วยพระนางลู่วิวีกับเทาสังข์และพากลับไปยังถ้ำใต้บาดาล หลังจากนั้นไม่นานพระนางลู่วิวีก็แต่งงานใหม่กับพญานาคหนุ่มหลายปีผ่านไป เทาสังข์เติบโตขึ้นเป็นหนุ่มน้อย พระนางลู่วิวีคิดจะให้เทาสังข์ได้แต่งงานเป็นฝั่งเป็นฝาจึงพาเทาสังข์ไปหายักษ์จุมจุมเพื่อนรักของตน เพื่อให้จุมจุมหามนุษย์มาให้เทาสังข์เลือกคู่

เหตุการณ์ที่ถูกบิดให้เทาสังข์หรืออีกนัยหนึ่งคือพระสังข์เป็นฝ่ายเลือกคู่ ไม่ใช่ นางรจนาดังเช่นในวรรณคดีต้นแบบ ทำให้เหตุการณ์ต่อจากนี้ แม้จะดำเนินตามโครงเรื่องเดิม แต่เปลี่ยนแปลงรายละเอียดของเหตุการณ์จนแทบไม่หลงเหลือเค้าเดิม

สำหรับเนื้อเรื่องตอนท้าวสามนต์ให้นางทั้งเจ็ดเลือกคู่ ซึ่งเดิมกล่าวถึง ท้าวสามนต์สั่งให้แจ้งแก่กษัตริย์เมืองต่างๆ ว่าตนจะจัดพิธีเลือกคู่ให้กับบุตรสาวทั้งเจ็ด พี่สาวทั้งหกคนเลือกคู่ครองเป็นที่เรียบร้อย มีนางรจนาเพียงคนเดียวที่ไม่ปรารถนาใครเลยสักคน ท้าวสามนต์สั่งเสนาน้อยใหญ่ป่าวประกาศให้ชาวเมืองมาเข้าพิธีเลือกคู่ แต่นางรจนาก็ยังยืนยันที่จะไม่เลือกเช่นเดิม ท้าวสามนต์สั่งให้ไปพาตัวเจ้าเงาะมาให้นางรจนาเลือก พระสังข์แสดงรูปทองที่ซ่อนอยู่ภายใน นางรจนาเห็นแล้วก็โยนพวงมาลัยให้พระสังข์ในรูปลักษณะของเงาะป่า ท้าวสามนต์โกรธมากจึงขับไล่ทั้งคู่ไปอยู่กระท่อมปลายนา พระสังข์เผยรูปลักษณะที่แท้จริงแก่นางรจนา นางรจนาไม่ต้องการทนอยู่ในสภาวะที่ถูกรังเกียจเดียดฉันท์อีกต่อไป นางรจนาจึงแอบนำหัวเงาะป่ามาเผาทำลายระหว่างพระสังข์นอนหลับ ทำให้พระสังข์โกรธมาก

ผู้แต่งเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ใหม่เป็น บุตรีดาท้าวสามนต์แต่งงานกันหมดแล้ว ยกเว้นฟาน จนาซึ่งเป็นบุตรคนสุดท้อง ฟานจนาไม่ยอมแต่งงานจึงถูกขับออกจากเมืองจุมจุมให้ทหารออกไปจับตัวมนุษย์มาแต่งงานกับเทาสังข์ ฟานจนาถูกจับตัวก็ขัดขืนจนตกไปในบ่อถ่านทำให้ตัวดำ ฟานจนาเห็นเทาสังข์ครั้งแรกก็ตกหลุมรัก แต่เทาสังข์ไม่ชอบใจที่ฟานจนาตัวดำ ระหว่างที่เทาสังข์เดินพิจารณาผู้ชายแต่ละคน ฟานจนาจุดเทียนเทาสังข์ไว้ให้ดูหน้าตนใกล้ๆ และฉวยพวงมาลัยมาจากมือเทาสังข์โดยที่อีกฝ่ายไม่ทันตั้งตัว เทาสังข์ตกกะโหลกใจจนเข้าหอกับฟานจนา เทาสังข์ปฏิเสธด้วยความรังเกียจ แต่เมื่อเห็นใบหน้าหล่อเหลาสะอาดสะอาดหลังจากทำความสะอาดร่างกายแล้วก็ใจอ่อน จึงยินยอมเป็นภรรยาของฟานจนา เทาสังข์รู้สึกฟานจนาสวยกว่าตัวเอง คนเป็นสามีไม่ควรสวยกว่าภรรยา เทาสังข์จึงตัดผมยาวสลวยของฟานจนาให้สั้นลง หรืออีกนัยหนึ่งคือดูเป็นผู้ชายมากกว่าตน จากนั้นเทาสังข์พาฟานจนากลับไปอยู่ด้วยกันที่เมืองใต้บาดาล การตัดสินคน

จากภายนอกซึ่งเป็นแก่นของวรรณคดีต้นแบบจึงหายไป และถูกตีความใหม่สอดคล้องกับลักษณะของแฟนฟิกแนวยาโออิที่ตัวละครฝ่ายพระเอกจะต้องมีความเป็นชายเหนือกว่าตัวละครฝ่ายนายเอก

จากเรื่องราวทั้งหมดจะเห็นได้ว่า โครงเรื่องจากวรรณคดีต้นแบบในตอนท้าวสามนต์ให้ลูกเขยหาเนื้อหาลา และ ตอน พระสังข์ตีคลี ไม่ถูกนำมาดัดแปลงในแฟนฟิกเรื่องนี้ด้วย เนื่องจากพานจนาไม่ได้มีความขัดแย้งกับพ่อตาเช่นเดียวกับเจ้าเงาะกับท้าวสามนต์ และเหตุการณ์ตอน ท้าวศวิมลตามพระสังข์ ซึ่งในวรรณคดีต้นแบบเป็นจุดคลี่คลายปมปัญหาระหว่างท้าวศวิมล นางจันทเทวี และพระสังข์ ก็ถูกผู้แต่งแฟนฟิกคลี่คลายปมปัญหานี้ไปแล้วด้วยการให้พระนางลูเทวีแต่งงานใหม่ ทำให้ท้าวพิชานซึ่งดัดแปลงจากท้าวศวิมล ไม่มีบทบาทในเรื่องอีก

3.1.2.2 การดัดแปลงข้ามเรื่อง

การดัดแปลงข้ามเรื่องคือ การนำเนื้อหาบางส่วนหรือบางตัวละครที่สำคัญจากวรรณคดีต้นแบบตั้งแต่สองเรื่องขึ้นไปมาร้อยเรียงเข้าด้วยกัน อาจปมเนื้อหาระหว่างเรื่องหรือดำเนินเรื่องตามวรรณคดีเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) ในแฟนฟิกเรื่อง *อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด* ดัดแปลงข้ามเรื่องจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณีและเรื่องรามเกียรติ์

การดัดแปลงข้ามเรื่องวรรณคดีในโครงเรื่องหลักอาจจะยังไม่เด่นชัดนักเนื่องจากตัวละคร *ทศกัณฐ์* จากเรื่องรามเกียรติ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับพระเอก-นายเอกในฐานะหมอที่ดูแลรักษาธาราสมุทรกับมณีเท้านั้น ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ของพระเอก-นายเอกในโครงเรื่องหลัก

สำหรับโครงเรื่องรองนำเหตุการณ์จากวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณีตอนที่นางละเวง ต้องการแก้แค้นพระอภัยมณีแทนพ่อและพี่ชาย จึงส่งภพาวาดที่ทำเสน่ห์ไว้แล้วไปยังเมืองต่างๆ เพื่อให้เจ้าเมืองเหล่านั้นเกิดความหลงใหล และมาร่วมทำศึกกับนาง ผู้แต่งขยายความเพิ่มเติมว่า ทศกัณฐ์จากเรื่องรามเกียรติ์เป็นผู้ที่ได้เห็นภาพดังกล่าวด้วยเช่นกัน ทศกัณฐ์จึงติดตามนางละเวงมาจากอดีตชาติหรืออีกนัยหนึ่งคือโลกวรรณคดีมายังช่วงเวลาปัจจุบัน จนกระทั่งได้พบกับเด็กหนุ่มที่ชื่อว่า *อเลน* ซึ่งเป็นนางละเวงกลับชาติมาเกิดใหม่ ทศกัณฐ์ทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองสมหวังในรัก ขณะที่อเลนก็พยายามหนีทศกัณฐ์ทุกทางเช่นกัน

(2) ในแฟนฟิกเรื่อง *ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์* ดัดแปลงดัดแปลงข้ามเรื่องวรรณคดีด้วยการนำตัวละคร *ขุนแผน* จากวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผน มาปรับเปลี่ยนเป็น *ขุน* ตัวละครพระเอกในแฟนฟิก โดยมีนายเอกคือ *แก้ว* ซึ่งปรับเปลี่ยนมาจากตัวละคร *นางแก้ว* จากวรรณคดีต้นแบบเรื่องแก้วหน้าม้า

หากพิจารณาเหตุการณ์สำคัญๆ ระหว่างแฟนฟิกเรื่องนี้กับวรรณคดีต้นแบบเรื่องแก้วหน้าม้าจะพบว่า ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์มีเค้าโครงเรื่องทั้งหมดมาจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องแก้วหน้าม้า

เนื้อเรื่องเดิมเปิดเรื่องด้วยพระพิณทองเล่นว่าวและสายว่าวขาดปลิวหายไป นางแก้วซึ่งมีหน้าตาอัปลักษณ์เหมือนม้าเป็นผู้เก็บว่าวได้ พระพิณทองหลอกนางแก้วว่า หากนางแก้วคืนว่าวให้ พระพิณทองจะรับนางแก้วเข้าไปเป็นพระชายาในวัง ท้าวมงคลราชผู้เป็นพ่อของพระพิณทองออกอุบายว่า หากนางแก้วชะลอเขาพระสุเมรุมาได้ ท้าวมงคลราชจะให้นางแก้วแต่งงานกับพระพิณทอง นางแก้วทำได้สำเร็จ ท้าวมงคลราชจึงต้องจัดงานแต่งงานให้พระพิณทองกับนางแก้วด้วยความไม่เต็มใจ

ผู้แต่งปรับเปลี่ยนเหตุการณ์ดังกล่าวเป็น ขุนกับแก้วต้องหมั้นหมายและแต่งงานกันตามคำสั่งของพ่อทั้งสองฝ่าย เนื่องจากขุนเผลอไปล่วงเกินแก้ว จุดเริ่มต้นของปัญหาในแฟนฟิกมีความคล้ายคลึงกับในวรรณคดีต้นแบบคือ เกิดจากการต่อรองแลกเปลี่ยนบางอย่างระหว่างคู่ตัวละครเอก ผู้แต่งปรับเปลี่ยนจากว่าวของพระพิณทองที่นางแก้วเป็นผู้เก็บได้มาเป็นความบริสุทธิ์ของแก้วที่ถูกพรากไป

เหตุการณ์ตอนพระพิณทองเดินทางไปอภิเษกกับนางทัตมาลีที่เมืองโรมวิสัย โดยให้เวลานางแก้วสองเดือนว่า หากพระพิณทองกลับมา นางแก้วจะต้องตั้งท้องลูกของพระพิณทอง นางแก้วทนคิดถึงพระพิณทองไม่ไหว ทั้งยังกังวลว่าจะทำตามที่พระพิณทองสั่งไว้ไม่ได้ นางแก้วจึงออกเดินทางจากมิลินครไปตามพระพิณทองยังเมืองโรมวิสัย เมื่อนางแก้วมาถึงเมืองโรมวิสัยและถอดหน้าม้าออกเป็นสาวสวยชื่อนางมณี พระพิณทองมาพบเข้าก็เกิดความหลงใหลในรูปโฉมงดงามของนางมณี พระพิณทองเกี่ยวพานางมณีและได้นางมณีเป็นภรรยาของตน

ผู้แต่งนำเหตุการณ์ดังกล่าวมาเป็นจุดพัฒนาการความขัดแย้งในแฟนฟิกด้วยการปรับเปลี่ยนเหตุการณ์เป็น ชีวิตคู่ของขุนและแก้วเป็นไปอย่างระหองระแหง เพราะขุนชิงชิงความอัปลักษณ์ของแก้วและยังติดพันอยู่กับรีตี ขณะเดียวกันขุนก็เกิดความสับสนภายในใจเพราะเริ่มหวั่นไหวกับความดีและลักษณะนิสัยที่น่ารักของแก้ว ผู้แต่งเปลี่ยนจากนางแก้วถอดหน้าม้าเผยร่างเป็นหญิงสาวหน้าตาสวยงามเพื่อให้ตัวละครพระเอกหลงรักในวรรณคดีต้นแบบ มาเป็นการเปิดเผยความงดงามภายในจิตใจของตัวละครนายเอกเพื่อให้ตัวละครพระเอกค่อยๆ สัมผัสและซึมซับ

ต่อมาในเหตุการณ์ตอนพระพิณทองต้องแยกจากนางมณีเพื่อเดินทางกลับมิลินคร และเหตุการณ์ตอนพระพิณทองทราบว่าเป็นจริงแล้วนางแก้วคือคนเดียวที่รักกับนางมณี พระพิณทองนึกละอายใจว่าตนทำร้ายนางแก้วไว้มาก พระพิณทองขอให้นางแก้วให้อภัยสำหรับ

ความผิดที่ผ่านมาของตน แต่นางแก้วไม่ยอมคืนดีง่ายๆ เพราะยังเคืองพระพิณทองอยู่ พระพิณทองจึงต้องพยายามงอนง้อทุกวิถีทางจนกระทั่งนางแก้วใจอ่อนยอมคืนดีด้วย

ผู้แต่งนำเหตุการณ์การพลัดพรากระหว่างคู่ตัวละครเอกในวรรณคดีต้นแบบมาดัดแปลงเป็นจุดแตกหักในแฟนฟิก โดยปรับเปลี่ยนเหตุการณ์เป็น แก้วเป็นฝ่ายจากกันไปเรียนต่อต่างประเทศ กว่าขุนจะรู้ใจตัวเองว่าเขารักแก้ว แก้วก็จากเขาไปแล้ว ขุนจึงปรับปรุงตัวเองเป็นคนใหม่ที่ดีขึ้นเพื่อรอวันที่แก้วจะกลับมาหาเขาอีกครั้ง เหตุการณ์ดำเนินมาสู่การคลี่คลายเมื่อแก้วกลับมาจากต่างประเทศ คราวนี้แก้วไม่ปกปิดหน้าตาน่ารักของตนด้วยการแต่งหน้าน่าเกลียดให้คนอื่นเข้าใจผิดเหมือนที่ผ่านมา แก้วไม่ยอมคืนดีด้วยเพราะยังไม่มั่นใจในตัวขุน ขุนพยายามพิสูจน์ตัวเองให้แก้วเห็นว่าเขาเปลี่ยนเป็นคนใหม่แล้ว และเขายังรักแก้วเหมือนเดิม ในที่สุดแก้วยอมคืนดีกับขุนและใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข

3.1.2.3 การผูกโครงเรื่องใหม่

การผูกเรื่องใหม่คือ การสร้างเรื่องราวในแฟนฟิกขึ้นใหม่จากบางตัวละครหรือบางเหตุการณ์ในวรรณคดีต้นแบบ แต่เหตุการณ์ส่วนใหญ่ในเรื่องจะแตกต่างจากวรรณคดีต้นแบบอย่างชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) ในแฟนฟิกเรื่อง *ไกรทอง คริสทือ* ผูกโครงเรื่องใหม่จากเหตุการณ์ตอนที่ชาละวันลักพาตัวนางตะเกาทองไปไว้ยังถ้ำใต้น้ำ เศรษฐีเมืองพิจิตรประกาศตามหาคนมาจัดการกับชาละวัน ไกรทองเดินทางจากนนทบุรีมาที่เมืองพิจิตรเพื่อรับอาสา ผู้แต่งสร้างปมปัญหาในเรื่องคือ เทาเทวันลักพาตัวมนุษย์ผู้ชายในหมู่บ้านไปปรนเปรอความสุขยังถ้ำใต้น้ำ ทำให้ชาวบ้านได้รับความเดือดร้อน ก่อนที่เหตุการณ์ในเรื่องจะดำเนินไปถึงจุดสุดยอดคือ คริสทือเดินทางมาปราบเทาเทวัน จากนั้นเหตุการณ์ก็เข้าสู่จุดคลี่คลายเมื่อเทาเทวันและคริสทือได้พบกัน ความจริงเปิดเผยว่า คริสทือกับเทาเทวันเป็นคู่รักกัน แต่เทาเทวันเกิดความน้อยใจที่คริสทือไม่ค่อยสนใจไยดีตน เทาเทวันจึงขึ้นจากน้ำมาจับตัวมนุษย์ผู้ชายในหมู่บ้านไปเป็นเพื่อนแก้เหงา เรื่องราวในแฟนฟิกจบลงเมื่อทั้งสองปรับความเข้าใจกันและกลายร่างเป็นจระเข้กลับลงไปใต้น้ำ

การดัดแปลงข้างต้นเป็นการผูกเรื่องจากนำเหตุการณ์สำคัญจากวรรณคดีต้นแบบมาสร้างปมปัญหาเพื่อนำพาให้ตัวละครคู่รักซึ่งขัดแย้งกัน กลับมาพบเจอกันอีกครั้งเพื่อปรับความเข้าใจและคลี่คลายความขัดแย้งที่เคยมีระหว่างกัน ก่อนจะจบลงด้วยความสุขสมหวัง

(2) ในแฟนฟิกเรื่อง *พระลักษมณ์* ผูกโครงเรื่องใหม่จากเหตุการณ์ตอนทศกัณฐ์ลักนางสีดาและเหตุการณ์ตอนนางออกอุลปีศาจหลอกให้นางสีดาวาตรูปทศกัณฐ์ให้ดู ทำให้พระรามเกิดความคลางแคลงใจและเข้าใจผิดว่านางสีดามีความอาลัยอาวรณ์ต่อทศกัณฐ์ นางสีดาจึงพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเองด้วยการลุยไฟ ผู้แต่งนำ 2 เหตุการณ์นี้มาสร้างเป็นปมปัญหาในแฟนฟิกโดยใช้ความ

ไม่เชื่อใจของพระรามทำให้พระรามต้องสูญเสียนางสีดามาเป็นแก่นของปัญหา คือ ทศกัณฐ์ทำร้ายพระลักษมณ์และฉุดสีดาไปข่มขืน สีดาเสียใจกับเหตุการณ์ครั้งนี้มาก แต่นั่นยังไม่เท่ากับการที่รามซึ่งควรจะอยู่เคียงข้างเธอ กลับเกิดความคลางแคลงใจในตัวเธอ สีดาจึงตัดสินใจฆ่าตัวตายเพราะคนรักไม่เชื่อใจ ผู้แต่งแทนที่เหตุการณ์ที่นางสีดาไปอยู่กับพระฤๅษีจากวรรณคดีต้นแบบด้วยความตายของสีดาเพื่อทำให้ปมปัญหานี้รุนแรงมากขึ้นและส่งผลกระทบต่อความกระหายที่จะแก้แค้นของของรามและความสับสนในใจของพระลักษมณ์ คือ รามโทษว่าทศกัณฐ์เป็นต้นเหตุของความสูญเสียทั้งหมด รามส่งพระลักษมณ์ไปตีสนิททศกัณฐ์และหาทางหักหลังทศกัณฐ์เพื่อเป็นการแก้แค้น ทำให้พระลักษมณ์กับทศกัณฐ์ได้มีโอกาสผูกพันใกล้ชิดและก่อให้เกิดเป็นความรักระหว่างกัน แม้พระลักษมณ์จะฝังใจว่าทศกัณฐ์เป็นต้นเหตุการตายของสีดา แต่ขณะเดียวกันก็ไม่สามารถหักห้ามความรู้สึกของตัวเองได้

เรื่องราวยังไม่จบแค่นั้น คีตกษัตริย์นางระหว่าง ทศกัณฐ์ พระราม และนางสีดาจากวรรณคดีต้นแบบได้เปลี่ยนเป็นคิงคิงนายระหว่างทศกัณฐ์ ราม และพระลักษมณ์ เมื่อรามเห็นว่าพระลักษมณ์รักทศกัณฐ์จึงพยายามพรากคนทั้งคู่ออกจากกัน แต่นั่นกลับทำให้ความรู้สึกของพระลักษมณ์ชัดเจนขึ้นว่าตอนนี้คนเดียวที่เขารักคือทศกัณฐ์

การนำเหตุการณ์ดังกล่าวในวรรณคดีต้นแบบมาสร้างเป็นปมปัญหาในเรื่องก็เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครพระเอก-นายเอก อีกทั้งเป็นการพิสูจน์ความรักระหว่างตัวละครพระเอก-นายเอกด้วยว่าสามารถก้าวข้ามความขัดแย้งในอดีตได้หรือไม่

(3) ในแฟนฟิกเรื่อง *ดวงใจชาละวัน* ผูกเรื่องใหม่จากเหตุการณ์ตอนชาละวันลักนางตะเภาทอง และไกรทองมาปราบชาละวัน ผู้แต่งเปิดเรื่องด้วยการเปลี่ยนตัวคนที่ถูกลักพาไปยังถ้าได้นำจากนางตะเภาทองเป็นเจ้าบุญ เนื่องจากเจ้าบุญเป็นนายเอกของเรื่อง เพื่อให้ชาละวันและเจ้าบุญได้มีโอกาสพัฒนาความสัมพันธ์กัน จากนั้นผู้แต่งได้นำเหตุการณ์ที่ไกรทองเดินทางมาปราบชาละวันมาสร้างเป็นปมปัญหาในเรื่องโดยเพิ่มเติมรายละเอียดว่าชาละวันเคยมีความแค้นกับไกรทองมาก่อน ไกรทองจึงจะแก้แค้นชาละวันด้วยการใช้เจ้าบุญเป็นเครื่องมือ แต่ไกรทองกลับหลงรักเจ้าบุญจากความขัดแย้งในวรรณคดีต้นแบบระหว่างไกรทองกับชาละวันจึงมีเจ้าบุญเพิ่มเข้ามาในวังวนดังกล่าวจนกลายเป็นคิงคิงนายด้วย

เหตุการณ์ดำเนินมาถึงจุดแตกหักเมื่อไกรทองจะทำร้ายเจ้าบุญ แต่เขาเกิดเปลี่ยนใจกะทันหันเพราะสงสารเจ้าบุญและสัมผัสถึงความรักที่ชาละวันและเจ้าบุญมีต่อกัน เรื่องราวระหว่างชาละวันและไกรทองในแฟนฟิกจึงไม่ได้จบลงด้วยการตายของชาละวันดังเช่นในวรรณคดีต้นแบบ เนื่องจากชาละวันเป็นพระเอกที่ต้องดำเนินเรื่องต่อไป เพราะผู้แต่งได้ขยายโครงเรื่องต่อด้วยการสร้างปมปัญหาที่เจ้าบุญจะถูกส่งไปเป็นคนรับใช้พ่อค้าจากเมืองจีน ชาละวันจึงตัดสินใจขึ้นจากถ้าได้บาดาลมาสู่ขอเจ้าบุญ

(4) ในแฟนฟิกเรื่อง *วันทองเดอะซีรีส์* ผูกเรื่องใหม่จากรักความเข้าใจในวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกาและตอนชำนางวันทอง กล่าวถึง พลายงามขึ้นเรือนขุนช้างมาพาดั้วนางวันทองไปอยู่ด้วยกันกับตน จากนั้นพลายงามให้หมั้นพิเศษซึ่งเคยชอบพอกับขุนช้างไปไกลเกลียดเรื่องนี้กับขุนช้าง เพราะเกรงว่าหากทราบถึงพระพันวษา นางวันทองจะต้องเดือดร้อน เมื่อขุนช้างรู้ว่านางวันทองถูกลักไปก็โกรธมากจึงถวายฎีกาต่อพระพันวษา พระพันวษารู้สึกเหนื่อยหน่ายกับปัญหาหลายครั้งหลายคราอันเนื่องมาจากนางวันทอง พระพันวษาออกว่าความให้นางวันทองตัดสินใจว่าจะเลือกอยู่กับใครระหว่างขุนแผน ขุนช้าง และพลายงาม นางวันทองทั้งประหม่าและสับสนจนไม่อาจตัดสินใจได้ พระพันวษาเห็นความโกลาหลของนางวันทองก็ยิ่งทวีความไม่พอใจจึงสั่งประหาร ผู้แต่งได้นำความโกลาหลของนางวันทองมาตีความใหม่ว่า หากได้รับโอกาสครั้งที่สองในชีวิต จะตัดสินใจอย่างไร ผู้แต่งผูกเรื่องใหม่เกี่ยวกับวันเด็กหนุ่มที่ต้องพัวพันอยู่ในวังวนความรักหลายเส้ากับผู้ชายหลายคน กลายเป็นปมปัญหาที่วันไม่รู้ว่าจะเลือกใคร

ความสัมพันธ์ที่วุ่นวายดำเนินมาจนถึงจุดแตกหักเมื่อผู้แต่งสร้างปมปัญหาในเรื่องโดยแทนที่การตายของนางวันทองจากรวรรณคดีต้นแบบด้วยการที่วันถูกรุมโทรม จุดแตกหักดังกล่าวนำไปสู่การคลี่คลายเมื่อวันได้ตัดสินใจเปลี่ยนแปลงตัวเองและเริ่มต้นชีวิตใหม่ จากนั้นเรื่องราวได้เข้าสู่ปมปัญหาต่อมา คือ โอกาสครั้งที่สองของวัน วันต้องประสพกับภาวะรักสามเส้าอีกครั้ง เมื่อไปซึ่งเป็นคนรักเก่าพยายามรื้อฟื้นความสัมพันธ์ ส่วนอธิซึ่งเป็นคนที่เข้ามาใหม่ก็ติดกับวันเหลือเกิน

เรื่องราวดำเนินมาถึงจุดแตกหักเมื่อวันถูกกีดกันจากแม่ของไปที่ซึ่งตั้งแ่งรังเกียจวัน ขณะที่อธิไม่มีท่าทีรังเกียจชีวิตที่ผ่านของวันเลยสักนิด อีกทั้งเขายังเป็นคนช่วยวันจากการถูกรุมโทรมและดูแลวันกับแม่เป็นอย่างดีมาโดยตลอด วันจึงได้รู้ใจตัวเองอย่างชัดเจนว่าใครเป็นคนที่วันรัก เมื่อมีโอกาสเลือกคู่ชีวิตอีกครั้ง วันจึงตัดสินใจอย่างมีสติและพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำให้วันได้พบกับความสุขที่แท้จริงในชีวิต วันมีคนที่รักที่ดีและพร้อมจะดูแลปกป้องวันตลอดไป

เหตุการณ์จากรวรรณคดีต้นแบบถูกตีความใหม่และนำมาสร้างเป็นปมปัญหา เพื่อนำพาให้ตัวละครวันได้พบอธิซึ่งเป็นพระเอกของเรื่องและได้พัฒนาความสัมพันธ์กัน เมื่อวันได้รับโอกาสเลือกเป็นครั้งที่สองซึ่งเป็นสิ่งที่นางวันทองในวรรณคดีต้นแบบไม่ได้รับ วันจึงเลือกพระเอกของเรื่อง เพราะมีจุดที่ผู้แต่งได้เปิดพื้นที่ให้พัฒนาความสัมพันธ์กันมาแล้วจากปมปัญหาแรกแล้ว

(5) ในแฟนฟิกเรื่อง *รักเพี้ยนๆ ของขุนช้างขุนแผน* ผูกโครงเรื่องใหม่จากจากภูมิหลังและลักษณะนิสัยบางประการของตัวละครขุนช้าง ผู้แต่งสร้างปมปัญหาด้วยความแตกต่างทางชนชั้นของนายเอกกับพระเอกคือ แชนด์กับช้าง แชนด์เป็นบุตรชายเศรษฐี ส่วนช้างเป็นชายหนุ่มท่าทางซื่อป้อมมาจากจังหวัดสุพรรณบุรีอันเป็นต้นกำเนิดของวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผน

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่องนี้จึงไม่ใช่ศึกชิงนางหรือรักสามเส้าดังเช่นในวรรณคดีต้นแบบ แต่เป็นความขัดแย้งภายในของตัวละครที่มีชนชั้นต่างกัน ทำให้ไม่สามารถเปิดเผยความรู้สึกได้ตามความปรารถนา ความสับสนดังกล่าวดำเนินมาจนถึงแตกหักเมื่อต่างฝ่ายต่างตระหนักได้ว่ากำลังจะสูญเสียอีกฝ่ายไป พวกเขาทั้งคู่จึงตัดสินใจทำตามความรู้สึกของตัวเอง ก้าวข้ามข้อจำกัดทางชนชั้นในที่สุด

(6) ในแผนพิภพเรื่อง *รามเกียรติ์ ยักษ์ชาติรัก* ผู้โครงเรื่องใหม่จากตัวละครฝ่ายลงกาเป็นหลัก ฝ่ายพลับพลาเป็นเพียงตัวละครประกอบที่ไม่ส่งผลใดๆ ต่อโครงเรื่อง ผู้แต่งเปลี่ยนปมปัญหาจากศึกชิงนางระหว่างทศกัณฐ์ พระราม และนางสีดา เป็นปมปัญหาระหว่างทศกัณฐ์ มณีจันทร์ และเจ้าจัน ปมปัญหาแรกคือ มณีจันทร์เป็นมเหสีของทศกัณฐ์ มณีจันทร์พยายามจะเตือนทศกัณฐ์ว่ามีผู้คิดปองร้าย แต่ทศกัณฐ์ไม่เชื่อ ปมปัญหานี้ดำเนินมาถึงจุดสุดยอดด้วยการตายของมณีจันทร์ จากนั้นผู้แต่งเปลี่ยนคู่ขัดแย้งจากทศกัณฐ์กับมณีจันทร์เป็นทศกัณฐ์กับเจ้าจัน มณีจันทร์พาตัวเจ้าจันข้ามภพชาติผ่านกระจกกลับมายุครามเกียรติ์ เจ้าจันได้รับหน้าที่ดูแลและตักเตือนทศกัณฐ์ให้ระวังการถูกปองร้ายจากคนใกล้ตัว แต่ทศกัณฐ์ไม่เชื่อ ปมปัญหาเดิมดำเนินมาจนถึงจุดสุดยอดอีกครั้งเมื่อทศกัณฐ์เกิดความหึงหวงเจ้าจันกับทหารจึงทำร้ายเจ้าจันด้วยความขาดสติ ก่อนที่จะคลี่คลายลงหลังจากทศกัณฐ์ทราบความจริงทั้งหมดและข้ามภพชาติไปยังปัจจุบันเพื่อขอคืนดีกับเจ้าจัน จากปมปัญหาในแผนพิภพเรื่องนี้จะเห็นว่าผู้แต่งไม่ได้คลี่คลายปมปัญหาแรก เพราะต้องการให้ปมปัญหานี้ยังอยู่เพื่อที่ตัวละครพระเอก-นายเอกจะได้พบเจอและพัฒนาความสัมพันธ์กัน

จากการศึกษา ทำให้เห็นว่ากลวิธีสร้างสรรค์โครงเรื่องแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิมิ การสร้างโครงเรื่องขึ้นใหม่โดยจำแนกรูปแบบโครงสร้างได้เป็น 5 ลักษณะ แต่ละส่งเสริมให้ตัวละครชายได้แสดงความรักความผูกพันกัน ทั้งนี้ ลักษณะการสร้างโครงเรื่องนี้มี การนำโครงเรื่องวรรณคดีไทยมาดัดแปลงทั้งในลักษณะดัดแปลงภายในเรื่องเดียวกัน การดัดแปลงข้ามเรื่อง และการผูกโครงเรื่องใหม่ ทำให้โครงเรื่องของแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิมิมีความแตกต่างไปจากวรรณคดีไทยต้นแบบ

3.2 กลวิธีสร้างสรรค์ตัวละครในแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิมิ

ตัวละครคือ บุคคลในงานวรรณกรรมที่ผู้เขียนสร้างขึ้น มีลักษณะแตกต่างจากบุคคลในชีวิตจริงในแง่ที่คุณสมบัติและการกระทำของตัวละครจะถูกกำหนดและจำกัดโดยบทบาทในเรื่อง (ราชบัณฑิตยสภา, 2560, น.91) การสร้างตัวละครเป็นการสร้างลักษณะนิสัยและบุคลิกของตัวละคร ผู้แต่งต้องสร้างตัวละครให้มีลักษณะเหมือนจริงจึงจะสามารถทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าตัวละครนั้นมีตัวตนมีชีวิตจิตใจ (ยุวพาส์ ชัยศิลป์วัฒนา, 2552, น.124) ในแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิมิสามารถ

จำแนกประเภทของตัวละครได้เป็น 2 ประเภทคือ ตัวละครเดิม และ ตัวละครใหม่ พิจารณาจากการเปรียบเทียบชื่อและบทบาทของตัวละครสำคัญในการดำเนินเรื่องที่ปรากฏในวรรณคดีไทยต้นแบบกับแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิ

3.2.1 การดัดแปลงตัวละครเดิมในวรรณคดีไทยเป็นตัวละครในแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิ

แผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิมีกการนำตัวละครที่ปรากฏอยู่ในวรรณคดีไทยมาดัดแปลงเป็นตัวละครในแผนพิภพในหลายตัวและหลายลักษณะด้วยกัน ในที่นี้จะกล่าวถึงตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลง และกลวิธีดัดแปลง ดังนี้

3.2.1.1 ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลง

ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลง เป็นตัวละครที่มีอยู่เดิมในวรรณคดีไทยต้นแบบ ผู้แต่งแผนพิภพดัดแปลงจากบทบาทเดิมของตัวละครตัวนั้นและอาจผสมบทบาทของหลายตัวละคร ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงมักเป็นตัวละครที่ได้รับความนิยมหรือเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องต่างๆ ดังนี้

- (1) ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์
ตัวละครจากเรื่องรามเกียรติ์ที่ถูกนำมาดัดแปลงมีดังนี้

ตารางที่ 3.6

ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์

ตัวละครจากวรรณคดีต้นแบบ	แผนพิภพเรื่องที่มีบทบาทสำคัญ	ตัวละครปลายทาง	เพศ	บทบาทที่ได้รับ
ทศกัณฐ์	Ramayaoi	ทศกัณฐ์, ราวณะ	ช	พระเอก
	หัวใจทศกัณฐ์	ทศกัณฐ์, อสุเรนทร์	ช	พระเอก
	พลิกตำนานรามเกียรติ์	ทศกัณฐ์	ช	พระเอก
	รามเกียรติ์ ยักษ์าที่รัก	ทศกัณฐ์	ช	พระเอก
	มิติรักแดนกุ่มภันท์	ทศกัณฐ์	ช	พระเอก

ตารางที่ 3.6

ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์ (ต่อ)

ตัวละครจาก วรรณคดีต้นแบบ	แผนผังเรื่องที่มี บทบาทสำคัญ	ตัวละคร ปลายทาง	เพศ	บทบาท ที่ได้รับ
	พระลักษมณ์	ทศกัณฐ์	ช	พระเอก
	อลวนวุ่นรักกลับชาติ มาเกิด	ทศกัณฐ์	ช	พระรอง
พระราม	Ramayaoi	พระราม, ราม จันทร์	ช	นายเอก
	หัวใจทศกัณฐ์	พระราม, ราเม นทร์	ช	ตัวละครประกอบ
	พริกตำนานรามเกียรติ์	พระราม	ช	นายเอก
	รามเกียรติ์ ยักขาที่รัก	พระราม	ช	ตัวละครประกอบ
	มิติรักแดนกุ่มภันท์	พระราม	ช	ตัวละครปฏิปักษ์
	พระลักษมณ์	ราม	ช	ตัวละครประกอบ
นางสีดา	Ramayaoi	นางสีดา	ญ	ตัวละครประกอบ
	หัวใจทศกัณฐ์	นางสีดา, เปมทัต	ญ ช	นายเอก
	พริกตำนานรามเกียรติ์	นางสีดา	ญ	ตัวละครประกอบ
	รามเกียรติ์ ยักขาที่รัก	นางสีดา	ญ	ตัวละครประกอบ
	มิติรักแดนกุ่มภันท์	นางสีดา	ญ	ตัวละครประกอบ
	พระลักษมณ์	สีดา	ญ	ตัวละครประกอบ
พระลักษมณ์	Ramayaoi	พระลักษมณ์	ช	นายรอง
	หัวใจทศกัณฐ์	พระลักษมณ์ ศุภลักษมณ์	ช	นายรอง
	พริกตำนานรามเกียรติ์	พระลักษมณ์	ช	ตัวละครประกอบ
	รามเกียรติ์ ยักขาที่รัก	พระลักษมณ์	ช	ตัวละครประกอบ
	มิติรักแดนกุ่มภันท์	พระลักษมณ์	ช	นายรอง
	พระลักษมณ์	พระลักษมณ์	ช	นายเอก

ตารางที่ 3.6

ตัวละครที่ถูกลำนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์ (ต่อ)

ตัวละครจาก วรรณคดีต้นแบบ	แพนฟิกเรื่องที่มี บทบาทสำคัญ	ตัวละคร ปลายทาง	เพศ	บทบาท ที่ได้รับ
อินทรชิต	Ramayaoui	อินทรชิต	ช	พระรอง
	หัวใจทศกัณฐ์	อินทรชิต, รณพักตร์	ช	พระรอง
	พลิกตำนานรามเกียรติ์	อินทรชิต	ช	ตัวละครประกอบ
	รามเกียรติ์ ยักขาที่รัก	อินทรชิต	ช	ตัวละครประกอบ
	มิติรักแดนกুমภัณฑ์	อินทรชิต	ช	พระรอง
หนุมาน	Ramayaoui	หนุมาน	ช	นายรอง
	หัวใจทศกัณฐ์	หนุมาน, กบินทร์	ช	ตัวละครประกอบ
	พลิกตำนานรามเกียรติ์	หนุมาน	ช	ตัวละครประกอบ
	รามเกียรติ์ ยักขาที่รัก	หนุมาน	ช	ตัวละครประกอบ
	มิติรักแดนกুমภัณฑ์	หนุมาน	ช	พระรอง
พิเภก	Ramayaoui	พิเภก	ช	พระรอง
	หัวใจทศกัณฐ์	พิเภก, ชินกฤต	ช	ตัวละครประกอบ
	พลิกตำนานรามเกียรติ์	พิเภก	ช	ตัวละครประกอบ
	รามเกียรติ์ ยักขาที่รัก	พิเภก	ช	ตัวละครประกอบ
	มิติรักแดนกুমภัณฑ์	พิเภก	ช	พระรอง
กุมภกรรณ	Ramayaoui	กุมภกรรณ	ช	พระรอง
	หัวใจทศกัณฐ์	กุมภกรรณ	ช	ตัวละครประกอบ
	พลิกตำนานรามเกียรติ์	กุมภกรรณ	ช	ตัวละครประกอบ
	รามเกียรติ์ ยักขาที่รัก	กุมภกรรณ	ช	ตัวละครประกอบ
	มิติรักแดนกুমภัณฑ์	กุมภกรรณ	ช	พระรอง
สุครีพ	Ramayaoui	สุครีพ	ช	นายรอง
	หัวใจทศกัณฐ์	สุครีพ	ช	ตัวละครประกอบ
	พลิกตำนานรามเกียรติ์	สุครีพ	ช	ตัวละครประกอบ
	รามเกียรติ์ ยักขาที่รัก	สุครีพ	ช	ตัวละครประกอบ
	มิติรักแดนกুমภัณฑ์	สุครีพ	ช	นายรอง

ตารางที่ 3.6

ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์ (ต่อ)

ตัวละครจาก วรรณคดีต้นแบบ	แผนผังเรื่องที่มี บทบาทสำคัญ	ตัวละคร ปลายทาง	เพศ	บทบาท ที่ได้รับ
มังกรกัณฐ์	รามเกียรติ์ ศึกมังกรกัณฐ์	มังกรกัณฐ์	ช	พระเอก
เกสรทมาลา	รามเกียรติ์ ศึกมังกรกัณฐ์	เกสรทมาลา	ช	นายเอก
นางเบญจกาย นางสุพรรณมัจฉา	มิติรักแดนกมุภัณฑ์	มัจฉาวารี	ช	ตัวละครประกอบ

จากตาราง พบว่า ตัวละครจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์ที่ถูกนำมาดัดแปลงและมีบทบาทสำคัญในแผนผังเกือบทุกเรื่องคือ ทศกัณฐ์และพระราม โดยทศกัณฐ์จะผูกขาดกับบทพระเอกหรือฝ่ายรุกเป็นส่วนใหญ่ ขณะที่พระรามมักได้รับบทบาทนายเอกหรือฝ่ายรับ และบทบาทตัวร้ายที่กลับใจเป็นคนดีในภายหลัง ส่วนตัวละครนางสีดาไม่ได้รับบทบาทสำคัญในแผนผังมากนัก ผู้แต่งกำหนดให้นางสีดาเป็นเพียงตัวละครหญิงตัวหนึ่งที่ทศกัณฐ์ลักมาจากพระรามเท่านั้น ยกเว้นบางเรื่องที่ผู้แต่งปรับเปลี่ยนนางสีดาจากหญิงเป็นชาย อย่างเช่นเรื่อง หัวใจทศกัณฐ์ ตัวละครตัวนี้จึงจะได้บทบาทสำคัญคือ นายเอก

ตัวละครที่มีความสำคัญรองลงมาและมีบทบาทในการดำเนินเรื่องหลายเรื่องคือ พระลักษมณ์ อินทรชิต หนุมาน กุมภกรรณ และสุครีพ โดยพระลักษมณ์และสุครีพมักจะปรากฏบทบาทของนายรอง ยกเว้นเรื่องพระลักษมณ์ที่พระลักษมณ์รับบทนายเอก ขณะที่สุครีพจะผูกขาดกับพระรองหรือฝ่ายรับ ส่วนอินทรชิตและหนุมานรับบทได้ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ ขึ้นอยู่กับการกำหนดของผู้แต่ง

ตัวละครมังกรกัณฐ์และเกสรทมาลาเป็นตัวละครจากวรรณคดีต้นแบบที่ถูกนำมาดัดแปลงและมีบทบาทสำคัญในแผนผังเพียงเรื่องเดียวคือ รามเกียรติ์ ศึกมังกรกัณฐ์ ที่นำเสนอความสัมพันธ์เสน่หาระหว่างตัวละครทั้งสอง

สำหรับตัวละครมัจฉาวารีในเรื่องมิติรักแดนกมุภัณฑ์เป็นตัวละครชายที่ดัดแปลงมาจากบทบาทของตัวละครหญิง 2 ตัว คือ นางสุพรรณมัจฉา และ นางเบญจกาย ผู้วิจัยจัดตัวละครมัจฉาวารีเป็นตัวละครเดิม เนื่องจากแสดงบทบาทของตัวละครที่มีอยู่เดิมในวรรณคดีต้นแบบ

และมีความสัมพันธ์เสนาหาภักกับหนุมาณเช่นเดียวกับนางสุพรรณมัจฉาจากวรรณคดีต้นแบบตอนจอง
ถนน และนางเบญกายจากวรรณคดีต้นแบบตอนนางลอย

(2) ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องไกรทอง
ตัวละครจากเรื่องไกรทองที่ถูกนำมาดัดแปลงมีดังนี้

ตารางที่ 3.7

ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องไกรทอง

ตัวละคร จากวรรณคดีต้นแบบ	แผนผังเรื่องที่มี บทบาทสำคัญ	ตัวละคร ปลายทาง	เพศ	บทบาท ที่ได้รับ
ชาละวัน	ไกรทอง แรม 3 ค่ำ	ชาละวัน	ช	พระเอก
	ไกรทองคริสเทา	เทาเทวัน	ช	นายเอก
	ดวงใจชาละวัน	ชาละวัน	ช	พระเอก
	จ้าวธรา	ทิวัน	ช	พระเอก
ไกรทอง	ไกรทอง แรม 3 ค่ำ	ไกรทอง	ช	นายเอก
	ไกรทองคริสเทา	คริสทอง	ช	นายเอก
	ดวงใจชาละวัน	ไกรทอง	ช	ตัวละครปฎิปักษ์
	จ้าวธรา	เกรียงไกร	ช	นายเอก
นางวิมาลา	ไกรทอง แรม 3 ค่ำ	นางวิมาลา	ญ	ตัวละครประกอบ
	จ้าวธรา	มาลา	ช	ตัวละครประกอบ
นางเลื่อมลายวรรณ	ไกรทอง แรม 3 ค่ำ	นางเลื่อม ลายวรรณ	ญ	ตัวละครประกอบ
	จ้าวธรา	วรรณ	ช	ตัวละครประกอบ
นางตะเภาทอง	ไกรทอง แรม 3 ค่ำ	นางตะเภาทอง	ญ	ตัวละครประกอบ
	ดวงใจชาละวัน	นางตะเภาทอง	ญ	ตัวละครประกอบ
	จ้าวธรา	สุวรรณ	ญ	ตัวละครประกอบ
นางตะเภาทอง	ไกรทอง แรม 3 ค่ำ	นางตะเภาแก้ว	ญ	ตัวละครประกอบ
	ดวงใจชาละวัน	นางตะเภาแก้ว	ญ	ตัวละครประกอบ
	จ้าวธรา	แก้ว	ญ	ตัวละครประกอบ
จ้าวโคจร	จ้าวธรา	จ้าวโคจร	ช	ตัวละครประกอบ
ท้าวพันวัง	จ้าวธรา	พันวัง	ช	ตัวละครปฎิปักษ์
ท้าวแสนตา	จ้าวธรา	ท้าวแสนตา	ช	ตัวละครประกอบ

จากตาราง พบว่า ตัวละครจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องไกรทองที่ถูกนำมาดัดแปลงและมีบทบาทสำคัญในแฟนฟิกเก็อบทุกเรื่อง คือ ชาละวันและไกรทอง โดยชาละวันมักจะได้รับบทบาทพระเอกหรือฝ่ายรุกเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงเรื่องเดียวคือ ไกรทองคริสเทา ที่ได้รับบทพระเอก ขณะที่ไกรทองมักได้รับบทบาทนายเอกหรือฝ่ายรับมีเพียงเรื่องเดียวคือ ไกรทองคริสเทา ที่ได้รับบทบาทตัวร้ายที่กลับใจเป็นคนดีในภายหลังในเรื่องดวงใจชาละวัน

ส่วนตัวละครหญิงจากวรรณคดีต้นแบบที่ปรากฏในแฟนฟิก มักไม่มีบทบาทในเรื่อง ยกเว้นบางตัวละครในบางเรื่องที่ถูกผู้แต่งปรับเปลี่ยนจากหญิงเป็นชาย คือ มาลาและวรรณมา ในเรื่อง จ้าวธรา ที่ดัดแปลงจาก นางวิมาลาและนางเลื่อมลายวรรณ สำหรับตัวละครอื่นๆ ที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักในวงกว้าง เช่น จ้าวโคจร ท้าวพันวัง และท้าวแสนตา ปรากฏในแฟนฟิกเรื่อง จ้าวธรา เพียงเรื่องเดียว

- (3) ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณี
ตัวละครจากเรื่องพระอภัยมณีที่ถูกนำมาดัดแปลงมีดังนี้

ตารางที่ 3.8

ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณี

ตัวละครจากวรรณคดีต้นแบบ	แฟนฟิกเรื่องที่มีบทบาทสำคัญ	ตัวละครปลายทาง	เพศ	บทบาทที่ได้รับ
พระอภัยมณี	อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด	มณี	ช	นายเอก
นางละเวง	อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด	อเลน	ช	นายรอง
นางวาลี	อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด	วาลี	ช	นายรอง
ศรีสุวรรณ	อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด	ศรีสุวรรณ	ช	พระรอง

จากตาราง พบว่า ตัวละครจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณี ตัวละครหญิงเกือบทั้งหมดจากวรรณคดีต้นแบบจะถูกนำมาปรับเปลี่ยนจากหญิงเป็นชาย ขณะที่ตัวละครชายยังมีเพศสรีระเช่นเดิมและมีบทบาทแตกต่างกันตามผู้แต่งกำหนด

- (4) ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผน
ตัวละครจากวรรณคดีเรื่องไกรทองที่ถูกนำมาดัดแปลงมีดังนี้

ตารางที่ 3.9

ตัวละครที่ถูกลำนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผน

ตัวละครจาก วรรณคดีต้นแบบ	แฟนฟิกเรื่องที่มี บทบาทสำคัญ	ตัวละคร ปลายทาง	เพศ	บทบาท ที่ได้รับ
ขุนช้าง	รักเพื่อนๆ ของขุนช้าง ขุนแสนด์	ช้าง	ช	พระเอก
ขุนแผน	รักเพื่อนๆ ของขุนช้าง ขุนแสนด์	แสนด์	ช	นายเอก
	ขุนแผนปะทะแก้วหน้า ม้าเดอะซีรีย	ขุน	ช	พระเอก

จากตารางข้างต้น พบว่า ตัวละครจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผนถูกนำมาดัดแปลงเพียง 2 ตัวละคร คือ ขุนช้างและขุนแผน ใน แฟนฟิก 2 เรื่อง รักเพื่อนๆ ของขุนช้างขุนแสนด์ ตัวละครที่ดัดแปลงจากขุนช้างได้รับบทพระเอกหรือฝ่ายรุก ส่วนตัวละครที่ดัดแปลงจากขุนแผนได้รับบทนายเอก ขณะที่แฟนฟิกเรื่อง ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีย ตัวละครที่ดัดแปลงจากขุนได้รับบทพระเอก แสดงให้เห็นว่า ตัวละครตัวเดียวกันสามารถถูกกำหนดให้รับบทบาทที่แตกต่างกันอย่างสุดขีดในแฟนฟิกที่ต่างเรื่องกันได้

- (5) ตัวละครที่ถูกลำนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องสังข์ทอง
ตัวละครจากเรื่องสังข์ทองที่ถูกลำนำมาดัดแปลงมีดังนี้

ตารางที่ 3.10

ตัวละครที่ถูกลำนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องสังข์ทอง

ตัวละครจาก วรรณคดีต้นแบบ	แฟนฟิกเรื่องที่มี บทบาทสำคัญ	ตัวละคร ปลายทาง	เพศ	บทบาท ที่ได้รับ
พระสังข์	สังข์ทองคริสเทา	เทาสังข์	ช	นายเอก
นางรจนา	สังข์ทองคริสเทา	ฟานจนา	ช	พระเอก

จากตารางข้างต้น พบว่า ผู้แต่งปรับเปลี่ยนตัวละครหญิงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องสังข์ทองเป็นตัวละครชายและรับบทบาทพระเอกหรือฝ่ายรุก ขณะที่ตัวละครชายเดิมกลับได้รับบทบาทเป็นนายเอกหรือฝ่ายรับ

- (6) ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องแก้วหน้าม้า
ตัวละครจากเรื่องแก้วหน้าม้าที่ถูกนำมาดัดแปลงมีดังนี้

ตารางที่ 3.11

ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องแก้วหน้าม้า

ตัวละครจาก วรรณคดีต้นแบบ	แผนพิกเรื่องที่มีบทบาท สำคัญ	ตัวละคร ปลายทาง	เพศ	บทบาท ที่ได้รับ
นางแก้วหน้าม้า	ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้า เดอะซีรีย	แก้ว	ช	นายเอก

จากตารางข้างต้น พบว่า ตัวละครที่ถูกนำมาดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องแก้วหน้าม้ามีเพียงตัวเดียวคือ นางแก้ว หรือที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายว่า นางแก้วหน้าม้า ผู้แต่งปรับเปลี่ยนตัวละครตัวนี้จากหญิงเป็นตัวละครชายและรับบทบาทนายเอกหรือฝ่ายรับ ส่วนตัวละครพระเอกเป็นตัวละครที่ดัดแปลงข้ามเรื่องมาจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผน

3.2.1.2 การดัดแปลงตัวละครจากวรรณคดีเป็นตัวละครในแผนพิกแนวยาไออิ

การนำตัวละครจากวรรณคดีต้นแบบมาดัดแปลงเป็นตัวละครในแผนพิกแนวยาไออิ สามารถจำแนกกลวิธีได้ 2 วิธี คือ การปรับเปลี่ยนเพศวิถี และการปรับเปลี่ยนเพศสรีระ

(1) การปรับเปลี่ยนเพศวิถี

เพศวิถี (Sexuality) หมายถึงตัวตนในเชิงสังวาสของคน อันหมายรวมถึงรสนิยม วัตรปฏิบัติทางเพศ หรือตัวตนทางเพศของแต่ละคน (สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2548, น.11) การดัดแปลงเพศวิถีตัวละครในแผนพิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิเป็นการปรับเปลี่ยนจากตัวละครรักต่างเพศเป็นตัวละครชายรักเพศเดียวกัน ซึ่งนอกจากเปลี่ยนตัวละครรักต่างเพศเป็นตัวละครรักเพศเดียวกันแล้ว ยังมีการดัดแปลงบุคลิกลักษณะตัวละครด้วย ตัวละครที่มีการปรับเปลี่ยนเพศวิถีจากรักต่างเพศเป็นชายรักเพศเดียวกันมีดังนี้

ผู้แต่งปรับเปลี่ยนเพศวิถีของตัวละครชายทุกตัวที่ถูกนำมาดัดแปลงในแผนพิก และกำหนดบทบาทฝ่ายรุกและฝ่ายรับให้แก่ตัวละคร เพื่อให้สอดคล้องกับความสัมพันธ์รูปแบบชายรักเพศเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ในแผนพิกเรื่อง พระลักษมณ์ ผู้แต่งจับคู่พระลักษมณ์และ

ทศกัณฐ์ให้เป็นตัวเอกของเรื่อง โดย *พระลักษมณ์* เป็นเสมือนตัวละครเอกฝ่ายหญิง ทศกัณฐ์เป็นเสมือนตัวละครเอกฝ่ายชาย *ทศกัณฐ์* เปลี่ยนจากบทบาทตัวร้ายในวรรณคดีต้นแบบเป็นพระเอกในแผนพิภ และ *ราม* ที่เปลี่ยน *พระราม* จากบทบาทพระเอกในวรรณคดีต้นแบบเป็นตัวร้ายกลับใจภายหลังในแผนพิภ

ความสัมพันธ์ของพระลักษมณ์และทศกัณฐ์ในแผนพิภเริ่มต้นจากพระลักษมณ์ ราม และสีดา เติบโตมาด้วยกันในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า พระลักษมณ์แอบรักราม แต่รามรักกับสีดาอยู่ก่อนแล้ว เขาจึงได้แต่เก็บงำความรู้สึกนี้ไว้ สีดาถูกทศกัณฐ์จับตัวไปขึ้นใจโดยนำเรื่องหนี้สินของบ้านเด็กกำพร้ามาข่มขู่ สีดาทนสภาพที่เป็นอยู่ไม่ไหวตัดสินใจฆ่าตัวตาย รามรู้ว่าทศกัณฐ์เป็นต้นเหตุของเรื่องทั้งหมดจึงวางแผนให้พระลักษมณ์เข้าไปตีสนิทเพื่อหาทางทำลายทศ แต่ทศทราบความจริงก่อน จึงกักตัวพระลักษมณ์ไว้เพื่อลงโทษ จากความใกล้ชิดทำให้ต่างฝ่ายต่างเกิดความรักต่อกันกัน รามโมโหขาดสติจนเกือบจะทำร้ายพระลักษมณ์ เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้พระลักษมณ์รู้ความจริงว่าสีดาไม่ได้ฆ่าตัวตายเพราะถูกทศกัณฐ์ขึ้นใจ แต่มีสาเหตุมาจากความหวาดระแวงของราม

ในแผนพิภเรื่อง *Ramayaoi* มีการดัดแปลงตัวละครหนุมานและอินทรชิตจากรักต่างเพศเป็นรักเพศเดียวกัน และนำเรื่อง *ตอนนางลอย* ในวรรณคดีต้นแบบที่นางเบญกายได้รับคำสั่งให้แปลงเป็นศพนางสีดาลอยทวนน้ำมายังพลับพลาของพระราม แต่ถูกจับได้และตกเป็นเมียของหนุมานระหว่างที่พากลับไปส่งยังลงกา มาดัดแปลงเป็น *ตอนนางอาย* ในแผนพิภเพื่อให้ตัวละครทั้งสองได้พบและมีความสัมพันธ์กัน โดยอินทรชิตเป็นผู้ที่แปลงเป็นศพนางสีดาลอยน้ำมา เมื่อหนุมานจับได้ว่าเป็นแผนของอินทรชิตจึงแสร้งลงโทษด้วยการล่อวงเกินอีกฝ่าย

ในแผนพิภเรื่อง *รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มภักดิ์* ตัวละครพระรามในแผนพิภเรื่องนี้กลายเป็นคนที่มีความอาฆาตพยาบาทรุนแรง ขณะที่ตัวละครทศกัณฐ์เป็นคนที่มีความสุขเยือกเย็น ความอาฆาตพยาบาทดังกล่าวส่งผลให้พระรามลักพาตัวไตรภพตัวละครชายที่ผู้แต่งแผนพิภสร้างใหม่และเป็นเสมือนตัวละครฝ่ายรับซึ่งคู่กับทศกัณฐ์มากระทำการย่ำยี เพื่อแก้แค้นที่ทศกัณฐ์ลักพาตัวนางสีดาไป แต่พระรามกลับหลงรักไตรภพ นำไปสู่ความรักสามเส้าระหว่างตัวละครชายได้แก่ ทศกัณฐ์ พระราม และไตรภพ ส่วนนางสีดาซึ่งเดิมเป็นตัวละครเอกในวรรณคดีต้นแบบถูกลดบทบาทเป็นตัวละครประกอบ

นอกจากนี้ในแผนพิภเรื่อง *อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด* มีการดัดแปลงตัวละครพระอภัยมณีจากรักต่างเพศเป็นรักเพศเดียวกัน และเปลี่ยนบทบาทจากฝ่ายพระเอกหรือฝ่ายรุกในวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณีมาเป็นตัวละคร *มณี* มีบทบาทเป็นฝ่ายนายเอกหรือฝ่ายรับในแผนพิภ อีกทั้งยังมีลักษณะเหนือธรรมชาติที่สามารถตั้งครุฑร์ คลอดบุตร และมีน้ำนมเช่นเดียวกับผู้หญิง ทั้งที่มีเพศสรีระเป็นชาย

(2) การปรับเปลี่ยนเพศสรีระ

เพศสรีระหรือเพศกำเนิด (sex) คือ ลักษณะทางชีวภาพที่ใช้ในการแบ่งแยกกลุ่มมนุษย์ออกเป็นผู้หญิงผู้ชาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2549, น.134) โดยเชื่อมโยงกับอวัยวะเพศที่แตกต่างกันระหว่างมนุษย์ผู้ชายกับมนุษย์ผู้หญิง (สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2548, น.10) การปรับเปลี่ยนเพศสรีระเป็นการปรับเปลี่ยนเพศตัวละครในวรรณคดีต้นแบบจากจากตัวละครหญิงเป็นตัวละครชาย

ตัวละครที่ผู้แต่งปรับเปลี่ยนเพศสรีระจากหญิงเป็นชาย ได้แก่ นางแก้ว จากแก้วหน้าม้า ดัดแปลงเป็นแก้ว ในเรื่อง ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์ นางละเวงและนางวาลี จากพระอภัยมณี ดัดแปลงเป็น อเลนและวาลี ในเรื่อง อลวน่วนรักกลับชาติมาเกิด นางสีดา จากรามเกียรติ์ ดัดแปลงเป็นเปมทัต ในเรื่อง หัวใจทศกัณฐ์ นางวิมาลาและนางเลื่อมลายวรรณ จากเรื่อง ไกรทอง ดัดแปลงเป็น มาลาและวรรณ ในเรื่อง จ้าวธรา และ นางรจนาจากสังข์ทอง ดัดแปลงเป็น ฟานจนา ในเรื่องสังข์ทองคริสเทา

ตัวละครในบางเรื่องยังสวมบทบาทนางเอก (นายเอก) เช่นเดิม ขณะที่บางเรื่องมีการเปลี่ยนบทบาท ตัวอย่างเช่น ตัวละคร แก้ว ในแฟนฟิกเรื่อง *ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้า เดอะซีรีส์* แก้วเป็นตัวละครชายที่ดัดแปลงมาจากตัวละครเอกหญิงในเรื่องแก้วหน้าม้า ผู้แต่งแฟนฟิกนำการอำพรางความสวยงามภายใต้หน้าตาอัปลักษณ์ของนางแก้วหน้าม้าเพื่อพิสูจน์ความรักและความจริงใจของตัวละครเอกชายอย่างพระปิ่นทอง มาสร้างใหม่เป็นตัวละครแก้ว ชายหนุ่มที่ใช้เครื่องสำอางสร้างรอยตำหนิบนใบหน้าเพื่ออำพรางความน่ารักของตนไว้ตลอดเวลา แม้ว่าตัวละครเอกหญิงจากเรื่องแก้วหน้าม้าจะถูกปรับเป็นเพศชายแล้ว แต่ยังคงรักษาบทบาทเดิมของตนอยู่คือการสวมบทบาทนางเอกหรือที่นิยมเรียกกันในกลุ่มผู้ชื่นชอบวรรณกรรมแนวยาโออิว่านายเอกซึ่งเป็นฝ่ายรับเช่นเดิม

ตัวละคร *มาลา* และ *วรรณ* ในแฟนฟิกเรื่อง *จ้าวธรา* ซึ่งดัดแปลงมาจากเรื่องไกรทอง มาลาและวรรณถูกสร้างมาจากตัวละคร *วิมาลา* และ *เลื่อมลายวรรณ* ภรรยาทั้งสองของชาละวันในวรรณคดีต้นแบบ โดยแก้ไขชื่อให้มีความห่อหุ้มน้อยลงเพื่อความเหมาะสมสำหรับชื่อปุณฺชนธรรมดา แต่เสียงและความหมายของชื่อยังแฝงไว้ด้วยความเป็นหญิงตามบทบาททางเพศฝ่ายรับ ผู้แต่งแฟนฟิกได้ปรับเปลี่ยนให้ทั้งสองตัวละครเป็นจระเข้รับใช้ของทิววัน ซึ่งนอกจากจะต้องดูแลทิววันแล้ว ยังมีหน้าที่ร่วมรักกับทิววันในฤดูผสมพันธุ์ของจระเข้ด้วย บทบาทของมาลาและวรรณในแฟนฟิกจึงมีศักดิ์เป็นภรรยาเทียบเท่าวิมาลาและเลื่อมลายวรรณในวรรณคดีต้นแบบ หากแต่เป็นผู้ชายเท่านั้นเอง

นอกจากนี้ยังมีแฟนฟิกเรื่องอื่นๆ ที่ผู้แต่งปรับเปลี่ยนเพศสรีระของตัวละครจากตัวละครหญิงในวรรณคดีต้นแบบมาเป็นตัวละครชายในแฟนฟิก โดยตัวละครมีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันและยังคงรักษาบทบาทฝ่ายรับเช่นเดียวกับในวรรณคดีต้นแบบ คือ แฟนฟิกเรื่อง *อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด* ที่ผู้แต่งปรับเปลี่ยนเพศสรีระของตัวละคร *นางละเวง* จากตัวละครหญิงในวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี กลายเป็น *อเลน* ตัวละครชายในแฟนฟิก และในแฟนฟิกเรื่อง *วันทอง เดอะซีรีส์* ผู้แต่งก็ได้ปรับเปลี่ยนตัวละคร *นางวันทอง* ในวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผนมาเป็นตัวละครเด็กหนุ่มชื่อ *วัน* ซึ่งมีบทบาทเป็นนายเอกของแฟนฟิกเรื่องนี้

มัจฉาวารี เรื่องหนุ่มในแฟนฟิกเรื่อง *รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มกัมภ์* มัจฉาวารีเป็นตัวละครชายที่ตัดแปลงจากการผสมบทบาทเดิมของสองตัวละครหญิงในวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์ ผู้แต่งกำหนดบทบาทให้มัจฉาวารีรับหน้าที่ปลอมเป็นศพนางสีดาลอยทวนน้ำไปยังพลับพลาของพระราม ซึ่งเดิมเป็นบทบาทของนางเบญกาย และลอบทำลายการจ้องถนนของฝ่ายพลับพลา ซึ่งเดิมเป็นบทบาทของนางสุพรรณมัจฉา โดยจากสองเหตุการณ์นี้ทำให้มัจฉาวารีมีโอกาสได้ปะทะกับหนุมานอยู่บ่อยๆ และมักจะถูกหนุมานกลั่นแกล้งลวนลามทุกครั้งไป จนกลายเป็นคู่ความสัมพันธ์แบบพ้อแ่งแ่ม่งอนในแฟนฟิกเรื่องนี้

ขณะที่การปรับเพศสรีระของบางตัวละครในแฟนฟิกและเปลี่ยนบทบาทแตกต่างไปจากบทบาทเดิมในวรรณคดีต้นฉบับเรื่องนั้นๆ เห็นได้จากตัวละคร *ฟานจนา* ในแฟนฟิกเรื่อง *สังข์ทอง คริสเทอ* ซึ่งตัดแปลงจากวรรณคดีเรื่องสังข์ทอง โดยให้ตัวละครคู่พระ-นางมีการสลับบทบาทกัน

ฟานจนา เป็นชื่อตัวละครชายที่สร้างจากการนำคำว่า *ฟาน* ในชื่อของ *อู๋* *ฟาน* หรือ *คริส* อดีตสมาชิกวง EXO วงดนตรีชายล้วนของประเทศเกาหลี มารวมกับชื่อของตัวละครนางเอกในวรรณคดีคือ *จนา* ขณะที่ *เทาสังข์* เป็นชื่อตัวละครที่สร้างจากการนำคำว่า *เทา* ในชื่อของ *จื่อเทา* อดีตสมาชิกอีกคนในวงมารวมกับชื่อของตัวละครพระเอกในวรรณคดีคือ *พระสังข์*

ในการแต่งเรื่องนี้ ผู้แต่งนำชื่อศิลปินทั้งสองคนซึ่งเป็นคู่จิ้น หรือคู่รักในจินตนาการที่ได้รับความนิยมคู่หนึ่งในกลุ่มแฟนคลับหรือผู้ชื่นชอบวงดนตรีดังกล่าว และมักถูกนำไปแต่งเป็นแฟนฟิกศิลปินเกาหลีจำนวนมาก มาสร้างจินตนาการร่วมกับการดัดแปลงวรรณคดีด้วย ดังนั้น “คู่จิ้น” ที่มีชื่อเรียกในกลุ่มแฟนคลับว่า *คริสเทา* จึงถูกนำมาใช้เป็นตัวละครเอกในแฟนฟิกวรรณคดีไทย และมีการเติมชื่อ *คริสเทา* ต่อท้ายชื่อวรรณคดีต้นแบบเพื่อระบุถึงที่มา

ผู้แต่งแฟนฟิกเรื่องนี้ได้เปลี่ยนบทบาทของตัวละครทั้งคู่แตกต่างจากวรรณคดีต้นแบบ โดยสลับบทบาทให้ฟานจนาที่ตัดแปลงจากตัวละครนางจนา กลายเป็นผู้สวมบทบาทพระเอกหรือฝ่ายรุกของเรื่อง และเทาสังข์ที่ตัดแปลงจากตัวละครพระสังข์ กลายเป็นผู้สวม

บทบาทนางเอกหรือฝ่ายรับในแฟนฟิกแทน การสลับบทบาทดังกล่าวส่งผลต่อเหตุการณ์ในโครงเรื่องหลักที่เปลี่ยนให้ฝ่ายเทาสั่งต้องกลายเป็นผู้เสี่ยงพวงมาลัยเลือกคู่ ส่วนฟานจนาเป็นผู้ถูกบิดาขับไล่ออกนอกเมือง ต้องผจญภัยผ่านเหตุการณ์ต่างๆ จนกระทั่งได้พบกับเทาสั่ง

3.2.2 การสร้างตัวละครใหม่ในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนววายโออิ

นอกจากการนำตัวละครเดิมในวรรณคดีมาดัดแปลงแล้ว จากการศึกษายังพบการสร้างตัวละครใหม่เพื่อใช้เป็นตัวละครเอกในแฟนฟิกแนววายโออิด้วย การสร้างตัวละครใหม่นี้เกิดจากการตีความวรรณคดีต้นแบบใหม่ และการสร้างตัวละครใหม่ซึ่งไม่มีปรากฏอยู่ในวรรณคดีต้นแบบ ดังนี้

3.2.2.1 สร้างจากการตีความตัวละครวรรณคดีต้นแบบใหม่

การสร้างตัวละครจากการตีความใหม่ เป็นการสร้างตัวละครในแฟนฟิกที่มีพื้นฐานมาจากลักษณะบางประการของตัวละครเดิมในวรรณคดีต้นแบบ โดยปรับเปลี่ยนลักษณะนิสัย ตลอดจนบทบาทในการดำเนินเรื่องแตกต่างไปเดิมอย่างสิ้นเชิง เพื่อสื่อความหมายตามการตีความตัวบทเดิมด้วยมุมมองใหม่ของผู้แต่งแฟนฟิก

ตัวละครที่สร้างจากการตีความวรรณคดีต้นแบบใหม่ คือ ตัวละครวันในแฟนฟิกเรื่อง *วันทองเดอะซีรีส์* มีความเชื่อมโยงกับวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผน โดยเชื่อมโยงกับชื่อและลักษณะนิสัยโลเลไม่เด็ดขาดของตัวละครนางวันทอง

วันทองเดอะซีรีส์ถอดบทเรียนจากความล้มเหลวของตัวละครนางวันทองที่ตัดสินใจไม่ได้ว่าจะเลือกอยู่กับใครระหว่างขุนแผน ขุนช้าง หรือพลายงาม เป็นเหตุให้พระพันวษาไม่พอใจและสั่งประหารนาง มานำเสนอใหม่โดยตัวละครของเด็กหนุ่มที่ชื่อว่า วัน ซึ่งเป็นเด็กหนุ่มกร้านโลกที่ใช้ชีวิตด้วยความประมาท หลงระเริงไปกับความรักจอมปลอมจากผู้ชายมากหน้าหลายตาที่เข้ามาเพียงเพราะต้องการตักตวงความอímเอมทางกามารมณ์จากร่างกายของตนเท่านั้น ชีวิตที่ตกต่ำถึงขีดสุดของวันทำให้เขาได้บทเรียนว่าต้องตัดสินใจอย่างมีสติ หนักแน่น และไม่มัวล้งเลจนชีวิตต้องพังพินาศ

3.2.2.2 สร้างตัวละครใหม่ที่ไม่มีอยู่ในวรรณคดีไทย

การสร้างตัวละครใหม่จากที่ไม่มีอยู่ในวรรณคดีไทย เป็นการสร้างตัวละครที่ไม่ได้มีพื้นฐานลักษณะนิสัยและบทบาทมาจากตัวละครเดิมในวรรณคดีต้นแบบ และไม่เคยมีชื่อปรากฏในวรรณคดีต้นแบบ

การสร้างตัวละครใหม่จากที่ไม่มีอยู่ในวรรณคดีไทย ได้แก่ ตัวละครใหม่ในแฟนฟิกที่ดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณี คือ ธาราสมุทร อสิต และชลาสินธุ์ จากเรื่อง อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด ขณะที่ตัวละครใหม่ในแฟนฟิกที่ดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่อง

รามเกียรติ์ คือ เจ้าจันและมณีจันทร์ จากเรื่อง รามเกียรติ์ ยักษ์ที่รัก และ ไตรภพและสุวรรณมาถพ จากเรื่อง รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มกัมภ์ ส่วนตัวละครใหม่ในแผนฟิสิกที่ดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบ เรื่องไกรทอง คือ ออกหลวงศิรินทรเทพ จากเรื่อง ไกรทองแรม 3 คำ และ เจ้าบุญ จากเรื่อง ดวงใจซาละวัน

การสร้างตัวละครใหม่จะต่อสาแทรกความสัมพันธ์มาจากตัวละครเดิมในวรรณคดีต้นแบบ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างวรรณคดีต้นแบบกับโครงเรื่องที่สร้างขึ้นใหม่ในแผนฟิสิก ตัวอย่างเช่น

ตัวละคร*ธรรมาสมุทร* พระเอกแผนฟิสิกเรื่อง *อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด* มีความเชื่อมโยงกับวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณีจากการที่ผู้แต่งเพิ่มตัวละครดังกล่าวเข้ามาโดยกำหนดสถานะเป็นพี่ชายของนางผีเสื้อสมุทรและมีศักดิ์เป็นพี่ภรรยาของพระอภัยมณี ธรรมาสมุทรกับพระอภัยมณีเกิดมีใจให้กัน แต่พระอภัยมณียอมรับความสัมพันธ์ที่กำลังก่อตัวขึ้นไม่ได้ พระอภัยมณีจึงหนีไปจากธรรมาสมุทร กลายเป็นจุดเริ่มต้นที่ธรรมาสมุทรต้องข้ามภพชาติจากโลกวรรณคดีมายังโลกปัจจุบันเพื่อตามหาพระอภัยมณีที่มาเกิดใหม่เป็นเด็กหนุ่มชื่อ*มณี*

อีกหนึ่งตัวละครในแผนฟิสิกเรื่องนี้ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณีคือ*ชลาสินธุ์* มีความเชื่อมโยงกับตัวละครนางเงือกในวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณี ชลาสินธุ์เป็นเงือกหนุ่มซึ่งมีสถานะเป็นน้องชายของนางเงือกผู้เป็นภรรยาอีกคนของพระอภัยมณีในอดีตชาติ ในแผนฟิสิกเรื่องนี้ ผู้แต่งกำหนดบทบาทให้ชลาสินธุ์เป็นนายรองคู่กับศรีสุวรรณที่เป็นพระรอง

ส่วนไตรภพในแผนฟิสิกเรื่องรามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มกัมภ์ เป็นตัวละครที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์ ผู้แต่งสร้างตัวละครตัวนี้ให้ข้ามภพชาติมาทำหน้าที่ยุติมหาสงครามระหว่างทศกัณฐ์กับพระราม ไตรภพถูกกำหนดเป็นนายเอกคู่กับทศกัณฐ์และเป็นเครื่องมือของพระรามในการแก้แค้นทศกัณฐ์ที่พรากนางสีดาไปจากตนด้วย

3.2.3 การจับคู่ความสัมพันธ์ในแผนฟิสิกวรรณคดีไทยแนวยาโออี

การจับคู่ความสัมพันธ์ คือ การจับคู่ตัวละครในเชิงเส้นหาระหว่างตัวละครชายรักเพศเดียวกัน มี 2 รูปแบบ คือ การคงคู่ความสัมพันธ์เดิม และการเปลี่ยนคู่ความสัมพันธ์

3.2.3.1 การคงคู่ความสัมพันธ์เดิม

การคงคู่ความสัมพันธ์เดิมเป็นการจับคู่ความสัมพันธ์ในแผนฟิสิกอิงตามคู่ความสัมพันธ์เดิมในวรรณคดีต้นแบบ โดยมักเป็นเรื่องที่ตัวละครทั้งสองไม่ใช่คู่สงครามหรือเป็น

ปฏิปักษ์ต่อกัน เพียงแต่เปลี่ยนจากคู่พระเอก-นางเอกหรือความสัมพันธ์แบบชาย-หญิง เป็นคู่พระเอก-นางเอกหรือความสัมพันธ์แบบชาย-ชาย

การคงคู่ความสัมพันธ์เดิม พบเพียง 1 คู่คือ ตัวละคร *ฟานจนา* กับ *เทวสังข์* ในแผนฟิกเรื่อง *สังข์ทอง คริสเทว* คู่ความสัมพันธ์ในแผนฟิกเรื่องนี้ดัดแปลงมาจากคู่ตัวละคร พระสังข์กับนางรจนาในวรรณคดีต้นแบบเรื่องสังข์ทอง โดยเปลี่ยนเพศสรีระของนางรจนาจากผู้หญิงเป็นผู้ชาย เปลี่ยนเพศวิถีของทั้งคู่ให้กลายเป็นชายรักเพศเดียวกัน และสลับบทบาทให้พระสังข์หรือเทวสังข์ในแผนฟิกเป็นนายเอก ส่วนนางรจนาหรือฟานจนาในแผนฟิกเป็นพระเอก

3.2.3.2 การเปลี่ยนคู่ความสัมพันธ์

การเปลี่ยนคู่ความสัมพันธ์เป็นการจับคู่ความสัมพันธ์ในแผนฟิกตรงกันข้ามกับคู่ความสัมพันธ์เดิมในวรรณคดีต้นแบบ โดยมักเป็นเรื่องที่ตัวละครทั้งสองเป็นคู่สงครามหรือเป็นฝ่ายปฏิปักษ์ต่อกัน หรือเป็นตัวละครที่ไม่ใช่คู่รักกันในวรรณคดีต้นแบบ มี 3 รูปแบบ ดังนี้

(1) จากความขัดแย้งเปลี่ยนเป็นความเสน่หา

การเปลี่ยนจากความขัดแย้งเป็นความเสน่หาคือ การจับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครที่เป็นคู่สงครามหรือเป็นฝ่ายปฏิปักษ์ต่อกัน โดยเฉพาะแผนฟิกที่ดัดแปลงจากวรรณคดีต้นแบบที่มีการสู้รบระหว่างตัวละครชายจำนวนมากตลอดทั้งเรื่อง ทำให้มีตัวละครชายเป็นวัตถุดิบในการจับคู่ตัวละครอย่างหลากหลาย เห็นได้ชัดเจนจากการนำเหตุการณ์หลักๆ หลายตอนจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์มาเรียบเรียงใหม่และนำเสนอตามแนวยาโออิ ทำให้พื้นที่ในสนามรบมีสัดส่วนน้อยกว่าสนามรัก เนื่องจากการรบที่กระทำพอเป็นพิธีมากกว่าจะมุ่งหมายชัยชนะอย่างจริงจัง อีกทั้งการปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมรายละเอียดของแต่ละเหตุการณ์มักเอื้อให้เหล่าตัวละครชายมีโอกาสพัวพันกันทางใดทางหนึ่งอยู่เสมอ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ของแต่ละคู่ ทำให้ตัวละครเกือบทุกตัวที่ถูกเลือกสรรมาปรากฏในแผนฟิกจึงล้วนแต่เกิดความเสน่หากับตัวละครชายด้วยกันมากกว่าเกลียดชัง แม้ว่าจะอยู่คนละฝ่ายก็ตาม

คู่ความสัมพันธ์ที่พบมากในแผนฟิกเกือบทุกเรื่องที่ดัดแปลงมาจากรามเกียรติ์ มักเป็นคู่ระหว่างฝ่ายลงกากับฝ่ายปล้นปลา โดยตัวละครฝ่ายลงกามากได้รับบทบาทฝ่ายรุกหรือเทียบเท่ากับฝ่ายชายเนื่องจากมีรูปร่างใหญ่โตตามเผ่าพันธุ์และมีบุคลิกลักษณะที่แข็งแกร่ง แข็งแรง และแข็งแกร่ง ส่วนฝ่ายปล้นปลาที่มีเผ่าพันธุ์เป็นมนุษย์และลึงมักได้รับบทบาทเป็นฝ่ายรับหรือเทียบเท่ากับฝ่ายหญิง เนื่องจากมีรูปร่างตามเผ่าพันธุ์เล็กกว่าเหล่าอสูรพงศ์

คู่ความสัมพันธ์เด่นๆ ในแผนฟิกที่ดัดแปลงมาจากรามเกียรติ์และปรากฏคล้ายๆ กันเกือบทุกเรื่องคือ ทศกัณฐ์-พระราม กุมภกรรณ-สุครีพ อินทรชิต-พระลักษมณ์ อินทรชิต-หนุมาน และ หนุมาน-อินทรชิต เป็นต้น

ตัวละครจากวรรณคดีต้นแบบอีกเรื่องหนึ่งที่ถูกนำมาเปลี่ยนคู่ความสัมพันธ์จากความขัดแย้งเป็นความเสนาหาในแฟนฟิกคือ วรรณคดีต้นแบบเรื่อง ไกรทอง โดยยังคงใช้แนวทางเดียวกันกับแฟนฟิกที่ดัดแปลงจากเรื่องรามเกียรติ์คือ ฝ่ายอธรรมมักได้รับบทบาทพระเอกหรือฝ่ายรุก ขณะที่ฝ่ายธรรมะมักได้รับบทบาทนายเอกหรือฝ่ายรับ ทำให้แฟนฟิกที่ดัดแปลงมาจากเรื่องไกรทอง จะมีชาละวันเป็นพระเอกและไกรทองเป็นนายเอกเช่นเดียวกันทุกเรื่อง แม้ว่าบางเรื่องอย่าง *จ้าวฮาวรา* ที่มีการปรับเปลี่ยนช่วงเวลาในการดำเนินเรื่องและชื่อตัวละครจากชาละวันเป็นทิววัน และไกรทองเป็น เกรียงไกร แต่ฝ่ายรุกและฝ่ายรับก็ไม่แตกต่างจากแฟนฟิกเรื่องอื่นๆ ที่ดัดแปลงจากเรื่องไกรทอง

จากลักษณะการจับคู่ความสัมพันธ์ดังกล่าว ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าน่าจะมาความตระหนักรู้ของแต่งเกี่ยวกับนัยยะทางความหมายของ ‘ฝ่ายรุก’ ที่ให้ความรู้สึกของการเป็นผู้รุกรานซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมและบทบาทในวรรณคดีต้นแบบของตัวละครฝ่ายอธรรม

การเปลี่ยนจากความขัดแย้งเป็นความเสนาหา มิได้เกิดขึ้นกับตัวละครที่เป็นคู่กันเท่านั้น พบว่า มีความสัมพันธ์ชั่วคราวกับตัวละครอื่นที่มีใจคู่ของตนได้ด้วยเช่นกัน เช่นในแฟนฟิกเรื่อง *รามเกียรติ์ ศิริมังกรกัณฐ์* พระลักษมณ์มีคู่มั่นอยู่แล้วคือพิเภก แต่พระลักษมณ์กลับเผลอตัวเผลอใจมีเพศสัมพันธ์กับมังกกรกัณฐ์ ขณะที่ในแฟนฟิกเรื่อง *Ramayaoi* ทศกัณฐ์มีคู่อู่แล้วคือพระราม แต่ทศกัณฐ์เคยเพศสัมพันธ์กับพาลี ส่วนพระรามที่คู่กับทศกัณฐ์ ก็เคยมีความสัมพันธ์ภายนอกหรือสำเร็จความใคร่กับพิเภก นอกจากนี้ในแฟนฟิกเรื่อง *รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มกัมภ์* ไตรภพที่คู่กับทศกัณฐ์ ก็เคยมีเพศสัมพันธ์กับพระรามจากการถูกข่มขืน เป็นต้น

(2) จากเครือญาติเปลี่ยนเป็นความเสนาหา

การเปลี่ยนจากเครือญาติเปลี่ยนเป็นความเสนาหา เป็นการจับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครแบบ incest กล่าวคือ ตัวละครคู่รักที่มีความเกี่ยวพันกันทางสายเลือด incest เป็น taboo หรือเรื่องต้องห้ามที่แทบทุกสังคมยอมรับไม่ได้ ดังที่โทมัส เจ. การ์ดเนอร์ และเทอร์รี่ เอ็ม. แอนเดอร์สัน (Thomas J.Gardner and Terry M. Anderson, 2006, pp.405-406 อ้างถึงใน สุพัตรา ยอดกุล, 2558, น.10) กล่าวถึง incest ในทางสังคมวิทยาว่า incest ถือเป็นการฝ่าฝืนจารีตหรือศีลธรรมอันเป็นบรรทัดฐานของสังคมประเภทหนึ่ง และมองว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศในรูปแบบดังกล่าวยังได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในสถาบันครอบครัวอันถือเป็นสถาบันพื้นฐานที่เป็นโครงสร้างหลักของสังคมด้วย

ในแฟนฟิกเรื่อง *หัวใจทศกัณฐ์* ที่ดัดแปลงมาจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์ ทศกัณฐ์กับนางสีดาทราบความจริงว่าพวกตนเป็นพ่อลูกกัน แต่ไม่มีการกล่าวถึงในแฟนฟิกว่าทราบจากใครหรือวิธีใด ตัวละครทั้งสองทราบเพียงว่าพวกตนร่วมสายเลือดเดียวกันแต่ไม่อาจหัก

ห้ามความรู้สึกอันลึกซึ้งต่อกันได้ ทั้งสองจึงตัดสินใจอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาตามแรงปรารถนาภายในจิตใจ แต่เนื่องจากความสัมพันธ์เช่นนี้ถือเป็นความผิดบาปที่สังคมในโลกวรรณคดีและสังคมในโลกปัจจุบันต่างยอมรับไม่ได้ ตัวละครทั้งสองจึงถูกประณามจากตัวละครอื่นๆ ในเรื่อง ดังความตอนนางสีดากำลังจะคลอดลูกที่เกิดกับทศกัณฐ์ ว่า

“อย่ามายุ่งกับข้า”

“เหตุใดเสด็จพี่ตรัสเช่นนั้นเล่าเพคะ น้องเพียงมาแหวะเวียนให้กำลังใจธิดาของเราที่กำลังจักคลอดบุตรคนใหม่ให้แก่พระองค์”

“ถ้าเจ้าจักมาหาเรื่องกัน ก็จงไปให้พันทหน้าข้าเสียมณโฑ”

“ข้ามิได้หมายความว่าเช่นนั้น” หญิงสาวเรื้อนร่างงดงามไม่แพ้หน้าตาตระหงายกอดสามีอย่างเสน่หา พยายามบั่นหน้าฉีกยิ้มหวาน ทั้งที่ในใจรุ่มโรคร้อนไม่น้อยที่ลูกสาวในไส้ตันได้ผัวคนเดียวกับแม่

“นางจักต้องปลอดภัยคลอดบุตรให้เสด็จพี่ได้เชยชม มิต้องร้อนใจไป”

“เจ้าคิดจักทำกระไรมณโฑ ปกติเจ้ามิเคยสนใจสีดา แต่เอนวันนี้จึงปรากฏตัวได้”

“นางถือเป็นลูกข้า เป็นลูก...เอ่อ เมียเสด็จพี่คนหนึ่ง ข้าก็ต้องมาเพื่อให้กำลังใจนางสีเพคะ”

“อย่าโกหกข้าเชียว เจ้ารู้ข้ามิชอบหญิงปลิ้นปล้อนต่อแหลล”

(หัวใจทศกัณฐ์, ตอนที่ 14)

ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างทศกัณฐ์กับนางสีดาที่เป็นพ่อลูกกัน ทำให้เกิดรอยร้าวในความสัมพันธ์ระหว่างทศกัณฐ์กับนางมณโฑ ขณะเดียวกันนางมณโฑซึ่งเป็นแม่แท้ๆ ของนางสีดาก็เต็มไปด้วยความชิงชังรังเกียจในตัวของลูกสาว ส่วนนางสีดานอกจากจะถูกเหินห่างจากผู้เป็นแม่แล้วยังถูกดูแคลนจากพระรามผู้เคยเป็นสามี และทศกัณฐ์เองก็ถูกประณามจากพระราม เช่นเดียวกันว่า “ต่ำ! ข้ามิเคยเห็นพ่อคนใดกระทำย่ำยี้ลูกในไส้เช่นเจ้าเลย” (หัวใจทศกัณฐ์, ตอนที่ 15)

การเปลี่ยนความสัมพันธ์จากเครือญาติเป็นความเสน่หาอีกลักษณะหนึ่งคือ ความเสน่หาชั่วคราวระหว่างตัวละครร่วมสายเลือด แต่มิใช่ตัวละครที่เป็นคู่กันเนื่องจากต่างคนต่างมีคู่ของตัวเอง ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นและจบลงภายในระยะเวลาสั้นๆ เช่น ในแผนพิภพเรื่อง *Ramayaoi* ทศกัณฐ์มีคู่ของตัวเองคือ พระราม แต่ขณะเดียวกันทศกัณฐ์

กลับมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบภายนอกหรือการช่วยให้อีกฝ่ายสำเร็จความใคร่กับพิภพผู้เป็นน้องชายและอินทรีผู้เป็นลูกชายของตน โดยตัวละครในเรื่องนี้ไม่มีการตั้งคำถามหรือรู้สึกว่าการกระทำดังกล่าวฝ่าฝืนจารีตประเพณีหรือบรรทัดฐานทางจริยธรรม หากแต่เป็นการแสดงความรักใคร่หรือปลอบประโลมจิตใจรูปแบบหนึ่งเท่านั้น

(3) คู่ความสัมพันธ์ข้ามเรื่อง

การจับคู่ความสัมพันธ์ข้ามเรื่อง เป็นการจับคู่ระหว่างตัวละครที่มาจากวรรณคดีต้นแบบต่างเรื่องกัน สอดคล้องกับการดัดแปลงโครงเรื่องรูปแบบข้ามเรื่องวรรณคดี เห็นได้จากคู่ของทศกัณฐ์กับบอเลน ในแฟนฟิกเรื่อง อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด ซึ่งดัดแปลงคู่ตัวละครมาจากทศกัณฐ์ในวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์กับตัวละครนางละเวงจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องพระอภัยมณี อีกเรื่องหนึ่งคือ ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรี่ส์ พระเอก-นายเอกเรื่องนี้คือขุนกับแก้ว ซึ่งดัดแปลงคู่ตัวละครมาจากขุนแผนในวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผนกับตัวละครนางแก้วหน้าม้าจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องแก้วหน้าม้า

3.2.4 รูปลักษณ์ตัวละครในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ

การนำเสนอรูปลักษณ์ของตัวละครในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ การนำเสนอรูปลักษณ์ของตัวละครตามขนบวรรณกรรมแนวยาโออิ และ การนำเสนอรูปลักษณ์ตัวละครตามขนบวรรณคดีไทย

3.2.4.1 รูปลักษณ์ตัวละครตามขนบวรรณกรรมแนวยาโออิ

ลักษณะของตัวละครชายรักเพศเดียวกันในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ แบ่งเป็นฝ่ายรุก (seme) และฝ่ายรับ (uke) เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ต่างเพศ ซึ่งนันทนัยประสานนาม (2552, น. 291) อธิบายการสร้างตัวละครฝ่ายรุกและฝ่ายรับในแฟนฟิกแนวยาโออิว่า ลักษณะของตัวละคร uke จะถูกบรรยายในฐานะที่เป็นวัตถุทางเพศ โดยมีลักษณะเป็นหญิงมากกว่าชาย แม้จะพยายามสร้างลักษณะก้ำกึ่งระหว่างชายกับหญิงแบบ “androgynous” หรือแสดงให้เห็นการมีอยู่ของอวัยวะเพศชาย แต่ตัวละครของ seme ยังคงเป็นตัวแทนของเพศชายที่เป็นผู้ “คุมเกม” ในการมีเพศสัมพันธ์ และตัวละครเหล่านี้ยังเป็นฝ่ายจ้องมอง uke

สุภาวรัชต์ วัฒนทัฬ (2556, น.49-50) พบว่า ลักษณะภายนอกของตัวละครชายรักชายในนิยายยาโออิ มีความแตกต่างกันซึ่งสัมพันธ์กับบทบาทในการมีเพศสัมพันธ์ แบ่งได้เป็นเกย์คิงและเกย์ควีน ตัวละครเอกที่เป็นเกย์คิง จะมีลักษณะของความเป็นชายที่มีร่างกายอันแสดงถึงความกำยำ แข็งแรง โดยตัวละครที่เป็นเกย์คิงในนิยายยาโออิมักจะเป็นคนที่มีความหน้าตาดี หล่อ ผิขาวหรือแทน สูง เท่ รูปร่างดีหรือกำยำอย่างนักกีฬา ส่วนตัวละครเอกที่เป็นเกย์ควีน จะมีลักษณะของ

ความเป็นหญิงแฝงอยู่ โดยจะมีร่างกายที่บอบบาง ร่างบาง ใบหน้าสวยหรือหวาน เสียงหวาน ผิวขาว ตัวเล็กและเตี้ยกว่าตัวละครที่เป็นเกย์คิง

ณิชชารีย์ เลิศวิชญโรจน์ (2560, น.35) อธิบายลักษณะลักษณะเด่นของ ตัวละครทั้งสองฝ่ายไว้ว่า ฝ่ายเมะหรือฝ่ายรุกจะมีความเข้มแข็ง กล้าหาญ เด็ดเดี่ยว นิ่งขริม สุขุม ตามแบบฉบับพระเอกในอุดมคติ ต่างกันเพียงเป็นพระเอกที่ชอบผู้ชายด้วยกันเท่านั้น ขณะที่ฝ่ายเคะหรือฝ่ายรับมีลักษณะเด่นคือ รูปร่างบอบบาง หรืออย่างน้อยที่สุดต้องบอบบางกว่าตัวละครฝ่ายรุก ไปจนถึงอ่อนแอ

การสร้างตัวละครลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับทิจเร สิงโกวินท์ (2561, น.178) กล่าวว่า มีลักษณะแบบสารัตถนิยม (essentialism) ที่ความเป็นชาย (masculinity) ของตัวละครฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับจะสอดคล้องกับบทบาทบนเตียงของตัวละครนั้น ไม่แปรผันไปตามสถานการณ์ แต่มักจะสะท้อนตัวตนหรือความเป็นจริงความเป็นชายที่มีติดตัวมาของตัวละครแต่ละตัว

ความคิดเกี่ยวกับลักษณะภายนอกของตัวละครในวรรณกรรมแนวยาโออิ ที่กล่าวมาข้างต้น ปรากฏอยู่ในการสร้างลักษณะภายนอกของตัวละครในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิด้วยเช่นกัน ผู้แตงนำเสนอรูปลักษณ์ตัวละครผ่านชุดคำต่างๆ อันสื่อความหมายถึงลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างกันตามบทบาททางเพศ จำแนกเป็น 4 ส่วนคือ ชุดคำพรรณนาใบหน้า ชุดคำพรรณनावัยวะสำหรับเคลื่อนไหว ชุดคำพรรณนาสรีระรูปร่าง และชุดคำพรรณน่าน้ำเสียง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.12

รูปลักษณะตัวละครตามขนบวรรณกรรมแนวยาไออิ

ตัวละคร	ชุดคำพรรณนารูปลักษณะตามขนบแบบยาไออิ			
	หน้าตา	อวัยวะ สำหรับเคลื่อนไหว	สรีระรูปร่าง	น้ำเสียง
ตัวละครฝ่ายรุก	ใบหน้าคม พระพักตร์คมเข้ม สายตาคมกริบ	มือใหญ่ มือหนา ฝ่ามือใหญ่ กำปั้นหนา ลำแขนแกร่ง	ร่างสูง ร่างกายแกร่ง ร่างสูงใหญ่ คนตัวโต หุ่นกำยำ ร่างสูงสง่า อกแกร่ง อกกว้าง แผงอกแกร่ง ตักใหญ่ ไหล่หนา	เสียงทุ้มๆ เข้มๆ เสียงทุ้มนุ่มลึก
ตัวละครฝ่ายรับ	ใบหน้าหล่อปน หวาน ใบหน้าหวาน หน้างาม แก้มใส แก้มนุ่ม แก้มเนียนใส แก้มนวล พวงแก้มน้อย ตาคู่สวย ดวงตาวหวาน ตาบาง ปากบาง	มือเรียว มือเรียวบาง มือเล็ก ข้อมือบาง ข้อมือเล็ก ปลายนิ้วเรียว เรียวขางาม	ร่างบาง ร่างโปร่ง ร่างสูงโปร่ง ร่างเล็ก ร่างเพรียว คนตัวเล็ก ตัวเล็ก กายบาง ร่างบอบบาง แผ่นหลังบาง ท้องแบนราบ หน้าท้องแบนราบ คนตัวอ่อน	เสียงหวาน เสียงอ่อน

ตารางที่ 3.12

รูปลักษณะตัวละครตามขนบวรรณกรรมแนวยาโออิ (ต่อ)

ตัวละคร	ชุดคำพรรณนารูปลักษณะตามขนบแบบยาโออิ			
	หน้าตา	อวัยวะ สำหรับเคลื่อนไหว	สรีระรูปร่าง	น้ำเสียง
	ปากหวาน กลีบปากบาง หูบาง สายตาแววอน		อกบาง เอวคอด เอวคอดกึ่ง	

จากตาราง แสดงชุดคำซึ่งรวบรวมจากที่ปรากฏในการนำเสนอลักษณะของตัวละครในแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิ เห็นได้ว่า ชุดคำพรรณนารูปลักษณะตามขนบแบบยาโออิเป็นการใช้คำที่มีลักษณะเป็นคู่ตรงข้ามที่แสดงถึงการสร้างความเป็นหญิงและความเป็นชายที่เชื่อมโยงกับความแตกต่างทางเพศสรีระระหว่างตัวละครฝ่ายรุกกับตัวละครฝ่ายรับ ซึ่งปรากฏซ้ำๆ หรือใกล้เคียงกัน โดยรูปลักษณะของตัวละครฝ่ายรุก มักพบคำว่า คม เข้ม ใหญ่ หนา แกร่ง โโต สูง กว้าง และท้วม ในการขยายความองค์ประกอบต่างๆ ในร่างกาย ดังที่สตีวี แจ็คสัน (Stevi Jackson, 1998, p.131 อ้างถึงใน สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2548, น.11) อธิบายลักษณะความเป็นชาย (masculinity) อาทิ หนักแน่น ก้าวร้าว หัวแข็ง มีเหตุผล หรือมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ มีจิตวิเคราะห์และเข้าถึงเรื่องที่เป็นนามธรรม มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ฯลฯ อีกทั้งมีความเข้มแข็ง แข็งแรง แข็งแกร่ง (เทวัญ ประจักษ์พนา, 2551, น. 49) เห็นได้จากการนำเสนอลักษณะตัวละครที่ปรากฏซ้ำในแผนพิภพวรรณคดีไทยหลายเรื่อง ดังนี้

ชายร่างกายสูงกำยำ ผิวสีเข้มซบกลิ่นเนื้อหน้าท้องออกมาได้อย่างสวยงาม

(ดวงใจชาละวัน, บทที่ 2 แหนมตุ้มจิว)

ร่างสูงกลับมาเย็นขวางดักทาง ภาพตรงหน้าคือภาพที่เปรมไม่ได้เห็นมาตลอด
สองอาทิตย์เศษ มันคือใบหน้าหล่อคร้ามคมของอสุเรนทร์

(หัวใจศกัณฐ์, บทที่ 8)

แผ่นอกกว้างและอ้อมแขนแกร่ง กระชับแน่นสลัฟ่อนแรงจนแทบหลอม
ละลาย

(รามเกียรติ์ ศึกมังกรกัณฐ์, องค์กรที่ 4 แสงอาทิตย์เสวยสาสน์)

การพรรณนารูปลักษณ์ของตัวละครฝ่ายรุกที่ปรากฏคล้ายคลึงกันในแผนพิภพวรรณคดีทั้ง 3 เรื่อง แสดงให้เห็นถึงลักษณะของตัวละครฝ่ายรุกที่ต้องมีสีผิวและหน้าตาคมเข้มตลอดจนสร้อยสะดส่วนที่สื่อถึงความแข็งแรง แข็งแกร่ง สร้างความรู้สึกของการคุกคามและปกป้องได้ในเวลาเดียวกัน

สำหรับรูปลักษณ์ของตัวละครฝ่ายรับมักจะพบคำว่า หวาน นวม ไส นวล บาง เล็ก เรียว แบน ราบ คอด และอ่อน ในการขยายความองค์ประกอบต่างๆ ในร่างกาย สอดคล้องกับสตรีวิ แจ็คสัน (Stevi Jackson, 1998, p.131 อ้างถึงใน สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2548, น. 11) ซึ่งอธิบายลักษณะความเป็นหญิง (femininity) อาทิ บอบบาง ถ่อมตน พร้อมทั้งจะให้ความช่วยเหลือในทุกเรื่อง เป็นห่วงเป็นใยในผู้อื่น อ่อนโยน เอาใจใส่ อ่อนไหว ไม่เห็นแก่ตัว ฯลฯ เห็นได้จากลักษณะของตัวละครฝ่ายรับที่ปรากฏใกล้เคียงกันในแผนพิภพหลายเรื่อง ดังนี้

“ร่างบางขยับตัวเล็กน้อย ดวงตากลมโตค่อยๆ ลืมตาขึ้น”

(ดวงใจชาละวัน, บทที่ 5 ท้าวรำไพ)

พระลักษณะห้ามเสียงหวาน แต่ร่างกายตัวเองกลับทำตรงกันข้าม **อกเนียนอ่อน** รัลลิ้นร้อน...เห็นที่ร่างบางคงครางเสียงหลงแน่ แค่คิดก็คงไม่ใช่ทศกัณฐ์มือที่เคยประคองร่างโปร่งก็เลื่อนลงมา

(พระลักษณะ, ตอนที่ 21)

กระซิบเสียงแผ่วเบาข้างหูบาง ก่อนจะเคลื่อนไหวโอษฐ์ประทับกลีบปากบางอย่างแผ่วเบาและผละออก ก่อนจะล้มตัวลงนอนข้างๆ ดึงร่างบอบบางเข้ามาทอดอย่างทะนุถนอม

(รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุมภภัณฑ์ ตอนที่ 11 พิภพแปรพักตร์)

การพรรณนารูปลักษณ์ของตัวละครฝ่ายรับที่ปรากฏคล้ายคลึงกันในแผนพิภพวรรณคดีไทยทั้ง 3 เรื่อง แสดงให้เห็นภาพของของผู้ชายที่มีความเอวบางร่างน้อย อ่อนแอ บอบ

บางคล้ายคลึงกับผู้หญิง เห็นได้จากการนำคำว่า ‘บาง’ มาขยายความองค์ประกอบต่างๆ ในร่างกาย เช่น ร่างบาง หูบาง กลีบปากบาง และร่างบอบบาง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีลักษณะบางประการที่สื่อถึงเสน่ห์สำหรับดึงดูดอีกฝ่ายด้วย เช่น ดวงตากลมโต เสียงหวาน และอกเนียน ส่วนมากมักไม่ปรากฏการใช้คำที่สื่อถึงความแข็งแกร่งหรือแข็งแรงเช่นเดียวกับตัวละครฝ่ายรุก ตัวละครฝ่ายรับจึงอยู่ในฐานะที่ต้องได้รับการปกป้อง ความอ่อนโยน และการทะนุถนอม แต่ในขณะเดียวกันก็มีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ตกเป็นรองในแง่ของการถูกกระทำ ตัวละครในแฟนฟิควรรณคดีไทยจึงถูกสร้างบุคลิกลักษณะของตัวละครแนวยาโออิชั้นเดียวกับตัวละครอุตมคติในนวนิยายรักต่างประเทศทั่วไป เพียงแต่เปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครจากชาย-หญิงเป็นชาย-ชาย

3.2.4.2 รูปลักษณะตามขนบวรรณคดีไทย

การนำเสนอตัวละครแนวยาโออิเปลี่ยนจากการจับจ้องระหว่างตัวละครชายกับตัวละครหญิงตามวรรณคดีต้นฉบับ มาเป็นการถ่ายทอดจากมุมมองของตัวละครชายตัวหนึ่งที่มีต่อตัวละครชายอีกตัวหนึ่ง แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิได้รับอิทธิพลจากวรรณคดีไทยในการนำเสนอรูปลักษณะตัวละครด้วยการอ้างถึง

การอ้างถึงคือ การกล่าวถึงเรื่องอื่นนอกเรื่องที่เกี่ยวข้อง เช่น กล่าวถึงบุคคล เหตุการณ์ นิทาน หรือวรรณกรรมอื่นๆ โดยการอ้างถึงเป็นการแสดงความรอบรู้ของผู้เขียน จุดประสงค์ทั่วไปของการอ้างถึงก็เพื่อที่จะขยายงานเขียนวรรณกรรมนั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น หรือให้เกิดความหลากหลาย หรือให้ถ้อยคำมีน้ำหนัก หรือให้น่าสนใจประทับใจยิ่งขึ้น และการอ้างถึงอาจจะทำให้งานเขียนนั้นดีเด่นลึกซึ้งขึ้น ผู้เขียนมักจะคาดว่าผู้อ่านมีพื้นความรู้ร่วมกับผู้เขียน และมีความรู้เกี่ยวกับสัจนิยมทางวรรณคดีที่ใช้กันอยู่ทั่วไป ตลอดจนมีความสามารถที่จะเข้าใจเรื่องที่น่ามาอ้างถึงนั้นได้ด้วย (ราชบัณฑิตยสภา, 2560, น.14) ผู้แต่งแฟนฟิกนำกลวิธีดังกล่าวมาใช้ในการนำเสนอตัวละครแนวยาโออิในแฟนฟิควรรณคดีไทยด้วยเช่นกัน ปรากฏอยู่ 3 ลักษณะคือ การอ้างถึงตัวบทวรรณคดีไทยต้นแบบ การอ้างถึงลักษณะเฉพาะของตัวละครในวรรณคดีไทยต้นแบบ และการอ้างถึงขนบวรรณคดีไทย

(1) การอ้างถึงตัวบทวรรณคดีต้นแบบ คือ การนำคำประพันธ์ในวรรณคดีต้นแบบมาอ้างถึงในเรื่อง แสดงถึงตัวบทต้นทางในการดัดแปลง เห็นได้จากการนำบทชมโฉมนางสีดาจากบทละครเรื่องรามเกียรติ์ พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช มาพรรณนาตัวละคร “เปรม” ในแฟนฟิคเรื่อง หัวใจศกัณฐ์ ซึ่งเป็นตัวละครที่ดัดแปลงมาจากนางสีดา ความว่า

พิศพัทธ์ผ่องพัทธ์ตั้งจันทร์	พิศชนงกงงอนตั้งคันศิลป์
พิศเนตรตั้งเนตรมฤคิน	พิศทันต์ตั้งนิลอันเรียบราย
พิศโษษฐ์ตั้งหนึ่งจะแย้มสรวล	พิศนวลตั้งสัณณิฉาย
พิศปรางตั้งปรางทองพราย	พิศกรรมคาลัยกลีบบุษบง

บทพรรณนาข้างต้นมาจากบทละครเรื่องรามเกียรติ์ พระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช *ตอนทศกัณฐ์แปลงเป็นฤๅษี* ผู้แต่งแผนพิกนำบทพรรณนาดังกล่าวมาพรรณนารูปลักษณะของเปมทัตซึ่งเป็นนางสีดากลับชาติมาเกิด ทำให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงความเกี่ยวข้องกันระหว่าง *เปมทัต* กับ *นางสีดา* ได้

(2) การอ้างอิงลักษณะเฉพาะของตัวละครในวรรณคดี คือ การนำลักษณะบางประการในวรรณคดีต้นฉบับมาใช้ประกอบการนำเสนอเพื่อสื่อความถึงตัวละครนั้นๆ อย่างเฉพาะเจาะจง มักเป็นสิ่งที่อยู่ในการรับรู้และภาพจำของตัวละครต้นแบบมาใช้อธิบายหรือพรรณาตัวละครที่ดัดแปลงในแผนพิก เช่น เช่น สีผิวกาย ดังลักษณะของ *พระราม* ในแผนพิกเรื่อง *Ramayaoi* และลักษณะของ *พระลักษมณ์* ในแผนพิกเรื่อง *รามเกียรติ์ ศีกมังกรกัณฐ์* ดังนี้

พระรามเป็นบุรุษรูปร่างสูงสง่าและมีใบหน้าทีหวานซึ่งจนหยุดสายตาได้ทั้งผู้คนและสรรพสัตว์รอบข้าง *ผิวกายสีเขียวนวลงดงามหมดจด* ไม่ว่าจะอยู่ในเครื่องทรงแบบใดก็ขับให้ผิวกายดูโดดเด่นขึ้นไปเสียหมด...

(Ramayaoi, องค์กรที่ 8 รากษสต้องสาป)

ต่อมาคือการพรรณาลักษณะของพระลักษมณ์ซึ่งสวมบทบาทฝ่ายรับ ในแผนพิกเรื่อง *รามเกียรติ์ ศีกมังกรกัณฐ์* ความว่า

ใบหน้างามล้ำยิ่งกว่าสตรีจนน่าสงสัยว่าแท้จริงเป็นธิดานางในซ่อนภายในคราบบุรุษหรือเปล่า *ผิวกายผุดผาดเป็นดังสีทองทา*ดูสูงค่าเสียจนจะหานางยักษ์นี้ใดเปรียบมิได้

(รามเกียรติ์ ศีกมังกรกัณฐ์, องค์กรที่ 1 บรรทมยุพธา)

การพรรณาลักษณะตัวละครพระรามและพระลักษมณ์ข้างต้น พบว่า มีการพรรณนาที่สอดคล้องกับสีผิวกายของพระรามและพระลักษมณ์ในบทละครเรื่องรามเกียรติ์ พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช *ตอนพระรามพบหนุมาน* ความว่า

จึ่งเห็นทั้งสองสุริย์วงศ์	พระหัตถ์นั้นทรงธนูศร
องค์นั่งผิวพรรณอรชร	เหลือองอ่อนดั่งหนึ่งทองทา
องค์นอนผิวเขียวขำสด	อลงกตตั้งนิลวัตถา
ทรงลักษณะเลิศโลกโลกา	งามล้ำเทวาททั้งสององค์

จากบทประพันธ์ในวรรณคดีต้นฉบับเรื่องรามเกียรติ์ จะเห็นได้ว่า “ผิว ภายสีเขียว” ของพระราม และผิว “สีทองทา” ของพระลักษมณ์ ในแผนพิภพ มีความสอดคล้องกับสีผิว ภายของพระรามคือ “องค์นอนผิวเขียวขำสด อลงกตตั้งนิลวัตถา” และพระลักษมณ์คือ “องค์นั่ง ผิวพรรณอรชร เหลือองอ่อนดั่งหนึ่งทองทา” ในบทละครเรื่องรามเกียรติ์

(3) การอ้างอิงขนบวรรณคดีไทย กลวิธีดังกล่าวถูกนำมาใช้ในการนำเสนอตัว ละครในแผนพิภพ ตัวอย่างเช่น ในเรื่อง หัวใจศกัณฐ์ ที่พรรณนาลักษณะตัวละคร ‘เปมทัต’ หรือตัว ละครที่ดัดแปลงมาจากนางสีดาในเรื่องรามเกียรติ์ ความว่า

ดวงตาเรียวสวยวาววาวประดั่งดวงดาราบนฟากฟ้า ริมฝีปากอวบอิม ลำคอ ระหงและไหนดจะผิวขาวละเอียดล่อนวลเนียนน่าชม

(หัวใจศกัณฐ์, บทที่ 2)

การพรรณนาภาพ *เปมทัต* ผู้แต่งใช้คำแสดงความเป็นหญิงในการเสนอ ภาพส่วนต่างๆ ของร่างกาย คือ ดวงตา ‘เรียวสวย’ และ ‘วาววับ’ ริมฝีปาก ‘อวบอิม’ ลำคอ ‘ระหง’ ตลอดจน ผิวที่ ‘ขาว’ “เนียน” และ ‘ละเอียด’ นอกจากนี้ยังมีการใช้ความเปรียบเพื่อเสริมย้ำความ งามอันน่าดึงดูดใจด้วยการเปรียบดวงตาว่าวาววับเช่นเดียวกับดวงดาวบนท้องฟ้า สื่อความถึงดวงตาที่ เป็นประกายสุกใสของตัวละคร

นอกจากการใช้ความเปรียบเพื่อนำเสนอลักษณะภายนอกอันได้แก่ รูปร่าง หน้าตา และผิวพรรณแล้ว ยังปรากฏการใช้ความเปรียบการนำเสนอลักษณะภายในของตัว ละครอันได้แก่ ลักษณะนิสัย และอารมณ์ความรู้สึกด้วย ดังความตอนหนึ่งในแผนพิภพเรื่อง *Ramayaoi* ที่ผู้แต่งพรรณนาตัวละครพระรามและพระลักษมณ์ ตามลำดับ ดังนี้

บุคลิกภายนอกสมเป็นมหาบุรุษซึ่งพลวานรให้ความเคารพคือ **ดูสงบนิ่งและ นุ่มนวลราวกับแสงจันทร์** แต่ยามวังม้อล่าสัตว์กลับองอาจผ่าเผยเหมือนเด็กหนุ่มวัย ฉกรรจ์ผิวดกกับยามสงบเป็นคนละองค์ **เจ็ดจ้าและระอุตั้งแสงอาทิตย์** จึงมีแรงดึงดูด มหาศาลแม้กับผู้ที่ได้สบตาเพียงครั้งแรกให้ตกบ่วงสมครรักใคร่ในทันที **เปรียบดั่งดอก ลั่นทม** ที่งามหมดจดหาใดเปรียบ และมีกลิ่นหอมจรุงจิต รุนแรงชวนให้เคลิบเคลิ้ม หาก

จะสัมผัสต่อมดมพอชื่นใจได้อยู่ แต่ถ้าอาจหาญเต็ดลงมากก็ต้องทำใจว่าต้องถูกยางพิษ สะกิดผิวหนังแสบร้อน

พระลักษมณ์เป็นมหาบุรุษรูปร่างอรชรทว่าสง่างาม ผิวกายสุกปลั่งดั่งสีทอง ทา บุคลิกภายนอกดูสุภาพเรียบร้อยสูงศักดิ์เช่นพับผ้าไหมชั้นเลิศ แต่แม้จะพุดน้อยและ เก็บตัวก็ยังมิเสน่ห้ลึกลับดั่งดอกการเวกคลี่ลิบแรกแย้ม ยิ่งถูกระตุ้นให้ร้อนรุ่มยิ่งงาม ขวณรัฐจวนใจ...แม้ภายนอกจะดูนิ่งเย็นราวกับแสงเทียน แต่ยามต้องออกโรงปกป้อง เกียรติภูมิของพระเชษฐาก็สามารถเร้าร้อนได้ดั่งเปลวเพลิง

(Ramayaoi, องค์กรที่ 8 รากษสต้องสาป)

การพรรณนาลักษณะตัวละครทั้งสองโดยใช้ความเปรียบของผู้แต่ง แสดง ลักษณะของพระรามและพระลักษมณ์ซึ่งสมบัตภาพเป็นฝ่ายรับในแฟนฟิกทั้งคู่ว่าแม้จะมีความเป็น หญิงปรากฏอยู่ในตัวละครจากการเปรียบกับดอกไม้อย่าง ‘ดอกกลิ่นทม’ และ ‘ดอกการเวก’ ที่มีทั้ง ความสวย ความหอม และความบอบบาง แต่ดอกไม้เหล่านี้ก็ยังไว้แฝงไว้ด้วยพิษอันจะเกิดแก่ร่างกาย และความลุ่มหลงทางจิตใจ ขณะเดียวกันตัวละครยังคงดำรงความเป็นชายที่มีความเป็นผู้นำ แข็งแกร่ง และกล้าหาญตามชาติขัตติยะมานะ ซึ่งสิ่งที่นำมาเปรียบจะแสดงให้เห็นความขัดแย้งหรือคู่ ตรงข้ามกัน เห็นได้จาก ‘แสงจันทร์’ สื่อถึงความสงบนิ่งและนุ่มนวล ขัดกับวิถีชายชาตรีที่ถูกเปรียบกับ ความเจิดจ้าและร้อนระอุของ ‘แสงอาทิตย์’ ของพระราม เช่นเดียวกับพระลักษมณ์ที่มีความสงบนิ่ง และเยือกเย็นอันเปรียบได้กับ ‘แสงเทียน’ ขัดกับความกล้าหาญที่เปรียบได้กับความร้อนและลุกโชน ของ ‘เปลวเพลิง’

3.2.5 ลักษณะเพศวิถีของตัวละครในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ

ตัวละครในแฟนฟิกมีเพศวิถีที่หลากหลายและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งตัวละครที่มีบทบาทฝ่ายรุกและตัวละครที่มีบทบาทฝ่ายรับ แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันมาตั้งแต่ต้น ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันในภายหลัง ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักร่วมสองเพศมาตั้งแต่ต้น

3.2.5.1 ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันมาตั้งแต่ต้น

ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันมาตั้งแต่ต้นคือ ตัวละครรับรู้และเปิดเผยวิถีทางเพศของตนเองต่อผู้อ่านว่ามีความรักใคร่หลงใหลในเพศชายด้วยกันมาตั้งแต่ต้นเรื่อง และดำรงสภาพเช่นนี้ตลอดทั้งเรื่อง กล่าวคือ ไม่เกิดความรู้สึกรักใคร่ในแบบคนรักกับตัวละครหญิง อื่นๆ เลย โดยตัวละครบางตัวมีมุมมองต่อวิถีทางเพศของตนที่แตกต่างไปจากบรรทัดฐานทางสังคมว่า

เป็นเรื่องปกติ เขาสามารถเป็นและแสดงออกว่าเป็นในสิ่งที่ถูกจำกัดความว่า “เกย์” ได้อย่างอิสระและปรากฏอย่างชัดเจนตลอดทั้งเรื่อง ตัวละครกลุ่มนี้จะสามารถเกิดความรู้สึกปรารถนาต่อตัวละครชายคนใดในเรื่องก็ได้ ไม่จำกัดอยู่เฉพาะตัวละครที่ถูกกำหนดบทบาทว่าเป็นคู่พระเอก-นายเอกของตนเท่านั้น

ตัวละครที่มีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันมาตั้งแต่ต้นอย่างชัดเจน เช่น ตัวละคร วัน เรื่อง วันทองเดอะซีรีส์ และ ตัวละคร พระลักษมณ์ จากเรื่อง พระลักษมณ์

แฟนฟิกเรื่อง วันทองเดอะซีรีส์ เปิดเรื่องมาด้วยการที่ตัวละครตัวนี้สามารถมีความสัมพันธ์กับตัวละครชายมากหน้าหลายตา วันแสดงให้เห็นภาพของเกย์สาวหรือตัวละครที่มีบทบาทฝ่ายรับในพื้นที่ของสังคมชาวเกย์ในการทำข้อตกลงหรือต่อรองกับตัวละครชายที่รู้สึกถูกใจเพื่อนำไปสู่การมีความสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของตัวเองอย่างชัดเจน

วันยังใช้วิถีทางเพศของตัวเองแปรสภาพเป็นทุนทางร่างกายเพื่อใช้เป็นช่องทางในการประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ต่างๆ วันเข้าทำงานในสถานบริการสำหรับกลุ่มคนที่มีวิถีทางเพศแบบชายรักเพศเดียวกัน วันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีความสุขและตื่นตื้นกับงานดังกล่าว

อีกหนึ่งตัวละครที่มีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันมาตั้งแต่ต้น คือ พระลักษมณ์ เรื่อง พระลักษมณ์ พระลักษมณ์เปิดเผยวิถีทางเพศของตนเองต่อผู้อ่านมาตั้งแต่ต้นว่าชอบรวม เด็กหนุ่มที่เติบโตมาในบ้านเด็กกำพร้าด้วยกัน แต่รวมแสดงออกอย่างชัดเจนว่ามีวิถีทางเพศแบบรักต่างเพศจากการมีความสัมพันธ์กับ สิว ซึ่งเป็นเด็กสาวอีกคนที่เติบโตมาในบ้านเด็กกำพร้าแห่งนี้ เช่นกันกับพระลักษมณ์และรวม ทำให้พระลักษมณ์ต้องเก็บซ่อนความรู้สึกของตนเองด้วยข้อจำกัดเรื่องเพศและเพื่อรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างทั้งสามคน

3.2.5.2 ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันในภายหลัง

ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันในภายหลังคือ ตัวละครที่มีวิถีทางเพศแบบรักต่างเพศมาก่อนและมีการเปลี่ยนแปลงเป็นแบบรักเพศเดียวกันในภายหลัง โดยตัวละครชายเหล่านี้จะแสดงถึงการมีปฏิสัมพันธ์รูปแบบคนรักกับตัวละครหญิงตามลักษณะของผู้ชายทั่วไป เช่น การจีบ การคบหา การมีความสัมพันธ์ทางเพศ การสมรส ตลอดจนการมีบุตรร่วมกัน

ผู้วิจัยสังเกตว่า วิถีทางเพศของตัวละครจะเปลี่ยนจากรักต่างเพศเป็นรักเพศเดียวกันก็ต่อเมื่อเจอกับตัวละครชายผู้ถูกกำหนดมาเป็นคู่ของตนและมักจะเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเฉพาะกับคู่ของตนเท่านั้น ตัวละครบางตัวจะแสดงการปฏิเสธวิถีทางเพศแบบรักเพศเดียวกันอย่างชัดเจน ก่อนจะค่อยๆ แปรเปลี่ยนเป็นการยอมรับในภายหลัง ซึ่งมักเป็นการยอมรับที่มาพร้อมกับความรัก

ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันในภายหลัง เช่น ตัวละคร มณี เรื่อง *อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด* และตัวละคร ทศกัณฐ์ เรื่อง *พระลักษมณ์*

มณีเป็นเด็กหนุ่มที่มีวิถีทางเพศแบบรักต่างเพศมาตั้งแต่ต้น จากการที่มี ปฏิกริยาหวั่นไหวเวลาเจอตัวละครหญิงที่สวยงามน่ารักถูกใจ มีความต้องการทำความรู้จักและสร้างความสนิทสนม ต่อมาเมื่อ ‘ธรรมาสมุท’ ปรากฏตัวขึ้นและบีบบังคับให้มณีเป็นภรรยาของเขา มณีจึงปฏิเสธอย่างเด็ดขาดด้วยความยึดมั่นในความเป็นชายของตัวเองที่กำลังถูกสั่นคลอนว่า “อะ อะอะไรนี้ ยังไม่เลิกพูดอีกหรือไง แล้วทำไมผมต้องไปมีลูกกับคุณ ผมเป็นผู้ชายนะ แหกตาดูบ้างดิ เผื่อจะยังไม่รู้ ไม่ได้เป็นเกย์” (อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด, ตอน จุมพิต) และขณะที่ถูกล่วงเกิน มณีก็ยังคงมีความโหยหาความเป็นชายของตน จากการคร่ำครวญถึงชีวิตปกติของผู้ชายที่ต้องมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงเท่านั้น ดังความตอนหนึ่งว่า

“ละ แล้วทำไมต้องจูบเล่า ไอ้บ้าเอ๊ย ไอ้เกย์โรคจิต” ไม่รู้จะสรรหาคำอะไรมาต่อว่าผู้ชายคนนี้แล้วจริงจริง

ไอ้ลิเกย์บ้านี่มันจูบผม จูบที่เรียกว่าจูบจริงๆ ไม่ใช่เอาปากแตะปาก มันเอาลิ้นเข้ามาในปากผมด้วย

ไอ้บ้านี่มันช่างหน้าด้านนัก มันนำโมโหไหมละ นี่จูบของผมนะ จูบแรกด้วย จูบแรกกับสาวน่ารักๆ กับชีวิตวัยรุ่นของผมพังทลายลงไปแทบจะทันที แล้วทำไมผมถึงปล่อยให้เขามาจูบได้ละเนี่ย

...

ผมกำลังถูกดึงเข้าไปในเส้นทางสีม่วง

เหมืองทองหนอ ชุดทองหนอ ไม่นะ เหมืองทองหนอ ชุดทองหนอ

(อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด, ตอน จุมพิต)

ต่อมาเมื่อมณีรับรู้ถึงความสัมพันธ์ในอดีตชาติครั้งที่ตนเองเกิดเป็นพระอภัยมณีและมีความสัมพันธ์กับธรรมาสมุทผู้เป็นพี่ชายของนางผีเสื้อสมุทรซึ่งภรรยาของตนเอง ความรู้สึกที่หลงเหลือจากอดีตชาติและความรู้สึกที่เกิดขึ้นใหม่ในชาติปัจจุบัน ทำให้มณีสามารถก้าวข้ามข้อจำกัดเรื่องเพศจากการเปิดโอกาสให้ธรรมาสมุทจีบตนเองใหม่อีกครั้ง ซึ่งในที่สุดมณีก็ยอมรับกับตัวเองว่ารักธรรมาสมุทและมีลูกกับเขา

อีกหนึ่งตัวละครที่มีวิถีทางเพศแบบรักต่างเพศมาตลอด ก่อนจะเปลี่ยนเป็นแบบรักเพศเดียวกันในภายหลังคือ ตัวละคร *ทศกัณฐ์* เรื่อง *พระลักษมณ์* ดังความตอนหนึ่งว่า

"พีทศ!!! ผมหนัก ทำไมชอบนอนทับ ชอบแก้งผมด้วย" ผมโวยวายพร้อมกับขยับตัวจากพีทศที่หนักกราวกับก้อนหินบวกกับใช้แรงจากการผลักพีทศตกเตียง ทำให้ร่างกายผมอ่อนแรง

"แก้งอะไร? กูแค่ชอบกลืนตัวมึง ตัวมึงหอมดี" พูดยบพีทศก็ฝังจุมูกที่ท้ายทอย ขาวจนผมรู้สึกแปลกๆ

"พะ...พีทศ..หยุด...ด...ผม..เสียว..อื้อ" ผมขอร้องให้อีกคนหยุดเล่นท้ายทอยผม

"ไม่หยุด...ตัวมึงหอมกว่าผู้หญิงที่กูเคยนอนหลายคนอีก" ว่าแล้วพีทศก็โถมหน้ามาหอมแก้มนิ่ม

(พระลักษมณ์, ตอนที่ 11)

ทศกัณฐ์เป็นชายหนุ่มนิสัยเจ้าชู้ที่มีความสัมพันธ์กับผู้หญิงมาโดยตลอด แม้ไม่ได้แสดงการต่อต้าน แต่ก็ไม่เคยมีความสัมพันธ์หรือสนใจที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน จนกระทั่งได้เจอกับพระลักษมณ์ซึ่งเป็นตัวละครชายที่ถูกกำหนดมาให้เป็นคู่ของตน ทศกัณฐ์แสดงการถึงเนื้อถึงตัวและล่วงเกินพระลักษมณ์ได้โดยไม่ตะขิดตะขวงใจ และนับวันจะยิ่งมีความติดสัมพันธ์

3.2.5.3 ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักร่วมสองเพศ

ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักร่วมสองเพศคือ ตัวละครที่มีลักษณะของไบเซ็กชวล (bisexual) หรือวิถีทางเพศสองแบบในขณะเดียวกัน สามารถมีความสัมพันธ์ได้ทั้งกับตัวละครชายและตัวละครหญิง ก่อนหน้าที่จะได้พบกับตัวละครชายผู้เป็นคู่ของตน ตัวละครชายที่ถูกกำหนดมาเป็นคู่ของตนจึงไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเพศวิถีจากรูปแบบหนึ่งเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง

ตัวละครที่มีเพศวิถีแบบรักร่วมสองเพศ มักเป็นตัวละครชายที่ในวรรณคดีต้นแบบมีภรรยาหรือมีลูกอยู่ก่อนแล้ว เมื่อผู้แต่งนำมาดัดแปลงเป็นตัวละครในแฟนฟิก สถานภาพสมรสดังกล่าวก็ยังคงอยู่ ทำให้ตัวละครประเภทนี้ในแฟนฟิกมีความสัมพันธ์ได้กับทั้งผู้หญิงและผู้ชาย โดยเฉพาะแฟนฟิกที่ดัดแปลงมาจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์และไกรทอง

จากการศึกษาทฤษฎีการสร้างสรรค์ตัวละครในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิพบว่ามีการดัดแปลงตัวละครเดิมจากวรรณคดีต้นแบบและสร้างตัวละครใหม่ โดยมีลักษณะสำคัญคือการดัดแปลงหรือกำหนดเพศวิถีของตัวละครให้มีลักษณะเป็นชายรักชาย เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของวรรณกรรมแนวยาโออิที่ความสัมพันธ์รักระหว่างชายกับชาย

3.3 การนำเสนอบทอัครรรยในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาไออิ

บทอัครรรยเป็นรูปแบบหนึ่งในการแสดงความรักอย่างลึกซึ้งของตัวละคร และแสดงให้เห็นวิถีปฏิบัติทางกามกิจระหว่างตัวละครชาย จำแนกเป็น 2 ลักษณะคือ บทอัครรรยตามชนบยาไออิ และ บทอัครรรยตามชนบวรรณคดีไทย

3.3.1 บทอัครรรยตามชนบวรรณกรรมแนวยาไออิ

บทอัครรรยในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาไออิมีความสำคัญคือ แต่งขึ้นเพื่อแสดงฉากการมีเพศสัมพันธ์บนโครงเรื่องที่ผู้แต่งสร้างขึ้นมา ทำให้ปรากฏฉากประเภทนี้จำนวนมากในแฟนฟิค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

"พ .. พี่เป้ครับ .. อ้า .. พี่เป้ .. ใส่มาอีกนั้วครับ .. วันต้องการอีกนั้ว" ผมร้องเสียงสูง พอเรียกเขาว่าพี่เป้ เหมือนเขาจะอีกเหมิมขึ้น จากที่ค่อยๆ สอดใส่ตอนนี้เขาสอดเข้ามาแรงจนผมต้องคุกเข่าไว้

"วันครับ .. พี่ไม่ไหวแล้ว .. สองนั้วไม่พอ .. ให้พี่เป้เข้าไปในตัววันนะ" คุณอธิปถอนสองนั้วออกก่อนจะจับลูกชายอันใหญ่โตถูมาที่ปากทางร้อน อืออ เสียวจนต้องขมิบปากทางถี่

"อ๊ะ .. เจ็บครับ .. มันลึก .. อือ .. พี่เป้" เขาบีบบั้นท้ายให้้อออแล้วกดแก่นกายร้อนเข้ามาด้านใน ตอนแรกที่ส่วนหัวหลุดเข้ามาได้ผมแทบตาย มันเป็นความรู้สึกทรมานกว่าที่เคยมา แต่ตอนนี้คุณอธิปกดแ่งร้อนจนเข้ามาสุดลำแล้วแช่ค้างไว้ จากความทรมานมันกำลังจะกลายเป็นความเสียวช่านในไม่ช้า

(วันทองเดอะซีรีส์, ตอน ฐานะคนรัก)

การพรรณนาข้างต้นมีการใช้คำว่า “ปากทางร้อน” แทนทวารหนักของฝ่ายรับ และใช้คำว่า “แ่งร้อน” กับ “แก่นกายร้อน” แทนอวัยวะเพศของฝ่ายรุก

"อะ .. อ๊ะ .. พี่ขุน" คินนี้คงเป็นคินที่แก้วจะจดจำไปตลอดชีวิต นี่พี่ขุนอยากมากถึงขนาดกล้านอนกอดแก้วเลยหรอ ตั้งแต่นอนกันมาแก้วนับครั้งได้เลยว่าเขาถูโกอบกอดจากคนข้างๆไปกี่ครั้ง ไม่มีเสียหรือที่แก้วจะได้รับความรักจากพี่ขุนอย่างแท้จริง พี่

ขุนก็แค่อยากปลดปล่อย แล้วแกวกั้ดันเป็นคนเดียวที่ขุนสามารถไ้ใช้ร่างกายในการผ่อน คลายส่วนนั้นได้ ก็เท่านั้น

"อ๊ะ .. อ้ออ .. พี่ขุนครับ .. แก้วว่าเราอย่า .." ไม่ทันได้พูดจบพี่ขุนของเขาก็ส่ง **แห่งร้อน**ที่ตอนนี้แข็งขึ้นจนเอ็นขึ้นเข้ามาในร่างกาย **ช่องทางเล็ก**ต้อนรับ**แก่นกายใหญ่โต**นั้นจนคนที่นอนซอหลังถึงกับซี้ดปากด้วยความเสียวแล้วกดส่วนนั้นเข้ามาจนสุด

"อ่า .. อย่าตอดแรงสิวะ .. แล้วใช้มือช่วยตัวเองไปด้วย ! ทำสิ ..! ซี้ดดดดส์"

ขุนบังคับให้คนตรงหน้าใช้มือรูปร่างของตนเองไปด้วยเพื่อความเสียว แม้เขาจะไม่ชอบ ซี้หน้ามัน แต่เขายอมรับอย่างหนึ่งว่าเขารู้สึกดีทุกครั้งที่ได้สอดใส่เข้าไปในช่องทางนี้

(ขุนแผน ปะทะ แก้วหน้าม้าเตอะซีริย์, ตอน เผลอตัว)

การพรรณนาข้างต้นมีการใช้คำว่า “ช่องทางเล็ก” แทนและทวารหนักของฝ่ายรับ และใช้คำว่า “แห่งร้อน” กับ “แก่นกายใหญ่โต” แทนอวัยวะเพศของฝ่ายรุก

จากตัวอย่างบทกวีในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิ พบว่า มีชุดคำที่แม้ว่าจะไม่ได้กล่าวถึงอวัยวะเหล่านั้นโดยตรง แต่ไม่สามารถกลบเกลื่อนความโจ่งแจ้งในการสื่อถึงองคชาตและทวารหนักอันเป็นอวัยวะสำคัญสำหรับร่วมเพศได้ โดยตัวละครฝ่ายรุกจะมีตำแหน่งพฤติกรรมทางเพศในฐานะผู้ปลุกเร้าและรุกล้ำ ทำให้คำที่ถูกนำมาใช้จะแสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้กระทำ มีอำนาจ มีความแข็งแรง เช่น แห่งร้อน แห่งเนื้อร้อน แห่งร้อนใหญ่โต แก่นกายใหญ่โต และส่วนร้อน ตลอดจนชั้นเชิงในกามราคะ เช่น ชิวหาร้อน และริมฝีปากอุ่นร้อน

สำหรับตัวละครฝ่ายรับที่มีตำแหน่งพฤติกรรมทางเพศในฐานะผู้ถูกปลุกเร้าและถูกรุกล้ำ จะปรากฏในการพรรณนาฉากสังวาสด้วยคำที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นฝ่ายถูกกระทำ สื่อถึงความอ่อนแอ บอบบาง ห้วนไหวง่าย ไร้เดียงสา เห็นได้จากการพรรณนาทวารหนักอันเป็นช่องทางรองรับการรุกรล้ำด้วยคำว่า ช่องทางรัก ช่องทางเล็ก ช่องทางสีหวาน ช่องทางสีสด และช่องทางคับแน่น แม้ว่าจะมีการกล่าวถึงองคชาต แต่เมื่อเทียบกับตัวละครฝ่ายรุก นับว่ายังมีอวัยวะที่บ่งบอกความเป็นชายด้อยกว่าอีกฝ่าย เช่น แก่นกายเล็ก ส่วนอ่อนไหว และแก่นกายหอมหวาน ซึ่งปรากฏซ้ำหรือคล้ายคลึงกันในแฟนฟิควรรณคดีไทยหลายเรื่อง ดังนี้

“พี่ขอเอาเข้านะ” ชาละวันว่าพลาจจ่อ**แห่งร้อน**ตรง**ช่องทางรัก**”

(ดวงใจชาละวัน, ตอนพิเศษ 01 ออกกำลึงกาย)

ทศกัณฐ์พูดพร้อมกับยื่นถอดกางเกงและชั้นในของตัวเองออกอย่างรวดเร็ว **แห่ง
ร้อนใหญ่โต**ที่ตื่นตัวจ่ออยู่ตรงช่องทางรัก

(พระลักษมณ์, ตอนที่ 21)

การพรรณนาฉากสังวาสจากแฟนฟิคทั้ง 2 เรื่อง มีการใช้คำว่า ‘ช่องทางรัก’ แทนทวารหนักของฝ่ายรับ และใช้คำว่า ‘แห่งร้อน’ และ ‘แห่งร้อนใหญ่โต’ แทนอวัยวะเพศของฝ่ายรุก ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีการใช้คำอื่นๆ เช่น ริมฝีปากนุ่ม ลิ้นนุ่ม ลิ้นเล็ก เสียงหวานแหบ จุกสีชมพู ตึงไตสีหวาน หัวนมสีสด เมื่อดอกสีอ่อน และเมื่อดอกมาสีชมพูระเรื่อ ซึ่งเป็นเครื่องชวนใจ ดึงดูดให้ตัวละครฝ่ายรุกเกิดความเสนาหา และมีปฏิกิริยาตอบสนองการปลุกเร้าได้ง่าย

3.3.2 บทอัครจริยตามขนบวรรณคดีไทย

สังคมไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมและวัฒนธรรมอันดีงาม ไม่สามารถกล่าวถึงเรื่องเพศอย่างเปิดเผยและโจ่งแจ้งได้ เพราะเป็นเรื่องลามกอนาจาร ไม่มีความสุภาพ ไม่เหมาะสมที่จะให้ผู้อื่นได้ล่วงรู้ และนำมาซึ่งความอับอายเสื่อมเสีย ดังที่นิตยา แก้วคัลณา (2557, น. 232) อธิบายว่า ในการพรรณนาบทสังวาสหรือการเสพเสน่หาอย่างมีศิลปะหรือที่เรียกกันว่า “บทอัครจริย” นั้น ปรากฏการใช้ชั้นเชิงของภาษาโดยวิธีอุปมา วิธีการเช่นนี้เป็นการเขียนหรือสื่อความอันแยบยล อันเป็นกลวิธีการเลี้ยงทำให้เรื่องที่ไม่ควรกล่าวแกมนั้นเป็นภาพที่งดงาม ทั้งนี้เป็นธรรมเนียมนิยมที่กวีหรือคนในสังคมไทยดำเนินตามกรอบของวัฒนธรรม ซึ่งไม่นิยมนำเรื่องดังกล่าวมาพูดหรือเปิดเผยในที่สาธารณะ แต่เมื่อต้องเอ่ยถึงจึงนำเสนอในลักษณะของความเปรียบ วิธีการนี้ปรากฏเป็นขนบนิยมทั้งในวรรณกรรมของกวีชาวบ้านและราชสำนัก ตัวอย่างเช่น การพรรณนาบทอัครจริยอย่างลิลิตพระลอ ดังความตอนหนึ่งว่า

สะเทือนฟ้าฟั่นลั่น	สรวงสวรรค์
พื้นแผ่นดินแดยรร	หย่อนไฉ่
สาครคลื่นอิงอร	ณพเพ็อง
แลทั่วทิศไม้ไหล์	โยคเอื้องอัครจริย

(กรมศิลปากร, 2540, น.473-474)

ชุดความคิดที่นำมาใช้เป็นสิ่งเปรียบนี้ล้วนเกี่ยวข้องกับธรรมชาติเป็นหลักทั้งสัตว์พืช ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ตลอดจนสถานที่ แนวคิดดังกล่าวมีมาตั้งแต่อดีตและถูกนำมาใช้ใน

ปัจจุบันพร้อมกับจารีตซึ่งปรากฏให้เห็นในแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิ บทอัครจรยตามขนบวรรณคดีไทยที่ปรากฏในแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิมมี 3 ลักษณะ ดังนี้

(1) ผู้แต่งแผนพิภพนำบทอัครจรยจากวรรณคดีไทยมาประกอบการพรรณนา ผู้แต่งนำบทอัครจรยระหว่างพระอภัยมณีกับนางละเวงซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศมาอ้างถึงการมีสัมพันธ์ทางเพศระหว่างอสุเรนทร์และเปมทัตซึ่งเป็นคู่ตัวละครชายที่ดัดแปลงมาจากทศกัณฐ์และนางสีดาในวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ความว่า

“เปรมอยากเล่นเรือสำเภากับพี่ใหม่”

“มันคืออะไรครับ เปรมไม่เห็นเคยได้ยินมาก่อน แล้วเล่นที่ไหน”

...

“จั้นเตียวพี่จะเล่าให้ฟัง” ยังไม่ทันที่เปรมจะได้เอ่ยสิ่งใดต่อ ปากก็ถูกประกบลงมาอย่างเหมาะเจาะ ความหวานซอมนรสชาติเผ็ดร้อนติดอยู่ในโพรงปากทำให้ร่างบางเมามายลิ้มทุกอย่างเสียสิ้น เสียวระสันชานและรู้สึกดิจ้นคล้อยตาม

พลาจโอบอุ้มจุมพิตสนิทถนอม	งามละม่อมละมุนจิตพิสมัย
ร่วมภิรมย์สมสองทำนองใน	แผ่นดินไหวจนกระทั่งหลังอานนท
ในนทีคลิ่นเสียงครื้นครึก	ลั่นพิลิกโลกาโกลาหล
หีบดนตรีปีพาทย์ระนาดกล	ไม่มีคนไขดังเสียงวังเวง
อัครจรยลั่นดังระฆังฆ้อง	เสียงกึกก้องแก่งก้างโห่งหง่างเห่ง
ปิ่นประจำกำปั่นก็ลั่นเอง	เสียงครื้นเครงครึกโครมโพนมบน
อสุณีบาดพาดเสียงเปรี๊ยะเปรี๊ยะเปรี๊ยะ	กระดองเตืองดินฟ้าเป็นท่าฝน
ทุกธารถ้าน้ำพุทะลุลั่น	ท่วมถนนวนวฝั่งเกาะลังกา

(หัวใจทศกัณฐ์, บทที่ 10)

บทอัครจรยข้างต้นเป็นการอ้างถึงตัวบทจากวรรณคดี นำเสนอพฤติกรรมทางเพศของตัวละครต่อเนื่องจากการบรรยายของผู้แต่ง อีกทั้งยังช่วยขยายความ และเพิ่มอรรถรสแปลกใหม่ให้กับแผนพิภพแนวยาโออิ จากการใช้ความเปรียบ ‘เล่นเรือสำเภา’ และปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น แรงแสนสะเทือนจากแผ่นดินไหว คลื่น ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ ฟ้าผ่า และฝนตกหนักจนไหลท่วมเต็มบริเวณ ผสานกับเสียงเครื่องดนตรีและเสียงปิ่น สำหรับสื่อความแทนการมีสัมพันธ์ทางเพศ

แม้ว่าการอ้างถึงวรรณคดีไทยในแผนพิภพจะมีความลึกลับอยู่บ้าง เนื่องจากเป็นการนำบทอัครจรยระหว่างชาย-หญิงมาขยายความสัมพันธ์ระหว่างชาย-ชาย รวมถึงตัวบทวรรณคดี

ไทยที่อ้างอิงยังนำมาจากเรื่องพระอภัยมณี ตอนที่ 36 พระอภัยมณีทำผูกคอตายได้นางละเวง มิใช่เรื่องรามเกียรติ์ซึ่งเป็นวรรณคดีต้นแบบของแฟนฟิกเรื่องนี้ แต่ถึงกระนั้นก็ยังแสดงให้เห็นถึงร่องรอยการดำเนินตามธรรมเนียมนิยมในการประพันธ์บทอัศจรรย์ของกวีสมัยแต่ครั้งอดีตที่แสดงรสแห่งกามาของมนุษย์ผ่านกระบวนการพรรณนาที่มีการประดับตกแต่งทั้งเสียงและคำตลอดจนความลึกซึ้งในการใช้ความเปรียบต่างๆ ในวรรณคดี เกิดเป็นความไพเราะจากเสียงของคำ และความเข้มข้นแห่งอารมณ์ความรู้สึก อีกทั้งยังแสดงให้เห็นลักษณะร่วมของรูปแบบความสัมพันธ์ทั้งรักต่างเพศและรักเพศเดียวกันที่ต่างมีวิถีปฏิบัติในการปลดปล่อยอารมณ์รักและใคร่เช่นเดียวกัน แตกต่างกันเพียงสรีระแต่กำเนิดเท่านั้น

(2) ผู้แต่งแฟนฟิกพรรณนาความสัมพันธ์ทางเพศด้วยการแต่งบทอัศจรรย์ขึ้นมาใหม่เลียนอย่างบทอัศจรรย์ในวรรณคดีไทย เห็นได้จากบทอัศจรรย์ตอนหนึ่งในแฟนฟิกเรื่อง *จ้าวธรรมา* ความว่า

สองมือปะสองมือปายด้วยลุ่มหลง	จูบบรรจงไล่จุมพิตทั้งตอกคอ
คล้ายประหม่าคล้ายตื่นเต้นมีรือ	มิเพียงพอด้วยครบประสบการณ์
เกลียวคลื่นซัดซากกระแทกผืนทรายนุ่ม	กลับร้อนรุ่มกลางอาทิตย์ที่แผดผาน
ฝูงปลาแหวกแตกกระเซ็นถูกรุกราน	ริอาจต้านแรงซัดขึ้นผืนกายา
ปวดอาจอั้นเจ็บอาจขื่นย็นใจหมาย	แรกตกใจแรกร่ำให้คล้ายประสา
ราวคลื่นสูงซัดกระแทกแหลกบุษบา	มีทันว่ามีทันหยุดสุดหัวใจ
พอเห็นหยาดน้ำตาที่ไหลริน	หาได้สิ้นแรงฤทธิ์กลับสุกใส
กลับเพิ่มพูนความร้อนรุ่มสมกองไฟ	มีทันได้เอ่ยปลอบตอบกานดา
เร่งรีรดเปลี่ยนรสชมแปรรสหวาน	ก่อนเคลื่อนผ่านเผ็ดค้ำแปรเปรี้ยวหา
รสกลมกล่อมกลับอืดอืดทั้งกายา	ปรารถนาจวบจนจบ..ครบหนึ่งคำ

เมื่อพิจารณาการใช้ความเปรียบเพื่อสื่อถึงเรื่องเพศในบทอัศจรรย์ข้างต้นจะพบว่าใช้ชุดความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่นำมาเปรียบในแต่ละขั้นตอนของการพรรณนาชุดเดียวกันกับที่ปรากฏมาแต่อดีต เห็นได้จากการแทนระดับอารมณ์ที่เข้มข้นสูงสุดและคลี่คลายลงความรุนแรงแปรปรวนทางธรรมชาติอย่างฟ้าครึ้ม ลมกรรโชกแทนความปั่นป่วนของระดับอารมณ์ และฝนตก

(3) การนำเสนอด้วยร้อยแก้วที่ใช้ความเปรียบกับธรรมชาติตามแบบขนบบทอัศจรรย์ในวรรณคดีไทย แฟนฟิกบางเรื่องพยายามหลีกเลี่ยงด้วยการใช้ความเปรียบที่มีความหมายลึกซึ้ง แม้ว่าจะไม่สามารถกลบเกลื่อนได้เนียนสนิทเช่นในวรรณคดีไทย หากแต่แสดงให้เห็นร่องรอย

ของการปกปิดลามกอนาจารด้วยความละเมียดละไมตามขนบวรรณคดีไทย ดังความตอนหนึ่งซึ่งแสดงฉากการร่วมรักทางปาก (oral sex) ซึ่งเป็นการเล่าโลมกระตุ่นอารมณ์โดยการใช้ปากกับอวัยวะเพศชายที่ทศกัณฐ์กระทำต่อพระรามในแผนพิภพเรื่อง *Ramayaoi* ความว่า

เพียงริมฝีปากดูดซึมน้ำหวานจากยอดเกสร พระรามก็สะดุ้งสุดกาย ความร้อนที่โอบล้อมจากปลายลิ้นและริมฝีปากตัดกับความเย็นของสายลมที่พัดโบกเป็นเสียงหวีดหวิว เสียงครวญแสนร่าจวนสอดรับกับเสียงนกเค้าโหยหวานยามค่ำ ไฟราคะที่ร้อนรุ่มทอดยอดชูชันกำลังถูกดับด้วยแรงดึงดูจากบุรุษเบื้องหน้าอย่างไม่ยากเย็น

(*Ramayaoi*, องค์กรที่ 25 ยাত্রาคันธภาพ)

บทอัครรรยข้างต้นแสดงให้เห็นการใช้ความเปรียบที่อนุমানได้ว่า สื่อความถึงการมีเพศสัมพันธ์เพศด้วยภรมกำลังลิ้มรสความหวานจากเกสรดอกไม้ซึ่งมีน้ำหวานเป็นเครื่องล่อ โดยยอดเกสรและน้ำหวานถูกนำมาใช้สื่อความแทนปลายอวัยวะเพศและสารคัดหลั่งของผู้ชาย ส่วนไฟที่ลุกโชนและดับมอดลงถูกนำมาใช้แทนความปั่นป่วนของระดับอารมณ์ที่เข้มข้นสูงสุดและคลี่คลายลง

การพรรณนาพฤติกรรมทางเพศที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น แสดงให้เห็นดำเนินรอยตามขนบวรรณคดีในการทำให้เรื่องที่ไม่สมควรเปิดเผยกลายเป็นวรรณศิลป์ ตลอดจนการสืบทอดแนวคิดบางประการ คือ แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ โดยจะเห็นได้ว่าชุดความคิดที่นำมาใช้เป็นสิ่งเปรียบทั้งที่ผู้แต่งสร้างสรรค์เองและอ้างอิงตัวบทวรรณคดีล้วนเกี่ยวข้องกับธรรมชาติเป็นหลักทั้งสัตว์ พืช ปราภฏการณ์ทางธรรมชาติ ตลอดจนแสง สี เสียงต่างๆ

กล่าวได้ว่าการนำเสนอบทอัครรรยในแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิ มีการนำเสนอบทอัครรรยตามขนบวรรณกรรมยาโออิที่นำเสนอฉากเพศสัมพันธ์อย่างโจ่งแจ้ง และการนำเสนอตามแนวทางขนบวรรณคดีไทย คือการใช้ความเปรียบ รวมถึงการนำคำประพันธ์ในวรรณคดีมาแทรกไว้หรือมีการแต่งบทหรือกรองสื่อถึงบทอัครรรยขึ้นใหม่ด้วย

3.4 การสร้างฉากห้องเรื่องในแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิ

สรณัฐ ไตลังคะ (2560, น.98) อธิบายเกี่ยวกับฉากไว้ว่า ตัวละครที่แสดงบทบาทโลดแล่นในบันเทิงคดีนั้นย่อมมีตัวตนอยู่ในสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเสมอ และในสถานที่และเวลานั้นๆ ย่อมมีรายละเอียดของชีวิตความเป็นอยู่วัฒนธรรมปรากฏด้วย สถานที่และเวลา

รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมในบันเทิงคดีเรียกรวมกันว่า ฉากหรือท้องเรื่อง เคลลี กริฟฟิธ (Griffith, 1994, pp.12-15) ได้แบ่งฉากออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ฉากที่มีลักษณะทางกายภาพ เป็นธรรมชาติ สถานที่ บรรยากาศที่เกิดจากประสาทสัมผัส เช่น กลิ่น เสียง ภาพ
2. ฉากที่เป็นเวลา แบ่งออกเป็น 2 แบบคือ ช่วงเวลา เช่น ฤดูกาล ช่วงเวลาในวัน ช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ และ ระยะเวลา เช่น เรื่องเกิดขึ้นในเวลาหนึ่งชั่วโมง หนึ่งวัน หนึ่งปี สามสิบปี ฯลฯ
3. ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม เช่น ความสัมพันธ์ในครอบครัว ค่านิยม ระบบการเมือง ชนชั้น เพศ เชื้อชาติ ฯลฯ

จากคำอธิบายข้างต้นเกี่ยวกับฉากและส่วนประกอบของฉาก แสดงให้เห็นว่า ฉากมีความสัมพันธ์กับโครงเรื่องและตัวละครในการบอกให้ทราบว่าตัวละครและเหตุการณ์ต่างๆ นั้นเกิดขึ้นในสถานที่ไหนและดำเนินอยู่ในช่วงเวลาใด แต่เนื่องจากฉากในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิไม่ระบุช่วงเวลาหรือยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ชัดเจน ปรากฏเพียงการอธิบายให้เห็นความเป็นอดีตจากการผลิตซ้ำสถานที่และเหตุการณ์ในโลกวรรณคดีซึ่งนับเป็นช่วงเวลาที่ผ่านมาไปแล้ว และ ฉากที่แสดงให้เห็นความเป็นปัจจุบันด้วยการสร้างโลกในแฟนฟิกขึ้นมาใหม่โดยใช้สภาพสังคม วิถีชีวิต สิ่งปลูกสร้าง การคมนาคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ร่วมสมัยกับปัจจุบัน ฉากที่ปรากฏในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิจำแนกได้ 2 กลุ่มคือ ฉากในวรรณคดีไทย และ ฉากในโลกปัจจุบัน

3.4.1 ฉากในวรรณคดีไทย

ฉากในวรรณคดีไทย คือ ฉากแนวย้อนยุค หรือฉากที่แสดงช่วงเวลาในอดีตเป็นหลัก เช่น *เมืองลงกา* ในแฟนฟิกเรื่อง *รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มภักดิ์*

ณ เมืองลงกา

ที่ตั้งเป็นเมืองหลวงของแผ่นดินบนเกาะรังกา บริเวณภายนอกพระราชวังจะมีหมู่บ้านของชาวบ้านที่คาดว่าน่าจะเป็นเหล่ายักษ์นั่นแหละ แถมมีอยู่มากมายหลายหลังไม่ต่างจากเมืองมนุษย์ในสมัยก่อนในโลกของผม พอเข้ามาในบริเวณวัง สิ่งที่ตั้งตระหง่านอยู่ตรงใจกลางเมืองก็คือปราสาทที่ทิวหลังเป็นสีทองอร่ามจนสบตาไปหมด ส่วนลักษณะของปราสาทเป็นทรงไทยจัตุรมุขหลายๆ หลังติดกัน แต่หลังที่อยู่ตรงกลางจะใหญ่และสูงที่สุด และคาดว่าน่าจะเป็นท้องพระโรง ยอดมีลักษณะเป็นยอดพระปรางค์รอบปราสาทตรงกลางทั้งสี่ทิศมีรูปปั้นแกะสลักของราชสีห์ทั้งสี่ชนิด คือ บัณฑุราชสีห์

ภาพสีหะ ไกรสรราชสีห์ ดิณสีหะ เสาศปราสาทถูกแกะสลักไว้อย่างวิจิตรบรรจง เป็นการ
รังสรรค์ผลงานที่ล้ำค่ายิ่ง ผู้ที่สร้างต้องเก่งมากแน่ๆ

เมื่อมาถึงแล้ว สุวรรณมาณพก็พาผมมาเข้าเฝ้าเจ้าเมืองลงกาทันที ซึ่งในห้อง
พระโรงเต็มไปด้วยวงศาคณาญาติอสูรพงศ์ที่มาชุมนุมกันโดยมิได้นัดหมาย เต็มๆ ...
ผิดเรื่องๆ ... แต่คือในนี้มีแต่บรรดายักษ์ตัวเบ้งๆ ดูแล้วน่าจะสูงไม่ต่ำกว่า ๒ เมตร ที่มีสี
กายเดียวกันเกือบหมด ซึ่งก็คือสีเขียวอันเป็นเอกลักษณ์ของเหล่าอสูรพงศ์ ผมรู้จักชื่อ
เกือบทุกคนก็จริง แต่พอมาเจอจริงๆ แบบนี้ ไม่รู้เลยว่าใครเป็นใคร ไม่ใช่เพราะหน้า
เหมือนกันหรือกะนะ แต่เพราะมีกายสีเขียวเหมือนกันหมด และที่สำคัญคือเราไม่เคยรู้
เลยว่าหน้าตาจริงๆ ของพวกเขาเป็นยังไงกันแน่ คงต้องสังเกตเอาจากจุดที่มันต่างกันของ
แต่ละคนไปอะนะ

(รามเกียรติ์ มิติรักแดนกุมภินท์, ตอนที่ 2 ไตรภพถวายตัว)

ผู้แต่งบรรยายฉากเมืองลงกาในแผนพิภพอิงกับตำแหน่งการสร้างกรุงลงกาบน
เกาะรังกาในวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์ ดังความตอนที่พระสหบดีพรหมสร้างกรุงลงกาขึ้นบน
เกาะรังกา ดังนี้

มาจะกล่าวทไป	ถึงสหบดีพรหมเรื่องศรี
อยู่ในวิมานรัตนมณี	มีความผาสุกทุกเวลา
คิดถึงสหมลิวัน	อันเป็นสุริย์วงศ์พงศา
ซึ่งให้ไปอยู่เกาะรังกา	หนีพระจักราไปบาดาล
ฝ่ายพิภพรังกาทวีปนี้	ไม่มีใครรักษาราชาฐาน
เจียบเย็นวันว่างมาช้านาน	เสียดายวงศ์พรหมารจะสูญไป
จำกูจะสร้างพระนคร	ให้ถาวรคงคินขึ้นไว้ได้
จะเชิญองค์ธาตาทิไกร	ลงไปเป็นหลักธานี ฯ

ฉากในวรรณคดีไทยอีกฉากหนึ่งคือ *เมืองโรมคัล* ซึ่งมีมั่งกรกัณฐ์เป็นผู้ปกครอง
ขณะนั้น ผู้แต่งแผนพิภพบรรยายฉากเมืองโรมคัลในแผนพิภพเรื่อง *รามเกียรติ์ ศักดิ์มั่งกรกัณฐ์* ไว้ดังนี้

เมื่อนั้น พระยามั่งกรกัณฐ์วัยหนุ่มใจหาญได้พิจารณาราชคติเสรีจกก็ผ่อนลม
หายใจอย่างเหน็ดเหนื่อย องค์เอ๋ยโองการเลิกประชุมเสนาแห่งเมืองโรมคัลกลาง
พระราชวังวิจิตรซึ่งประดับไปด้วยผนังเงินน้ำทองวาดเป็นลวดลายพญานาคลอดไล่ขดตัว
รอบเสาดังเช่นที่ปรากฏบนมงกุฎยอดนาคขององค์ราชบัลลังก์สูงสง่าเป็นหยกขาวสลัก

ลายม้งกรสึบแปดตัวเลื้อยลัดสู่วางามวิจิตรราวกับเหาะเหินพาผู้ประทับให้ลอยสูงไปยัง
สวรรค์ชั้นโสฬส

(รามเกียรติ์ ศึกม้งกรกัณฐ์, องค์กรที่ 1 บรรทมยุทธา)

ผู้แต่งบรรยายฉากเมืองโรมคัลในแผนพิภพอิงกับชื่อกรุงโรมคัลในวรรณคดี
ต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์

จากทั้งสองตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เมืองลงกา และ กรุงโรมคัล เป็นสถานที่ที่มีชื่อ
ปรากฏอยู่เฉพาะในวรรณคดีต้นฉบับเรื่องรามเกียรติ์เท่านั้น ไม่มีอยู่จริงบนแผนที่โลกหรือเชื่อมโยงกับ
สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งในโลกมนุษย์

นอกจากนี้ยังมีฉาก เมืองพิจิตร์ ในแผนพิภพอิงเรื่อง ไกรทอง แรม 3 คำ ดำเนินเรื่อง
ส่วนใหญ่บริเวณเรือนของเศรษฐีเมืองพิจิตร์ที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำ ดังนี้

แสงแดดรำไรลอดผ่านทิวไม้เขียวชอุ่มกระทบกระทบลงบนผืนน้ำเป็นสีระยับ
งามตา เสียงนกร้องเจื้อยแจ้วดังสลับเสียงกริมย์ของสาวงามที่เล่นน้ำอยู่ริมตลิ่งคลองซอย
ของแม่น้ำน่านเก่า สองพี่น้องประทีนผิวด้วยผงขม้นและน้ำผึ้งจนผิวสุกปลั่งแล้วจึงวกน้ำ
เย็นใสมาชำระจนได้ผิวกายนุ่มละมุนสมดังเป็นธิดาหัวแก้วหัวแหวนของเศรษฐีคำกับ
คุณนายทองมา คหบดีแห่งหมู่บ้านดงเศรษฐี แขวงเมือง พิจิตร

(ไกรทอง แรม 3 คำ, ตอน แรม 1 คำ)

ฉากดังกล่าวปรากฏชื่อสถานที่ตรงกับสถานที่ที่มีอยู่จริงในปัจจุบัน คือ ดง
เศรษฐี เมืองพิจิตร์ และแม่น้ำน่าน โดยดงเศรษฐีในปัจจุบันเป็นหมู่บ้านหนึ่งในตำบลไผ่ขวาง อำเภอ
เมืองพิจิตร์ จังหวัดพิจิตร์ มีลำน้ำสาขามาจากแม่น้ำน่าน

ผู้แต่งแผนพิภพอิงฉากข้างต้นโดยอิงกับชื่อเมืองพิจิตร์ในวรรณคดีต้นแบบเรื่อง
ไกรทอง ส่วนลักษณะที่ปรากฏในบทบรรยายเป็นส่วนที่ผู้แต่งสร้างขึ้นใหม่ ไม่ปรากฏในวรรณคดี
ต้นฉบับนำเสนอภาพของวิถีชีวิตริมแม่น้ำน่านบริเวณทำน่าน้ำหน้าเรือนของเศรษฐีเมืองพิจิตร์

รวมถึงยังมีฉากที่ผู้แต่งแผนพิภพอิงตั้งชื่อสถานที่ใหม่ต่างจากในวรรณคดี เช่น เมือง
พรหมนคร ในแผนพิภพอิงเรื่อง สังข์ทอง คริสทศ

ณ เมืองพรหมนคร...

ห้องพระโรงในวังตอนนี้กำลังบรรยากาศมาคึกเต็มที ตรงหน้าของท้าวพิชานคือ มเหสีฝั่งขวาอย่างพระนางลูเทวี กำลังนั่งทอดหอยสังข์ขนาดเท่าตัวเด็กทารกแน่นแล้วร่ำไห้อย่างน่าสงสาร ด้านขวามีมเหสีฝั่งซ้ายอย่างแบคทราวียืนกอดธิดาตัวน้อยอยู่อย่างสะใจ

“ท่านพี่ อย่าไถ่น้องเลยนะ” เสียงหวานเอ่ยออกมาอย่างยากลำบาก

“ท่านพี่ แต่นั่งนั่นมันเป็นกาลกิณีนะเพคะ จะปล่อยไว้รี!” มเหสีฝั่งซ้ายรีบโวยวายหน้าตาตื่น

“แต่ท่านโอรสหลวงก็บอกแล้วมิใช่รีว่ามันเป็นกาลกิณี จะทำให้บ้านเมืองเราวิบัติ!”

(สังข์ทอง คริสทศ, ตอนที่ 1)

ฉากเมืองพรหมนครเป็นฉากที่ไม่ปรากฏในวรรณคดีต้นแบบเรื่องสังข์ทอง ผู้แต่งแฟนฟิกสร้างฉากข้างต้นขึ้นมาใหม่โดยไม่อิงกับชื่อและลักษณะของฉากเมืองพาราณสีในวรรณคดีต้นแบบ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าพาราณสีเป็นชื่อเมืองที่มักปรากฏในชาดก ผู้แต่งแฟนฟิกจึงหลีกเลี่ยงที่จะนำเมืองดังกล่าวมาดัดแปลง

3.4.2 ฉากในโลกปัจจุบัน

ฉากในโลกปัจจุบันคือ แฟนฟิกที่ดำเนินเรื่องโดยใช้สถานที่ วิถีชีวิต และสภาพแวดล้อมในปัจจุบันเป็นหลัก ลักษณะของฉากแยกขาดจากช่วงเวลาในโลกวรรณคดีโดยสิ้นเชิงดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฉากบาร์เกย์ซึ่งเป็นสถานที่ผ่อนคลายทางเพศสำหรับชายผู้มีความนิยมชมชอบในเพศชายด้วยกันในปัจจุบัน แสดงให้เห็นลักษณะของสถานที่ บรรยากาศภายใน และรูปแบบการบริการ ดังนี้

"เริ่มแรกเลยเราต้องพาแขกเข้ามาในห้อง จากนั้นให้แขกเปลี่ยนเสื้อผ้าออกเป็นชุดคลุมสีขาว ถ้ามแขกก่อนว่าอยากอาบน้ำหรือนวดน้ำมันก่อน บางคนมันอาบสองรอบเลยก็มี เราก็ตามใจมัน เสร็จสรรพ ก็พามันมานอน พวกเธอก็ไปเอาน้ำมันโรมาในตระกร้ามา ลงมือนวดเลย บางคนนวดอย่างเดียว บางคนนวดด้วย อันนี้ก็ตามใจนะจ๊ะ" บรรยายชะเห็นภาพเลยเงี...

"ถ้าห้องมีอ่างอาบน้ำให้เราบริการอาบน้ำให้แขกด้วย หากแขกไม่ต้องการ เขาจะบอกเอง จุดสำคัญของการนวดอยู่ที่การนวดแก่ร่างกาย จำไว้ จะเล็กใหญ่ชาวดำ พวกเธอก็อย่าแสดงความรังเกียจออกไป ถ้าหากแขกให้ใช้ปากก็ยอมๆ ไปละกันเนอะ" ละเอียดมากค่ะเจ้ !

"เออละ การแสดงจบละ ที่นี่แขกบางคนเขาอาจนอนค้าง บางคนกลับเลย พวกเธอมีหน้าที่ส่งแขกด้วย เข้าใจไหม " พวกเราพยักหน้าเข้าใจ

"งานแบบนี้ขอแค่ปรนนิบัติดีๆ ซึ่คร้านเขาจะตบรางวัลพิเศษกันไม่ทันนั่งเบิ้ลกับเฮสน่ะได้กันมานักต่อนักแล้ว ลูกค้าประจำก็เยอะ เกย์เดี่ยวนี่ถ้าหาแฟนไม่ได้ก็หันมาเข้าบาร์กันทั้งนั้น"

(วันทองเดอะซีรีส์, ตอน ต้อนรับน้องใหม่)

ต่อมาคือ ฉากแสดงความความก้าวหน้าด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่ถูกพัฒนาขึ้นในยุคปัจจุบัน

มันเดินเข้ามาเกาะขอบโต๊ะเหมือนเดิม จะหันไปบอกให้มันทำใหม่ก็เหนียวเปล่าได้ไม่คุ้มเสีย....และผมก็พยายามไม่สนใจไอ้ช่างที่เอาแต่จ้องผมอยู่ได้ "มองไรวะ! มีอะไรก็รีบๆพูด เสียสมาธิหมด" วิเคราะห์แนวโน้มราคาหุ้นอยู่ ในเน็ตเชื่อไม่ค่อยได้...

คำพูดของมันเล่นเอาผมหยุดพิมพ์ หยุดคลิกเมาส์ไปเลย ในฐานะนักลงทุนคนนึงขอบอกว่าบุคลากรอย่างไอ้ช่างนั้นช่างหายากในตลาดแรงงานอาเซียน แต่ผมก็บังเอิญได้มันมา ถึงแม้จะแถมด้วยอะไรบ้าง แต่ก็นับว่าไม่เลว ขนาด I-Pad ที่ Apple พยายามสรรสร้างและปรับปรุงก็ยังมีข้อเสียอยู่ แล้วนับประสาอะไรกับคนที่ออกแบออกมาไม่ได้เล่า

(รักเพี้ยนๆ ของขุนช้างขุนแสนด์)

บริบทแวดล้อมแสดงความเป็นปัจจุบัน คือ ความก้าวหน้าทางการลงทุนอย่างการเล่นหุ้น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับพกพาอย่าง I-Pad และความหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างระบบอินเทอร์เน็ต

นอกจากนี้ยังมีฉากที่แสดงให้เห็นความก้าวหน้าทางด้านนวัตกรรม การลงทุน และการทำธุรกิจ

เมอร์เซเดสเบนซ์สี่เทาวิ่งผ่านประตูเปิดรับอัตโนมัติ มาตามทางที่ปูด้วยกระเบื้อง หินอ่อนลายสวย ซึ่งจัดวางอย่างมีศิลปะ รถจอดสนิทตรงหน้าบันไดที่ตั้งระดับลาดเอียงสู่ ประตูตัวบ้านที่เปิดกว้างไว้อย่างเปิดเผย เสมือนเชื้อเชิญให้ผู้มาเยือนได้เข้าไปสัมผัส บรรยากาศอันโอเอียง ประตูคนขับเปิดออกพร้อมกับชายวัยกลางคนใส่เสื้อสีกรมท่า กางเกงสีดำ รีบกุญแจจอลงมาเปิดประตูด้านหลัง หากทว่ายังไม่ทันความตั้งใจของอีกคน เพราะบัดนี้ประตูสี่เทาบานนั้นเผยให้เห็นผู้ที่เปิดออกมา ประธานบริษัท RAVANA ผู้ครอบครองธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มากมายทั้ง บ้าน คอนโด ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร รวมถึงหน้าจัดการแสดงโฉนดทั่วโลก และยังเป็นเจ้าของบริษัทส่งออกทองคำและจิวเวลรี่อันดับหนึ่งของประเทศ อสุเรนทร์ อมาตยสุร

(หัวใจศกัณฐ์, บทที่ 2)

ฉากในโลกปัจจุบันนี้เป็นฉากที่ใช้ในแฟนฟิควรรณคดีไทยที่มีการข้ามภพชาติ ตัวละครได้มาเกิดใหม่ หรือข้ามภพชาติมาสู่โลกยุคปัจจุบัน ฉากที่ปรากฏจะเกี่ยวข้องกับอาชีพการงานของตัวละครเหล่านั้น

จากการศึกษาการสร้างฉากท้องเรื่องในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออี พบว่าปรากฏการสร้างฉากท้องเรื่องเลียนแบบวรรณคดีต้นฉบับ ทั้งฉากจากวรรณคดีต้นแบบและฉากเลียนแบบซึ่งไม่ปรากฏในวรรณคดีไทย นอกจากนี้ยังมีการใช้ฉากเหมือนจริงเลียนแบบโลกปัจจุบันของผู้อ่านในแฟนฟิคที่มีเนื้อเรื่องข้ามภพชาติ

3.5 กลวิธีการนำเสนอในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออี

กลวิธีการนำเสนอในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออีมี 2 ลักษณะ คือ การตั้งชื่อ และการใช้ภาพประกอบ

3.5.1 การตั้งชื่อเรื่อง

จากการศึกษาพบว่าแฟนฟิควรรณคดีไทยส่วนใหญ่ตั้งชื่อเรื่องโดยเชื่อมโยงกับวรรณคดีต้นฉบับเพื่อสื่อหรือเชื่อมโยงกับต้นแบบ ทำให้ผู้อ่านทราบแต่ต้นว่าเรื่องที่อ่านมาจากวรรณคดีเรื่องใด การตั้งโดยสื่อหรือเชื่อมโยงกับวรรณคดีต้นฉบับมีทั้งการโยงกับชื่อเรื่องและชื่อตัวละคร

การตั้งชื่อโดยโยงกับชื่อเรื่องวรรณคดีไทยที่เป็นตัวบทต้นทางในการดัดแปลง มีทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ รามเกียรติ์ ยักษ์าที่รัก พลิกตำนานรามเกียรติ์ ไกรทอง แรม 3 คำ

รามเกียรติ์ ศึกมังกกรัณฐ์ และรามเกียรติ์ มิตรรักแดนกมุภันท์ วิธีการตั้งชื่อทำโดยใช้ถ้อยคำมาขยายความชื่อเรื่องเดิมเพิ่มเติมเพื่อให้แตกต่างจากวรรณคดีเรื่องเดิมแต่ก็ทราบว่าเป็นพิกเรื่องนี้มีมาจากเรื่องอะไร ทำให้ผู้อ่านเกิดความต้องการที่จะค้นหาความแปลกใหม่นั้นเข้ามาอ่าน เช่น ไกรทอง แรม 3 คำเชื่อมโยงกับช่วงเวลาที่เขาละวันกับไกรทองซึ่งเป็นพระเอก-นายเอกพบกันเป็นครั้งแรก และเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่ ส่วน รามเกียรติ์ ศึกมังกกรัณฐ์ เชื่อมโยงกับเนื้อเรื่องตอนหนึ่งจากวรรณคดีต้นแบบที่ผู้แต่งนำมาผูกเรื่องใหม่

อีกกลวิธีหนึ่งในการตั้งชื่อแฟนฟิกวรรณคดีไทยคือการตั้งชื่อเรื่องที่สื่อหรือเชื่อมโยงถึงตัวละครจากวรรณคดีไทยต้นแบบ โดยการใช้ชื่อของตัวละครจากวรรณคดีไทยมาตั้งเป็นชื่อเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าแฟนฟิกเรื่องนั้นๆ มาจากวรรณคดีไทยเรื่องใด และมีตัวละครใดเป็นศูนย์กลางในการดำเนินเรื่อง การตั้งชื่อลักษณะนี้มีทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ พระลักษมณ์, วันทองเดอะซีริย์, ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีริย์, ดวงใจชาละวัน, และ หัวใจทศกัณฐ์ ชื่อเรื่องเหล่านี้จะไม่ปรากฏชื่อวรรณคดีเลยก็ตาม แต่เมื่อเห็นชื่อตัวละครก็จะนึกถึงวรรณคดีเรื่องนั้นๆ ได้ทันที เนื่องจากตัวละครส่วนใหญ่มักเป็นที่รู้จักและจดจำของผู้อ่านอยู่แล้ว เช่น ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีริย์ เชื่อมโยงกับชื่อตัวละครเอกจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผนและเรื่องแก้วหน้าม้า ส่วนวันทองเดอะซีริย์ เชื่อมโยงกับตัวละครนางวันทองจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผน

การตั้งชื่อเรื่องที่เชื่อมโยงกับวรรณคดีต้นแบบอีกวิธีหนึ่งคือการตั้งชื่อเรื่องใหม่โดยปรากฏคำของวรรณคดีต้นแบบ หมายถึงการตั้งชื่อแฟนฟิกขึ้นใหม่โดยที่ยังปรากฏให้เห็นคำบางของวรรณคดีไทยต้นแบบจากการพลิกแพลงคำและเสียงของคำจากชื่อเรื่องและชื่อตัวละครในวรรณคดีไทยซึ่งเป็นตัวบทต้นทางในการดัดแปลง มีทั้งหมด 2 เรื่อง ได้แก่ Ramayaoi และ รักเพี้ยนๆ ของขุนช้างขุนแสนต์ เรื่อง Ramayaoi มาจากการผสมคำระหว่าง Ramakien กับ yaoi เพื่อสื่อว่าแฟนฟิกเรื่องนี้นำวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์มาดัดแปลงและนำเสนอใหม่ในแนวชายรักเพศเดียวกัน ส่วนรักเพี้ยนๆ ของขุนช้างขุนแสนต์ มีเสียงสระและตัวสะกดคล้ายคลึงกับชื่อวรรณคดีต้นแบบเรื่องขุนช้างขุนแผน แต่เปลี่ยนจาก ขุนแผน เป็น ขุนแสนต์

นอกจากการตั้งชื่อเรื่องที่สื่อหรือเชื่อมโยงถึงวรรณคดีไทยต้นแบบแล้ว การตั้งชื่อแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิกอีกลักษณะหนึ่งคือการตั้งชื่อตามแนวการตั้งชื่อวรรณกรรมประเภทแฟนฟิกบุคคล คือการนำเอาชื่อบุคคลมาตั้งเป็นชื่อเรื่องผสมกับชื่อวรรณคดีต้นแบบ โดยเฉพาะชื่อศิลปินที่เป็นคู่จิ้นที่นำมาแต่งเป็นตัวละครพระเอกนายเอกของเรื่อง โดยบ่งชี้บทบาทฝ่ายพระเอกจากชื่อที่ปรากฏเป็นคำแรก และบทบาทฝ่ายนายเอกจากชื่อที่ปรากฏเป็นคำหลัง ชื่อเรื่องลักษณะนี้มีทั้งหมด 2 เรื่อง ได้แก่ ไกรทอง คริสเทา และ สังข์ทอง คริสเทา โดยคริสเทาเป็นชื่อของคู่จิ้นศิลปินเกาหลีคริสกับเทาที่ผู้แต่งแฟนฟิกนำมาใช้อ้างอิงกับลักษณะตัวละคร

อย่างไรก็ตาม มีแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโอออบางเรื่องที่ไม่ได้ตั้งชื่อที่สื่อถึงวรรณคดีไทยโดยตรง และไม่ได้ใช้แนวการตั้งชื่อเรื่องแบบแฟนฟิกบุคคล เป็นการตั้งชื่อแฟนฟิกขึ้นใหม่โดยไม่ปรากฏชื่อเรื่องและชื่อตัวละครจากวรรณคดีไทยเรื่องที่เป็นตัวบทต้นทางในการดัดแปลง ผู้อ่านจะไม่ทราบว่าแฟนฟิกเรื่องนั้นดัดแปลงจากวรรณคดีเรื่องอะไร หรือมีตัวละครใดเป็นศูนย์กลางในการดำเนินเรื่อง การตั้งชื่อเรื่องกลุ่มนี้เป็นการดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านจากความไม่รู้และความสงสัยของผู้อ่าน การตั้งชื่อลักษณะนี้มีทั้งหมด 2 เรื่อง ได้แก่ อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด และ จ้าวธรา การตั้งชื่อ อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด เพื่อสื่อถึงเนื้อเรื่องและตัวละครว่าเกี่ยวกับตัวละครในโลกวรรณคดีกลับชาติมาเกิดใหม่ในโลกปัจจุบัน ส่วนเรื่องจ้าวธรา เพื่อสื่อเนื้อเรื่องและตัวละครว่าเกี่ยวกับผู้เป็นใหญ่ในสายน้ำ แต่ไม่ระบุว่าหมายถึงตัวละครใดหรือวรรณคดีต้นแบบเรื่องอะไร

3.5.2 การตั้งชื่อตัวละคร

การตั้งชื่อตัวละครแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออโอบีมีลักษณะคล้ายกับการตั้งชื่อเรื่อง คือมีทั้งการตั้งชื่อตัวละครโดยใช้ชื่อตัวละครเดิมตามวรรณคดีต้นแบบ การตั้งชื่อตัวละครใหม่โดยมีความเชื่อมโยงกับชื่อตัวละครในวรรณคดีต้นแบบ และการตั้งชื่อที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับตัวละครในวรรณคดีต้นแบบ

3.5.2.1 การตั้งชื่อตัวละครโดยใช้ชื่อตัวละครเดิมตามวรรณคดีต้นแบบ

การตั้งชื่อตัวละครตามตัวละครในวรรณคดีไทย คือ ผู้แต่งสร้างตัวละครในแฟนฟิกโดยใช้ชื่อเดิมของตัวละครตามที่ปรากฏในวรรณคดีไทยเรื่องที่เป็นตัวบทต้นทางในการดัดแปลง ซึ่งการใช้ชื่อเดิมของตัวละครเป็นการรื้อฟื้นความรู้หรือความทรงจำของผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถหวนระลึกถึงลักษณะหรือภาพจำเกี่ยวกับตัวละครนั้นๆ ตามประสบการณ์ที่แต่ละคนเคยรับรู้รับทราบมา เนื่องจากวรรณคดีไทยที่ถูกเลือกมาสร้างสรรค์ใหม่ มักเป็นเรื่องที่ได้รับความนิยมและเป็นรู้จักในวงกว้างอยู่แล้ว

แฟนฟิกกลุ่มนี้จะยังคงรักษาชื่อเดิมของตัวละครเดิมตามวรรณคดีต้นแบบไว้ทั้งหมด โดยเฉพาะชื่อตัวละครเอกและตัวละครซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี ไม่มีการพลิกแพลงหรือเปลี่ยนแปลงส่วนหนึ่งส่วนใดของชื่อ ไม่ว่าจะแฟนฟิกเรื่องนั้นจะดำเนินเรื่องในช่วงเวลาในโลกวรรณคดีหรืออีกนัยหนึ่งคือช่วงเวลาอดีต และช่วงเวลาในโลกปัจจุบันก็ตาม ตัวอย่างเช่น แฟนฟิกเรื่องรามเกียรติ์ มิตรรักแดนกมุภณธ์ ที่ดำเนินเรื่องในช่วงเวลาในโลกวรรณคดี

“...พวกเจ้าคิดเห็นประการใดเล่า? ทศกัณฐ์ อินทรชิต” เจ้ากรุงลงกาหันไปถามโอรสและนัดดา ผมหันตามก็เห็นสองพ่อลูกนั่งอยู่กันแทบจะปลายแถว ผู้ที่ถูกกล่าวถึง

มองมาที่ผมเป็นตาเดียว แต่ผมกลับสนใจอย่างอื่นมากกว่า เพราะตั้งแต่มาที่นี่ นอกจากพวกนางกำนัลกับนางส่ามนักศึกษาแล้ว ผมก็ไม่เห็นว่าที่นี่จะมีสตรีอื่นอยู่เลย ไม่ว่าจะ เป็นบรรดาพระมเหสีของท้าวลัสเตียน พระนางมณโฑ หรือนางสุวรรณกัญญา หายไปไหนกันหมด

(รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุมภภัณฑ์, ตอนที่ 2 ไตรภพถวายตัว)

บทบรรยายข้างต้นเป็นความตอนหนึ่งจากแผนพิภพเรื่อง รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุมภภัณฑ์ โดยไตรภพซึ่งเป็นตัวละครใหม่ในโลกปัจจุบันที่ข้ามมิติเข้าไปในโลกวรรณคดีกำลังเล่าถึงเหตุการณ์ขณะตนเองถวายตัวต่อท้าวลัสเตียนผู้ครองกรุงลงกา บทบรรยายดังกล่าวปรากฏชื่อของตัวละครหลายตัวในแผนพิภพเรื่องนี้ที่ยังใช้ชื่อเดิมจากเรื่องรามเกียรติ์ ได้แก่ ทศกัณฐ์ อินทรชิต นางส่าม นักขา ท้าวลัสเตียน นางมณโฑ และนางสุวรรณกัญญา

สำหรับแผนพิภพที่ดำเนินเรื่องในช่วงเวลาในโลกปัจจุบันที่ปรากฏชื่อตัวละครตามชื่อเดิมในวรรณคดีไทย ตัวอย่างเช่น แผนพิภพเรื่อง พระลักษณ

"พระราม อย่าทำหน้าดุสิ น้องกลัวเห็นไหม?" ป้าบัวเอ่ย ผมเห็นสีหน้าของพี่ที่ชื่อพระรามที่ชะงักเล็กน้อยก่อนจะเปลี่ยนมาเป็นใบหน้าที่มีรอยยิ้มฉาบอยู่

"ขอโทษทีนะ พี่ก็หน้านิ่งเป็นปกติอยู่แล้ว" พอพูดจบพี่เขาก็เดินเข้ามาจับมือผมเอาไว้ พี่สีดาเองก็เดินเข้ามาหาผม

"น้องชื่ออะไรจ๊ะ" พี่สีดาถามผม มือนิมก็เกลี้ยแก้มผมเบาๆ

"ผมชื่อพระลักษณครับ" ผมตอบออกไปทั้งรอยยิ้ม

(พระลักษณ, อาร์มภพ)

บทบรรยายข้างต้นมาจากแผนพิภพเรื่อง พระลักษณ ดำเนินเรื่องในช่วงเวลาปัจจุบัน ปรากฏชื่อตัวละคร 3 ตัวคือ พระราม สีดา และพระลักษณ ซึ่งเป็นการใช้ชื่อตัวละครตามวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ส่วนการสะกดชื่อ 'พระลักษณ' ที่ต่างไปจาก 'พระลักษมณ์' ผู้แต่งแผนพิภพอธิบายว่าเป็นความผิดพลาดของตนเอง แต่ใช้มาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วจึงไม่ได้แก้ไข

แผนพิภพอีกเรื่องหนึ่งที่ยังใช้ชื่อตัวละครตามวรรณคดีไทย คือ แผนพิภพเรื่อง จ้าวธรา

บรรยากาศที่ไม่ว่าใครก็อยากจะลุกขึ้นมาขยับแข้งขา จิบเหล้าดูดีน้อๆ ให้เคลิบเคลิ้ม ด้วยหวังจะเสพยาอยู่ยาวไปจนถึงเช้า **พันวัง** หัวเราะเริงร่า ปรบมือไปกับทุกคนในบริเวณนั้น หนาบข้างด้วย**จ้าวแสนตา**และ**จ้าวโคจร**เหมือนเช่นปกติ ถัดจากนั้นจึงเป็นแม่หญิงบุหลันซึ่งนั่งตั้งแยกออกไป ปรบมือและหัวเราะอยู่แต่เพียงคนเดียว

(จ้าวธรา, ปฐมบท ตอนที่ 11)

บทบรรยายข้างต้นเป็นความตอนหนึ่งจากเนื้อเรื่องภาคปฐมบทของแฟนฟิคเรื่อง จ้าวธรา ซึ่งดัดแปลงจากวรรณคดีเรื่องไกรทอง โดยบทบรรยายดังกล่าวปรากฏชื่อของตัวละคร 3 ตัว ได้แก่ พันวัง จ้าวแสนตา และจ้าวโคจร

ตัวละครทั้ง 3 ตัวข้างต้นอาจจะไม่เป็นที่รู้จักเท่า ไกรทอง และ ชาละวัน ที่ผู้อ่านรู้สึกคุ้นเคยมากกว่า เนื่องจากตัวละครดังกล่าวมักปรากฏชื่ออยู่ในเรื่องไกรทองที่เป็นสำนวนนิทานหรือตำนานพื้นบ้าน ดังที่พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระดำรงราชานุภาพฯ ทรงตรวจสอบหนังสือเก่าเพื่อนำเรื่องมาแต่งนิทานสำหรับพิมพ์กำกับบทละครด้วยทุกเรื่อง เพราะทรงเห็นว่าบทละครในพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงพระราชนิพนธ์เฉพาะเรื่องตรงที่จะเล่นละคร ไม่ปรากฏเรื่องตอนอื่น จึงต้องมีนิทานกำกับไว้ด้วย ผู้อ่านจะได้รู้เรื่องราวที่นำมาเล่นเป็นละครนั้นตั้งแต่ต้นจนจบ ดังนิทานเรื่องไกรทอง เรื่องตอนต้น ก่อนตอนที่ทรงพระราชนิพนธ์เป็นบทละคร (กรมศิลปากร, 2530, น.287) ความว่า

ที่เมืองพิจิตรมีถ้ำจรเข้อยู่ใต้น้ำแห่งหนึ่ง ในถ้ำนั้นมีแก้วเพนของวิเศษส่องแสงให้ถ้ำสว่างเหมือนกลางวันอยู่เพนนิจ จจรเข้ตัวใดเข้าไปอยู่ในถ้ำนั้นแล้วก็บันดาลให้กลายเป็นมนุษย์ แลอิมทิพไม่ต้องกินผู้คนฤบริโภคนาหารอย่างใดด้วย ท้าวรำไพเพนพระยาจรเข้อยู่ในถ้ำนั้นรักษาศีลสักก็เป็นสุขมาช้านาน ท้าวรำไพมีบุตรชื่อ**ท้าวโคจร** แต่อยู่มาท้าวโคจรไปมีเหตุเกิดวิวาทกับจรเข้ร้ายชื่อ**ท้าวแสนตาแลพระยาพันวัง** เลยกัดกันตายทั้ง ๓ ตัว จึงเหลือแต่บุตรของท้าวโคจรชื่อว่าพระยาชาละวัน

อีกทั้งยังพบว่ามีแฟนฟิคที่ใช้ชื่อตัวละครตามวรรณคดีไทย แต่มีการหลกาคำเรียกแตกต่างไปจากที่คุ้นเคย ตัวอย่างเช่น แฟนฟิคเรื่อง รามเกียรติ์ ศักดิ์มั่งกรกัณฐ์ ที่มีการใช้ชื่อตัวละครพระลักษมณ์ด้วยอีกชื่อหนึ่งว่า ‘ลักษณมณัณ’

“พระปิตุลาจะอย่างไรก็บอชวลักษณ์หรือจึงได้หอบพามาเช่นนี้”

กุมภกรรณยกขาถึงกับหน้าสลด แท้จริงแล้วเขาหมายเพียงจะขู่เชิญทัพพระลักษณ์ให้แตกพ่ายเพื่อที่จะได้ถอยทัพหนีไปเข้ากับพระรามเสียก่อน จะได้ไม่ต้องเอาเลือดลิงโยธามาเช่นสังเวทมามากมายนัก เขาไม่ต้องการละเลงเลือดกับสุครีพเป็นแน่ แต่องลักษณ์เลือดร้อนกลับจะแผลงศรทำลายทัพยักษ์

(รามเกียรติ์ มิติรักแดนกุมภันท์, องค์กรที่ 1 บรรพมยุทธา)

บทบรรยายข้างต้นเป็นความตอนหนึ่งจากแฟนฟิกเรื่อง รามเกียรติ์ ศีกมังกกรกัณฐ์ ปรากฏชื่อที่ใช้เรียกตัวละครพระลักษณ์ทั้งพระลักษณ์และลักษณ์ โดยชื่อ ‘ลักษณ์’ เป็นชื่อตามแบบสันสกฤตคือ Lakshmana และปรากฏชื่ออยู่ในประชุมคำพากย์รามเกียรติ์ พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ตอนพระรามข้ามลงกา (กรมศิลปากร, 2546, น.77) ความว่า

งามองค์พระลักษณ์	ผู้มหันต์มโหดม
ศักดิ์เลิศประเสริฐสม	วรเกียรติพระจักริน

ชื่อตัวละครในแฟนฟิกเรื่อง จ้าวธรา และรามเกียรติ์ ศีกมังกกรกัณฐ์ แสดงให้เห็นว่าวรรณคดีต้นทางในการดัดแปลงเป็นแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออินั้นมีที่มาหลากหลาย แม้จะเป็นตัวบทต้นทางชื่อเรื่องเดียวกัน แต่ก็มีอยู่หลายสำนวนให้ผู้แต่งแฟนฟิกได้หยิบฉวยส่วนใดส่วนหนึ่งจากตัวบทเหล่านั้นมาสร้างงานของตนเอง

3.5.2.2 การตั้งชื่อตัวละครใหม่โดยมีความเชื่อมโยงกับชื่อตัวละครในวรรณคดี

ต้นแบบ

การตั้งชื่อตัวละครใหม่โดยมีความเชื่อมโยงกับชื่อตัวละครในวรรณคดีต้นแบบ มีหลายลักษณะด้วยกัน ได้แก่ การตั้งชื่อตัวละครจากส่วนหนึ่งของชื่อตัวละครเดิม การตั้งชื่อใหม่โดยปรากฏเค้าชื่อตัวละครเดิม และการตั้งชื่อใหม่โดยล้อกับชื่อเดิมของตัวละคร

การตั้งชื่อตัวละครจากส่วนใดส่วนหนึ่งของชื่อเดิมในวรรณคดีไทย คือ การตั้งชื่อตัวละครในแฟนฟิกโดยตัดส่วนใดส่วนหนึ่งของชื่อจากวรรณคดีออก แต่ยังมีคำสำคัญในชื่อบ่งชี้ถึงความเกี่ยวข้องกับชื่อเดิมในวรรณคดีไทย และเพื่อเป็นการบอกให้ผู้อ่านทราบว่าแฟนฟิกเรื่องนี้ๆ ดัดแปลงมาจากวรรณคดีเรื่องใด ใช้ในกรณีที่ผู้แต่งตั้งชื่อแฟนฟิกใหม่โดยไม่ปรากฏเค้าของวรรณคดีต้นทาง พบมากในแฟนฟิกที่ดำเนินเรื่องราวแนวข้ามภพชาติหรือกลับชาติมาเกิด เพื่อแสดงให้เห็นความเกี่ยวพันของตัวละครตัวนั้นๆ ทั้งในโลกวรรณคดีและโลกปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น แฟนฟิกเรื่อง อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด

แฟนฟิกเรื่องนี้มีตัวละครนายเอกของเรื่องคือ ‘มณี’ ซึ่งตัดทอนมาจากชื่อ ‘พระอภัยมณี’ โดยมณีเป็นเด็กหนุ่มวัยมหาวิทยาลัยที่ในอดีตชาติเขาเคยเกิดเป็น ‘พระอภัยมณี’ เมื่อกลับชาติมาเกิดใหม่ในยุคปัจจุบัน จึงมีชื่อที่แสดงถึงปมหลังของตัวเองอยู่ ทำให้ผู้อ่านพอจะคาดเดาได้ถึงที่มาของตัวละครตัวนี้ และขณะเดียวกัน ตัวละครเองก็สามารถค้นหาที่มาและสาเหตุของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตน ดังที่มณีสงสัยจากชื่อของตนเองในปัจจุบันว่าในอดีตชาติเขาอาจเป็นพระอภัยมณี และคนที่จ้องจะทำร้ายเขาในปัจจุบันก็คือภรรยาของเขาในอดีตชาติที่กลับชาติมาเกิดใหม่เช่นเดียวกัน นอกจากนี้การตัดคำว่า ‘พระอภัย’ ออกไป เหลือเพียงแต่คำว่า ‘มณี’ ยังเป็นการสร้างความกลมกลืนกับยุคสมัยในการดำเนินเรื่อง และลดทอนความเป็นชายของตัวละครให้สอดคล้องกับบทบาทนายเอกในแฟนฟิกมากขึ้น

แฟนฟิกอีกเรื่องหนึ่งที่มีการตั้งชื่อตัวละครจากส่วนใดส่วนหนึ่งของชื่อจากวรรณคดี คือ ตัวละคร ‘มาลา’ ในแฟนฟิกเรื่อง จ้าวธรา ซึ่งดัดแปลงมาจากวรรณคดีเรื่อง ไกรทอง ‘มาลา’ เป็นจระเข้หนุ่มน้อยที่เติบโตมาบนโลกมนุษย์และใช้ชีวิตเฉกเช่นมนุษย์ทั่วไป โดยตัดทอนชื่อตัวละครมาจากชื่อเต็มชื่อเดิมคือ ‘วิมาลา’ นางจระเข้หนึ่งในชายาของชาละวันในวรรณคดีเรื่องไกรทอง เพื่อลดทอนความเป็นหญิงให้กับชื่อที่ใช้สำหรับมาลาซึ่งเป็นเด็กหนุ่ม

นอกจากนี้ยังมีแฟนฟิกเรื่อง ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดชะศิริย์ ที่เป็นการดัดแปลงข้ามเรื่องวรรณคดีระหว่าง เสภาขุนช้างขุนแผน และ บทละครนอกและนิทานพื้นบ้านเรื่องแก้วหน้าม้า ตัวละครพระเอกในแฟนฟิกเรื่องนี้ชื่อ ‘ขุน’ ตัดทอนมาจากชื่อ ‘ขุนแผน’ ในวรรณคดี ขุนมีลักษณะนิสัยเจ้าชู้ รักสนุก และเจ้าคารม เช่นเดียวกับภาพจำของขุนแผนที่มีในการรับรู้รับทราบของผู้อ่านอยู่ก่อนแล้ว ส่วนตัวละครนายเอกในแฟนฟิกเรื่องนี้ชื่อ ‘แก้ว’ เป็นที่เข้าใจกันว่าตัดทอนมาจากชื่อ ‘แก้วหน้าม้า’ ตัวละครแก้วเคยมีหน้าตาอัปลักษณ์ ผู้คนรังเกียจ หลังจากแก้วเข้ารับการรักษาแก้ไขจุดบกพร่องบนใบหน้าจนงดงามแล้ว แก้วก็ยังคงแต่งหน้าให้มีสิ่วฝ้ายและใส่ฟันปลอมเพื่อให้คนอื่นเข้าใจว่าตนเองยังอัปลักษณ์อยู่ แม้ว่าแฟนฟิกเรื่องนี้จะไม่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับตอนหนึ่งในวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผนและแก้วหน้าม้าเลยก็ตาม แต่ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงบุคลิกลักษณะของตัวละครในแฟนฟิกจากประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับตัวละครในวรรณคดีได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

ส่วนการตั้งชื่อตัวละครขึ้นใหม่ที่ปรากฏคำของวรรณคดีไทย คือ การตั้งชื่อตัวละครในแฟนฟิกโดยตัดส่วนใดส่วนหนึ่งของชื่อเดิมออก และผสมกับคำใหม่ แต่ยังมีคำสำคัญในชื่อบ่งชี้ถึงความเกี่ยวข้องกับชื่อจากวรรณคดีไทย ตัวอย่างเช่น แฟนฟิกเรื่อง ไกรทอง คริสเทา

แฟนฟิกเรื่องนี้นำคำจากชื่อตัวละครในไกรทองมาผสมกับชื่อศิลปินเกาหลีที่ผู้แต่งนำมากำกับบุคลิกลักษณะของตัวละครนั้นๆ เพื่อประกอบการเงินตนาการของผู้อ่าน ทำ

ให้ผู้อ่านที่มีประสบการณ์ส่วนตนเกี่ยวกับศิลปินเกาหลีอยู่แล้ว จินตนาการภาพของตัวละครเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผู้แต่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อ่านที่เป็นแฟนคลับของศิลปินเกาหลีคนนั้นๆ ตัวละครพระเอก-นายเอกในแฟนฟิกเรื่อง *ไกรทอง คริสเทา* เป็นการตัดแปลงความสัมพันธ์ระหว่าง *ไกรทอง* และ *ชาละวัน* โดยเปลี่ยนจากศัตรูในวรรณคดีมาเป็นคู่รักในแฟนฟิก และมีการเปลี่ยนชื่อตัวละครพระเอกเป็น *คริสทอง* มาจาก *คริส* ชื่อของศิลปินเกาหลีดีตสมาชิกวง EXO ผสมกับคำว่า *ทอง* ตัดทอนมาจาก *ไกรทอง* และตัวละครนายเอก ชื่อว่า *เทาทเวัน* มาจาก *เทา* ชื่อของศิลปินเกาหลีดีตสมาชิกวง EXO ผสมกับคำว่า *วัน* ตัดทอนมาจาก *ชาละวัน* และเชื่อมทั้งสองคำด้วยคำว่า *เท* เพื่อให้ออกเสียง 3 พยางค์ใกล้เคียงกับ *ชา-ละ-วัน*

แฟนฟิกอีกเรื่องหนึ่งที่มีการตั้งชื่อตัวละครในแฟนฟิกโดยตัดส่วนใดส่วนหนึ่งของชื่อจากวรรณคดีออก และผสมกับคำใหม่ เช่น เรื่อง *จ้าวธรา* ตัวละครพระเอกในแฟนฟิกเรื่องนี้มีชื่อว่า *ทิวัน* มาจากคำว่า *ทิ* กับ *วัน* ซึ่งตัดทอนจาก *ชาละวัน* ส่วนตัวละครนายเอกชื่อว่า *เกรียงไกร* โดยคำว่า *ไกร* พ้องกับชื่อ *ไกรทอง*

การตั้งชื่อตัวละครที่เชื่อมโยงกับชื่อตัวละครเดิมอีกลักษณะหนึ่งคือการตั้งชื่อตัวละครล้อกับชื่อเดิมของตัวละครในวรรณคดีไทย คือ ผู้แต่งแฟนฟิกจะใช้ชื่อตัวละครตามวรรณคดีเมื่อเล่าถึงเหตุการณ์ในโลกวรรณคดี และกำหนดให้ตัวละครในแฟนฟิกปรับเปลี่ยนชื่อเพื่อปิดบังอำพรางตัวตนที่แท้จริงของตัวเองและสร้างความกลมกลืนกับตัวละครอื่นในเรื่องเมื่อเล่าถึงเหตุการณ์ในช่วงเวลาปัจจุบัน เห็นได้จากตัวละครฝ่ายลงกาและฝ่ายพลับพลาในแฟนฟิกเรื่อง *หัวใจทศกัณฐ์* ที่มีชีวิตยืนยาวจากช่วงเวลาในโลกวรรณคดีจนถึงช่วงเวลาในโลกปัจจุบันเพื่อตามหานางสีดาที่กลับชาติมาเกิดใหม่ เช่น ตัวละคร ‘ทศกัณฐ์’ เปลี่ยนชื่อเป็น ‘อสุเรนทร์’ แปลว่า พญายักษ์ ส่วนตัวละคร ‘พระราม’ เปลี่ยนชื่อเป็น ‘รามเรนทร์’ แปลว่า พระรามผู้ยิ่งใหญ่ ขณะที่ตัวละคร ‘พระลักษมณ์’ เปลี่ยนชื่อเป็น ‘สุภลักษมณ์’ แปลว่า ลักษณะดี ส่วนตัวละคร ‘หนุมาน’ เปลี่ยนชื่อเป็น ‘กบินทร์’ แปลว่า พญาลิง เป็นต้น

3.5.2.3 การตั้งชื่อที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวละครในวรรณคดีต้นแบบ

การตั้งชื่อตัวละครใหม่ที่ไม่ปรากฏเค้าของวรรณคดีต้นแบบ คือ การตั้งชื่อแฟนฟิกขึ้นใหม่โดยไม่ปรากฏส่วนใดส่วนหนึ่งของชื่อตัวละครจากวรรณคดีไทยต้นแบบ เช่น เจ้าบุญ อสิต ไตรภพ สุวรรณมาณพ เป็นต้น

ไตรภพ เป็นชื่อตัวละครนายเอกจากเรื่อง *รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มภันท์* ผู้แต่งตั้งชื่อเชื่อมโยงกับปูมหลังของตัวละครตัวนี้ว่า เป็นผู้ที่มาจากสามโลก พ่อของไตรภพคือมหาเทพธรรฐ แม่ของไตรภพคือนางอัปสรตกสวรรค์ที่มีเชื้อสายของมนุษย์และอสูร ทำให้ไตรภพมีเชื้อสายของมนุษย์ อสูร และเทพ ชื่อไตรภพยังแสดงสาเหตุที่ทำให้เขาสามารถข้ามภพชาติมายังช่วงเวลาอดีตใน

โลกวรรณคดีเพื่อทำหน้าที่ยุติความขัดแย้งระหว่างพระรามกับทศกัณฐ์ เนื่องจากมีคำทำนายในแผนพิภพเรื่องนี้ว่า ผู้ที่มาจากสามโลกจะเป็นผู้มาหยุดยั้งมหาสงคราม

3.5.3 การใช้ภาพประกอบเรื่อง

กลวิธีการนำเสนอแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิมิมีลักษณะประการหนึ่งที่โดดเด่นคือการใช้ภาพประกอบเรื่อง การใช้ภาพประกอบนี้เป็นลักษณะที่พบบ่อยในการนำเสนอแผนพิภพและนิยายวายบนโลกออนไลน์ ในการแต่งแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิมิจึงปรากฏการนำภาพมาใช้ประกอบการนำเสนอเรื่องด้วย

การใช้ภาพประกอบเรื่องในแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิมิมีการใช้ภาพประกอบ 2 ลักษณะคือ แพนอาร์ตและภาพบุคคลจริง ภาพประกอบเหล่านี้มีส่วนสำคัญในการสร้างจินตนาการแก่ผู้อ่านถึงบทบาททางเพศของตัวละครแต่ละตัว

แพนอาร์ต หมายถึงภาพเขียนหรืองานศิลปะที่สร้างขึ้นโดยมีแรงบันดาลใจจากงานศิลปะต้นแบบที่มีมาก่อน เช่น วรรณคดี วรรณกรรม การ์ตูน ภาพยนตร์ หรือบุคคลจริง แพนอาร์ตเป็นผลงานของแฟนที่ชื่นชอบงานศิลปะนั้นๆ หรือบุคคลนั้นๆ เช่นเดียวกับแฟนฟิก การสร้างแพนอาร์ต ผู้สร้างอาจสร้างผลงานเดี่ยวๆ หรืออาจใช้เป็นผลงานที่ประกอบกับงานวรรณกรรมอื่น เช่น นิยายวาย นิยายแซท รวมถึงแฟนฟิก

ในแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิมิ พบว่ามีการนำแพนอาร์ตมาใช้ประกอบเรื่อง โดยผู้แต่งแผนฟิกเป็นผู้วาดเอง หรือนำแพนอาร์ตจากเรื่องอื่นมาใช้ แสดงให้เห็นลักษณะทางกายภาพของตัวละครจากภาพ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ตัวละครใดมีบทบาททางเพศอย่างไร แม้คู่ความสัมพันธ์นั้นจะเป็นตัวละครชายทั้งคู่ แต่ตัวละครชายที่สวมบทบาทฝ่ายรับจะมีสีหน้าแววตาที่ละมุนกว่าตัวละครฝ่ายรุก ขณะที่ตัวละครชายที่สวมบทบาทฝ่ายรุกจะมีบุคลิกลักษณะแข็งแกร่ง แกร่งขรุขระ

ตัวอย่างภาพที่ยกมานี้เป็นแฟนอาร์ตที่ผู้แต่งวาดขึ้นเองจากเรื่องรามเกียรติ์ ศีกมังก์ณัฐ

ภาพที่ 3.1 แฟนอาร์ตเรื่อง รามเกียรติ์ ศีกมังก์ณัฐ จาก www.tunwalai.com

ภาพข้างต้นเป็นการใช้ภาพแฟนอาร์ตที่ผู้แต่งแฟนฟิกวาดขึ้นเพื่อประกอบเหตุการณ์ในเรื่อง โดยตัวการ์ตูนด้านซ้ายคือเกสรธมาลา นายเอกของเรื่องและ ตัวละครด้านขวาคือ มังกรกัณฐ์ พระเอกของเรื่อง ในภาพยังมีส่วนประกอบอื่นได้แก่การ์ตูนเล็กๆ มุมล่างด้านซ้าย พร้อมข้อความ “แพ้นะไม่เป็นไรขอให้รอดกลับมานะคะ” เป็นตัวแทนของผู้แต่งแฟนฟิกที่รู้สึกร่วมกับตัวละครและเหตุการณ์ในเรื่องที่ตนเองเป็นผู้กำหนด

นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาพแฟนอาร์ตผู้แต่งแฟนฟิกวรรณคดีไทยนำมาจากวรรณกรรมประเภทอื่นมาประกอบด้วย เห็นได้จากแฟนฟิกเรื่อง ดวงใจชาละวัน ที่นำภาพแฟนอาร์ตตัวละครจากการ์ตูนสัญชาติญี่ปุ่นเรื่องวันพีซ (One Piece) มาแทนตัวละครชาละวัน

ภาพที่ 3.2 ตัวละครชาละวัน เรื่องดวงใจชาละวัน จาก www.tunwalai.com

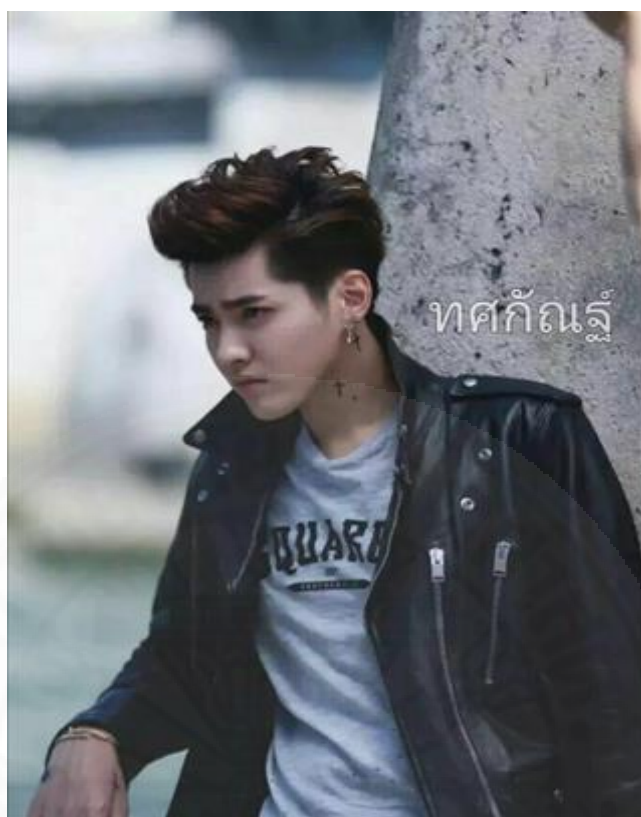
ภาพข้างต้นเป็นภาพแฟนอาร์ตของตัวละคร ‘เซอร์ คร็อกโคไดล์’ (Sir Crocodile) โดยคำว่า ‘Crocodile’ ในชื่อตัวละครพ้องกับคำว่า ‘crocodile’ ในภาษาอังกฤษที่แปลว่า จระเข้ ผู้แต่งแฟนฟิกจึงนำมาใช้แทนลักษณะของตัวละครชาละวันขณะแปลงกายเป็นมนุษย์ในแฟนฟิกเรื่องดวงใจชาละวัน ซึ่งสอดคล้องเผ่าพันธุ์ของชาละวันที่เป็นจระเข้

สำหรับการใช้ภาพบุคคลจริงเป็นการนำภาพของนายแบบหรือศิลปินชายที่มีบุคลิกลักษณะสอดคล้องกับตัวละครในแฟนฟิกมาใช้เพื่อประกอบจินตนาการสำหรับผู้อ่าน

ภาพที่ 3.3 ตัวละครธาราสมุทร เรื่อง อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด จาก www.tunwalai.com

ภาพข้างต้นเป็นภาพนายแบบฝรั่งที่ถูกโพสต์ลงเพจเฟซบุ๊ก ‘อนาคตหนูจะเป็น ‘เมียฝรั่ง’ นะแม่’ และผู้แตงนำมาใช้แทนตัวละคร ธาราสมุทร ยักษ์หนุ่มผู้เป็นพระเอกแฟนฟิกเรื่อง อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิดที่ผู้แตงให้รายละเอียดตัวละครตัวนี้ไว้ว่า “สูง 185 หนัก 75 สถานะเป็น ยักษ์ อายุ 180 ปี ผิวสีแทน ตาสีเขียวมรกตเวลาแปลงกาย นิสัยสุภาพบุรุษ ขรึมนิดๆ เจ้าเล่ห์ หน่อยๆ” ซึ่งความสูงใหญ่อันเป็นลักษณะทางกายภาพของคนตะวันตกสอดคล้องกับตัวละครตัวนี้ มากกว่าคนตะวันออก

ภาพที่ 3.4 ตัวละครทศกัณฐ์ เรื่อง พระลักษณ จาก www.tunwalai.com

ภาพข้างต้นเป็นภาพศิลปินเกาหลีใต้ที่ผู้แตงนำมาใช้แทนตัวละคร ‘ทศกัณฐ์’ นักศึกษาหนุ่มผู้เป็นพระเอกแฟนฟิกเรื่องพระลักษณ

การใช้ภาพประกอบเรื่องเป็นลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของวรรณกรรมประเภทแฟนฟิกและนิยายวาย การใช้ภาพประกอบในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิจึงแสดงให้เห็นถึงการรับเอาขนบความเป็นแฟนฟิกและนิยายวายมาใช้ในการสร้างสรรค์วรรณกรรมประเภทนี้

การศึกษากลวิธีการสร้างสรรค์แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิทำให้เห็นถึงกลวิธีการแต่งที่มีการผสมผสานลักษณะของวรรณคดีไทยอันเป็นวรรณกรรมต้นแบบ เข้ากับลักษณะของแฟนฟิกและนิยายอันเป็นประเภทของตัวบทที่สร้างใหม่ ทำให้เกิดผลงานที่มีลักษณะเด่นแปลกไปจากวรรณกรรมประเภทแฟนฟิกอื่นๆ และเป็นการทำให้วรรณคดีไทยปรับไปสู่วรรณกรรมประชานิยม

บทที่ 4

แผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออีในฐานะวัฒนธรรมประชานิยม

ในบทนี้เป็นการวิเคราะห์แผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออีในฐานะวัฒนธรรมประชานิยม โดยจะกล่าวถึงความหมายและลักษณะวัฒนธรรมประชานิยม ความเป็นวัฒนธรรมประชานิยมของแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออี และบทบาทของแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออีในฐานะวรรณกรรมประชานิยม

4.1 ความหมายและลักษณะของวัฒนธรรมประชานิยม

ปัจจุบันมีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับ popular culture หรือ วัฒนธรรมประชานิยมในประเทศไทย แต่ยังไม่มีการบัญญัติคำและความหมายของ popular culture อย่างเป็นทางการในภาษาไทย คำเรียกที่ปรากฏในงานวิจัยต่างๆ จึงมีการเรียกและนิยามความหมายแตกต่างกัน อาทิ วัฒนธรรมประชานิยม วัฒนธรรมสมัยนิยม วัฒนธรรมกระแสนิยม และวัฒนธรรมมวลชน รวมถึงการทับศัพท์และ/หรือประสมกับคำไทย เช่น ป๊อปคัลเจอร์ วัฒนธรรมป๊อป และกระแสป๊อป เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าคำดังกล่าวประกอบขึ้นจากคำศัพท์ 2 คำด้วยกัน คือ วัฒนธรรม (culture) และ ประชานิยม (popular) รวมถึงคำเรียกอื่นๆ ที่ใช้ในการสื่อความหมายเดียวกัน เช่น ป๊อป สมัยนิยม และกระแสนิยม เป็นต้น ดังนั้นการทำความเข้าใจวัฒนธรรมประชานิยม จึงควรเริ่มจากการอธิบายเบื้องต้นเกี่ยวกับคำศัพท์ที่มาประกอบกันเสียก่อน

4.1.1 “วัฒนธรรม”: ความหมายที่กำกวมและคลุมเครือ

“วัฒนธรรม” ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานฉบับพ.ศ. 2554 (2556, น.1103) หมายถึง สิ่งที่ทำให้ความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมในการแต่งกาย วิธีชีวิตของหมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมพื้นบ้าน วัฒนธรรมชาวเขา เช่นเดียวกับกับบทวิทยุรายการ “รู้ รัก ภาษาไทย” ซึ่งออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2555 ได้นำเสนอความหมายของวัฒนธรรมว่า หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงามของสังคม ความเจริญนั้นแสดงออกได้ด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติและศีลธรรมอันดีของประชาชน อีกทั้งวัฒนธรรมของชาติ เป็นสิ่งที่ทำให้ชาติดำรงอยู่ได้ ถ้าชาติไม่มีวัฒนธรรม หรือคนในชาติไม่รักษาวัฒนธรรมของตนจะถูกกลืนชาติได้ง่ายๆ

คำว่า “วัฒนธรรม” ที่ปรากฏใช้เป็นเวลานานในประเทศไทย มาจากคำว่า “culture” ในภาษาอังกฤษ ซึ่ง เรย์มอนด์ วิลเลียมส์ (Raymond Williams, 1976, p.76-78) ได้กล่าวถึงคำนี้ใน *Keywords: A Vocabulary of Culture and Society* ว่า ‘culture’ เป็นหนึ่งในสองหรือสามคำในภาษาอังกฤษที่มีความคลุมเครือ เนื่องจากมีบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสลับซับซ้อนทางประวัติศาสตร์ โดยอธิบายว่า ‘culture’ มีที่มาจากภาษาลาตินคือ ‘cultura’ ซึ่งมาจากคำว่า ‘colere’ มีขอบเขตความหมายกว้างขวางตั้งแต่ที่อยู่อาศัย การเพาะปลูก การปกป้องคุ้มครอง ตลอดจนการยกย่องสรรเสริญ ต่อมา ‘colere’ ได้แตกคำและความหมายออกเป็นอีกหลายคำ เช่นคำว่า ‘inhabit’ หรือที่อยู่อาศัย พัฒนาจาก ‘colonus’ หรือ ‘colony’ ในภาษาลาติน ส่วน ‘Honour with worship’ ที่แปลว่าการยกย่องสรรเสริญ พัฒนาจาก ‘cultus’ หรือ ‘cult’ ในภาษาลาติน และ ‘cultura’ กลายเป็นความหมายหลักของ ‘cultivate’ หรือการเพาะปลูก

เรย์มอนด์ วิลเลียมส์ (Raymond Williams) เสนอว่า วัฒนธรรมนั้นคือผลรวมทั้งหมดของการจัดระเบียบความสัมพันธ์ในส่วนการผลิต โครงสร้างของครอบครัว โครงสร้างของสถาบันต่างๆ ซึ่งสะท้อนหรือควบคุมบังการความสัมพันธ์ทางสังคม และรูปลักษณะต่างๆ ทางวัฒนธรรม ซึ่งสมาชิกในสังคมหนึ่งๆ ยึดโยง สื่อสาร และปฏิบัติออกมา (วสันต์ ปัญญาแก้ว, 2560, น. 11) นอกจากนี้ เรย์มอนด์ วิลเลียมส์ (1983 cited in John Storey, 2006, p.1-2) ยังได้นิยามความหมายกว้างๆ ของวัฒนธรรมไว้ 3 ประการ คือ

1. วัฒนธรรมคือกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญา มีความเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก จิตวิญญาณ และสุนทรียศาสตร์
2. วัฒนธรรมคือวิถีชีวิตเฉพาะของประชาชน วิถีชีวิตเฉพาะช่วงเวลา และวิถีชีวิตของกลุ่มชน
3. วัฒนธรรมคือผลงานและกิจกรรมทางปัญญา โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับทางด้านศิลปะ

ในหนังสือวัฒนธรรมศึกษาเบื้องต้น วสันต์ ปัญญาแก้ว (2560, น.11-13) ได้รวบรวมการให้คำนิยามวัฒนธรรมของนักวิชาการสาขาต่างๆ ไว้ ดังนี้

เซอร์ เอ็ดเวิร์ด. บี. ทีย์เลอร์ (Sir Edward. B. Tylor) ได้นิยามความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่า คือผลรวมของความหลากหลายซับซ้อน ที่กินความตั้งแต่ความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ กฎหมาย จารีต ตลอดจนลักษณะนิสัยและศักยภาพความสามารถที่มนุษย์ได้มาในฐานะที่เป็นสมาชิกส่วนหนึ่งในสังคมหรืออารยธรรมนั้นๆ ส่วนมาร์กาเรต มีด (Margaret Mead) เสนอว่า วัฒนธรรมคือพฤติกรรมปฏิบัติที่สมาชิกของสังคมหนึ่งๆ ได้มาผ่านการเรียนรู้ และคลิฟฟอร์ด เกียซ (Clifford Geertz) เสนอว่า วัฒนธรรมคือเครือข่ายของความหมายที่มนุษย์ถักทอขึ้น และสัมพันธ์ไปกับวิถีการ

ดำเนินชีวิตของพวกเขาอย่างแนบแน่น (คล้ายๆ กับใยแมงมุม) เสมือนเป็น “เรื่องเล่า” เกี่ยวกับชีวิตของผู้คนที่ต่างร่วมกันสร้างสรรค์และเล่าสู่กันฟัง

สำหรับในสังคมไทยคำว่า “วัฒนธรรม” มาจากรากศัพท์ภาษาบาลีและสันสกฤต คำว่า วัฒน (วัฒน) หมายถึง ความเจริญงอกงาม ส่วน ธรรม (ธรรม) หมายถึง ความดี ความงาม กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ เมื่อรวมกันเป็นวัฒนธรรม มีความหมายหมายถึง ความดี ความงาม ที่เจริญเติบโต (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม, 2559, น.12)

วัฒนธรรมได้รับความสำคัญอย่างเป็นทางการเมื่อพ.ศ. 2481 มีการตั้งกองวัฒนธรรมขึ้นสังกัดกรมศิลปากร ต่อมารัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2483 กำหนดความหมายของ “วัฒนธรรม” ว่าหมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบอันดีงาม ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน มีการกำหนดให้ประชาชนชาวไทยมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามวัฒนธรรมแห่งชาติ ต้องผดุงส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของชาติ รักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมตามประเพณีที่ดีและช่วยปรับปรุงบำรุงให้ดีขึ้นตามสมัย อีกทั้งพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2485 ยังมีสาระสำคัญกำหนดวัฒนธรรมที่ประชาชนชาวไทยต้องปฏิบัติให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยต่าง ๆ ได้แก่ การแต่งกาย จรรยาบรรณและมารยาทการปฏิบัติตนและปฏิบัติต่อบ้านเมือง สมรรถภาพและมารยาทเกี่ยวกับวิธีดำเนินการงานอาชีพและความนิยมไทย (กระทรวงวัฒนธรรม, 2552, น.3)

สำหรับความหมาย “วัฒนธรรม” ตามแนวทางในการรักษาส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมพ.ศ. 2529 กล่าวว่า “วัฒนธรรม” คือ วิถีชีวิต เป็นวิถีการดำเนินชีวิตของสังคม เป็นแบบแผนการประพฤติปฏิบัติและการแสดงออกซึ่งความรู้สึก นึกคิดในสถานการณ์ต่างๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกัน สามารถแก้ไขและซาบซึ้งร่วมกัน ดังนั้น วัฒนธรรมไทยคือ วิถีชีวิตที่คนไทยได้สั่งสมเลือกสรร ปรับปรุง แก้ไข จนถือว่าเป็นสิ่งดีงามเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและได้ใช้เป็นเครื่องมือหรือเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม นอกจากนี้ยังกล่าวกันอีกว่า “วัฒนธรรม” คือ มรดกแห่งสังคม ซึ่งสังคมปรับปรุงและรักษาไว้ให้เจริญงอกงาม วัฒนธรรมเกิดจากการประพฤติปฏิบัติร่วมกัน เป็นแนวเดียวกันอย่างต่อเนื่องของสมาชิกในสังคม สืบทอดเป็นมรดกทางสังคมต่อกันมาจากอดีต หรืออาจเป็นสิ่งประดิษฐ์คิดค้นสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ หรืออาจจะรับเอาสิ่งที่เผยแพร่มาจากสังคมอื่นๆ ทั้งหมดนี้หากสมาชิกยอมรับและยึดถือเป็นแบบแผนประพฤติปฏิบัติร่วมกัน ก็ย่อมถือว่าเป็นวัฒนธรรมของสังคมนั้น ส่วนในพ.ศ. 2535 ได้มีการให้ความหมาย “วัฒนธรรม” ตามแนวทางในการรักษาส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมว่า หมายถึง ความเจริญงอกงาม ซึ่งเป็นผลจากระบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับธรรมชาติ จำแนกออกเป็น 3 ด้านคือ จิตใจ สังคม และวัตถุ มีการสั่งสมและสืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง จากสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคม

หนึ่ง จนกลายเป็นแบบแผนที่สามารถ เรียนรู้และก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์และผลผลิต ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม อันควรค่าแก่การวิจัย อนุรักษ์ พัฒนา ถ่ายทอด เสริมสร้างเอตทัคคะ และแลกเปลี่ยน เพื่อสร้างคุณภาพแห่งความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ สังคม และธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยให้มนุษย์สามารถ ดำรงชีวิตอย่างมีสุข สันติสุข และอิสรภาพ อันเป็นพื้นฐานแห่งอารยธรรมของมนุษยชาติ (กลุ่ม ประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม, 2551)

ขณะเดียวกันพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติพ.ศ. 2553 ได้ให้ความหมาย ของ “วัฒนธรรม” ว่า วิธีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และ ภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์สั่งสมปลูกฝัง สืบทอดเรียนรู้ปรับปรุงและ เปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและวัตถุอย่างสันติสุขและยั่งยืน (กรมส่งเสริม วัฒนธรรม, 2559, น.12) วัฒนธรรมจึงหมายถึงทุกสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม และยังหมายรวมถึงแบบแผนพฤติกรรมทั้งหมดของสังคมที่สืบทอดมานับตั้งแต่อดีตผ่านการเรียนรู้ คิดค้นดัดแปลงเพื่อสนองความต้องการและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่โดยมีวิวัฒนาการสืบทอดต่อกันมา อย่างมีแบบแผน เพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองและมั่นคงในสังคม วัฒนธรรมถือเป็นเครื่องหล่อหลอม สมาชิกของสังคมให้เกิดความผูกพัน สามัคคี และอบรมขัดเกลาให้มีทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมที่ สอดคล้องกัน นอกจากนี้วัฒนธรรมยังเป็นสิ่งที่มีได้หยุดนิ่งอยู่กับที่ หากแต่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ไปตามยุคสมัย

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าความหมายของ วัฒนธรรม ในสังคมไทยมีความกำกวม และคลุมเครือ แปรเปลี่ยนความหมายได้สองทาง ทางหนึ่งคือวิธีการดำเนินชีวิตของกลุ่มชนหรือสังคม โดยทั่วไป ไม่มีการกำหนดหรือประเมินคุณค่า แต่อีกทางหนึ่งมีความหมายแคบเฉพาะสิ่งเจริญงอกงาม ซึ่งเป็นความหมายที่รับรู้ทั่วไป ความหมายนี้ทำให้ วัฒนธรรม เป็นคำที่ใช้กับธรรมเนียมปฏิบัติหรือ แบบแผนการดำเนินชีวิตที่คนในสังคมนั้นก่อนเห็นว่าเป็นดีงาม เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ ยึดถือ และ ควรค่าแก่การสืบทอดต่อกันจากรุ่นสู่รุ่น สิ่งใดที่ผ่านการคัดสรรแล้วว่าถูกต้องดีงาม สิ่งนั้นเป็น วัฒนธรรม วัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่สังคมคาดหวังว่าทุกคนในพื้นที่สังคมนั้นจะต้องปฏิบัติตาม โดยมี เป้าหมายเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมาชิกที่รวมตัวกันใน สังคมนั้นๆ ดังที่ในประวัติของกระทรวงวัฒนธรรมซึ่งเป็นองค์กรที่บริหารจัดการเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยตรงได้กล่าวถึงวัฒนธรรมไว้ว่า “วัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นชาติ เป็นรากฐานของการ สร้างสรรค์ความสามัคคีและความมั่นคงของประเทศชาติ”

การเชื่อมโยงวัฒนธรรมเข้ากับเอกลักษณ์ของความเป็นชาติและผูกโยงกับความ ถูกต้องดีงามทำให้การนิยามความหมายของวัฒนธรรม หรือ culture ในประเทศไทยกลายเป็น กฎเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติและยึดถือ การตั้งคำถามหรือการกระทำใดก็ตามอันจะละเมิดความถูกต้องดี

งามจะกลายเป็นเรื่องผิดบาปหรือทำลายเอกลักษณ์ของชาติ วัฒนธรรมที่หมายถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของประชาชนกลับเลือนหายไป คำว่า “วัฒนธรรม” จึงปรากฏความหมายที่ขัดแย้งภายในตัวเอง วัฒนธรรมบางอย่างได้รับการยกย่องว่าเป็นสิ่งที่สูงส่ง ทรงคุณค่า สร้างสรรค์ขึ้นอย่างประณีต ปรากฏอยู่ในพิพิธภัณฑ์ งานแสดงศิลปะ หรือพื้นที่อื่นๆ ที่เก็บรวบรวมวัฒนธรรมซึ่งถูกให้ความหมายเชิงคุณค่าสูงส่ง ขณะที่วัฒนธรรมบางอย่างมีความเกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชน แต่กลับได้รับการตีตราว่าเป็นสิ่งด้อยคุณค่า สร้างขึ้นอย่างหยาบๆ เข้าถึงได้ง่าย สามารถพบเห็นทั่วไปในชีวิตประจำวัน เช่น รายการโทรทัศน์ ละคร ภาพยนตร์ การ์ตูน สินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น

การจัดลำดับชั้นสูงต่ำทางวัฒนธรรมนี้นำไปสู่การแบ่งวัฒนธรรมบางอย่างออกจากรวมวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่ง ทำให้วัฒนธรรมในความเข้าใจของคนทั่วไปมักหมายถึงสิ่งยอดเยี่ยม มีคุณค่าสูงส่ง และส่วนที่แตกต่างไปจากนี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่เรียกว่า ‘ประชานิยม’

4.1.2 “วัฒนธรรมประชานิยม”: วัฒนธรรมที่นิยมในหมู่ประชาชน

“วัฒนธรรมประชานิยม” ในภาษาอังกฤษใช้ว่า popular culture มาจากภาษาอังกฤษคำว่า popular ซึ่งมีความหมายดั้งเดิมว่า ‘prevalent among the general public’ หมายถึง เป็นที่แพร่หลายในหมู่ประชาชนทั่วไป และคำว่า culture หรือวัฒนธรรม วัฒนธรรมประชานิยมจึงหมายถึงวัฒนธรรมอันเป็นที่แพร่หลายในหมู่ประชาชนทั่วไป แสดงให้เห็นความเป็นคู่ตรงข้ามกับวัฒนธรรมชั้นสูงที่ถูกจำกัดสิทธิ์ในการเข้าถึงเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

สำหรับคำว่า ประชานิยม (popular) เรย์มอนด์ วิลเลียมส์ (Raymond Williams, 1983 cited in John Storey, 2006, p.4) เสนอลักษณะไว้ 4 ประการคือ

1. ประชานิยมเป็นสิ่งที่ผู้คนจำนวนมากชื่นชอบ (well liked by many people)
2. ประชานิยมเป็นงานระดับล่างที่ด้อยทั้งคุณภาพและคุณค่า (inferior kinds of work)
3. ประชานิยมเป็นงานที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความชอบและความต้องการของผู้คนจำนวนมาก (work deliberately setting out win favour with the people)
4. ประชานิยมเป็นวัฒนธรรมที่สร้างขึ้นโดยคนหมู่มากเพื่อปฏิบัติกันในหมู่พวกเขาเองอย่างแท้จริง (culture actually made by the people for themselves)

ส่วน จอห์น สตอเรย์ (John Storey, 2006, pp.4 - 10) ได้อธิบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ดังนี้

1. วัฒนธรรมประชานิยมคือ วัฒนธรรมอันเป็นที่ชื่นชอบอย่างกว้างขวางและถูกใจผู้คนจำนวนมาก
  2. วัฒนธรรมประชานิยมคือ วัฒนธรรมที่มีได้ถูกจัดให้เป็นวัฒนธรรมชั้นสูง กล่าวคือ เป็นตัวบทหรือปฏิบัติการที่ไม่ตรงตามคุณสมบัติพื้นฐานของวัฒนธรรมชั้นสูงซึ่งเกี่ยวข้องกับ การจำแนกชนชั้นของผู้คนในมิติทางเศรษฐกิจ
  3. วัฒนธรรมประชานิยมคือ วัฒนธรรมมวลชน (mass culture) หมายถึง วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ผลิตจำนวนมากเพื่อผู้บริโภคจำนวนมาก โดยที่ผู้บริโภคเหล่านั้นไม่ได้ มีพฤติกรรมการบริโภคแตกต่างกัน ความหมายลักษณะนี้มักเชื่อมโยงกับการครอบงำทางวัฒนธรรม จากประเทศอุตสาหกรรมอย่างเช่นสหรัฐอเมริกา
  4. วัฒนธรรมประชานิยมคือ วัฒนธรรมที่ถือกำเนิดมาจากประชาชน อาจกล่าว ได้ว่า เป็นวัฒนธรรมของประชาชนเพื่อประชาชน แต่นิยามนี้ไม่ได้หมายรวมถึงประชาชนต่างชนชั้น ต่างวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจ ทำให้คำว่า ประชาชน มีความหมายคลุมเครือ
  5. วัฒนธรรมประชานิยม เป็นพื้นที่การต่อสู้ระหว่างการขจัดขึ้นของกลุ่มคนที่เป็น รองกับการบังคับของกลุ่มผู้มีอำนาจเหนือกว่าในการครอบงำสังคม ซึ่งวัฒนธรรมประชานิยมในแง่ นี้มิใช่ทั้งเรื่องของวัฒนธรรมมวลชนและวัฒนธรรมที่ตรงข้ามกับมวลชน แต่เป็นพื้นที่ของการ แลกเปลี่ยนและต่อรองระหว่างการขจัดขึ้นและการร่วมมือ
  6. วัฒนธรรมประชานิยม เป็นผลพวงจากความคิดในยุคหลังสมัยใหม่ปราศจาก ความแตกต่างแบ่งแยก และได้สลายเส้นแบ่งระหว่างวัฒนธรรมชั้นสูงกับวัฒนธรรมประชานิยมออกไป
- สำหรับการนิยามความหมายของวัฒนธรรมประชานิยมในประเทศไทย มีการ แสดงทรรศนะเกี่ยวกับคำดังกล่าวไว้หลากหลาย อาทิ พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย (2549, น.188) อธิบายความหมายของวัฒนธรรมประชานิยมว่าหมายถึง วัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่ ซึ่งแพร่หลายมากกว่า และคนทั่วไปชื่นชอบ จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า วัฒนธรรมมวลชน (mass culture) มักเกี่ยวกับความบันเทิง การกีฬา โทรทัศน์ ภาพยนตร์และเพลงสมัยใหม่ ซึ่งต่างกับ วัฒนธรรมชั้นสูง (high culture) ของคนที่มีการศึกษาสูง เช่น ดนตรีคลาสสิก นวนิยายแบบลึกซึ้ง กวี นิพนธ์ ฯลฯ อีกทั้งขยายความเพิ่มเติมว่า ในทัศนะของนักประเพณีนิยม วัฒนธรรมประชานิยมเป็น วัฒนธรรมชั้นต่ำ แต่นักเสรีนิยมและกลุ่มหัวรุนแรงเห็นว่า วัฒนธรรมดังกล่าวสะท้อนรสนิยมที่แท้จริง ของคนส่วนใหญ่ นักสังคมวิทยาหันมาสนใจศึกษาวัฒนธรรมประชานิยมเนื่องจากเห็นว่าเป็นสิ่งที่ แสดงถึงความเป็นตัวตนของสังคมนั้นๆ ทั้งยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของความเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกันของชนชั้นทางสังคม และในขณะเดียวกันก็ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างชนชั้นด้วย

ด้านนฤพนธ์ ด้วงวิเศษ (2549, น.64) กล่าวว่า วัฒนธรรมประชาานิยมเป็นวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยมในสังคม วัฒนธรรมประชาานิยมถูกกล่าวถึงหรือมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของคนกลุ่มต่างๆ วัฒนธรรมเหล่านี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับเราทั้งเรื่องการกิน อยู่ หลับ นอน สังสรรค์ เดินทาง สื่อสาร และการทำมาหากินผ่านสินค้าชนิดต่างๆ โดยในปัจจุบันอาศัยสื่อเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงคนจำนวนมาก ขณะเดียวกันก็สร้างคุณค่าและความหมายให้กับชีวิตผ่านสินค้าเหล่านั้น

ส่วนพัฒนา กิติอาษา (2549, น.6 - 8) กล่าวว่า วัฒนธรรมประชาานิยมเป็นองค์รวมของวิถีชีวิต สิ่งของ หรือแบบแผนวิถีคิดที่แนบแน่นกับชีวิตประจำวันของคนในสังคม เป็นวัฒนธรรมที่ไม่อยู่ในกระบวนทัศน์วัฒนธรรมกระแสหลัก และตกอยู่ในสภาพที่ไม่ได้รับการยอมรับหรือถูกมองข้าม สามารถทำความเข้าใจได้โดยพิจารณากระแสดังกล่าวเป็นพื้นที่ของการต่อสู้ ต่อรอง และสร้างตัวตนของคนกลุ่มต่างๆ ในสังคม นอกจากนี้พัฒนายังขยายรายละเอียดลักษณะอื่นๆ ของวัฒนธรรมประชาานิยมเพิ่มเติม (น.53-56) ดังนี้

1. วัฒนธรรมประชาานิยมเป็นวัฒนธรรมแห่งความเป็นไปได้ (anything goes) เกิดขึ้น เปลี่ยนแปลง และเสื่อมสลายไปตามกระแสนิยมของคนในสังคมและกาลเวลา
2. วัฒนธรรมประชาานิยมเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เป็นเรื่องธรรมดาสามัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์
3. วัฒนธรรมประชาานิยมเป็นวัฒนธรรมแห่งความเยาะเย้ยซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องของคนหนุ่มสาวโดยเฉพาะวัยรุ่นและวัยทำงาน เนื่องจากมีกำลังผลิต กำลังซื้อ กำลังบริโภค และกำลังในการติดตามแสวงหา
4. วัฒนธรรมประชาานิยมเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางโลกย์ จึงยากที่จะหลีกเลี่ยงจากกำไรของธุรกิจการค้า เงินตรา อำนาจ และค่านิยมทางสังคมในรูปแบบต่างๆ
5. วัฒนธรรมประชาานิยมเป็นวัฒนธรรมพันธุ์ผสมซึ่งเกิดจากหลายแหล่งที่มา และจากการตัดแปลงหรือรวมเอาองค์ประกอบปลีกย่อยต่างๆ ทั้งในและนอกวัฒนธรรมขึ้นมา แล้วนำเสนอเพื่อสร้างกระแสการยอมรับและตอบสนองรูปแบบต่างๆ
6. วัฒนธรรมประชาานิยมเป็นวัฒนธรรมที่เกิดจากการรวมกันของการแยกส่วน และแตกตัวออกเป็นเสี่ยงๆ จึงไม่จำเป็นต้องเน้นการทำความเข้าใจภาพรวม เนื้อหาที่เป็นเอกภาพในพรมแดนหรือขอบเขตที่ชัดเจนอีกต่อไป
7. วัฒนธรรมประชาานิยมเป็นวัฒนธรรมแห่งการบริโภคหรือวัฒนธรรมตลาดซึ่งถูกผลิตเชิงธุรกิจอุตสาหกรรมในปริมาณมหาศาลและกระจายการผลิตออกไปสู่กลุ่มผู้บริโภคในวงกว้าง เพื่อที่จะสร้างกระแสในการบริโภคให้เกิดขึ้นในสังคม

8. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นผลผลิตของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร หรือวัฒนธรรมที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน

9. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นเรื่องของแฟชั่นและกระแสความนิยมที่เกิดขึ้นเร็วได้รับความนิยมเร็ว รวมทั้งจืดจางไปอย่างรวดเร็ว เพราะถูกแทนที่ด้วยกระแสอื่นที่ใหม่กว่า

10. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นเรื่องของการสร้าง ค้นหา ต่อยอด และผลิตซ้ำตัวตนหรือ อัตลักษณ์ ทำให้มีพลังและความหมายสำคัญในการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

อาจสรุปได้ว่า วัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมที่สร้างขึ้นโดยผู้คนสำหรับตัวพวกเขาเองที่มีความแตกต่างจากวัฒนธรรมกระแสหลัก ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมประชานิยมในสังคมไทยปัจจุบันที่ถูกผลิตโดยผู้คนในวัฒนธรรมเอง อาทิ ในวัฒนธรรมประชานิยมของวัยรุ่นก็มีการสร้างตัวบททางวัฒนธรรมขึ้นมาจำนวนมาก ทั้งเพลง การแต่งตัว รสนิยม หรือวรรณกรรม ตัวบททางวัฒนธรรมดังกล่าวต่างแสดงให้เห็นถึงงานที่ตอบสนองต่อผู้คนในสังคมเฉพาะกลุ่ม ซึ่งยังมีกลุ่มวัฒนธรรมย่อยอีกหลายกลุ่มที่ดำรงอยู่ภายใน รวมตัวเกาะเกี่ยวกันในรูปของวัฒนธรรมประชานิยม (อนุชา พิมพ์ศักดิ์, 2558, น.167)

การศึกษาวัฒนธรรมประชานิยมมีขอบเขตของการศึกษาที่มีได้จำกัดอยู่เฉพาะวรรณกรรม ดนตรี การละคร หรือภาพยนตร์เท่านั้น แต่ยังปรากฏการศึกษาวัฒนธรรมประชานิยมรูปแบบอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานทางวัฒนธรรม การต่อสู้ ต่อยอดทางวัฒนธรรมด้วยเช่นกัน เห็นได้จากการศึกษาเรื่อง “การสร้างสรรคศิลป์ด้วยแรงบันดาลใจจากวัฒนธรรมการผลิตลวดลายบนรถบัสทัศนาศร” ของ พิสิฐ ตั้งพรประเสริฐ (2558) ที่เสนอว่าแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมการผลิตลวดลายบนรถบัสทัศนาศรสังเคราะห์มาจากแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมประชานิยม การอ่านหรือการตีความภาพ ช่วยให้เราได้เห็นถึงรหัส ความเชื่อ ความปรารถนา ตลอดจนอุดมคติที่ถูกผลิตขึ้นพร้อมกับการผลิตภาพ รวมไปถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่แฝงอยู่ในสื่อชนิดต่างๆ วัฒนธรรมประชานิยมนำมาใช้ในการอธิบายที่มาที่ไปของลวดลายศิลปะข้างรถบัสทัศนาศรไทยในแง่ที่ว่าเป็ผลพวงจากการแข่งขันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย แสดงออกถึงการเป็นเจ้าหลอมของวัฒนธรรมที่หลากหลายทั้งการทำงานศิลปะในลักษณะวัฒนธรรมท้องถิ่นรวมถึงกระแสนิยมทั้งจากภายในและภายนอกประเทศที่หลั่งไหลเข้ามาสู่ชุมชนผ่านสื่อต่างๆ การสร้างงานศิลปะตามแบบชาวบ้านที่อยู่ตรงข้ามกับงานศิลปะชั้นสูง ตลอดจนการสื่อความถึงการถูกเอาเปรียบจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผ่านเรื่องเล่าในลวดลายต่างๆ

อาจกล่าวได้ว่าความหมายของ วัฒนธรรม และ วัฒนธรรมประชานิยม มีทั้งส่วนที่ทับซ้อนและแยกออกจากกัน การศึกษาแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิเป็นการศึกษาวรรณกรรม

ร่วมสมัยในฐานะของวัฒนธรรมย่อยที่ได้รับความนิยมในหมู่ชนจำนวนมาก จึงอาจกล่าวได้ว่าแฟนฟิก
วรรณคดีไทยแนวยาไออิเป็นวรรณกรรมประชานิยม ซึ่งมีลักษณะและบทบาทสอดคล้องกับลักษณะ
และบทบาทของวัฒนธรรมประชานิยม

4.2 ลักษณะประชานิยมของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิ

แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิจัดได้ว่าเป็นวัฒนธรรมประชานิยมประเภทหนึ่งที่ได้รับ
ความนิยมมากในสังคมวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง ลักษณะสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นประชานิยม
(popular) ของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิอาจพิจารณาได้ดังนี้

4.2.1 การได้รับความนิยมชมชอบจากผู้คนจำนวนมาก

แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิเป็นรูปแบบหนึ่งของวรรณกรรมออนไลน์ที่มีสื่อ
อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางหลักในการเผยแพร่ ตัวชี้วัดกระแสตอบรับและความนิยมของผู้อ่านจึงมิใช่
ยอดการจำหน่ายและจำนวนครั้งที่จัดพิมพ์เช่นเดียวกับการเผยแพร่ในรูปแบบของสิ่งพิมพ์ แต่เป็น
จำนวนการเข้าชมแฟนฟิกแต่ละเรื่องที่แสดงให้เห็นว่าแฟนฟิกเรื่องนั้นๆ ได้ถูกเผยแพร่ไปยังผู้อ่านมาก
น้อยเพียงใด ซึ่งรวบรวมไว้ ณ วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2561 จำนวน 14 เรื่อง ดังนี้

ตารางที่ 4.1

จำนวนการเข้าถึงแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิแต่ละเรื่อง

เรื่อง	เว็บไซต์ที่เผยแพร่	จำนวนการเข้าชม/ครั้ง
รามเกียรติ์ ยักษ์ที่รัก	www.dek-d.com	9,685
ไกรทอง คริสเตา	www.dek-d.com	2,418
สังข์ทอง คริสเตา	www.dek-d.com	1,954
รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มภันท์	www.tunwalai.com	525,822

ตารางที่ 4.1

จำนวนการเข้าถึงแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิแต่ละเรื่อง (ต่อ)

เรื่อง	เว็บไซต์ที่เผยแพร่	จำนวนการเข้าชม/ครั้ง
รามเกียรติ์ ศึกมังกกรกัณฐ์	www.tunwalai.com	220,737
ดวงใจชาละวัน	www.tunwalai.com	35,454
ไกรทอง แรม 3 ค่ำ	www.tunwalai.com	157,488
จ้าวธรา	www.thaiboyslove.com	707,089
วันทองเดอะซีรีส์	www.thaiboyslove.com	293,282
ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์	www.thaiboyslove.com	152,915
รักเพื่อนๆของขุนช้างขุนแสนด์	www.thaiboyslove.com	59,540
พระลักษณ์	www.tunwalai.com	845,640
	www.thaiboyslove.com	114,173
หัวใจศกัณฐ์	www.dek-d.com	69,900
	www.thaiboyslove.com	47,139
อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด	www.dek-d.com	26,981
	www.tunwalai.com	277,187
	www.thaiboyslove.com	182,946

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิเรื่องที่เผยแพร่ในเว็บไซต์เพียงแห่งเดียวและได้รับความนิยมมากที่สุด คือ เรื่อง จ้าวธรา เผยแพร่ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2558 มีจำนวนการเข้าชม 707,089 ครั้ง เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนการเข้าชมที่รวบรวมในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 พบว่า แฟนฟิคเรื่อง จ้าวธรา มีจำนวนการเข้าชมเพิ่มขึ้นจาก 646,310 ครั้ง เป็น 707,089 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าแม้จะมีการเผยแพร่มาหลายปีแล้ว และมีแฟนฟิคเรื่องใหม่เกิดขึ้นมาอีกหลายต่อหลายเรื่อง แต่จำนวนการเข้าชมยังคงมีความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือเรื่อง รามเกียรติ์ มิติรักแดนกมุภณฐ์ เผยแพร่ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2558 มีจำนวนการเข้าชม 525,822 ครั้ง และวันทองเดอะซีรีส์ เผยแพร่ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2558 มีจำนวนการเข้าชม 293,282 ครั้ง ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิอีกหลายเรื่องที่มีจำนวนการเข้าชมหลักแสน ได้แก่ เรื่อง รามเกียรติ์ ศึกมังกกรกัณฐ์ 220,737 ครั้ง เรื่อง ไกรทอง แรม 3 ค่ำ 157,488 ครั้ง และเรื่อง ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์ 152,915 ครั้ง รวมถึงจำนวนการเข้าชมหลักหมื่น ได้แก่ เรื่อง ดวงใจชาละวัน 35,454 ครั้ง และเรื่อง รักเพื่อนๆของขุนช้างขุนแสนด์ 59,540 ครั้ง และ

จำนวนการเข้าชมหลักพัน ได้แก่ เรื่อง รามเกียรติ์ ยักษ์ที่รัก 9,685 ครั้ง เรื่อง ไกรทอง คริสเตา 2,418 ครั้ง และเรื่อง สังข์ทอง คริสเตา 1,954 ครั้ง

สำหรับแฟนฟิกวรรณคดีไทยที่เผยแพร่ในหลายเว็บไซต์ พบว่า เรื่อง พระลักษมณ์ เผยแพร่ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2559 มีจำนวนการเข้าชมจาก www.tunwalai.com 845,640 ครั้ง และจาก www.thaiboyslove.com 114,173 ครั้ง ขณะที่เรื่อง หัวใจศกัณฐ์ เผยแพร่ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2559 เช่นเดียวกัน มีจำนวนการเข้าชมจาก www.dek-d.com 69,900 ครั้ง และจาก www.thaiboyslove.com 47,139 ครั้ง ส่วนเรื่อง อลวนุ่นรักกลับชาติมาเกิด เผยแพร่ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2558 ในเว็บไซต์ทั้ง 3 แห่ง มีจำนวนการเข้าชมจาก www.dek-d.com 26,981 ครั้ง จาก www.tunwalai.com 277,187 ครั้ง และจาก www.thaiboyslove.com 182,946 ครั้ง ส่วนแฟนฟิกอีก 2 เรื่อง คือ พลิกตำนานรามเกียรติ์ และ Ramayaoi ผู้แต่งปิดการเข้าถึง ทำให้ไม่สามารถรวบรวมข้อมูลได้

ข้อมูลจากตารางแสดงให้เห็นว่า แม้จะมีการเผยแพร่แฟนฟิกวรรณคดีไทยในเว็บไซต์หลายแห่ง แต่ผู้ใช้งานเป็นกลุ่มคนที่มีความชอบและความสนใจคล้ายคลึงกัน ทำให้แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออียังคงได้รับความนิยมจากผู้อ่าน โดยมีจำนวนมากน้อยแตกต่างกันในเว็บไซต์แต่ละแห่ง จำนวนการเข้าชมจึงถือเป็นสิ่งยืนยันการประสบความสำเร็จของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออียหลายเรื่องได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับหนึ่งในนิยามความหมายวัฒนธรรมประชานิยมของจอห์น สตอเรย์ (John Storey, 2006, p.4) ว่า วัฒนธรรมประชานิยมคือ วัฒนธรรมอันเป็นที่ชื่นชอบอย่างกว้างขวางและถูกใจผู้คนจำนวนมาก เช่นเดียวกับเรย์มอนด์ วิลเลียมส์ (Raymond Williams, 1983 อ้างถึงใน John Storey, 2006, p.4) ที่เสนอว่าประชานิยมเป็นสิ่งที่ well-liked by many people หรือผู้คนจำนวนมากชื่นชอบ

4.2.2 ผลงานสร้างสรรค์จากแฟนถึงแฟน

กลุ่มแฟน (fandom) คือ กลุ่มผู้ชื่นชอบที่ผูกพันกับบันเทิงคดีที่ได้รับความนิยมหรือวัฒนธรรมประชานิยมงานงานหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง อีกทั้งคำนี้ยังใช้เรียกวัฒนธรรมแฟนในความหมายที่กว้างที่สุดอีกด้วย (Murphy, 2017, p.44) กลุ่มแฟนนี้ปรากฏอยู่ในพื้นที่ต่างๆ ทั้งสื่อบันเทิง ศิลปินนักร้อง เพลง ภาพยนตร์ กีฬา หรือความชอบเฉพาะบุคคลอย่างใดอย่างหนึ่ง เฮนรี เจนกินส์ (Henry Jenkins, 1992, อ้างถึงใน ศรีณย์ สิงห์ทนต์, 2552, น.33) ได้อธิบายรูปแบบของกลุ่มแฟนไว้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. กลุ่มแฟนคลับสามารถนำแนวทางที่ตนเองเปิดรับจากสื่อไปปฏิบัติได้ บรรดาแฟนคลับเลือกสื่อต่างๆ เพื่อการบริโภคอย่างตรงไปตรงมา

2. ความเป็นแฟนสามารถสร้างกลุ่มพิเศษขึ้นมาได้ หมายถึง ความเป็นแฟนเป็นพื้นฐานของการแสวงหาทางสังคมที่ปรากฏในลักษณะต่างๆ อาทิ สโมสร ระเบียบแบบแผนต่างๆ สิ่งตีพิมพ์ การพูดคุยต่างๆ เพื่อแบ่งปันความคิดเห็นต่างๆ ในกลุ่มแฟนคลับด้วยตัวเอง เป็นต้น

3. ความเป็นแฟนสามารถสร้างโลกศิลปะที่พิเศษขึ้นมา หมายถึง ความเป็นแฟนสร้างมาตรฐานของการให้เหตุผล การร่วมมือกัน การประเมิน และอื่นๆ ที่แสดงออกมาในลักษณะของวัฒนธรรมร่วมกัน

4. ความเป็นแฟนสามารถสร้างชุมชนทางสังคม หมายถึง การสร้างทางเลือกใหม่ให้กับชนกลุ่มน้อยหรือบุคคลที่สนใจในการรวมตัวกันจากความสนใจที่คล้ายคลึงกัน

การสร้างและเสพแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิก่อให้เกิดชุมชนของแฟน (fan community) บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ (social network) ซึ่งเป็นแหล่งเผยแพร่แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิก เครือข่ายสังคมออนไลน์กลายเป็นที่ชุมนุมของ “แฟนวรรณคดีไทย” ซึ่งสร้างตัวบทใหม่จากต้นฉบับเดิม กลายเป็นงานสร้างใหม่ของตนเอง เผยแพร่ออกสู่สาธารณะซึ่งก็คือกลุ่มแฟนที่นิยมอ่านวรรณกรรมออนไลน์หลากหลายรูปแบบ อาทิ แฟนของวรรณคดีไทย แฟนของวรรณกรรมแนวยาโออิก แฟนของบุคคลผู้มีชื่อเสียงที่ถูกนำมาเป็นบุคลิกต้นแบบของตัวละครในแฟนฟิค แฟนของผู้แต่งแฟนฟิคเอง ตลอดจนแฟนของแต่ละเว็บไซต์ที่ใช้เป็นช่องทางในการเผยแพร่หรือเป็นผู้ใช้งานเว็บไซต์นั้นเป็นประจำอยู่แล้ว โดยสมาชิกคนหนึ่งนั้นอาจเป็นเพียงแฟนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงอย่างเดียวหรืออาจเป็นแฟนของหลายสิ่งก็ได้

จากการศึกษาพบว่านักเขียนแฟนฟิคบางคนเป็น “แฟน” ของวรรณคดีไทยในแง่มุมที่ต่างไปจากที่มีการสอนหรือถ่ายทอดในวัฒนธรรมกระแสหลัก เช่น ‘นลินธรา’ ผู้แต่งแฟนฟิคเรื่อง รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกัมภันท์ ได้กล่าวถึงที่มาของการนำวรรณคดีไทยเรื่องรามเกียรติ์มาแต่งเป็นแฟนฟิคแนวยาโออิกว่าเกิดจากความคลั่งไคล้ที่ตนเองมีต่อเหล่ายักษ์ในเรื่องรามเกียรติ์ แฟนฟิคเรื่องนี้จึงเป็น “การแต่งเพื่อสนองความบ้าคลั่งของตัวเอง” (นลินธรา, 2560) ตามที่ผู้แต่งได้กล่าวไว้บนหน้าหลักของเรื่อง อีกทั้งยังเชิญชวนผู้อ่านที่มีความชื่นชอบรามเกียรติ์เช่นเดียวกันด้วยว่า “ใครที่เป็นแฟนรามเกียรติ์อยู่แล้วหรืออยากลองอ่านฟิคที่เกี่ยวกับรามเกียรติ์ก็เข้ามาอ่านได้” (นลินธรา, 2560) เช่นเดียวกับ ‘Blue’ ผู้แต่งแฟนฟิคเรื่อง รามเกียรติ์ ศึกมังกกรกัณฐ์ ที่กล่าวถึงที่มาของการนำตัวละครในรามเกียรติ์มานำเสนอเป็นเรื่องราวใหม่ที่มีความแตกต่างจากวรรณคดีต้นฉบับว่ามาจากการชมโฆษณาพรหมาสตร์แล้วรู้สึกชื่นชมตัวละครมังกกรกัณฐ์ แต่ปรากฏตัวเพียงสั้นๆ ก็ต้องศรพระรามจนถึงแก่ชีวิตเท่านั้น จึงย้อนกลับไปขยายเรื่องราวตั้งแต่ก่อนเกิดศึกมังกกรกัณฐ์ (Blue, 2559)

ส่วน ‘Darling<3’ ผู้แต่งแฟนฟิคเรื่อง ดวงใจชาละวัน ได้กล่าวถึงที่มาของการนำเรื่องไกรทองมาเป็นแฟนฟิคแนวยาโออิกว่าชื่นชอบวรรณคดีเป็นการส่วนตัวอยู่แล้ว อีกทั้งยังมีลักษณะ

ของการเป็นสาววยหรือผู้หญิงที่ชื่นชอบการจินตนาการความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน เมื่อมีโอกาสเรียนก๊อดจินตนาการตัวละครในวรรณคดีเรื่องนั้นๆ ไม่ได้ จึงนำมาสู่การแต่งแฟนฟิกเรื่องนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเอง ตามที่ผู้แต่งได้กล่าวไว้บนหน้าหลักของเรื่องว่า “ได้เรียนได้อ่านวรรณคดีไทยแล้วอดจินตนาการตัวละครในเรื่องไม่ได้ซักที ก็เลยคิดว่า เอาละวะ งานนี้ต้องแต่งสนองนี้ดตัวเองแล้ว” (Darling<, 2559)

นอกจากนี้ ‘เดือนพราย’ ผู้แต่งแฟนฟิกเรื่อง ไกรทอง คริสเทา และ เรื่อง สังข์ทอง คริสเทา ซึ่งเป็นแฟนคลับของวง EXO วงดนตรีชายล้วนของประเทศเกาหลี ได้นำคู้จินจากวงดนตรีดังกล่าวมาสร้างจินตนาการร่วมกับการดัดแปลงวรรณคดีเพื่อสร้างความแปลกใหม่ให้กับแฟนฟิกแนวยาโออิที่มีอยู่เดิม ตามที่ผู้แต่งกล่าวไว้ในหน้าหลักของเรื่องว่า “เรื่องปกติๆ มันจำเจเกินไป ลองมาแนววรรณคดีแปลกๆบ้าง คงพิลึกดี” (เดือนพราย, 2558)

ในการเผยแพร่แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ ผู้แต่งมิได้มีบทบาทกระทำฝ่ายเดียว แต่ผู้อ่านมีกิจกรรมร่วมด้วย โดยการเปิดให้ผู้อ่านซึ่งติดตามแฟนฟิกแนวยาโออิของตนเสนอวรรณคดีเรื่องที่ต้องการให้นำมาแต่งเป็นแฟนฟิกแนวคู้จินศิลปะเกาหลี จากการสำรวจข้อเสนอแนะของผู้อ่านพบว่าเรื่องที่เสนอเข้ามามักเป็นส่วนหนึ่งจากบทเรียนในระดับชั้นขณะนั้นของผู้อ่าน เป็นเรื่องที่ผู้อ่านชื่นชอบ และเป็นเรื่องที่ผู้อ่านเห็นว่ามีตัวละครชายจำนวนมาก เหมาะสำหรับการนำมาสร้างงานแนวยาโออิหรือผู้ชายรักกัน แสดงให้เห็นความเป็นประชานิยมของดั่งที่เรย์มอนด์ วิลเลียมส์ (Raymond Williams, 1983 cited in John Storey, 2006, p.4) เสนอว่าประชานิยมเป็นงานที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความชอบและความต้องการของผู้คน

แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิถูกผลิตและเผยแพร่ในรูปแบบของวรรณกรรมออนไลน์หรือวรรณกรรมบนโลกไซเบอร์ เว็บไซต์ที่เป็นช่องทางในการเผยแพร่แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิจะมีฟังก์ชันที่ผู้อ่านและผู้แต่งสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น คำติชม ตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ ทำให้ผู้แต่งรับทราบผลตอบรับจากผู้อ่านเพื่อนำไปปรับปรุงผลงานของตัวเองให้สนองต่อสิ่งที่ผู้อ่านเสนอได้โดยตรง เห็นได้จากความคิดเห็นของผู้อ่านที่สื่อสารมายังผู้แต่ง ดังนี้

“อยากเห็นมณีอ่อนพีธราตอนที่นอนนะหุ้ยยย อยากให้มณีกอดพีธรา แล้วพูดขอโทษ อ้ากกกมันน่ารักมากเลย”

(ความคิดเห็นที่ 63, อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด)

“เกลียดนังรตีเข้าไส้สุดๆเกลียดมาก ขอสาปส่ง ครั้งนี้ต้องจัดการนางชั้นเด็ดขาดเลยนะ ตัวอันตราย อย่าใจอ่อนอีก น้องแก้วก็น่าสงสารอีกแล้ว แต่ก็คงเจ็บจนซาชิน พี่

ขุนลงมาถึงมรสชาติที่แก้วเคยได้รับมาบ้างก็ตีเหมือนกัน จะได้เข้าใจ และรับรู้ความเจ็บปวดทรมานของแก้ว”

(กระตุ้ 1623, ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์)

ความคิดเห็นสองข้อความข้างต้น ผู้อ่านแสดงความเห็นต่อเนื้อเรื่อง ตัวละคร และฉาก ที่ต้องการให้ปรากฏในแผนฟิกเรื่องนั้นๆ

ถ้าจะให้ ดราม่าจริงจนคนอ่านเคลิ้มไหวสั่นสะเทือนอารมณ์มันคงต้องเพิ่มมิติอารมณ์แบบปุณฺุชุนให้มากกว่านี้ เพราะมนุษย์มีหลายแง่ในห้วงความคิดและอารมณ์เดียวกัน”

(กระตุ้ 307, พระลักษมณ์)

อยากให้นิยายมันเป็นแบบว่านายเอกดำเนินเรื่องเองทั้งหมดอะคับ คือไม่ต้องมีในส่วนของพระเอกหรือคนอื่นๆก็ได้คับ คือมันจะทำให้ผู้อ่านรู้สึกเป็นตัววันมากขึ้นและก็ลึ้นไปเลยว่า คนนี้จะจริงใจปะวะ คนนั้นจะดูแลกุจริงมั้ยวะ อะไรประมาณนี้อะคับ คือพออ่านในส่วนของพระเอกปุ้บมันเหมือนหมดลึ้น แล้วก็โล่งอกไปนิดนึงอะคับว่าไอ้มันคิดอะไรอยู่ 555...

(กระตุ้ 11, วันทองเดอะซีรีส์)

ความคิดเห็นสองข้อความข้างต้น ผู้อ่านติชมและแนะนำผู้แต่งแผนฟิกว่ามีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องประการใดบ้าง เพื่อให้ผู้แต่งพิจารณา นำไปแก้ไขและพัฒนาการแต่งแผนฟิกเรื่องอื่นๆ ในโอกาสต่อไป

แผนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิจึงเป็นการสร้างงานจากแผนถึงแผน ที่ทุกคนต่างมีส่วนร่วมในการปลดปล่อยจินตนาการตามความพึงพอใจบนพื้นที่นั้นๆ ได้อย่างอิสระ แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นแผนกับการสร้างวัฒนธรรมย่อยของพวกเขาเอง ซึ่งสอดคล้องกับหนึ่งในนิยามความหมายวัฒนธรรมประชานิยมของจอห์น สตอเรย์ (John Storey, 2006, p.4) ว่า วัฒนธรรมประชานิยมคือ วัฒนธรรมที่ถือกำเนิดมาจากประชาชน

4.2.3 การผสมผสานทางวัฒนธรรม

แฟนฟิกชันวรรณคดีไทยแนวยาโออิแสดงให้เห็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมที่หลากหลาย ไม่เฉพาะแต่วรรณคดีไทยและวรรณกรรมยาโออิเท่านั้น แต่ยังอยู่ท่ามกลางวัฒนธรรมประชานิยมรูปแบบอื่นๆ เช่น วรรณกรรมประเภทแฟนฟิก วรรณกรรมออนไลน์ และวัฒนธรรมเคป็อป ดังที่ พัฒนา กิติยาษา (2545, น.54) กล่าวว่า วัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมพันธุ์ผสม (hybrid culture) เกิดขึ้นจากหลายแหล่งที่มา และเกิดจากการดัดแปลงหรือรวมเอาองค์ประกอบปลีกย่อยต่างๆ ทั้งในและนอกวัฒนธรรมขึ้นมา แล้วนำเสนอเพื่อสร้างกระแสการยอมรับและตอบสนองในรูปแบบต่างๆ จากสังคม รูปแบบการผสมผสาน ดัดแปลง หรือผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมแบบลูกผสม มักจะเกิดขึ้นในลักษณะที่อยู่นอกเหนือความคาดหมาย

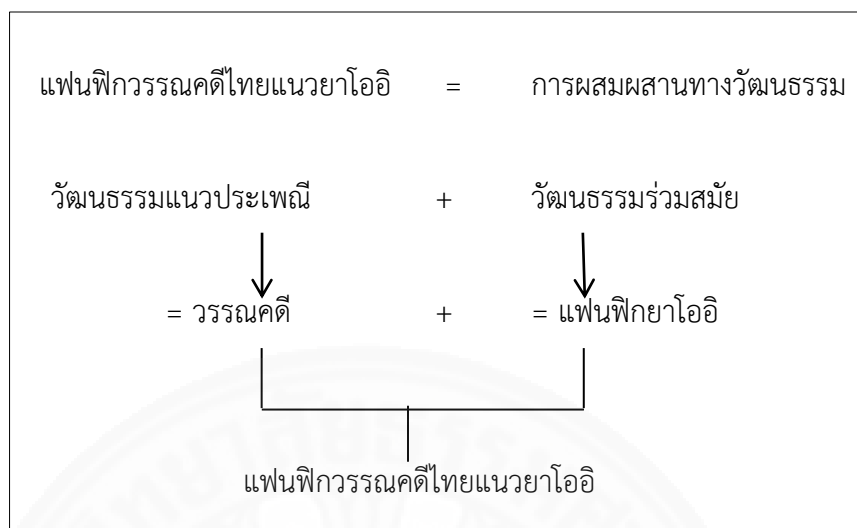
ในแฟนฟิกชันวรรณคดีไทยแนวยาโออิ คู่พระเอก-นางเอกจากวรรณคดีไทยต้นแบบ ถูกดัดแปลงมาเป็นคู่พระเอก-นายเอกในแฟนฟิกชันวรรณคดีไทยแนวยาโออิมีความแปลกประหลาดจนไม่สามารถยอมรับได้ในมุมมองของคนทั่วไป กลับเป็นเรื่องที่สามารถเกิดขึ้นได้ในแฟนฟิกชันวรรณคดีไทยแนวยาโออิ เช่น ทศกัณฐ์ได้ครองรักกับพระรามแทนนางสีดาในตอนจบของแฟนฟิกที่ดัดแปลงจากรามเกียรติ์ ชาละวันกลายเป็นคู่ชีวิตกับไกรทองในแฟนฟิกที่ดัดแปลงจากไกรทอง พระอภัยมณีตั้งครุฑกับพี่ชายของนางผีเสื้อสมุทรในแฟนฟิกที่ดัดแปลงจากพระอภัยมณี หรือแม่แต่นางแก้วหน้าม้าที่กลายเป็นนายแก้วหน้าม้าและได้ครองคู่กับขุนแผนในแฟนฟิกที่ดัดแปลงข้ามเรื่องวรรณคดีระหว่างแก้วหน้าม้ากับขุนช้างขุนแผน

กาญจนา แก้วเทพ และ สมสุข หินวิมาน (2545, น.355 – 356) กล่าวว่า การผสมผสานทางวัฒนธรรมมีหลักการสำคัญ 2 ประการ คือ

1. วัฒนธรรมทั้งหลายในโลกจะยั่งยืนได้ด้วยลักษณะความเป็นพลวัต (dynamic) และการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา แม้กระทั่งวัฒนธรรมไทยที่เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นต่างก็ต้องพบปะต่อรองกับรูปแบบวัฒนธรรมอื่นๆ

2. เส้นทางการพบกันระหว่างวัฒนธรรมโลกและวัฒนธรรมท้องถิ่นไม่เคยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน หรือไม่ใช่จะมีเพียงลักษณะของการครอบงำความเป็นโลกเข้าสู่ความเป็นท้องถิ่นเท่านั้น แต่มีปฏิสัมพันธ์ที่น่าจะเป็นไปในแบบ 2 ทางหรือซึ่งกันและกัน

ปรากฏการณ์ดังกล่าวเห็นได้จากการนำบางองค์ประกอบของวรรณคดีไทยเรื่องต่างๆ มาผ่านกระบวนการตีความ ดัดแปลง และนำเสนอใหม่ในรูปแบบของแฟนฟิกซึ่งเป็นปรากฏการณ์ทางวรรณกรรมที่มีมานานในวัฒนธรรมการสร้างและเสพงานของประเทศทางตะวันตก ดังแผนผังต่อไปนี้

จากแผนผัง แพนฟีการรณคดีไทยแนวยาโออิเป็นการผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมประเพณี คือ วรรณคดีไทย และ วัฒนธรรมร่วมสมัย คือ แพนฟิเกียโออิ เมื่อเกิดการสร้างงานร่วมกันระหว่างวรรณคดีไทยและแพนฟิเกียโออิ กลายเป็นแพนฟีการรณคดีไทยแนวยาโออิ

แพนฟีการรณคดีไทยแนวยาโออิหรือแนวชายรักเพศเดียวกัน มาจากวัฒนธรรมทางวรรณกรรมในประเทศญี่ปุ่น ต่อมาได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในประเทศไทยหลังการก่อตั้งของวัฒนธรรมเคป็อป ซึ่งเป็นการส่งต่อวัฒนธรรมจากประเทศเกาหลีใต้ผ่านสื่อบันเทิง โดยเฉพาะกลุ่มศิลปินหรือบอยแบนด์ (boy band) และกลุ่มศิลปินหญิงหรือเกิร์ลกรุ๊ป (girl group) ที่แต่ละคนจะถูกต้นสังกัดกำหนดบทบาทและบุคลิกลักษณะแตกต่างกัน เช่น ความเป็นชายหรือความเป็นหญิงตรงตามเพศสรีระ ความเป็นชายปรากฏในศิลปินเพศหญิง และมีความเป็นหญิงปรากฏในศิลปินเพศชาย ซึ่งสามารถนำมาเป็นวัตถุดิบต้นทางในการสร้างวรรณกรรมตอบสนองความชื่นชอบคู่ใจของเหล่าแฟนคลับ

การผสมผสานทางวัฒนธรรมในแพนฟีการรณคดีไทยออนไลน์แนวยาโออิจึงเป็นปรากฏการณ์ที่แสดงให้เห็นการดำรงอยู่ของวรรณคดีไทยซึ่งเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิม ด้วยการปรับตัวให้สอดคล้องกับรูปแบบการสร้างและการเสพงานในวัฒนธรรมใหม่ เพื่อผสานระหว่างความเป็นโลกกับความเป็นไทยให้สามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นที่เดียวกันได้ มิใช่การที่วัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งจะเข้ามาครอบงำและแทนที่อีกวัฒนธรรมหนึ่ง จนกระทั่งวัฒนธรรมดั้งเดิมนั้นสูญสลายไป แต่ต่างฝ่ายต่างมีกลไกที่เอื้อให้อีกฝ่ายยังมีพื้นที่ทางวัฒนธรรมของตนเอง

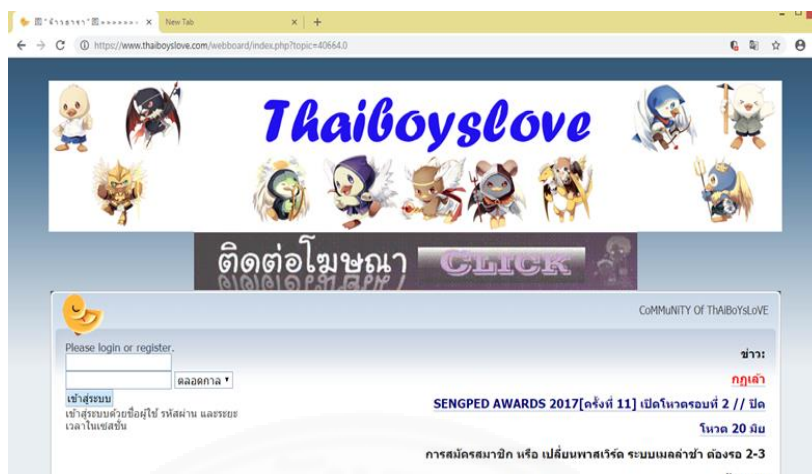
4.2.4 ผลผลิตจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ไซเบอร์สเปซ (Cyberspace) เป็นโลกของข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงได้ผ่านทางเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ต ซึ่งในปัจจุบันกลายเป็นสื่อกลางสำหรับการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ทั่วทุกมุมโลก ไซเบอร์สเปซจึงกลายเป็นโลกเสมือนจริงที่ตอบสนองความต้องการและจินตนาการของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในการหลอมรวมมนุษย์กับเทคโนโลยี

อินเทอร์เน็ตเป็นพื้นที่เสรีที่สามารถติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้อย่างอิสระ กว้างขวาง และสะดวกรวดเร็ว อินเทอร์เน็ตจึงกลายเป็นพื้นที่หนึ่งซึ่งมีการรวมตัวและแสดงออกถึงตัวตนของกลุ่มคนผู้มีความชื่นชอบหรือสนใจในเรื่องเดียวกัน การนำสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทวรรณกรรมมาผสานกับสื่ออินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดเป็นวรรณกรรมออนไลน์

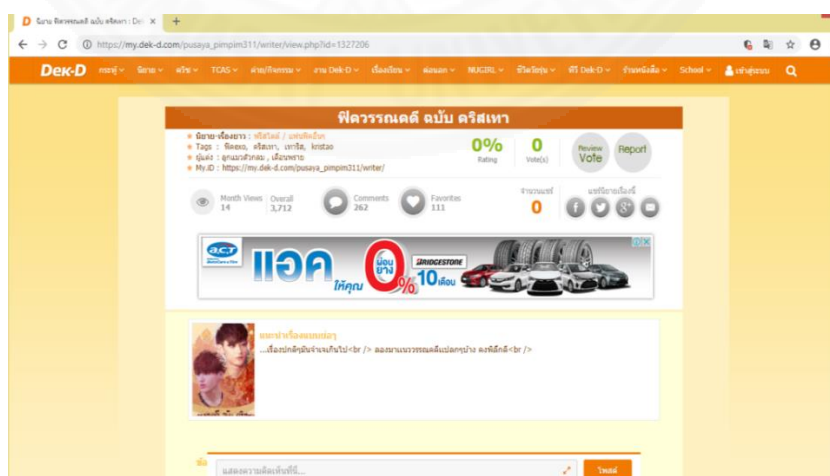
แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาไออิเกิดขึ้นและเติบโตจากเทคโนโลยีทางอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายสังคมออนไลน์ กล่าวคือ แฟนฟิกกลุ่มนี้สามารถปรากฏตัวสู่สาธารณะได้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์บนอินเทอร์เน็ตที่เปิดโอกาสให้คนทั่วไปเข้าถึง สามารถสร้างและเผยแพร่เนื้อหาของตนสู่สาธารณะโดยไม่ถูกสกัดกั้นจากผู้มีอำนาจอย่างบรรณาธิการและสำนักพิมพ์ ดังจะเห็นได้จากการที่แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาไออิใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการเข้าถึงผลงานของผู้อื่นในฐานะผู้เสพและเผยแพร่ผลงานของตนในฐานะผู้สร้างได้ตามต้องการโดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาจากสำนักพิมพ์ ทำให้จากเดิมที่วรรณกรรมประเภทนี้มีการสร้างและเสกกันในพื้นที่เฉพาะ มีความแพร่หลายมากยิ่งขึ้นจากการเกิดพื้นที่ใหม่ๆ รองรับทั้งผู้แต่ง และผู้อ่านที่ผันตัวมาเป็นผู้สร้างสรรค์และนำเสนอผลงานของตน

จากการสำรวจและรวบรวมแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาไออิที่เผยแพร่บนเว็บไซต์วรรณกรรมออนไลน์พบว่าเว็บไซต์ 3 แห่งที่มีการเผยแพร่วรรณกรรมประเภทดังกล่าว ได้แก่ เว็บไซต์ thaiboyslove.com เว็บไซต์ dek-d.com และเว็บไซต์ tunwalai.com โดยแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาไออิบางเรื่องเผยแพร่บนเว็บไซต์เพียงแห่งเดียว ขณะที่บางเรื่องเผยแพร่บนเว็บไซต์หลายแห่ง โดยแต่ละเว็บไซต์มีหน้าการใช้งานสำหรับเผยแพร่ผลงาน ดังนี้

ภาพที่ 4.1 เว็บไซต์ thaiboyslove.com จาก www.thaiboyslove.com

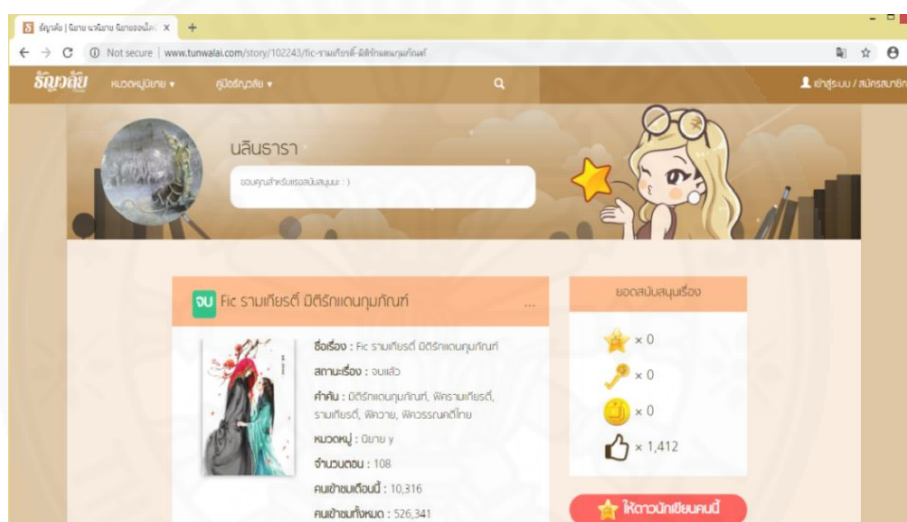
เว็บไซต์ thaiboyslove.com เน้นการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวชายรักชายเป็นหลัก เป็นพื้นที่สำหรับพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ การโฆษณาและซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าทั้งนิยายและผลิตภัณฑ์ทางเพศ รวมถึงการนำเสนอผลงานทั้งประเภทเรื่องสั้น นิยาย ตลอดจนประสบการณ์ชีวิตของเหล่าชายรักชาย โดยมีรูปแบบการใช้งานลักษณะการตั้งและตอบกระทู้ซึ่งแตกต่างจากเว็บไซต์วรรณกรรมออนไลน์อื่นๆ แสดงให้เห็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้แต่งและผู้อ่านอย่างต่อเนื่อง แพนฟิควรรณคดีไทยที่เผยแพร่บนเว็บไซต์นี้ เช่น เรื่อง จ้าวธราทร เรื่อง ขุนแผนปะทะแก้ว หน้าม้าเดอะซีรีส์ เรื่อง วันทองเดอะซีรีส์ และเรื่อง รักเพี้ยนๆของขุนช้างขุนแสนต์

ภาพที่ 4.2 เว็บไซต์ dek-d.com จาก www.dek-d.com

แฟนฟิกวรรณคดีไทยที่เผยแพร่บนเว็บไซต์นี้ เช่น เรื่อง ยักษ์ซาที่รัก เรื่อง ไกรทอง คริสทาและ เรื่อง สังข์ทอง คริสทา

ส่วนเว็บไซต์ tunwalai.com ซึ่งกลายเป็นศูนย์รวมของวรรณกรรมหลากหลายประเภท โดยเฉพาะนิยายและแฟนฟิกชันที่มีเนื้อหาทั้งแนวรักต่างเพศและรักเพศเดียวกัน จากการเปิดพื้นที่อิสระให้ผู้มีความสามารถหรือสนใจในการสร้างสรรค์วรรณกรรมได้เข้ามานำเสนอผลงานของตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นช่องทางสร้างรายได้ให้กับผู้แต่งจากระบบสนับสนุนนักเขียนด้วยการคำนวณการตอบรับจากผู้อ่านเป็นจำนวนเงินตามการเกณฑ์ที่กำหนดของทางเว็บไซต์ ตลอดจนนำไปสู่การตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และหนังสือเสียงด้วย

ภาพที่ 4.3 เว็บไซต์ tunwalai.com จาก www.tunwalai.com

แฟนฟิกวรรณคดีไทยที่เผยแพร่บนเว็บไซต์นี้ เช่น เรื่อง รามเกียรติ์ มิตรรักแดน กุมภภัณฑ์ เรื่อง ไกรทอง แรม 3 คำ เรื่อง ดวงใจชาละวัน และเรื่อง รามเกียรติ์ ศึกมังกกรกัณฐ์

การเผยแพร่แฟนฟิกผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตเช่นนี้ยังทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สร้างและผู้เสพ โดยผู้สร้างสามารถรับรู้ปฏิกิริยาสะท้อนกลับที่มีผู้เสพมีต่อผลงานของตนได้โดยตรง ขณะที่ผู้เสพเองก็สามารถติชม เสนอแนะ และบอกเล่าถึงความต้องการและความคาดหวังที่มีต่อแฟนฟิกเรื่องต่างๆ ด้วย เช่น แสดงความพึงพอใจในเนื้อหา ตัวละคร ฉาก การดำเนินเรื่อง เรียกร้องเกี่ยวกับฉากหรือเหตุการณ์ที่ผู้อ่านต้องการให้ปรากฏในแฟนฟิกเรื่องต่างๆ มักเป็นฉากแสดงความรัก ตั้งแต่ระดับผิวเผินจนถึงรุนแรงลึกซึ้ง รวมถึงจุดจบที่สาสมกับพฤติกรรมของบางตัวละคร คำติชมเกี่ยวกับกลวิธีของผู้แต่งแฟนฟิกแต่ว่าละเรื่องมีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องประการใดบ้าง เพื่อนำไป

แก้ไขและพัฒนาต่อไป เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าแฟนฟิกเรื่องนั้นๆ สามารถเข้าถึงผู้อ่านจนสามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกร่วมไปกับเนื้อหาและตัวละครได้ และสามารถยืนยันความนิยมของแฟนฟิกเรื่องนั้นๆ ได้จากจำนวนการเข้าถึงแฟนฟิกแต่ละเรื่องบนโลกออนไลน์

4.3 แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิ: วรรณกรรมประชานิยมของคนไทย

แฟนฟิกเป็นวรรณกรรมของแฟนที่มีความเชื่อมโยงกับกลุ่มแฟน (fandom) กิจกรรมที่กลุ่มแฟนคลับทำในพื้นที่ของพวกเขานอกจากการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ การแลกเปลี่ยนข่าวสาร ผลงาน ศิลปวิดีโอ และภาพถ่าย ก็คือการสร้างเรื่องเล่าของกลุ่มแฟน เช่น แฟนฟิกทงบังชินกิ แต่งโดยกลุ่มแคสสิโอเปียซึ่งเป็นกลุ่มแฟนคลับของศิลปินวงทงบังชินกิ

นัทธนัย ประสาน (2551, น.285) ได้กล่าวถึงการเล่าเรื่องของกลุ่มแคสสิโอเปีย¹ เกี่ยวกับทงบังชินกิที่พวกเขาชื่นชอบว่า อาจเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารรวมไปถึงข้อมูลใหม่ๆ เกี่ยวกับภูมิหลังหรือประวัติศาสตร์ป็น การเล่าเรื่องนี้เองที่พัฒนาจนกลายเป็นบันเทิงคดีของแฟนคลับ (Fan Fiction) ที่เขียนเป็นภาษาไทย โดยคนไทย และมีผู้อ่านเป็นคนไทย เรื่องแต่งหรือวรรณกรรมประเภทเดียวกันนี้ก็ปรากฏในกลุ่มแคสสิโอเปียประเทศอื่นๆ ด้วยเช่นกัน

ขณะที่กลุ่มแฟนของวรรณกรรมและภาพยนตร์ต่างประเทศ เช่น กลุ่มแฟนแฮร์รี่ พอตเตอร์ กลุ่มแฟนอเวนเจอร์ กลุ่มแฟนเกมออฟธอร์ ในหลายๆ ประเทศก็มีการก่อตั้งเว็บไซต์หรือแฟนเพจที่เป็นการรวมกลุ่มระหว่างผู้ที่มีความชื่นชอบในสิ่งเดียวกันสำหรับทำกิจกรรมกรรมต่างๆ ร่วมกัน กิจกรรมหนึ่งในนั้นคือการแต่งและอ่านแฟนฟิกซึ่งกลุ่มแฟนทั่วโลกมีวิถีปฏิบัติเหมือนกัน แต่ความเป็นแฟนของวรรณคดีไทยไม่ได้ปรากฏพื้นที่การรวมตัวและสร้างสรรค์ทำกิจกรรมของกลุ่มแฟนอย่างเป็นทางการ ตำแหน่งแห่งที่ของแฟนฟิกประเภทนี้ทับซ้อนหรือเหลื่อมกับบางส่วนของ การสร้างและเสฟแฟนฟิกแนวยาไออิประเภทอื่นๆ เช่น แฟนฟิกศิลปินดาราดารา แฟนฟิกนักร้องเกาหลี แฟนฟิกวรรณกรรมต่างประเทศ แฟนฟิกภาพยนตร์ต่างประเทศ เป็นต้น กล่าวคือ การสร้างและเสฟแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไออิไม่ได้เกิดขึ้นในพื้นที่เว็บไซต์ แฟนเพจ หรือชมรมเกี่ยวกับผู้ที่ชื่นชอบวรรณคดีไทย แต่เป็นการสร้างและเสฟในพื้นที่ของเว็บไซต์วรรณกรรมออนไลน์ที่มีทั้งเว็บไซต์ที่เผยแพร่วรรณกรรมหลากหลายแนวและเว็บไซต์ที่เผยแพร่วรรณกรรมแนวชายรักเพศเดียวกันโดยเฉพาะ

นอกจากนี้การสร้างและการเสฟแฟนฟิกวรรณคดีไทยมีความแตกต่างจากแฟนฟิกประเภทอื่นคือ ไม่ได้สร้างมาจากตัวบทที่มีฐานแฟนคลับซึ่งเกาะเกี่ยวกันอย่างเหนียวแน่นมาก่อนแล้ว

¹ ชื่อกลุ่มแฟนคลับของวงทงบังชินกิ

แต่สร้างมาจากตัวบทที่คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงได้โดยที่พวกเขาไม่จำเป็นต้องเป็นแฟน แต่พวกเขาต่างรู้จักและถูกทำให้รู้จักเสมือนเป็นแฟนด้วยการปลูกฝังผ่านแบบเรียนวรรณคดีไทยและสภาพแวดล้อมจากวรรณคดีไทยที่พวกเขาคุ้นเคย เราสามารถเห็นลักษณะพิเศษของแฟนพิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิได้จากผู้แต่งและผู้อ่านที่สื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีไทย

ในด้านของผู้แต่งแฟนพิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ ผู้แต่งแสดงออกว่ามีความเชื่อมโยงกับวรรณคดีไทยหลายลักษณะ ได้แก่ เป็นผู้ที่เรียนวรรณคดีไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้สนใจวรรณคดีไทย เป็นผู้ที่ยากรู้อยากลองในการนำวรรณคดีไทยมาสร้างสรรค์ใหม่ตามอำเภอใจ เป็นผู้ที่แต่งแฟนฟิกแนวยาโออิประเภทอื่นอยู่ก่อนแล้ว เป็นต้น

เนื่องจากตัวเราเองที่ปลาบปลีวรรณคดีไทยนักหนาจักขอเบิกนิทานพื้นบ้านมาสู่โลกของเหล่าชาววายทั้งหลายเพื่อสืบทอดให้คงอยู่ต่อไปด้วยเถิด คิๆ

ก็อย่างที่พูดมาค่ะ เพื่อนๆ นักอ่านทุกคนนน ช่วงนี้ได้เรียนได้อ่านวรรณคดีไทยก็อดจินตตัวละครในเรื่องไม่ได้ซึกที เอาจ๊ะวะ งานนี้ต้องแต่งสนองนี้ดตัวเองแล้ว

(Darling<3, ดวงใจละวัน)

นอกจากนี้ยังมีผู้แต่งที่ได้รับแรงบันดาลใจจากวรรณคดีไทยที่ถูกนำเสนอผ่านรูปแบบการแสดงโขน

อย่างที่หลายท่านทราบ रामเกียรติ์ตอนพิเศษตอนนี้ได้ปลงจินตนาการจากการดูโขนพราหมณ์ปี 58 ซึ่งเปิดเรื่องขึ้นที่ท้องพระโรงโรมคัล มีศึกมังกกรกัณฐ์ก่อนที่จะเข้าสู่พราหมณ์เหมือนที่ผ่านมา ดูโขนมังกกรกัณฐ์เก่งมากเลยคะ แต่พอมาเปิดเนื้อหาดูปรากฏว่ารายละเอียดในเรื่องมีน้อยมาก แถมมังกกรกัณฐ์โผล่มาแป็บเดียวก็ตายด้วยศรพระราม (ใครๆ ก็ตายด้วยศรพระรามกันทั้งเรื่อง) ไม่อยากเขียนฉากก่อนตายคะเลยขอถอยหัวไปตอนก่อนพระลักษมณ์ต้องหอกโมกขศักดิ์สักหน่อย เนื้อเรื่องที่เขียนขึ้นทั้งหมดนี้ไม่มีในฉบับร้อยแก้วและร้อยกรองใดคะ อันนี้ Blue๗ ร้อยเอง

(Blue๗, रामเกียรติ์ ศีกมังกกรกัณฐ์)

ผู้แต่งแฟนฟิกเหล่านี้มีลักษณะร่วมกันอย่างหนึ่งคือ ทุกคนต่างมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีไทยพอสมควร จึงสามารถเลือกสรรและนำองค์ประกอบที่เอื้อต่อการนำไปสร้างสรรค์ใหม่มา

ใช้งานได้ ตลอดจนสามารถอ่านใหม่และเกิดการตีความวรรณคดีต้นแบบในมุมมองใหม่ที่แตกต่างไปจากแนวทางจากเดิม

ในด้านผู้อ่านแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนววายโออี จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้อ่านแฟนฟิกวรรณคดีไทยที่เขียนไว้ในเว็บไซต์ทั้ง 3 แห่งพบว่า ผู้อ่านมีความเชื่อมโยงกับวรรณคดีไทยหลายลักษณะ ดังนี้

ลักษณะที่พบเป็นส่วนใหญ่คือ ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนววายโออี เรื่องที่อ่านอ้างอิงกับวรรณคดีเรื่องใดและมีเนื้อเรื่องอย่างไร แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีไทยเรื่องนั้นๆ ผู้อ่านกลุ่มนี้จึงอ่านในฐานะของผู้ที่ทราบเรื่องราวของวรรณคดีต้นแบบอยู่แล้ว มีการคาดเดาและสงสัยว่าเนื้อเรื่องในแฟนฟิกจะเหมือนและต่างจากการรับรู้เดิมของตนอย่างไร

เราทีมพาลีมาตั้งแต่ในรามเกียรติ์ รู้สึกว่าพาลีโดนเนฟไปเยอะเลยอะ ในเรื่องพาลีเก่งมากเลยนะTT หยุตศรพระรามได้ ชนะทศกัณฐ์ได้เลยนะ แต่เราเข้าใจว่าถ้าพาลีโผล่มาเทพเกินเรื่องจะเสียสมดุล55555

(รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มภักดิ์, ความคิดเห็นที่ 2,478)

ง้ออออติอะ เราก็เป็นแฟนรามเกียรติ์เหมือนกัน ร้ออ่านน้ำาาาา สำนวนดี มากเลย ชอบๆ

อยากแนะนำนิพนธ์น้อยเวลายกบทคำกลอนมาอยากให้ใส่ที่มาด้วยเพื่อที่เวลาคนอื่นที่ไม่เคยอ่านรามเกียรติ์มาอ่านแล้วอยากต่อยอดไปหามาอ่านบ้าง เช่นตอนบทชมโฉมนางสีดาก็อาจลงท้ายวงเล็บเล็กๆว่า "บทละครเรื่องรามเกียรติ์ สมุดไทยเล่มที่ ๒๘ บทชมโฉมนางสีดา ตอนทศกัณฐ์ลักนางสีดา" จะเพิ่มอรรถรสและความมีเสน่ห์ให้นิยายมากขึ้นค่ะ ^^

(หัวใจทศกัณฐ์, ความคิดเห็นของ ChabaSri)

โหยยยย แต่งดีมาก ภาษาสวยมากเลยคะ คือเราชอบเรื่องรามเกียรติ์มาก เรื่องนี้คือฮักบทจากที่เคยอ่านไปเลย เอาจริงๆพออ่านเรื่องนี้แล้วถึงกลับไปสังเกตเรื่องจริงๆที่พระรามทำนางสีดาเสียใจหลายครั้ง ทั้งไม่เชื่อใจ ทั้งสั่งฆ่า แต่ในขณะที่เดียวกันทศกัณฐ์กลับรักนางสีดาสุดหัวใจ ยอมทุกอย่าง ฮือออ ชอบมากๆ เลยคะ

(หัวใจทศกัณฐ์, ความคิดเห็นของ neno.jann)

วันทองเดอะซีรีส์ อิมมมมม ตอนจบนายเอกจะตายโดนสิ่งประหารแบบนางวันทองรีเปลา

(วันทองเดอะซีรีส์, ความคิดเห็นของ mild-dy)

ชื่อตัวละครคล้ายๆ กับไกรทองเลยงานนี้ไกรจะทำยังไงต่อไป แล้ววันหรือเปลาที่บอกว่าจะแก้แค้น มารอดตอนต่อไปค่าาา

(จ้าวธรา, ความคิดเห็นของ Chichi Yuki)

ว่าแล้วว่าคำว่าวันมาจากชาละวันใช่ปะ ? งั้นเกรียงไกรก็มาจากไกรทองมาปราบชาละวันอะเด้ ปราบด้วยวิธีไหนน้อออ

(จ้าวธรา, ความคิดเห็นของ anntonies)

เรื่องนี้สนุกปะ อิงวรรณคดีไกรทองมาสินะปะ ตอนแรกอ่าน ก็คิดแล้วละว่า ชาละวันมา ไกรทองมา ตะเภาแก้วมา และเตี๋ยตะเภาทองก็มา

(จ้าวธรา, ความคิดเห็นของ Greengarnet)

อะไรดลใจให้กดมาอ่านก็ไม่รู้ .... และตามอ่านจนจบ มันแบบสุดยอดอะ จะมีพระเอกก็เรื่องที่เป็นจระเข้เล่า! นี่มันเร่ไรเอเทมไม่ใช่หรอ! #ผิด

เราชอบวรรณคดีไทยเป็นทุนเดิมอยู่แล้วมั้ง นี่กว่าจะเป็นย้อนยุคแต่เป็นยุคปัจจุบัน

(จ้าวธรา, ความคิดเห็นของ Kio)

ลักษณะที่พบรองลงมาคือ ผู้อ่านออกตัวว่ามีความชื่นชอบวัฒนธรรมการจิ้นเป็นทุนเดิม แล้วแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิมมีความสอดคล้องกับบรรณนิมการเสพวรรณกรรมของตน ทำให้ผู้อ่านกลุ่มนี้อ่านแฟนฟิกวรรณคดีไทยด้วยความสนใจว่าจะเหมือนและต่างจากแฟนฟิกแนวยาโออิมประเภทอื่นๆ อย่างไร ตลอดจนนำไปสู่การอ่านวรรณคดีต้นแบบเพื่อที่จะเข้าใจเรื่องราวในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิมมากยิ่งขึ้น

เร็ดมากคะชอบบบบ นายเอกคือดิงามมม เราไม่เคยอ่านรามเกียรติ์มาก่อน เพราะอ่านแต่ชายชาย เรื่องนี้เลยเป็นนิพพานสำหรับสาววายอย่างเรา ชอบคุณที่แต่ง นะคะ ชอบที่สุดเลยย

(รามเกียรติ์ ศึกม้งกรกัณฐ์, ความคิดเห็นของ แสงจันทร์กระจ่าง)

สนุกมากถึงกับหาข้อมูลอย่างรู้ว่าเนื้อเรื่องจริงรามเกียรติ์เป็นยังไง ด้วย เลือด สาววายยังไงเราก็ชอบฉบับของคุณบลูเป็นที่หนึ่งใจ มีทั้งต่อสู้ดุเดือดเผด็จมันส์ รักแสน หวานและพ่อแ่งแม่งอนครบรส

เราคิดว่าจักรวรรย์อ่านให้แฟนที่เป็นชายแท้ฟัง (เพื่อจะเปลี่ยนใจเปลี่ยนรสนิยม อีๆ)

แฟนเราชอบคู่พาลี-ทศกัณฐ์ที่สุดคะ ส่วนเราชอบสายแสบอย่างแสงอาทิตย์-จิต ไพร่ ถ้าคุ้มจฉานุ-ไมยราพย์ ปะป่าใจร้ายน้อยกว่านี้หน่อยคงจะให้เป็นอันดับ 1 อยู่หรือก

(รามเกียรติ์ ศึกม้งกรกัณฐ์, ความคิดเห็นของ Darunwan)

เหยียยยสนุกกกมากคะ 8 ตอนรวด ตอนนี่ติดงอมแงม มันดีมากอะ ไทยๆมี กลอน ตอนแรกก็ไม่ค่อยจะรู้เรื่องนี้หรือก จนต้องไปกูเกิ้ลอ่านเพิ่มเติม เรื่องราวมัน เป็นไงกันแนวอะ 555555 ชอบบบบบคะชอบบบบ มาต่อๆรออยู่คะ อยากให้ทศ เมินนจริงจริง มา้อแล้ว แต่แบบ เหือะ เป็นแฟน แสรดดดด!!! 55555

(หัวใจทศกัณฐ์, ความคิดเห็นของ Blove)

อีกลักษณะหนึ่งคือ ผู้อ่านกล่าวว่ามีมากขึ้นชอบวรรณคดีไทยและวัฒนธรรม การจีน แฟนพิภวรรณคดีไทยยาโออิที่มีผสมผสานวัฒนธรรมทั้งสองรูปจึงตอบสนองความต้องการของ ตนได้เป็นอย่างดี

ชอบนิยายของพี่บลูมากๆ เลยคะ เพิ่งมาอ่าน 555 ที่จริงเป็นคนชอบเรื่อง รามเกียรติ์อยู่แล้ว และเป็นสาววายด้วย พอมาอ่านแล้วแทบกรี๊ด มันโดนมาก ชอบแบบนี้ มากเลย เรารอฉากไโรติกของน้องแสงกับจิตรไพร่อยู่ฮุๆ

(รามเกียรติ์ ศึกม้งกรกัณฐ์, ความคิดเห็นของ Plang)

นอกจากนี้ยังมีผู้อ่านที่ออกตัวว่าไม่ได้ชื่นชอบวรรณคดีไทย แต่หลังจากอ่านแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิแล้ว ทำให้ต้องย้อนกลับไปมองวรรณคดีไทยด้วยมุมมองใหม่

ทั้งที่เราไม่ได้นิยมวรรณคดีไทยสักนิด(ปกตินอกจากตอนเรียนคือไม่คิดจะแตะ) แต่พออ่านเรื่องนี้รู้สึกต้องมองวรรณคดีไทยใหม่ละ ขอขอบคุณที่แต่งนิยายเรื่องนี้นะคะ ขอขอบคุณจริงๆ

(รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกมุภัณฑ์, ความคิดเห็นที่ 4)

รวมถึงยังมีลักษณะที่ผู้อ่านกลุ่มนี้แสดงตัวในฐานะแฟนคลับของคู่จิ้นศิลปินเกาหลีที่ผู้แต่งแฟนฟิกนำคู่จิ้นคู่นั้นมาสร้างเรื่องเล่าใหม่ในแนววรรณคดีไทย ผู้อ่านกลุ่มนี้จะมีความกระหายใคร่รู้ว่า การปรากฏตัวของศิลปินเกาหลีในบทบาทพระเอก-นายเอกในแฟนฟิกวรรณคดีไทย จะทำให้เกิดภาพในการรับรู้ของตนอย่างไร กระทับกับภาพของศิลปินในการรับรู้เดิมของตนหรือไม่

ประวัติการณ์เปลี่ยนแปลงวรรณคดีไทยที่สาวกคริสเทธาต้องจดจำ 5555555555 มันจะมีเรื่องไหนใหม่หนอที่อิหนูเทามันเป็นแม่ศรีเรือนเรียบบร้อยบ้าง พร้ออออ หรือคอนเสปเอสเอฟเรื่องนี้ของไรท์คือโหดมันฮาตีนหว่า

(ไกรทอง ความคิดเห็นที่ 164)

จากความคิดเห็นของผู้แต่งและผู้อ่านแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิจะเห็นได้ว่า ผู้อ่านแต่ละคนสามารถเชื่อมโยงได้ว่าชื่อเรื่อง เนื้อเรื่อง ตัวละคร ฉาก ตลอดจนอนุภาคต่างๆ ที่ปรากฏในแฟนฟิกเรื่องนั้นๆ อ้างอิงมาจากองค์ประกอบของวรรณคดีต้นแบบเรื่องใด แม้แต่ผู้ที่ไม่ได้สัมผัสกับวรรณคดีไทยผ่านแบบเรียนวรรณคดีไทย ก็สามารถสัมผัสวรรณคดีไทยจากรูปแบบอื่นๆ ที่ปรากฏในสภาพแวดล้อมที่ทุกคนคุ้นเคยได้

พื้นที่สำคัญสำหรับที่ทำให้วรรณคดีไทยเข้าไปอยู่ในการรับรู้และจดจำของคนไทยก็คือ หลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ วรรณคดีไทยถูกบรรจุเป็นหนึ่งในบทเรียนภาษาไทยที่ทุกคนต้องเรียนในทุกระดับชั้น แม้จะมีปัญหาตามมาว่า วรรณคดีไทยถูกผูกโยงอยู่กับแบบเรียนที่เน้นการอ่านเพื่อความซาบซึ้งและตีความในสุนทรียรสทางการประพันธ์มากเกินไปจนกลายเป็นความน่าเบื่อสำหรับผู้เรียนบางส่วน ซึ่งไม่ได้มีความสนใจในความรู้สาขานี้ แต่อย่างน้อยที่สุด คนไทยที่ผ่านระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานแทบทุกคนจะมีวรรณคดีไทยอยู่ในการรับรู้ วรรณคดี

ไทยนับเป็นความทรงจำร่วมของคนไทยซึ่งทุกคนล้วนมีชิ้นส่วนความทรงจำมากน้อยแตกต่างกัน ปัจจัยดังกล่าวเป็นเสมือนหลักประกันความสำเร็จที่ทำให้วรรณคดีไทยหลายเรื่องถูกหยิบยกมาแต่ง แพนฟิกได้อยู่ตลอดเวลา จึงอาจกล่าวได้ว่าแพนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิเป็นโครงสร้างแห่งความรู้สึก (Structure of feeling) ของทั้งผู้ผลิตและผู้เสพที่ต่างมีประสบการณ์ทางวัฒนธรรมร่วมกัน ผู้อ่านแพนฟิกวรรณคดีไทยส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าถึงวรรณกรรมประเภทนี้ในฐานะแพนของวรรณคดีไทย หรือนิยามตนเองว่าเป็นแพนของวรรณคดีไทยโดยตรง หากแต่เข้าถึงในฐานะแพนของสิ่งอื่น แต่ขณะเดียวกันก็มีความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีไทยในแง่วัฒนธรรมร่วมของคนไทย ความเป็นปรชานิยมของแพนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิจึงปรชานิยมแบบไทยๆ กล่าวคือ ไม่ใช่การสร้างงานเพื่อให้เข้าถึงคนหมู่มากในฐานะที่พวกเขาเป็นแพนวรรณคดีไทย แต่เป็นการสร้างงานสำหรับคนไทยในฐานะผู้รับรู้ รู้จัก มีภูมิหลังและพื้นความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีไทย ไม่มีความพยายามที่จะสร้างตัวตนหรืออัตลักษณ์ของพวกเขาในฐานะแพนวรรณคดีไทย แต่เป็นฐานะของคนไทยที่อ่านแพนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิอันเป็นแพนฟิกประเภทหนึ่งที่แตกตัวมาจากแพนฟิกแนวยาโออิประเภทอื่นและก่อรูปเฉพาะของตัวเองแล้วเข้าใจ

4.4 บทบาทของแพนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิในฐานะวัฒนธรรมปรชานิยม

วรรณคดีไทยมีการเผยแพร่ในสังคมไทยมาเป็นเวลานาน เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย ได้รับการยกย่องถึงความดีเด่นในด้านใดด้านหนึ่ง และมีความเกี่ยวพันกับมรดกทางวัฒนธรรมอันแสดงถึงความเป็นชาติ สร้างสรรค์โดยนักประพันธ์ชั้นบรมครู การเข้าถึงและตีความสุนทรียรสทางวรรณศิลป์ของวรรณคดีเหล่านั้นมักจำกัดอยู่ในวงวิชาการหรือผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ เนื่องจากไม่ใช่สิ่งที่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน

ขณะที่แพนฟิกวรรณคดีฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิเป็นการดัดแปลงโครงเรื่องและตัวละครจากวรรณคดีมานำเสนอใหม่ในรูปแบบวรรณกรรมออนไลน์แนวชายรักชาย มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับรูปแบบความสัมพันธ์ที่แตกต่างไปจากเพศวิถีกระแสหลัก ขัดแย้งกับค่านิยมในสังคม ปრაกฏเนื้อหาที่ล่อแหลมไม่เหมาะสมอย่างหือหาวา ชัดเจน ตรงไปตรงมา ผู้แต่งแพนฟิกส่วนมากมักเป็นนักเขียนมือสมัครเล่นที่มีชื่อเสียงในวงกว้าง บางคนเป็นเพียงผู้ที่ต้องการปลดปล่อยจินตนาการบนพื้นที่สาธารณะเพื่อตอบสนองความชอบของตน เนื่องจากเว็บไซต์วรรณกรรมออนไลน์เป็นช่องทางในการเผยแพร่ผลงานได้โดยเสรี ไม่มีมาตรการตรวจสอบคัดกรองเคร่งครัด ทำให้แพนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิมีลักษณะเป็นวัฒนธรรมปรชานิยม ทำให้แพนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิเป็น

วรรณกรรมประชาานิยมที่มีวัฒนธรรมประชาานิยม 2 ด้าน คือ การตอบโต้และต่อรองกับวัฒนธรรมชั้นสูง และการต่อรองกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.4.1 การตอบโต้และต่อรองกับวัฒนธรรมชั้นสูง

แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิเป็นวรรณกรรมที่ไม่ได้รับการยกย่องเนื่องจากเหตุผล 2 ประการ คือ เป็นงานเขียนนอกขนบ ผิดศีลธรรม ทำลายคุณค่าของวรรณคดีไทย ลักษณะดังกล่าวอาจมองได้ว่ามีความสัมพันธ์กับลักษณะสำคัญประการหนึ่งของวัฒนธรรมประชาานิยม คือ การตอบโต้และต่อรองกับวัฒนธรรมกระแสหลัก สำหรับแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออินั้น กล่าวได้ว่าได้แสดงบทบาทในการตอบโต้กับวรรณคดีไทยซึ่งถือว่าเป็นวัฒนธรรมชั้นสูง ได้รับการยกย่องในสังคมตลอดมา วิธีการตอบโต้ที่แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิกระทำต่อวรรณคดีไทยคือการท้าทายขนบของวรรณคดีไทย การท้าทายความเป็นชายในวรรณคดีไทย และการท้าทายบรรทัดฐานรักต่างเพศในวรรณคดีไทย

4.4.1.1 การท้าทายขนบวรรณคดีไทย

แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออินำเสนอความไร้ขีดจำกัดทางเพศ เรื่องเพศที่เป็นข้อห้ามและถูกประณามในวรรณคดีไทย จะเป็นสิ่งปรากฏในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิ ทั้งรูปแบบความสัมพันธ์แบบชายรักเพศเดียวกันและแสดงการมีสัมพันธ์ทางเพศอย่างเปิดเผยขัดแย้งกับสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับค่านิยมและวัฒนธรรมอันดีงาม เรื่องเพศเป็นเรื่องหยาบคายน่าขำหน้า ไม่สามารถกล่าวถึงอย่างเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะ ไม่เหมาะสมที่จะให้ผู้อื่นได้ล่วงรู้ และนำมาซึ่งความอับอายเสื่อมเสียอันเป็นเรื่องที่คนไทยส่วนใหญ่ยอมไม่ได้ ดังที่ ศิริพร ศรีวรกานต์ (2546, น.137-138) กล่าวว่า เรื่องเพศโดยเฉพาะการร่วมเพศถือเป็นความลามกและน่าอับอายที่ไม่บังควรเปิดเผย ศาสนาพุทธซึ่งเป็นศาสนาที่ชาวไทยส่วนใหญ่นับถือได้เข้ามามีอิทธิพลกำหนดความคิดของพุทธศาสนิกชนว่าความรู้สึกและความต้องการทางเพศเป็นเรื่องของตัณหาที่ทำให้เกิดทุกข์ควรกำจัดให้สิ้นไป สังคมจึงสร้างกลไกบางอย่างให้เรื่องเพศได้มีพื้นที่ในการแสดงออก

การนำเสนอเรื่องดังกล่าวในวรรณคดีไทยจึงต้องปกปิดความลามกอนาจารด้วยความละเมียดละไมงดงาม เห็นได้จากกระบวนการประพันธ์บทอัศจรรย์ที่หลีกเลี่ยงการกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างตัวละครอย่างตรงไปตรงมาด้วยการใช้ความเปรียบที่มีความหมายลึกซึ้งเพื่อสื่อถึงเหตุการณ์ บรรยากาศ และอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร

ขณะที่ฉากแสดงการมีความสัมพันธ์ทางเพศในแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิมักปรากฏอย่างเปิดเผย หัวือหาว และรุนแรงในบางครั้ง เนื้อหาส่วนใหญ่ที่ใช้บรรยายฉากดังกล่าวมักใช้คำตรงไปตรงมา เน้นความเข้มข้น ความต่อเนื่อง ความสะใจ และตอบสนองความ

ต้องการของผู้อ่านอย่างถึงใจ แม้ว่าผู้แต่งจะพลิกแพลงคำเรียกแทนองคชาติและทวารหนักซึ่งเป็นอวัยวะส่วนที่ใช้สำหรับปฏิบัติภารกิจและขั้นตอนของพฤติกรรมทางเพศแล้ว แต่กระนั้น ยังแสดงถึงรูปรอยของอวัยวะและขั้นตอนของพฤติกรรมทางเพศอย่างชัดเจน ทำให้มีแฟนฟิกบางเรื่องถูกทางผู้ดูแลเว็บไซต์แจ้งระงับการเผยแพร่ฉากที่ผู้แต่งเรียกว่า “ฉากหวิวๆ อีโรติก” แม้ผู้แต่งจะยอมรับข้อกำหนดดังกล่าวและดำเนินการลบโดยให้เหตุผลว่าเป็นวิธีในการทำให้สังคมน่าอยู่ขึ้น พร้อมทั้งยืนยันว่าหากมีการระงับเนื้อหาเกิดขึ้นอีกก็จะดำเนินการตามนี้เช่นกัน แต่ผู้อ่านกลับมีปฏิกิริยาทำนองว่า ไม่เข้าใจจุดประสงค์ของผู้ที่แจ้งแบน พร้อมทั้งแนะนำว่าให้ผู้ที่ไม่พอใจข้ามเนื้อหาส่วนนี้ หรือไปใช้งานเว็บไซต์อื่นที่ห้ามเผยแพร่ฉากเหล่านี้ สื่อถึงเจตจำนงว่า พอใจที่จะเสพงานในพื้นที่เฉพาะของพวกเขา

แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไอโอได้แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมไม่ใช่เพียงเรื่องของความงามที่ยึดโยงขนบทางวรรณกรรมเป็นหลัก ไม่ได้จำกัดอยู่แค่วรรณกรรมประเภทใดประเภทหนึ่ง ไม่ใช่การพิจารณาด้วยเกณฑ์เรื่องคุณค่า เพื่อยกย่องและแบ่งลำดับชั้นทางวัฒนธรรม แต่เป็นการสร้างและเสพงานเพื่อตอบสนองรสนิยมของ implied reader ภายในพื้นที่ที่มีการรวมตัวของผู้อ่านชอบในสิ่งเดียวกัน และพวกเขาก็สามารถปรับปรนให้วัฒนธรรมที่ต่างลำดับชั้นอยู่รวมในพื้นที่เดียวกันได้ ซึ่งขัดแย้งกับที่รีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2560) กล่าวแสดงความเห็นไว้ในบทความเรื่อง แฟนฟิก: วรรณกรรมเลียนแบบเพื่อยกย่องหรือย้ายงานต้นแบบว่า แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาไอโอ เกิดจากการสร้างจินตนาการทางเพศตามกระแสการเขียนนิยายวายและการสร้างคู่จิ้น โดยไม่เข้าใจการพรรณนารูปลักษณ์และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครตามขนบสังคัมไทยสมัยโบราณ อีกทั้งเป็นการตีความใหม่ที่ผู้เขียนและผู้อ่านต้องการเพียงความสนุกแบบคึกคะนองมากกว่าการสัมผัสคุณค่าของวรรณคดีไทย

4.4.1.2 การท้าทายความเป็นชายในวรรณคดีไทย

ตั้งแต่อดีต วาทกรรมเพศวิถีกระแสหลักจะให้อำนาจควบคุมและกำหนดขอบเขตในการแสดงออกเรื่องเพศโดยผู้ชาย ผู้หญิงจึงถูกกดไว้ใต้อำนาจของผู้ชายในการยอมรับหรือปฏิเสธบทบาทของผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรณคดีไทยที่ถูกแต่ง ดีความ ถ่ายทอดผ่านมุมมองความคิดของผู้ชายเป็นหลัก และนำวรรณคดีมาใช้เป็นเครื่องมือกำกับการแสดงออกของผู้หญิงผ่านประเด็นที่นำเสนออยู่ในนั้น ดังที่ ศิริพร ศรีวรกานต์ (2546, น.145-146) กล่าวถึงความสัมพันธ์เชิงกามารมณ์ระหว่างชายกับหญิงว่า ความสัมพันธ์เชิงกามารมณ์ในวัฒนธรรมไทยไม่ได้ถือว่าชายหญิงเสมอภาคกัน เนื่องจากระบบคิดแบบปิตาธิปไตยได้กล่อมเกลายให้ชายและหญิงยอมรับว่าการร่วมประเวณีเป็นของชาย ชายเป็นผู้กระทำ ส่วนหญิงเป็นฝ่ายตอบสนองต่อความต้องการของชาย ความสัมพันธ์เชิงกามารมณ์ที่ผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิงนำมาซึ่งการสร้างจริยธรรมทางเพศในการ

ควบคุมพฤติกรรมทางเพศของผู้ชาย-ผู้หญิงที่เปิดโอกาสให้เพศชายแสวงหาความสุขทางเพศ แต่ปิดโอกาสความสุขทางเพศแก่เพศหญิง

อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางการปิดบังซ่อนเร้นเรื่องทางเพศ พื้นที่อินเทอร์เน็ตได้ช่วยปลดปล่อยสิ่งที่ถูกปกปิด ซุกซ่อน อำพราง ให้สามารถเปิดเผยออกมาได้อย่างเต็มที่ ดังที่ซาส์เซน (Sassen, 2002, 109-119 อ้างถึงใน พิมพวัลย์ บุญมงคล และคณะ, 2551, น.107) กล่าวว่า พื้นที่ไซเบอร์กลายเป็นพื้นที่ในการสร้างโอกาสใหม่ๆ ของผู้หญิงขึ้น เป็นพื้นที่หนึ่งในการแสดงตัวตน ผู้หญิงสามารถต่อรองและใช้พื้นที่ไซเบอร์ตอบสนองวิถีชีวิตประจำวันและสร้างพื้นที่ใหม่ๆ ให้ผู้หญิงได้

เดิมทีวรรณคดีไทยถูกสร้างขึ้นในบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่ความหลากหลายทางเพศยังไม่ได้รับการยอมรับเช่นปัจจุบัน คู่ความสัมพันธ์ของตัวละครที่ปรากฏจึงมีเพียงรูปแบบชาย-หญิงเท่านั้น ขณะที่แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิซึ่งแต่งโดยผู้หญิง และผู้อ่านส่วนใหญ่ก็เป็นผู้หญิงเช่นเดียวกัน ได้แสดงให้เห็นอำนาจของผู้หญิงในโลกวรรณกรรมออนไลน์ที่นอกจากจะทำให้ผู้ชายกลายเป็นวัตถุทางเพศเพื่อตอบสนองจินตนาการของตนเองแล้ว ยังลดทอนอำนาจความเป็นชายด้วยการทำให้ตัวละครชายเหล่านั้นกลายเป็นชายรักเพศเดียวกัน

ผู้หญิงมีอำนาจในการกำหนดบทบาทแก่ตัวละครชายในแฟนฟิคของตนเอง พื้นที่ในการเผยแพร่และเข้าถึงแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิจึงกลายเป็นชุมชนสำหรับผู้หญิงที่เข้ามาจับจ้องและชื่นชมการถูกลดทอนอำนาจของผู้ชาย การปลดปล่อยของผู้หญิงที่ปรากฏผ่านกระบวนการสร้างและเสพแฟนฟิคในสื่ออินเทอร์เน็ตโดยผู้หญิงไม่ใช้การนำวรรณคดีต้นแบบมาดัดแปลงให้ผู้หญิงเป็นตัวละครเอกหรือมีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง แต่เป็นการกตผู้ชายที่มีเพศวิถีแบบรักต่างเพศ และเชิดชูเพศวิถีแบบชายรักเพศเดียวกัน

สิ่งที่น่าสนใจในการลดทอนอำนาจของเพศชาย คือการสร้างตัวละครชายให้มีรูปลักษณ์อย่างผู้หญิง จะเห็นได้ว่าตัวละครชายในวรรณคดีไทยต้นแบบถูกนำมาดัดแปลงรูปลักษณ์ให้มีลักษณะกึ่งชายกึ่งหญิง (androgyny) และตัวละครมีรูปลักษณ์เช่นนี้มักจะมีบุคลิกลักษณะคล้ายผู้หญิง รวมถึงสวมบทบาทเป็นหญิงในความสัมพันธ์ทางเพศ การสร้างตัวละครเช่นนี้ทำให้ความเป็นชายของตัวละครชายในวรรณคดีต้นแบบ เป็นต้นว่า ความเป็นนักรบที่เก่งกาจในกองทัพ ความเป็นนักรักที่ขำของเรื่องสตรี ลดน้อยลง

4.4.1.3 การท้าทายบรรทัดฐานรักต่างเพศในวรรณคดีไทย

เพศวิถีกระแสหลักที่ดำรงอยู่ในสังคมไทยเป็นเพศวิถีแบบรักต่างเพศ สังคมไทยได้สร้างและผลิตซ้ำบรรทัดฐานรักต่างเพศ (heteronormativity) ที่ทำให้คนในสังคมเชื่อว่าการมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเป็นสิ่งที่ถูกต้องและสัมพันธ์กับธรรมชาติของสรีระทางเพศ

รูปแบบของรักต่างเพศ (Heterosexuality) เป็นรูปแบบหลักของความสัมพันธ์ที่คนทั้งสังคมควรปฏิบัติตาม ถือเป็นความสัมพันธ์ที่มีความชอบธรรม และมีคุณค่ามากที่สุด โดยรูปแบบความสัมพันธ์ที่ถูกต้องจำกัดอยู่ที่ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิง ในสถาบันแต่งงาน อยู่กินแบบผัวเดียวเมียเดียว ไม่มีเพศสัมพันธ์เพื่อการค้า และมีเซ็กส์เพื่อการสืบเผ่าพันธุ์ ในขณะที่รูปแบบทางเพศที่นอกเหนือไปจากความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่ใช่ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงและเป็นไปเพื่อการสืบพันธุ์ เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ความสัมพันธ์ระหว่างคนที่มีเพศเดียวกัน ถือเป็นสิ่งที่ผิดธรรมชาติ เบี่ยงเบน ผิดศีลธรรม เป็นสิ่งที่อันตรายและนำไปสู่การทำลายระเบียบของสังคมลงได้ (Gayle S. Rubin, 1993, p.11 อ้างถึงใน สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2548, น. 16)

ภายใต้วาทกรรมของเพศวิถีรักต่างเพศ มักนำเรื่องเพศไปผูกโยงกับการสืบสกุล ครอบครัวที่สมบูรณ์ และความมั่นคงในยามแก่เฒ่า (นภภรณ์ หะวานนท์ และธีรวัลย์ วรรณโนทัย, 2554, น.102) บรรทัดฐานรักต่างเพศได้ทำให้เพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง กลายเป็นพฤติกรรมภาคบังคับของความสัมพันธ์ฉันสามีภรรยาหรือคู่รัก ซึ่งนอกจากจะปิดกั้นทางเลือกของความสัมพันธ์ทางเพศแบบอื่นๆ แล้ว ยังเป็นการให้อภิสิทธิ์ของความเป็นเพศที่เหนือกว่าของผู้ชายเพียงเพราะเหตุผลว่า ผู้ชายเท่านั้นที่มีอวัยวะเพศ ซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่จะทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศมีความสมบูรณ์แบบและเป็นธรรมชาติ (นภภรณ์ หะวานนท์ และคณะ, 2554, น.106)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 (2556, น.230) ให้ความหมายของคำว่า “ครอบครัว” ไว้ว่า สถาบันพื้นฐานของสังคมที่ประกอบด้วยสามีภรรยาและหมายความถึงลูกด้วย จากการให้ความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า พื้นฐานของการสร้างครอบครัวต้องประกอบด้วยสามีและภรรยาเป็นสำคัญ ตามมาด้วยลูกซึ่งเป็นผลผลิตจากการสร้างครอบครัว โดย “สามี” หมายถึง ชายที่เป็นคู่ครองของหญิง ส่วน “ภรรยา” หมายถึง หญิงที่เป็นคู่ครองของชาย

การให้ความหมายกระแสหลักของคำว่าครอบครัวจำกัดอยู่แค่ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงเท่านั้น อีกทั้งการเพิ่มเงื่อนไขให้กับครอบครัวที่สมบูรณ์ด้วยคำว่า “ลูก” ยิ่งเป็นการตอกย้ำว่า คนรักเพศเดียวกันไม่มีวันสร้างครอบครัวที่สมบูรณ์ตามบรรทัดฐานทางสังคมได้ เพราะระบบภายในและสรีระทางธรรมชาติของผู้ชายไม่ได้ถูกออกแบบมาเพื่อทำหน้าที่นั้น

การนำสถาบันครอบครัวและการมีเพศสัมพันธ์เพื่อการสืบเผ่าพันธุ์มาสร้างความชอบธรรมให้กับบรรทัดฐานต่างเพศว่าเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่ถูกต้องเพียงหนึ่งเดียว ขณะที่ความสัมพันธ์รูปแบบอื่นที่มีเป้าหมายเพื่อการเสพสมลิกซึ่งไม่ใช่การสืบพันธุ์ เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้อง

แฟนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิหลายๆ เรื่องได้แสดงการทำทนาย ความหมายกระแสหลักของครอบครัวด้วยการแสดงให้เห็นว่า ความหมายที่แท้จริงของครอบครัวที่ สมบูรณ์ไม่ใช่แค่การประกอบด้วยคู่รักชายหญิงที่เป็นสามีภรรยาเท่านั้น แต่เป็นการที่คนคู่หนึ่งรัก กัน ผ่านอุปสรรคนานัปการมาด้วยกัน และพร้อมจะยืนหยัดเคียงข้างกันไปตลอดต่างหากที่เป็น ความหมายที่แท้จริงของครอบครัว

ส่วนลูกที่เป็นส่วนเติมเต็มให้ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาให้แน่นแฟ้น ขึ้นนั้น ผู้แต่งแฟนพิภพวรรณคดีไทยหลายๆ เรื่องได้แสดงทัศนะผ่านความคิด คำพูด และการกระทำ ของคู่ตัวละครชายอย่างคล้ายคลึงกันว่า การที่พวกเขาไม่สามารถมีลูก เป็นข้อจำกัดตามธรรมชาติของ ร่างกายที่พวกเขาไม่สามารถทลายลงได้ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาจะจืดจาง เพียงแค่ต่างฝ่ายต่างยังมีกันและกัน เท่านั้นก็เพียงพอแล้วสำหรับครอบครัวในทัศนะของพวกเขา

อย่างไรก็ตาม แฟนพิภพวรรณคดีไทยอีกหลายเรื่องก็พยายามทลายบรรทัดฐานรักต่างเพศและตั้งคำถามต่อบรรทัดฐานรักต่างเพศว่า หากรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่ถูกต้องเพียงหนึ่งเดียวเพราะมีเป้าหมายเพื่อการสืบเผ่าพันธุ์ เพื่อให้ ครอบครัวที่สมบูรณ์ต้องประกอบด้วยพ่อ แม่ ลูก พวกเขาก็สามารถมีสิ่งเหล่านี้ได้ครบถ้วน แล้วอย่างนี้ ความสัมพันธ์รูปแบบชายรักเพศเดียวกัน จะยังเป็นความสัมพันธ์ที่ขัดต่อบรรทัดฐานรักต่างเพศอยู่หรือไม่

ผู้แต่งแฟนพิภพวรรณคดีไทยตั้งคำถามต่อประเด็นข้างต้นด้วยการสร้างให้ ตัวละครชายฝ่ายเคบางตัวสามารถตั้งครรรค์และให้กำเนิดลูกได้เช่นเดียวกับผู้หญิง ตั้งแต่เริ่มตั้งครรรค์ ตัวละครชายจะแสดงอาการเวียนศีรษะ คลื่นไส้ อาเจียน เป็นลม เหม็นอาหาร ซึ่งเป็นอาการเดียวกัน กับหญิงตั้งครรรค์ช่วงแพ้ท้อง ตลอดระยะเวลาที่ตั้งครรรค์ ตัวละครชายจะแสดงให้เห็นว่า แม้พวกเขาจะเป็นผู้ชาย แต่ก็มีควมตระหนักรู้ในสถานะและบทบาทความเป็นแม่ของตน ต่อมาตัวละครจะพบว่า สรีระร่างกายตัวเองเปลี่ยนแปลงไป เช่น หน้าท้องนูนขยายตามการเจริญเติบโตของทารกในครรภ์ รู้สึกคัดและเจ็บหน้าอก พอหลังคลอดสามารถผลิตน้ำนมเพื่อเลี้ยงดูลูกได้ ตลอดจนเลี้ยงดูเอาใจใส่ลูก เป็นอย่างดี

ขณะเดียวกัน ผู้แต่งแฟนพิภพยังได้บ่อนเซาะความเป็นแม่ของผู้หญิง ทั้ง เรื่องสรีระทางธรรมชาติและการตระหนักรู้ในสถานะและบทบาทความเป็นแม่ของผู้หญิง โดยทำทนาย ต่อมดลูกของผู้หญิงซึ่งเป็นอวัยวะส่วนสำคัญในการตั้งครรรค์และเป็นสิ่งที่มีแต่เฉพาะผู้หญิงเท่านั้น มดลูกนี้จึงมีความสำคัญในการสร้างบรรทัดฐานรักต่างเพศว่าเป็นไปเพื่อสืบเผ่าพันธุ์ และกีดกัน รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันได้อย่างไม่สามารถโต้แย้งได้

ตัวละครชายกลุ่มนี้จะมีลูกด้วยวิธีการที่ต่างไปจากกลุ่มแรกคือ ไม่มีการตั้งครรภ์เพราะไม่มีมดลูก แต่เขาสามารถมีลูกได้ด้วยการปฏิสนธิภายนอก กล่าวคือ อสุจิของตัวละครชายทั้งสองที่เป็นคู่กันถูกปลดปล่อยจากร่างกายมาผสมกัน มีอำนาจเหนือธรรมชาติมาเกี่ยวข้อง และเกิดเป็นเด็กขึ้นมา โดยไม่ต้องพึ่งพามดลูกและรังไข่เป็นที่พำนักของตัวอ่อนแบบผู้หญิง แม้ว่าเขาจะไม่ได้ตั้งครรภ์ ไม่ได้สัมผัสความรู้สึกของการเป็นแม่ แต่ตัวละครเหล่านี้ก็ตระหนักรู้ในสถานะและบทบาทความเป็นแม่ของตนเอง เห็นได้จากการเลี้ยงดูเอาใจใส่ การเสียสละ และการพยายามปกป้องลูกจากภัยอันตรายทั้งปวง การมีลูกรูปแบบนี้อาจเทียบเคียงได้กับการที่คู่รักเพศเดียวกันมีลูกได้ด้วยการอุ้มบุญหรือการรับอุปการะเด็กมาเป็นบุตรบุญธรรม

4.4.2 การต่อรองกับวัฒนธรรมชั้นสูง

แม้ว่าแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิจะแสดงการทำท้าววรรณคดีไทยจนแลดูเหมือนตอบโต้วัฒนธรรมชั้นสูงอันเป็นวัฒนธรรมกระแสหลักของสังคมไทย แต่กระนั้นเมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดความคิดเห็นของผู้เขียนและผู้อ่าน รวมถึงที่มาของการสร้างและผลจากการเสพกลับแสดงให้เห็นเสนอแง่มุมด้านบวกหลายประการที่แสดงถึงการต่อรองกับลักษณะด้านลบที่ถูกประทับตราได้แก่ การสืบสานวรรณคดีไทยในสื่อประชานิยม และการแสดงความเคารพต่อวรรณคดีไทยต้นแบบ

4.4.2.1 การสืบสานวรรณคดีไทยในสื่อประชานิยม

วรรณคดีไทยที่มีอยู่เป็นจำนวนมากนั้น มีเพียงไม่กี่เรื่องที่ถูกหยิบยกมาเป็นตัวบทต้นทางในการดัดแปลงเป็นแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ เช่น รามเกียรติ์ สังข์ทอง ไกรทอง แก้วหน้าม้า พระอภัยมณี เป็นต้น เนื่องจากเป็นเรื่องที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ผู้คนรู้จักในวงกว้าง ทำให้ผู้แต่งมั่นใจได้ว่าหากนำมาผลิตซ้ำอีกครั้งในรูปแบบของแฟนฟิกแนวยาโออิจะทำให้ได้รับผลตอบแทนที่ดีจากผู้อ่าน ดังข้อความท้ายบทของผู้เขียนแฟนฟิกเรื่อง จ้าวธราตา ความว่า

อาจจะเพราะอ้างอิงจากวรรณคดีไทยเดิม เวลาเขียนถึงได้คอยจับตอลอดว่าตรงไหนมายังไงดีนะ

คิดว่าถ้าคนที่รู้จักเรื่องไกรทองดีๆ ก็คงจะเข้าใจบ้างล่ะคะ ฮาฮา

แต่แน่นอนว่าไม่เหมือนต้นฉบับเสียทีเดียวนะคะ บทบาท+นิสัยต่างกันมากอยู่
ทั้งไอ้พี่วัน(ชาละวัน)และน้องไกร(ไกรทอง)เลย กร๊ากกกกกกก

เฮ้ย แต่ก็ไม่ถึงกับว่าถ้าไม่อ่านไกรทองจะไม่รู้เรื่องเลยหรือคะนะคะ 55555555

วรรณคดีไทยที่ถูกเลือกสรรแล้วเหล่านี้มีลักษณะเป็นวัฒนธรรมที่ได้รับการบันทึกไว้ (recorded culture) ตามทัศนะของเรย์มอนด์ วิลเลียมส์ (Raymond Williams อ้างถึงใน สมสุข หินวิมาน, 2552, น.) ว่า วัฒนธรรมที่ได้รับการบันทึกไว้เป็นบางส่วนของวัฒนธรรมที่มีชีวิตอยู่ และได้รับการบันทึกหรือผลิตซ้ำเพื่อสืบทอดต่อมา เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “วัฒนธรรมแห่งยุคสมัย” (culture of the period)

วัฒนธรรมที่ได้รับการบันทึกไว้ ถือเป็นส่วนหนึ่งของประเพณีในการเลือกสรร (selective tradition) ซึ่งผู้คนในสังคมจะมีกระบวนการจัดระบบและจัดลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมทั้งหลายไว้ และเนื่องจากในทุกวันนี้มีวัฒนธรรมที่ถูกสร้างขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา แต่ประเพณีในการเลือกสรรดังกล่าว จะทำหน้าที่คัดเลือกให้วัฒนธรรมบางอย่างเท่านั้นที่จะถูกผลิตซ้ำให้มีชีวิตยืนยาวต่อไป

การสร้างงานวรรณกรรมแนวยาโออิเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการเลือกสรร และถกถวญตัวบทวรรณคดีไทยเพื่อนำไปผลิตซ้ำและบันทึกไว้ในพื้นที่ของสื่ออินเทอร์เน็ต ไม่ว่าผู้สร้างจะมีเจตจำนงในการสร้างสรรค์อย่างชัดเจนว่าเพื่อสืบทอดวรรณคดีไทย หรือเพียงแค่ตอบสนองจินตนาการอันแล่นแรงของตนเอง แต่ท้ายที่สุดแล้ว ปลายทางของการเข้าถึงตัวบทที่ถูกดัดแปลงเหล่านี้ก็นับเป็นการสืบสานวรรณคดีไทยให้คงอยู่ในการรับรู้ของผู้คนในปัจจุบัน เห็นได้จากนานาความคิดเห็นของผู้อ่านแฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาโออิ ดังนี้

“เราไม่เคยอ่านรามเกียรติ์มาก่อน เพราะอ่านแต่ชายชาย เรื่องนี้เลยเป็นนิพพานสำหรับสาววายอย่างเรา ขอขอบคุณที่แต่งนะคะ ชอบที่สุดเลยย”

(ความคิดเห็นที่ 1022, รามเกียรติ์ มิติรักแดนกุ่มภันท์)

“อ่านเรื่องนี้แล้วรู้สึกที่ตัวเองไม่รู้เรื่องอะไรเกี่ยวกับวรรณคดีไทยเลย บ้าจริงงงงง ขอขอบคุณที่แต่งมาให้อ่านนะคะ ได้ความรู้เยอะมากเลยคะ”

(ความคิดเห็นที่ 271, อลวนวุ่นรัก กลับชาติมาเกิด)

“เรื่องนี้ฉีกบทจากที่เคยอ่านไปเลย เอาจริงๆ พออ่านเรื่องนี้แล้วถึงกลับไปสังเกตเรื่องจริงๆที่พระรามทำนางสีดาเสียใจหลายครั้ง...”

(กระตุ้ 734, หัวใจทศกัณฐ์)

ยังอ่านเรื่องนี้ก็ยิ่งชอบค่ะคุณโอ มันให้ความรู้สึกเหมือนอ่านนิยายฝรั่ง คือมันทำให้รู้สึกว่ อ่านแล้วเรื่องเล่าหรือความเชื่อเรื่องชาละวันเนี่ยมันมิได้เป็นแค่ความเชื่อ แต่มันมีระดับของความป็นจริง ๆ อยู่ในนั้น ตอนที่อ่านป็นวรรณคดีนั้นมันก็ให้ความจรรโลงใจในระดับของวรรณคดีและความงามในภาษาและขนบการแต่งป็นร้อยกรอง แต่อ่านฉบับจ้าวธาราแล้วมันเหมือนอ่านงานที่จับต้องได้ และมีเนื้อมิหนึ่ เรียกว่าต้องตามติดและติดตามอย่างมิคลาด

(ความคิดเห็นของ Wordslinger, จ้าวธารา)

จากความคิดเห็นทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า ผู้อ่านรู้สึกถึงความแปลกใหม่และความกลมกลืนในการนำวรรณคดีไทยมาสร้างสรรค์และนำเสนอใหม่ในรูปแบบของแฟนฟิกแนวยาโออิตอบสนองความพึงพอใจของผู้อ่านที่ชอบวรรณคดีไทยและหรือวรรณกรรมแนวยาโออิ ผู้อ่านมิมีมุมมองต่อวรรณคดีไทยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ผู้อ่านแฟนฟิกเกิดความสนใจที่จะอ่านวรรณคดีไทยต้นฉบับ

สิ่งที่ทำให้เห็นการสืบสานขนบทางวรรณคดีไทยอย่างเด่นชัดก็คือ การที่ผู้แต่งแฟนฟิกบางเรื่องพยายามการนำเสนอฉากแสดงความสัมพันธ์ทางเพศด้วยสืบทอดการแต่งบทอัศจรรย์ เห็นได้จากบทอัศจรรย์ตอนหนึ่งในแฟนฟิกเรื่อง จ้าวธารา ความว่า

สิ้นคำถามผิวนวลต่างแดงชาน	ให้สคราญถูกใจใครใครยิ่ง
ก้มลิ้มรสลงจูบพิสูจน์จริง	เฝ้าอ้อยอิ่งหมายรักด้วยอาวรณ
ค่อยถนอมยอมสกดไฟร้อนรุ่ม	พินคอยสุ่มกิ่งระเบิดเกิดสังหรณ
แรงรสกดเบียดรักให้สิ้นคลอน	หมายริตรอนร่างรักพันชานา
ผิวอ่อนซ้ำซ้ำตัวแดงแกมสันไหว	ดวงตาไซร์เจื่อน้ำใสให้สุกสา
แรงจะยอมแรงจะหยาลนไปมา	เขยผกาปลอบสดับกับอนงค์

ผู้แต่งแฟนฟิกได้แสดงความคิดเห็นท้ายบทเกี่ยวกับการแต่งบทอัศจรรย์ในแฟน

ฟิกไว้ว่า

ต้องขออภัยกับหลายๆคนที่เฝ้ารอNCแบบร้อยแก้วนะคะ รู้สึกอยากลองอะไรแปลกใหม่ ก่อนเขียนตอนนี้ไปศึกษามาเยอะ รู้สึกว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่สละสลวยขึ้นมาป็นกอง (แม้กระนั้นเราก็ยังใช้คำผิดๆพลาดๆไม่ตรงความหมายเยอะอยู่...) ร้อยกรองฉากอย่างว่ในวรรณคดีโบราณนี้จะอุปมาอะไรนั้กหนา เล่นเอาไปแทบมิเป็น แต่มันก็มึ้งมึ้งจึ้งจึ้งตินะคะ (ozaga, 2557)

ข้อความข้างต้นชี้ให้เห็นว่าวรรณคดีไทยเป็นความร่วมมือที่ผู้อ่านทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ไม่ยากแม้จะเป็นการเข้าถึงผ่านสื่อรูปแบบดัดแปลง ไม่จำกัดเฉพาะผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ศึกษาวรรณคดีไทยเท่านั้นที่จะเข้าถึงวรรณคดีไทยได้

แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโอโอไม่ได้มีบทบาทในการให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังมีทำให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวรรณคดีไทยเรื่องที่เป็นต้นแบบในการดัดแปลง ผู้แต่งได้เพิ่มเนื้อหาส่วนนี้ในตอนต้นหรือตอนท้ายของเรื่องราวในแต่ละตอน เพื่ออธิบายความเป็นมาและลักษณะของตัวละคร ตลอดจนเกร็ดความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแฟนฟิกตอนนั้น ทำให้ผู้อ่านที่ไม่เคยสัมผัสกับวรรณคดีไทยมาก่อน ไม่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านวรรณคดีไทย หรือจดจำเรื่องราวเหล่านั้นไม่ได้แล้ว ได้มีโอกาสทำความเข้าใจ ทบทวน ตลอดจนรื้อฟื้นความรู้และความทรงจำของตนเองอีกครั้งหนึ่ง

แฟนฟิกเรื่อง อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด ดัดแปลงจากวรรณคดีเรื่อง พระอภัยมณี มีการให้เกร็ดความรู้เกี่ยวกับ ‘นางวาสิ’ จากวรรณคดีต้นแบบในตอนต้นของแฟนฟิกตอนที่ 13 ซึ่งเป็นการปรากฏตัวครั้งแรกของ ‘วาสิ’ หรือนางวาสิในอดีตชาติ ความเป็นมาว่า

เกร็ดความรู้ นางวาสิเป็นเด็กกำพร้า อาศัยอยู่กับตายาย แต่รูปร่างหน้าตาที่ไม่งามของนางทำให้คนอื่นๆ มักดูแคลน ต่อมานางได้เพียรพยายามหาความรู้การศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะมีปัญหาและมีความสามารถที่โดดเด่นกว่าใคร ต่อมานางจึงใช้ความฉลาดของตนเข้าหาพระอภัยมณีจนสำเร็จ แล้วต่อรองกับพระอภัยให้แต่งตั้งนางเป็นนางสนมเพื่อที่จะช่วยให้พระอภัยต่อกรกับท้าวอุศเรน (พี่ชายของนางละเวง) พระอภัยมณีจึงแต่งตั้งนางวาสิเป็นสนมเอก จนท้าวอุศเรนนอกแตกตายด้วยคำพูดของนางวาสิ แล้วนางก็ถูกวิญญูณของท้าวอุศเรนที่ตายไปแล้วเข้าสิงจนป่วยตายนั่นเอง

นอกจากนี้ผู้แต่งแฟนฟิกยังยกตัวบทตอนหนึ่งจากวรรณคดีต้นแบบมาประกอบการนำเสนอตัวละครในแฟนฟิกด้วย ความเป็นมาว่า

พอรู้ข่าวเจ้าเมืองผลึกใหม่   พระอภัยพุลสวัสดิ์รัศมี
งามประโลมโฉมเฉิดเลิศโลกีย์   นางวาสิลุ่มหลงปลงฤทัย

ผู้แต่งแฟนฟิกได้เขียนกำกับท้ายตัวบทที่อ้างถึงมาด้วยว่า “เป็นกลอนบทที่นางวาสิเจอพระอภัยมณีซึ่งได้กับนางสุวรรณมาลีแล้วขึ้นเป็นเจ้าเมืองผลึก”

การให้ความรู้ดังกล่าวในแฟนฟิก นอกจากจะทำให้ผู้อ่านทราบภูมิหลังของตัวละครในวรรณคดีต้นแบบแล้ว ยังทำผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวในแฟนฟิกได้ดียิ่งขึ้นด้วยว่า

สาเหตุที่นางวาลีกลับมาเกิดใหม่เป็น ‘วาลี’ และวางแผนทำร้าย ‘มณี’ หรือพระอภัยมณีในอดีตชาติที่กลับมาเกิดใหม่ เป็นเพราะความแค้นจากการเป็นผู้ที่ไม่ถูกรักซึ่งติดค้างข้ามภพชาติมา

ส่วนในแผนพิภพเรื่อง รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มภักดิ์ ผู้แต่งได้อ้างอิงข้อมูลจาก *นามานุกรมรามเกียรติ์ ฉบับปรับปรุงใหม่* ของรีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2554) เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเกี่ยวกับตัวละครจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องรามเกียรติ์ในส่วนท้ายบทของแผนพิภพแต่ละตอน ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับพระฤๅษีโคบุตร ในตอนที่ 1 มนุษย์ผู้หลงโลก ความว่า

สาระน่ารู้:

“พระฤๅษีโคบุตร” พระอาจารย์ผู้สอนศิลปวิทยาการแก่ทศกัณฐ์ เป็นผู้ขอชีวิตทศกัณฐ์จากอรชุน เมื่อคราวที่ทศกัณฐ์หักดอกไม้ในสวนของอรชุน และเมื่อพาลีแย่งนางมณโฑไป ทศกัณฐ์ก็ถดถอยคลุ้มคลั่งร่ำไห้เสียจริต จนกุ่มภกรรณต้องให้เสนาไปนิมนต์พระฤๅษีโคบุตรมาพูดโน้มน้าวใจ เพราะเป็นผู้เดียวที่ทศกัณฐ์นับถือเชื่อฟัง พระฤๅษีโคบุตรแนะนำให้ทศกัณฐ์ไปกราบไหว้พระฤๅษีอังกศัต พระอาจารย์ของพาลี ให้ว่ากล่าวพาลีให้คืนนางมณโฑให้พระองค์

(รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มภักดิ์, ตอนที่ 1 มนุษย์ผู้หลงโลก)

ในตอนท้ายของสาระน่ารู้ที่อธิบายถึงเรื่องราวและตัวละครต่างๆ แล้ว ผู้แต่งยังได้ใส่วงเล็บอ้างอิงที่มาของข้อมูลที่น่ามาอธิบายในแผนพิภพของตนด้วย เช่น “(นามานุกรมรามเกียรติ์ : น.๑๒๘)” แสดงให้เห็นถึงการค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวบทต้นแบบซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าเพื่อแต่งเรื่องและเพื่อเผยแพร่ความรู้แก่ผู้อ่าน

การให้ข้อมูลพร้อมกับอ้างอิงที่มาของข้อมูลข้างต้น สร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้อ่านว่า ตนเองจะได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำ สะท้อนตัวตนของผู้แต่งแผนพิภพซึ่งจบการศึกษาด้านภาษาไทย อีกทั้งยังทำให้เข้าใจที่มาที่ไปของการกำหนดบทบาทให้ ‘ไตรภพ’ ตัวละครใหม่ในแผนพิภพเรื่องนี้ข้ามภพชาติจากโลกปัจจุบันมายังโลกวรรณคดี เป็นเพราะเสียงเรียกจากพระฤๅษีโคบุตรซึ่งเป็นอาจารย์ของทศกัณฐ์ พระฤๅษีโคบุตรต้องการหยุดยั้งสงครามระหว่างฝ่ายทศกัณฐ์กับพระราม และที่ไตรภพสามารถเข้าไปอยู่ในกรุงลงกาได้โดยง่ายก็เพราะพระฤๅษีโคบุตรเป็นอาจารย์ของทศกัณฐ์

4.4.2.3 การแสดงความเคารพต่อวรรณคดีไทยต้นแบบ

ผู้แต่งแผนพิภพวรรณคดีไทยแนวยาโออิบางเรื่องกล่าวออกตัวไว้ในส่วนของบทนำก่อนเข้าเนื้อหาของแผนพิภพถึงเจตนาในการนำวรรณคดีไทยมาดัดแปลงเป็นแผนพิภพว่า เป็น

เพียงการตอบสนองต่อความสนใจหรือจินตนาการของตนเท่านั้น มิได้มีเจตนาที่จะละเมิดคุณค่าของวรรณคดีไทยด้วยการทำให้เกิดความเสียหายแต่อย่างใด เห็นได้จากข้อความของผู้แต่งแฟนฟิกหลายๆ เรื่อง ดังนี้

นิยายเรื่องนี้ "อ่าอิง" จากวรรณคดีไทยเรื่องหนึ่ง ไม่ได้มีเจตนาทำร้ายผลงานดั้งเดิมของผู้ประพันธ์ หากมีเหตุให้เข้าใจผิดจึงต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

(Ozaka, จ้าวธรา)

เราได้พูดไปข้างต้นแล้วว่านี่เป็นเพียงการแต่งสนองนี้ดตัวเอง เพราะฉันนิยายเรื่องนี้ ขอให้ผู้อ่านทุกคนโปรดเข้าใจว่าเนื้อเรื่องอาจจะไม่เหมือนต้นฉบับ และกรุณาเข้าใจด้วยว่าตัวนักเขียนเองไม่ได้มีเจตนาในการสร้างชื่อเสียงเสียหายให้แก่วรรณคดีไทยแต่อย่างใด หากใช้คำไม่สุภาพหรือเนื้อหาทำให้ท่านไม่พอใจ ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย ด้วยรักนะจ๊ะ

(Darling<3, ดวงใจชาละวัน)

ฟิคเรื่องนี้เป็นฟิคเกี่ยวกับรามเกียรติ์เจ้าค่ะ ในวรรณคดีนั้นพวกเขยัษเป็นได้แค่ตัวร้ายที่สุดท้ายก็ต้องตาย แต่ฟิคของไรท์ฝ้ายยัษคือพระเอกเจ้าค่ะ นายเอกของเราต้องทำทุกวิถีทางเพื่อช่วยชีวิตเหล่ายัษให้รอดพ้นจากความตาย ดังนั้นจึงมีการแปลงเนื้อเรื่องให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง แต่ก็ยังคงความเป็นรามเกียรติ์เอาไว้ให้ได้มากที่สุด

(นลินธรา, รามเกียรติ์ มิติรักแดนกมุภณฑ์)

จากข้อความของผู้แต่งแฟนฟิกที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น มุมหนึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนแฟนฟิกยังคงมีความเคารพต่อคุณค่าดั้งเดิมของวรรณคดีต้นแบบ ขณะที่อีกมุมหนึ่งก็เป็นการป้องกันตัวเองออกจากตำแหน่งหน้าที่ที่เข้าข่ายการละเมิดหรือทำลายวรรณคดีไทย

4.4.3 การต่อรองกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม

พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้คำอธิบายว่า ทุนนิยมหมายถึง ระบบเศรษฐกิจที่เอกชนมีบทบาทสำคัญในการเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต และเป็นผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจ หลักการสำคัญของทุนนิยมที่สอดคล้องกับกระบวนการเผยแพร่แฟนฟิก

วรรณคดีแนวยาโออิคือ ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมจะขับเคลื่อนโดยการแข่งขันภายใต้กลไกตลาด และมีกำไรเป็นสิ่งจูงใจให้ผลิตสินค้าและบริการ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552, น.97)

แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิมิลักษณะสำคัญคือการต่อรองกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม แต่แรกเริ่มกล่าวได้ว่าการเผยแพร่แฟนฟิกกลุ่มนี้มีลักษณะต่อต้านระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม แต่เมื่อได้รับความนิยมมากขึ้น แฟนฟิกกลุ่มนี้ก็กลับถูกดึงเข้าสู่การผลิตและบริโภคแบบทุนนิยม คือต้องซื้อเพื่ออ่าน แต่ต่อมาก็มีการยืดหยุ่นเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้อ่านฟรีส่วนหนึ่งและต้องซื้อส่วนหนึ่ง ทำให้ส่วนหนึ่งเป็นงานอ่านฟรี อีกส่วนหนึ่งเป็นงานซื้อขาย และสุดท้ายคือทั้งฟรีทั้งขาย

งานอ่านฟรี เป็นงานที่ผู้อ่านสามารถเข้าถึงเนื้อหาในเว็บไซต์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ โดยไม่มีเงื่อนไข ส่วนงานซื้อขาย เป็นงานที่ผู้อ่านสามารถเข้าถึงเนื้อหาในเว็บไซต์ได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ส่วนเนื้อหาอีกส่วนถูกผู้แต่งปิดการเข้าถึง ผู้อ่านต้องซื้อเหรียญที่ทางเว็บไซต์กำหนดเพื่อใช้ปลดล็อกการเข้าถึงเนื้อหาในตอนนั้นๆ ซึ่งเนื้อหาแต่ละตอนจะมีการกำหนดจำนวนเหรียญที่ต้องใช้ไว้ต่างกัน นอกจากการซื้อขายตามเงื่อนไขของทางเว็บไซต์ที่เผยแพร่แล้วยังมีการซื้อขายในรูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และหนังสือรวมเล่มที่ผู้แต่งเป็นผู้จัดพิมพ์เองหรือผู้แต่งขายลิขสิทธิ์ให้สำนักพิมพ์เป็นผู้จัดพิมพ์ โดยผู้แต่งอาจจะปิดการเข้าถึงเนื้อหาบางส่วน หรือลบเนื้อหาทั้งหมดของแฟนฟิกเรื่องนั้นออกจากการเผยแพร่ทางเว็บไซต์ สุดท้ายคืองานทั้งฟรีทั้งขาย เป็นงานที่ผู้แต่งมีการตีพิมพ์และจัดจำหน่ายแฟนฟิกเรื่องนั้นในรูปแบบของสิ่งพิมพ์โดยที่เนื้อหาทั้งหมดของแฟนฟิกเรื่องนั้นจะยังคงอยู่ในเว็บไซต์อย่างครบถ้วน ไม่ถูกปิดการเข้าถึงหรือลบเนื้อหาทั้งหมดออกจากเว็บไซต์ แต่งานกลุ่มนี้มีความแตกต่างจากงานอ่านฟรีคือ ผู้อ่านที่ซื้อในรูปแบบเล่มจะได้อ่านเนื้อหาตอนพิเศษซึ่งผู้แต่งเพิ่มเติมขึ้นมาโดยเฉพาะ รวมถึงยังได้รับของที่ระลึก เช่น ที่คั่นหนังสือ สมุด ไปสการ์ด จากแฟนฟิกเรื่องนั้นเป็นของสมนาคุณด้วย

ในช่วงแรกแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิเผยแพร่บนเว็บไซต์วรรณกรรมออนไลน์ที่เปิดพื้นที่สำหรับการอ่านและการเขียนวรรณกรรม อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเขียนหน้าใหม่ซึ่งไม่ได้มีชื่อเสียงในวงกว้างสามารถเผยแพร่ผลงานของตนได้อย่างอิสระเสรี ไม่มีค่าใช้จ่าย และไม่ต้องผ่านกระบวนการคัดกรองที่เข้มงวดจากสำนักพิมพ์เช่นเดียวกับการเผยแพร่ในรูปแบบของสิ่งพิมพ์

วรรณกรรมประเภทนี้จึงเป็นวัฒนธรรมรูปแบบหนึ่งที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและมีส่วนร่วมได้ง่าย ไม่ใช่สินค้าที่ถูกครอบงำและควบคุมด้วยกลไกการตลาดซึ่งมีผลประโยชน์ประกอบมาเป็นปัจจัยหลักในการควบคุมและจำกัดการเข้าถึงผลงานเหล่านั้นเฉพาะผู้ผลิตผลงานที่มีแนวโน้มจะได้รับความนิยมและสร้างผลกำไร และผู้บริโภคซึ่งอยู่ในฐานะที่สามารถจ่ายได้

ขณะเดียวกัน แพนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิก็ต่อยอดการบริโภคในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม แม้ว่าวรรณกรรมประเภทนี้จะมีจุดเริ่มต้นมาจากการสร้างสรรค์และการเผยแพร่ผลงานที่ต่อต้านการแปรรูปวัฒนธรรมเป็นสินค้าเพื่อการบริโภคในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม แต่อีกด้านหนึ่งก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า วัฒนธรรมประชานิยมยังเป็นวัฒนธรรมแห่งการบริโภคที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามกลไกของตลาดซึ่งสิ่งๆ ที่ได้รับความนิยมย่อมเป็นที่ต้องการเสมอ

แพนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิที่ได้รับความนิยมมากเรื่องหนึ่งอย่างเรื่อง ‘จ้าวธรา’ หลังจากที่เคยแพร่บนเว็บไซต์จนจบแล้ว ผู้แต่งได้ดำเนินการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม โดยมีการเพิ่มเติมเนื้อหาส่วนพิเศษที่ไม่เคยแพร่บนเว็บไซต์ ดังที่ผู้แต่งชี้แจงไว้ว่า “ตอนนี้หนังสือจ้าวธราเปิดจองแล้วนะคะ...โอเขียนเองวาดเองทั้งเล่มเลยค่าา สำหรับคนที่ตั้งใจว่าจะซื้อ ก็อยากให้อ่านจบจอนะคะ ;//;” อยากให้ทุกคนได้โตเงินด้วยแหละ ไม่ใช่อะไร...” (ozaka, จ้าวธรา)

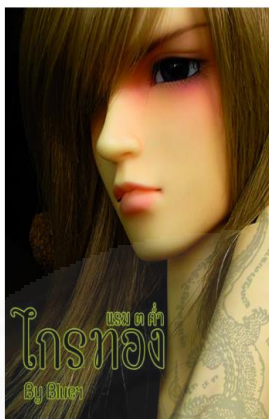
นอกจากนี้ยังมีรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้อ่านสามารถชำระค่าหนังสือและดาวน์โหลดไฟล์ของแพนฟิกเรื่องที่ต้องการอ่านไว้ในอุปกรณ์สื่อสารแบบพกพาต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ ไอแพด แท็บเล็ต เป็นต้น เห็นได้จากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของแพนฟิกเรื่อง ‘ไกรทองแรม 3 ค่ำ’ และ เรื่อง ‘รามเกียรติ์ ตึกฆังกรกัณฐ์’ ซึ่งมีรูปแบบการจัดจำหน่ายปรากฏบนหน้าเว็บไซต์ www.mebmarket.com ดังนี้

The screenshot shows the mebmarket.com website interface. At the top, there is a navigation bar with 'meb mobile e-books' logo and links for 'Login', 'Register', 'Gift Code', 'My Cart', 'Search E-Book Store', 'E-Book', 'Buffet', and 'readAwrite'. Below the navigation bar, the main content area displays the product page for 'รามเกียรติ์ ตึกฆังกรกัณฐ์ ฉบับสมบูรณ์ (รวมเล่ม 1-3) [จบ]'. The product cover features a character with long blonde hair. To the right of the cover, the author is listed as 'ผู้เขียน: Blue๔' and the publisher as 'สำนักพิมพ์: Blue๔'. The genre is 'หมวด: บิยายวาย Boy Love / Yaoi'. There is a 'love this title? Follow your favourite!' section. The price is prominently displayed as 'Buy ฿ 990.00'. Below the price, there are buttons for 'Get Free Sample', 'Add Wish List', and 'Buy as Gift'. A rating section shows '4.8 Stars From 30 Ratings'. At the bottom, there are social media sharing options for 'Like', 'Share', 'Tweet', and 'Report'.

ภาพที่ 4.4 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องรามเกียรติ์ ตึกฆังกรกัณฐ์ จาก www.mebmarket.com

ไกรทอง แรม 3 คำ 18+

ผู้เขียน: Blue4

สำนักพิมพ์: Blue4

หมวด: นิยายชาย Boy Love / Yaoi

love this title? [Follow your favourite!](#)

Buy ฿ 249.00

Get Free Sample Add Wish List Buy as Gift

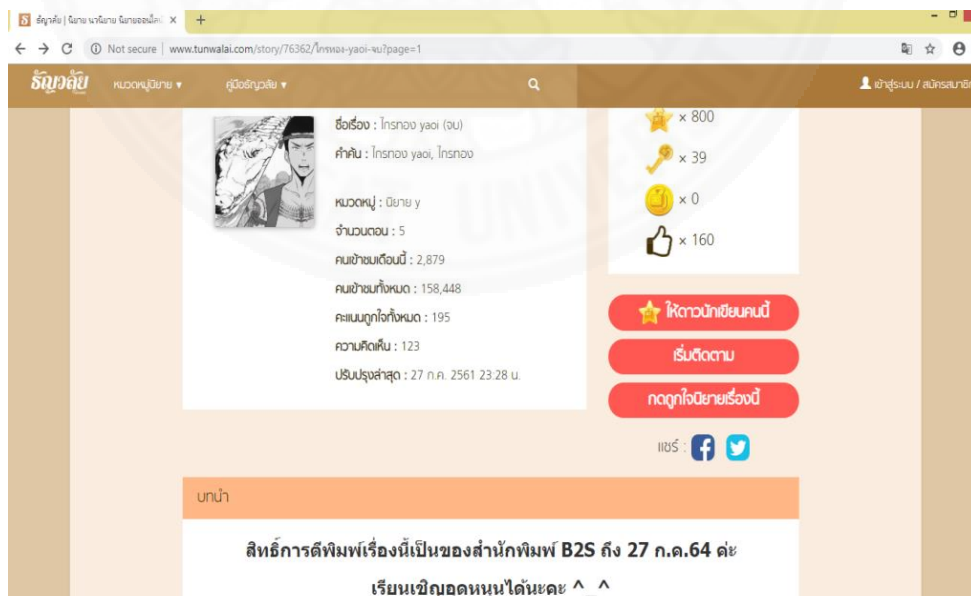
★★★★★ - 5 Stars From 4 Ratings -

Like Sign Up to see what your friends like.

Share Tweet Report

ภาพที่ 4.5 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง ไกรทอง แรม 3 คำ จาก www.mebmarket.com

ส่วนแฟนฟิกเรื่องที่ดำเนินการจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ที่ได้รับลิขสิทธิ์ ผู้แต่งจะมีการแจ้งให้ผู้อ่านทราบและลบเนื้อหาบางส่วนออกไป ดังคำชี้แจงของผู้แต่งแฟนฟิกเรื่อง ไกรทอง แรม 3 คำ

ภาพที่ 4.6 หน้าหลักแฟนฟิกเรื่อง ไกรทอง แรม 3 คำ จาก www.tunwalai.com

ผู้แต่งแฟนฟิกเรื่อง ไกรทอง แรม 3 ค่ำ ได้ชี้แจงต่อผู้อ่านว่า สิทธิการตีพิมพ์เรื่องนี้เป็นของสำนักพิมพ์ B2S ถึงวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าถึงเนื้อหาสมบูรณ์ของแฟนฟิกเรื่องนี้ได้ด้วยการซื้อรูปเล่มที่ดำเนินการพิมพ์และจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ที่ได้รับลิขสิทธิ์

ดังนั้นในท้ายที่สุดแล้ว แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิกก็กลายเป็นสินค้าที่มีผลตอบแทนเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังที่พัฒนา กิติอาษา (2546, น.53 - 56) กล่าวว่า วัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางโลกย์ จึงยากที่จะหลีกเลี่ยงจากกำไรของธุรกิจการค้า เงินตรา อำนาจ และค่านิยมทางสังคมในรูปแบบต่างๆ เห็นได้จากการจัดทำแฟนฟิกหลายเรื่องที่แต่เดิมเผยแพร่เฉพาะบนหน้าเว็บไซต์มาเป็นรูปเล่มทั้งในรูปแบบของหนังสือและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งดำเนินการโดยผู้แต่งจัดทำเองและดำเนินการโดยสำนักพิมพ์ที่ได้รับลิขสิทธิ์ โดยบางเว็บไซต์ต้นทางไม่มีเงื่อนไขกำหนดว่าแฟนฟิกเรื่องนั้นๆ ต้องเผยแพร่จนจบ หรือห้ามลบเนื้อหาตอนใดตอนหนึ่งที่เผยแพร่แล้ว ส่วนบางเว็บไซต์มีเงื่อนไขการใช้งานชัดเจนว่า หากเรื่องใดที่มีการลบบางส่วนทิ้งไป ไม่เผยแพร่ตอนจบ ผู้ดูแลเว็บไซต์สามารถลบผลงานเรื่องนั้นออกจากฐานข้อมูลได้ทันที รวมถึงจำนวนการเข้าถึง จำนวนข้อความสนทนาระหว่างผู้แต่งและผู้อ่าน ก็จะหายไปด้วยเช่นกัน แสดงให้เห็นอำนาจในการต่อรองของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิกว่า แม้จะนำโครงเรื่องและตัวละครมาจากวรรณคดีไทยยอดนิยมที่ผู้อ่านส่วนใหญ่รับรู้รับทราบเนื้อเรื่องเดิมของวรรณคดีเรื่องนั้นๆ อยู่แล้วก็ตาม แต่ความแปลกใหม่หรือสิ่งล่อใจที่กระตุ้น ‘ความอยากอ่าน’ ของผู้บริโภค ทำให้แฟนฟิกที่แต่เดิมไม่ได้มีอำนาจในการต่อรอง สามารถสร้างเงื่อนไขหรือกำหนดกติกาในการเข้าถึงเนื้อหาที่ผู้อ่านต้องปฏิบัติตามหากต้องการอ่านแฟนฟิกเรื่องนั้น

การศึกษาบทบาทของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิกในฐานะวัฒนธรรมประชานิยมทำงานในบทบาทเช่นเดียวกับวัฒนธรรมประชานิยมอื่นๆ คือการตอบโต้และต่อรองกับวัฒนธรรมกระแสหลักเพื่อให้ตนเองมีที่ยืนในพื้นที่ทางวัฒนธรรม ดังนั้นจึงจะเห็นว่าแฟนฟิกวรรณคดีไทยกลุ่มนี้ ซึ่งเป็นวรรณกรรมประชานิยมที่มีความเสี่ยงที่จะถูกกล่าวหาว่าทำลายวรรณคดีไทยอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาตินั้น ในอีกด้านหนึ่งได้ทำหน้าที่ในการส่งเสริมให้เกิดการเสพวรรณคดีไทยของคนรุ่นใหม่ด้วยเช่นกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์เรื่อง “แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ: การดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นวรรณกรรมประชานิยม” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นแฟนฟิกวรรณคดีไทยออนไลน์แนวยาโออิ บทบาทหน้าที่ของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิในฐานะวรรณกรรมแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิที่มีเนื้อหาสมบูรณ์เพียงพอสำหรับการศึกษาวิเคราะห์ เก็บข้อมูลในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2560 สืบค้นจาก เว็บไซต์วรรณกรรมออนไลน์ 3 แห่งคือ www.dek-d.com, www.tunwalai.com และ www.thaiboyslove.com รวมเป็นจำนวนทั้งหมด 16 เรื่อง

ลักษณะโครงเรื่องแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิจำแนกได้เป็น 5 ลักษณะ ได้แก่ ข้ามภพชาติตามหาคนรัก ข้ามภพชาติมาปฏิบัติภารกิจ รักต้องห้าม พิสูจน์รักแท้ และรักไร้อุปสรรค โดยอิงกับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวละครเอกเป็นสำคัญ

ในด้านการดัดแปลงโครงเรื่องวรรณคดีไทยเป็นแฟนฟิกแนวยาโออิจะมุ่งเน้นการดำเนินเรื่องที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครชายในแฟนฟิก เพื่อแสดงให้เห็นการปรับเปลี่ยนจากวรรณกรรมรักต่างเพศมาเป็นวรรณกรรมชายรักเพศเดียวกัน แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ คือ การดัดแปลงภายในเรื่องเดียวกัน การดัดแปลงข้ามเรื่อง และการผูกโครงเรื่องขึ้นใหม่

ในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิสามารถจำแนกประเภทของตัวละครได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวละครเดิม และ ตัวละครใหม่ พิจารณาจากการเปรียบเทียบชื่อและบทบาทของตัวละครสำคัญในการดำเนินเรื่องที่ปรากฏในวรรณคดีไทยต้นแบบกับแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ ตัวละครที่เดิมที่ถูกนำมาดัดแปลงมักเป็นตัวละครที่ได้รับความนิยมหรือเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายจากวรรณคดีต้นแบบเรื่องต่างๆ

กลวิธีการดัดแปลงตัวละครมี 2 วิธี คือ การปรับเปลี่ยนเพศวิถี และการปรับเปลี่ยนเพศสรีระ ในการปรับเปลี่ยนเพศวิถี ผู้แต่งจะเปลี่ยนตัวละครชายทุกตัวจากรักต่างเพศเป็นชายรักเพศเดียวกัน ขณะที่การปรับเปลี่ยนเพศสรีระจะตัวละครในวรรณคดีต้นแบบจากจากตัวละครหญิงเป็นตัวละครชาย มักพบในแฟนฟิกที่ดัดแปลงจากวรรณคดีต้นฉบับเรื่องมีตัวละครชายจำนวนน้อย ผู้แต่งแฟนฟิกจึงนำตัวละครหญิงมาปรับเปลี่ยนเพศสรีระ เพื่อให้เพียงพอสำหรับการดัดแปลงเป็นชายรักเพศเดียวกัน สำหรับการสร้างตัวละครใหม่ในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ ผู้แต่งจะสร้างจากการตีความตัวละครวรรณคดีต้นแบบใหม่และสร้างตัวละครใหม่ที่ไม่มียูในวรรณคดีไทย

ในการจับคู่ความสัมพันธ์ในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ มี 2 รูปแบบ คือ การคงคู่ความสัมพันธ์เดิม และการเปลี่ยนคู่ความสัมพันธ์ ซึ่งมีการเปลี่ยนอยู่ 3 ลักษณะ ได้แก่ จากความขัดแย้งเปลี่ยนเป็นความเสนาหา จากเครือญาติเปลี่ยนเป็นความเสนาหา และคู่ความสัมพันธ์ข้ามเรื่อง

ผู้แตงนำเสนอรูปลักษณะของตัวละครในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิด้วยวิธีการ 2 ลักษณะ คือ การนำเสนอรูปลักษณะของตัวละครตามแนวยาโออิ และการนำเสนอรูปลักษณะตัวละครตามขนบวรรณคดีไทย

ตัวละครในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิมีเพศวิถีที่หลากหลายและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งตัวละครที่มีบทบาทฝ่ายรุกและตัวละครที่มีบทบาทฝ่ายรับ แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันมาตั้งแต่ต้น ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันในภายหลัง ตัวละครมีเพศวิถีแบบรักร่วมสองเพศมาตั้งแต่ต้น ผู้แตงจะนำเสนอบทอรรถรรยที่แสดงให้เห็นวิถีปฏิบัติทางกามกิจระหว่างตัวละครชายด้วยวิธีการ 2 ลักษณะ คือ การนำเสนอตามขนบยาโออิ และการนำเสนอตามขนบวรรณคดีไทย ฉากที่ปรากฏในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิจำแนกได้ 2 กลุ่ม คือ ฉากในวรรณคดี และ ฉากในโลกปัจจุบัน

ในด้านกลวิธีการนำเสนอในแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิมี 3 ลักษณะ คือ การตั้งชื่อเรื่อง การตั้งชื่อตัวละคร และการใช้ภาพประกอบ การตั้งชื่อตัวละครแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิมีลักษณะคล้ายกับการตั้งชื่อเรื่องคือ มีทั้งการตั้งชื่อตัวละครโดยใช้ชื่อตัวละครเดิมตามวรรณคดีต้นแบบ การตั้งชื่อตัวละครใหม่โดยมีความเชื่อมโยงกับชื่อตัวละครในวรรณคดีต้นแบบ และการตั้งชื่อที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวละครในวรรณคดีต้นแบบ ส่วนการนำเสนอตัวละครโดยใช้ภาพประกอบ มี 3 ลักษณะ คือ แฟนอาร์ตที่ถูกวาดขึ้นใหม่สำหรับใช้กับเรื่องนั้นๆ โดยเฉพาะ แฟนอาร์ตที่นำมาจากเรื่องอื่น และการนำภาพบุคคลจริงมาใช้ เพื่อแสดงบทบาททางเพศของแต่ละตัวละครจากลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างกัน

ในด้านลักษณะประชานิยมของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ สามารถพิจารณาได้จาก การได้รับความนิยมชมชอบจากผู้คนจำนวนมาก การเป็นผลงานสร้างสรรค์จากแฟนถึงแฟน การผสมผสานทางวัฒนธรรม และการเป็นผลิตผลจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออียังถือเป็นวรรณกรรมประชานิยมของคนไทย ซึ่งไม่ใช่การสร้างงานเพื่อให้เข้าถึงคนหมู่มากในฐานะที่พวกเขาเป็นแฟนวรรณคดีไทย แต่เป็นการสร้างงานสำหรับคนไทยในฐานะผู้รับรู้ รู้จัก มีภูมิหลังและพื้นความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีไทย ไม่มีความพยายามที่จะสร้างตัวตนหรืออัตลักษณ์ของพวกเขาในฐานะแฟนวรรณคดีไทย แต่เป็นฐานะของคนไทยที่อ่านแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิอันเป็นแฟนฟิกประเภทหนึ่งที่แตกตัวมาจากแฟนฟิกแนวยาโออิประเภทอื่นและก่อรูปเฉพาะของตัวเองแล้วเข้าใจ

ในด้านบทบาทของแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิในฐานะวัฒนธรรมประชานิยม แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิเป็นวรรณกรรมประชานิยมที่มีวัฒนธรรมประชานิยม 2 ด้าน คือ การตอบโต้และต่อรองกับวัฒนธรรมชั้นสูง และการต่อรองกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม สำหรับวิธีการตอบโต้ที่แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิกระทำต่อวรรณคดีไทยคือการท้าทายขนบของวรรณคดีไทย การท้าทายความเป็นชายในวรรณคดีไทย และการท้าทายบรรทัดฐานรักต่างเพศในวรรณคดีไทย ขณะที่การต่อรองกับลักษณะด้านลบที่ถูกประทับตรา ได้แก่ การสืบสานวรรณคดีไทยในสื่อประชานิยม และการแสดงความเคารพต่อวรรณคดีไทยต้นแบบ ส่วนการต่อรองกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม แม้ว่าวรรณกรรมประเภทนี้จะมีจุดเริ่มต้นมาจากการสร้างสรรค์และการเผยแพร่ผลงานที่ต่อต้านการแปรรูปวัฒนธรรมเป็นสินค้าเพื่อการบริโภคในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม แต่อีกด้านหนึ่งก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า วัฒนธรรมประชานิยมยังเป็นวัฒนธรรมแห่งการบริโภคที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามกลไกของตลาดซึ่งสิ่งๆ ที่ได้รับความนิยมย่อมเป็นที่ต้องการเสมอ

5.2 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเห็นประเด็นที่สามารถศึกษาต่อจากงานวิจัยฉบับนี้ได้ คือ

5.2.1 ศึกษาการดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นแฟนฟิกแนวยูริหรือหญิงรักเพศเดียวกัน อาจเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างกับกลวิธีการวรรณคดีไทยเป็นแฟนฟิกแนวยาโออิหรือชายรักเพศเดียว

5.2.2 ศึกษาเปรียบเทียบในประเด็นต่างๆ ระหว่างแฟนฟิกวรรณคดีแนวรักต่างเพศกับแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวรักเพศเดียวกัน

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

- กระทรวงวัฒนธรรม. (2552). *แผนแม่บทวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2550 - 2559*. กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม.
- กระแสร้ มาลาภรณ์. (2530). *วรรณกรรมไทยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กรมศิลปากร. (2530). *บทละครนอกพระราชนิพนธ์ รัชกาลที่ 2*. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
- _____. (2540). *วรรณกรรมสมัยอยุธยา เล่ม 1*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร.
- _____. (2546). *ประชุมคำพากย์รามเกียรติ์ เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. (2559). *วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญา*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2541). *วัฒนธรรม: สื่อสารเพื่อสานสร้าง*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). *เมื่อสื่อส่องและสร้างวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาลาแดง.
- จเร สิงห์โกวินทร์. (2551). *ถอดผ้าชายร่างในละครสาววาย. ใน เมื่อร่างกลายเป็นเพศ: อำนาจเสรีนิยมใหม่ของเพศวิถีในสังคมไทย*. หน้า 150 - 187. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- จิรวุฒิ เสนาคำ. (2549). *เหลียวหน้าแลหลังวัฒนธรรมป๊อป*. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- ณิชชารีย์ เลิศวิญโรจน์. (2560). *หัวใจ/วาย*. กรุงเทพฯ: บันบุรีคส์.
- เทียมสุรย์ สิริศรีศักดิ์ และอิสระ ชูศรี. (2558). *วัฒนธรรมสมัยนิยม*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นภาพรณี หะวานนท์ และคณะ. (2554). *การสร้างความรู้เรื่องเพศในวัฒนธรรมบริโภค*. กรุงเทพฯ: เอเอ็นทีออฟฟิศเอ็กเพรส.
- นันทขว้าง สิริสุนทร. (2545). *เปลือยป๊อปคัลเจอร์*. กรุงเทพฯ: เนชั่น.

- นิตยา แก้วคัลณา. (2557). *บทพรรณนาในกวีนิพนธ์ไทย: ลีลา ความคิด และการสืบสรรค์*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัฒนา กิติอาษา. (2546). *คนพันธุ์ป๊อป: ตัวตนคนไทยในวัฒนธรรมสมัยนิยม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์
มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- พิมพ์วัลย์ บุญมงคล และคณะ. (2551). *เพศวิถีในสื่อนิยม: บริบทเสี่ยงและเสริมต่อสุขภาวะทางเพศ*.
กรุงเทพฯ: มูลนิธิสร้างความสำเร็จเรื่องสุขภาพผู้หญิง (สคส.)
- ยุวพาส์ (ประทีปเสนา) ชัยศิลป์วัฒนา. (2542). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2549). *พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ - ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- _____. (2555). *พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- _____. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2560). *พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- рінฤทัย สัจจพันธุ์. (2560). *อ่านวรรณกรรม Gen Z*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- วสันต์ ปัญญาแก้ว. (2560). *วัฒนธรรมศึกษาเบื้องต้น*. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สรณัฐ ไตลังคะ. (2560). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนุชา พิมพ์ศักดิ์. (2558). *อัตลักษณ์ความเป็นลูกผสมในนิยายวัยรุ่นไทยสมัยนิยม*. ใน *วัฒนธรรมสมัย
นิยม*. หน้า 165 - 182. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.

บทความวารสาร

กาญจนา แก้วเทพ. (2545). “สื่อและวัฒนธรรมศึกษากับสังคมไทย”. *รัฐศาสตร์สาร*, 23(3), น. 51 - 97.

_____. (2547). “วัฒนธรรมศึกษาเพื่อการวิเคราะห์สื่อมวลชนในยุคสังคมสารสนเทศ”. *รัฐศาสตร์สาร*, 25(1), น.1 - 60.

วรางคณา ศรีกำเนิด. (2546). ลิลิตพระภฏ วรรณกรรมที่ดัดแปลงจากลิลิตพระลอ. *วรรณวิทัศน์*, (3)1, น.152-178.

ศิริพร ศรีวรกานต์. (2546). เรื่องเพศ ปกปิดและเปิดเผย: บทวิเคราะห์วรรณกรรมกามารมณ์ไทย. *วารสารอักษรศาสตร์* 32(1), น.136 - 161.

สมเกียรติ คู่ทวีกุล. (2545). ภาพสะท้อนชายรักร่วมเพศในนวนิยายไทยในสามรอบทศวรรษ (พ.ศ. 2513 - 2543): การศึกษาศักยภาพ ข้อจำกัด และทางออกของนักเขียนหญิง. *วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 27(1), น.136 - 145.

สมสุข หินวิมาน. (มกราคม - มิถุนายน 2548). การไหลไปและการขัดจังหวะกับวัฒนธรรมแห่งโทรทัศน์. *วารสารธรรมศาสตร์*, 28 (1), น.73-94.

บทความในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการ

นัทธนัย ประสานนาม. (2551). ภาพฝันของเทพบุตรตะวันออก: นิยายทงบังชินกิโดยนักเขียน Yaoi ชาวไทย. ใน *หนังสือรวมบทความโครงการประชุมวิชาการเรื่องเอเชียตะวันออกศึกษา*. หน้า 283 - 295. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

_____. (2561). อยู่กับแฟน: บันเทิงคดียาโออิของไทยกับวัฒนธรรมมวลชนในบริบทข้ามสื่อ. ใน *สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, เอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติเวทีวิจัยมนุษยศาสตร์ไทย ครั้งที่ 12 "อยู่ด้วยกัน" โลก เทคโนโลยี ความเหลื่อมล้ำและความเป็นอื่น*.

รินฤทัย สัจจพันธุ์. (2553). วรรณกรรมออนไลน์: วัฒนธรรมการสร้าง-เสพวรรณศิลป์ในบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลง. ใน คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, *เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการเรื่อง กะเทาะเปลือกวัฒนธรรม: การปรับเปลี่ยนท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์*.

เสาวณิต จุลวงศ์. (2559). ผู้แต่งกับแฟนฟิก: วาทกรรมความชอบธรรมทางการประพันธ์ในการถกเถียงเรื่องแฟนฟิกเพชรพระอุมา. ในสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, *เอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติ เวทีวิจัยมนุษยศาสตร์ไทย ครั้งที่ 10 เรื่อง คลุมเครือ เคลือบแคลง เส้นแบ่ง และพรมแดนในมนุษยศาสตร์*.

บทความหนังสือพิมพ์

ดอกฝน. (1 ตุลาคม 2551). แฟนฟิก เรื่องรัก อันเนื่องจากรัก. *มติชน*.

วิทยานิพนธ์

จักรกริช โพธิ์ศรี. (2557). *การนำเสนอภาพแทนของรักร่วมเพศชายในเพลงลูกทุ่งและหมอลำ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

จิรณัทย์ วิมุติสุข. (2550). *การใช้วรรณคดีไทยและวรรณกรรมพื้นบ้านในนวนิยายของแก้วแก้ว*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย, ภาควิชาภาษาไทย.

ฉัฐรภรณ์ ยศสุนทร. (2554). *การดัดแปลงในวรรณกรรมการ์ตูนเรื่องพระลอ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะศิลปศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย, ภาควิชาภาษาไทย.

ดังกมล ณ ป้อมเพชร. (2549). *เรื่องเก่าเล่าใหม่ 2: มหัศจรรย์ผจญภัยเจ้าชายหอย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, ภาควิชาศิลปการละคร.

- ญาณธรร เจียรรัตนกุล. (2550). *YAOI: การ์ตูนเกย์โดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาเพศศาสตร์.
- ณรงค์ศักดิ์ สอนใจ. (2545). *การศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมดัดแปลงเรื่องขุนช้างขุนแผน*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะอักษรศาสตร์, สาขาวิชา
ภาษาไทย, ภาควิชาภาษาไทย.
- เทวีฎ ประจักษ์พนา. (2551). *เพศภาวะและความสัมพันธ์เชิงอำนาจผ่านวัฒนธรรมการดื่มกิน*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) สาขาสตรีศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธันว์ทิพย์ ศรีสุตา. (2548). *การวิเคราะห์เนื้อหาและผู้อ่านการ์ตูนแนววายโอย*. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาการ
สื่อสารมวลชน.
- นิตยา เข้มเพชร. (2550). *วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายของตัวละครเอก
ในนวนิยายไทย ตามหลักการทางจิตวิทยา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยนเรศวร, สาขาภาษาไทย.
- บุษดี อรสิริวรรณ. (2551). *กลวิธีการดัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือ
สาส์น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์
, สาขาวิชาภาษาไทย, ภาควิชาภาษาไทย.
- เปรม สวนสมุทร. (2547). *ผู้เสพกับการดัดแปลงเนื้อหาและตัวละครเรื่องพระอภัยมณีในวัฒนธรรม
ประชานิยม ในช่วงปีพุทธศักราช 2545 - 2546*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย, ภาควิชาภาษาไทย.
- พรรษา รอดอาตม์. (2555). *สัมพันธ์บทจากนิทานพื้นบ้านสู่การ์ตูนและละครจักรๆ วงศ์ๆ ทาง
โทรทัศน์: ศึกษากรณีนิทานเรื่อง “สังข์ทอง”*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชา
สื่อสารมวลชน.

- พริมรดา จันทรโชติกุล. (2553). *หนุ่มาในหนังสือการ์ตูนไทยปัจจุบัน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย, ภาควิชาภาษาไทย.
- พิสิฐ ตั้งพรประเสริฐ. (2558). *การสร้างสรรคศิลปะด้วยแรงบันดาลใจจากวัฒนธรรมการผลิต ลวดลายบนรถบัสทัศนาศร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, คณะศิลปกรรมศาสตร์.
- ลลิตาภรณ์ ศุภนิมิตวงศ์. (2550). *พฤติกรรมกาเปิดรับหนังสือการ์ตูนประเภทชายรักชายและความพึงพอใจของวัยรุ่นหญิง (15-25 ปี) ในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน.
- วรรษญ วานิชวัฒนากุล (2548). *การสื่อสารความหมายใน “การ์ตูนไทยพันธุ์ใหม่”*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน , สาขาวิชาสื่อสารมวลชน.
- วัชรินทร์ อุดเมืองคำ. (2551). *การศึกษาวรรณกรรมแนววัฒนธรรมประชานิยม เรื่อง ลังข์ทอง ฉบับต่างๆ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะอักษร ศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย, ภาควิชาภาษาไทย.
- วิทยา พุ่มยิ้ม. (2550). *ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544 - 2548*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขา วรรณคดีไทย.
- ศรัณย์ สิงห์ทน. (2512). *การเรียนรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทยจากวัฒนธรรมเพลงสมัยใหม่ของ ประเทศเกาหลีใต้*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาคุชฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน.
- ศิลป์ศุภา แจ้งสว่าง. (2557). *ลักษณะเด่นและบทบาทของการ์ตูนรามเกียรติ์ ฉบับรามาวดาร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย, ภาควิชาภาษาไทย.

- สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์. (2548). *อำนาจและการขัดขืน: ชายรักชายในสังคมที่ความสัมพันธ์ต่างเพศเป็นใหญ่*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์, สาขาการปกครอง
- สุภาวรัชต์ วัฒนทัฬห. (2556). *ภาพแทนคนรักเพศเดียวกันในนิยายวายจากสื่ออินเทอร์เน็ต*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะศิลปศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย, ภาควิชาภาษาไทย
- อรรถวุฒิ มุขมา. (2526). *นวนิยายรักร่วมเพศชายเรื่อง “ซากดอกไม้” ของวีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ : การศึกษาเชิงวิเคราะห์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาภาษาไทย.
- อริน พินิจวรารักษ์. (2527). *การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516 - 2525*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย, หน่วยวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- กล้า สมุทวณิช. (26 กุมภาพันธ์ 2559). เพราะเป็น Fan จึงอยาก Fic (เพราะมัน Fin). *มติชนออนไลน์*. สืบค้นจาก <https://www.matichon.co.th/news/50930>.
- เดือนพราย. (2558). *ไกรทอง คริสทเทา*. สืบค้นจาก https://my.dek-d.com/pusaya_pimpim311/writer/view.php?id=1327206
- เดือนพราย. (2558). *สังข์ทอง คริสทเทา*. สืบค้นจาก https://my.dek-d.com/pusaya_pimpim311/writer/view.php?id=1327206
- นลินธรา. (2560). *รามเกียรติ์ มิตรรักแดนกุ่มกัมกัณฑ์*. สืบค้นจาก <http://www.tunwalai.com/story/102243/fic-รามเกียรติ์-มิตรรักแดนกุ่มกัมกัณฑ์>
- บลิสซาร์ด. (2558). *รามเกียรติ์ ยักขาที่รัก*. สืบค้นจาก <https://my.dek-d.com/kaitolady/writer/viewlongc.php?id=1085308>
- บุหลันรัตติกาล. (2558). *อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด*. สืบค้นจาก <http://www.tunwalai.com/story/42251/yaoi-อลวนวุ่นรักกลับชาติมาเกิด-mpreg-ภาค1-2-จบ>

- Akikojae. (2557). *ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์*. สืบค้นจาก <https://www.thaiboyslove.com/webboard/index.php?topic=43108.0>
- Akikojae. (2558). *ขุนแผนปะทะแก้วหน้าม้าเดอะซีรีส์*. สืบค้นจาก <https://www.thaiboyslove.com/webboard/index.php?topic=44328.0>
- Blue. (2558). *รามเกียรติ์ (Ramayaoi)*. สืบค้นจาก <http://www.tunwalai.com/story/76188/รามเกียรติ์-yaoi-ramayaoi>
- Blue. (2559). *รามเกียรติ์ คีทมังกรกัณฐ์*. สืบค้นจาก <http://www.tunwalai.com/story/76185/รามเกียรติ์-คีทมังกรกัณฐ์>
- Blue. (2559). *ไกรทอง แรม 3 คำ*. สืบค้นจาก <http://www.tunwalai.com/story/76362/ไกรทอง-yaoi-จบ>
- Darling<3. (2559). *ดวงใจชาละวัน*. สืบค้นจาก <http://www.tunwalai.com/story/110065/set-series-thai-literature-ดวงใจชาละวัน-ไกรทอง-end>
- Lalita. (2558). *หัวใจทศกัณฐ์*. สืบค้นจาก <https://www.thaiboyslove.com/webboard/Index.php?topic=56883.0>
- (O)ntop. (2554). *รักเพี้ยนๆ ของขุนช้างขุนแสนต์*. <https://thaiboyslove.com/webboard/index.php?topic=24864.150>
- Ozaka. (2557). *จ้าวธรา*. สืบค้นจาก <https://www.thaiboyslove.com/webboard/index.php?topic=40664.0>
- Tan-Yung (2559). *พระลักษณ*. สืบค้นจาก <https://thaiboyslove.com/webboard/index.php?Topic=54958.0>
- 75Nanago. (2556). *พลิกตำนานรามเกียรติ์*. สืบค้นจาก <https://my.dek-d.com/puplib/writer/viewlongc.php?id=998990>
- Fanlore. (2017). *Fanfiction*. Retrieved from <https://fanlore.org/wiki/Fanfiction>
- NatsuYaoi. (2017). *ว่าด้วยเรื่องโดจิน*. จาก <https://barbanymag/ว่าด้วยเรื่องโดจินวาย/>

- Wattpad, (2013). *Creativity comes with the freedom of fanfic*. Retrieved from <https://blog.wattpad.com/wattpad/2013/06/05/creativity-comes-with-the-freedom-of-fan-fic>
- Wikipedia. (2017). *Dōjinshi*. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/D%C5%8Djinshi>
- Yaoicon. (2017). *What is Yaoi ?*. Retrieved from <http://yaoicon.com/index.php/about-us/> (accessed October 15, 2017)

Books

- Dalzell, Tom. (2018). *The Routledge Dictionary of Modern American Slang and Unconventional English*. New York: Routledge.
- Murphy, Bernice M. (2017). *Key Concepts in Contemporary Popular Fiction*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Storey, John. (2006). *Cultural Theory and Popular Culture: An Introduction*. England: Pearson/Prentice Hall.
- Williams, Raymond. (1976). *Keywords: A Vocabulary of Culture and Society*. New York: Oxford University Press.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวสิรินทร จิระกุล
วันเดือนปีเกิด	14 สิงหาคม 2535
การศึกษา	ปีการศึกษา 2556: ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ทุนการศึกษา	ปีงบประมาณ 2558: ทุนอุดหนุนการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาเพื่อทำหน้าที่ผู้ช่วยสอน หรือช่วยปฏิบัติงาน ในคณะหรือภาควิชา กองทุนการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีงบประมาณ 2561: ทุนสนับสนุนการวิจัย ประเภททุนวิจัยทั่วไปสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามสัญญาเลขที่ ทน 3/2561